MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

FÖR ÅR

1810.

Hvarje Nummer kostar 4 Skill. Banco Specie.

Stockholm

och Kongl. Privilegierade Nöt-Tryckeriet.

No. 1.

Andante con moto.

Coupletter ur En Timas Aktenskap af D'Alayrac.

En vacker dag! hvad o — för tänkt, hvad o kändt språkhangickalt vå — ga?

då han, för mi — na föt — ter sänkt, bar fram sitt hjertas gömda lå —

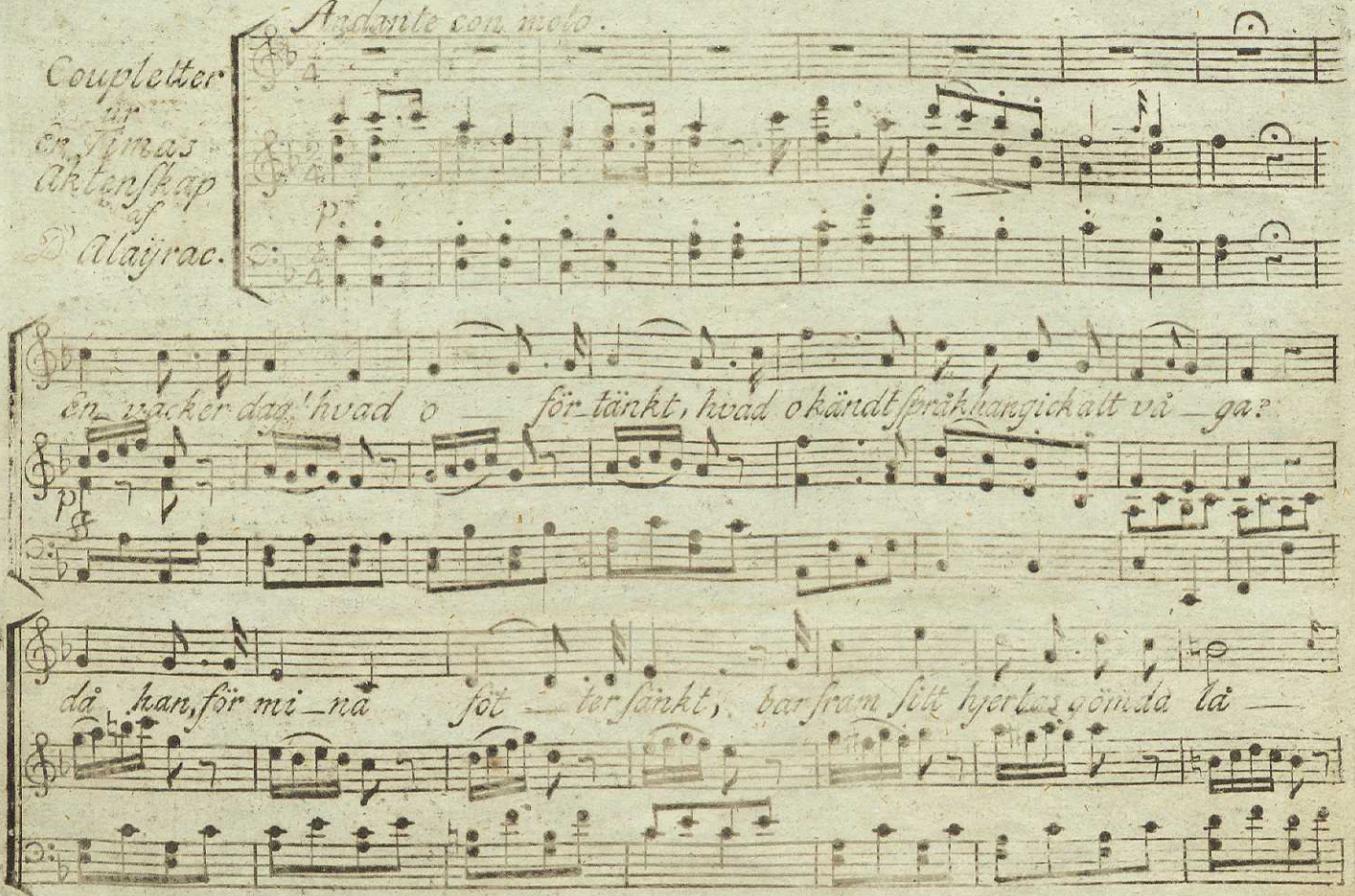

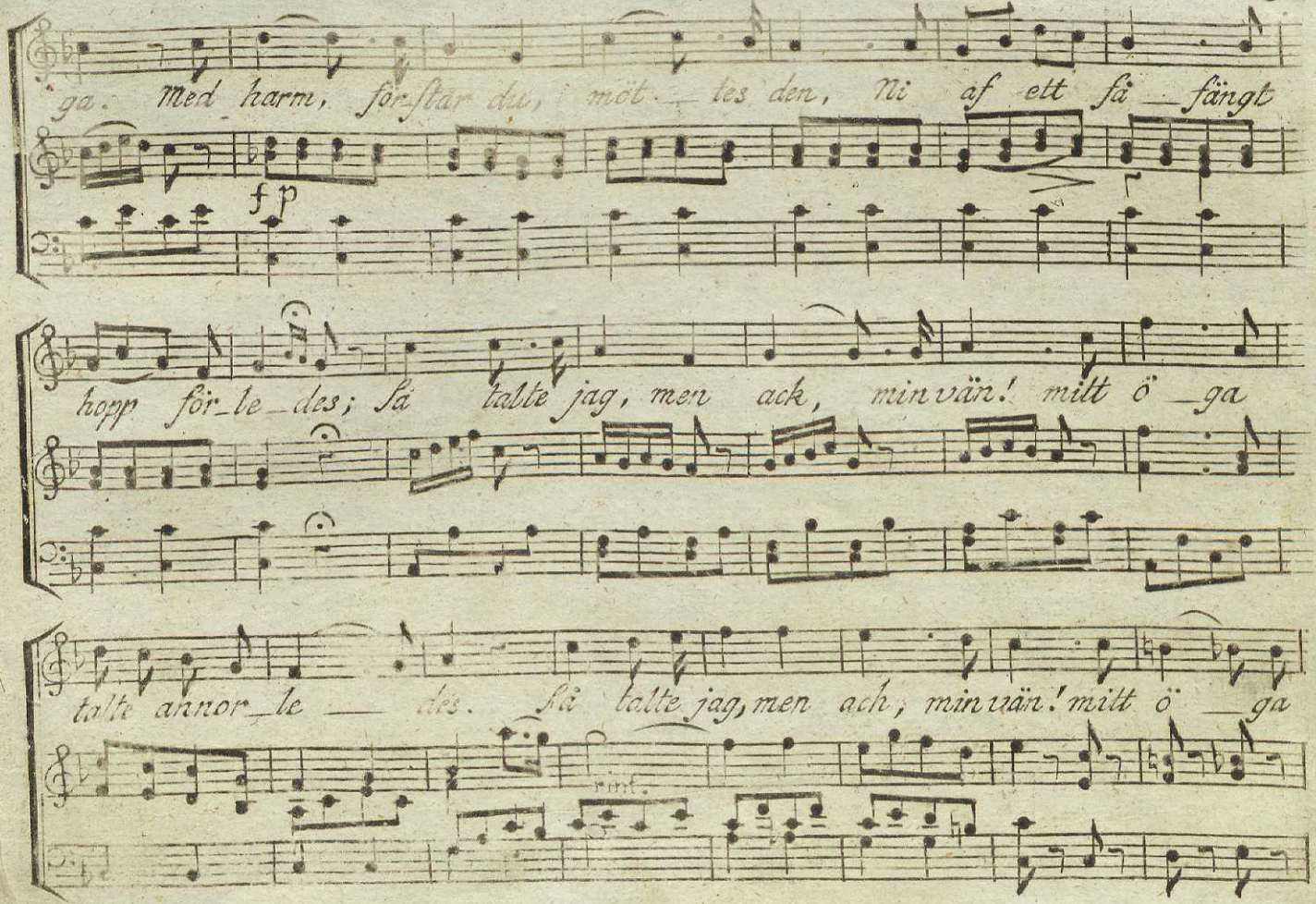
ga. med harm, förstår du, möt_tes den, Ni af ett få_fängt
f p
hopp för_le_des; så talte jag, men ack, min vän! mitt ö_ga
talte annor_le_des. så talte jag, men ach, min vän! mitt ö_ga
rinf.

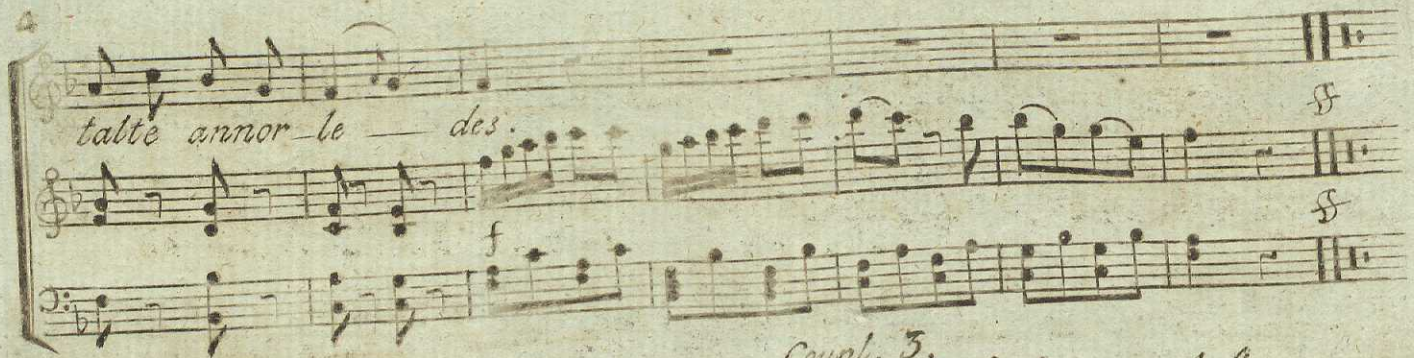

Coupl. 2.

Välan! om sådant är Ert val,
Om det var minsden dom ni fälde,
Jag bära skall mitt tysta qval,
Mitt ödes skick, hur dyrt det gälde;
Och jag skall fly för kärleken
Hur' lysligt och hans snara bredes:
Så talte haa, men bästa vän!
Hans öga talte annorledes. :||:

Coupl. 3.

Hur lätt en flicka ung och skön,
Med hjertat ännu oförfaret,
Står rådvill vid sin älsklings bön,
Och kan ibland ta felt om svaret!
Men flickor väpnen oss med nej
Mot nista fara som beredes,
Och aktom framföralt att ej
Vårt öga svarar annorledes. :||:

År 1810.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 2.

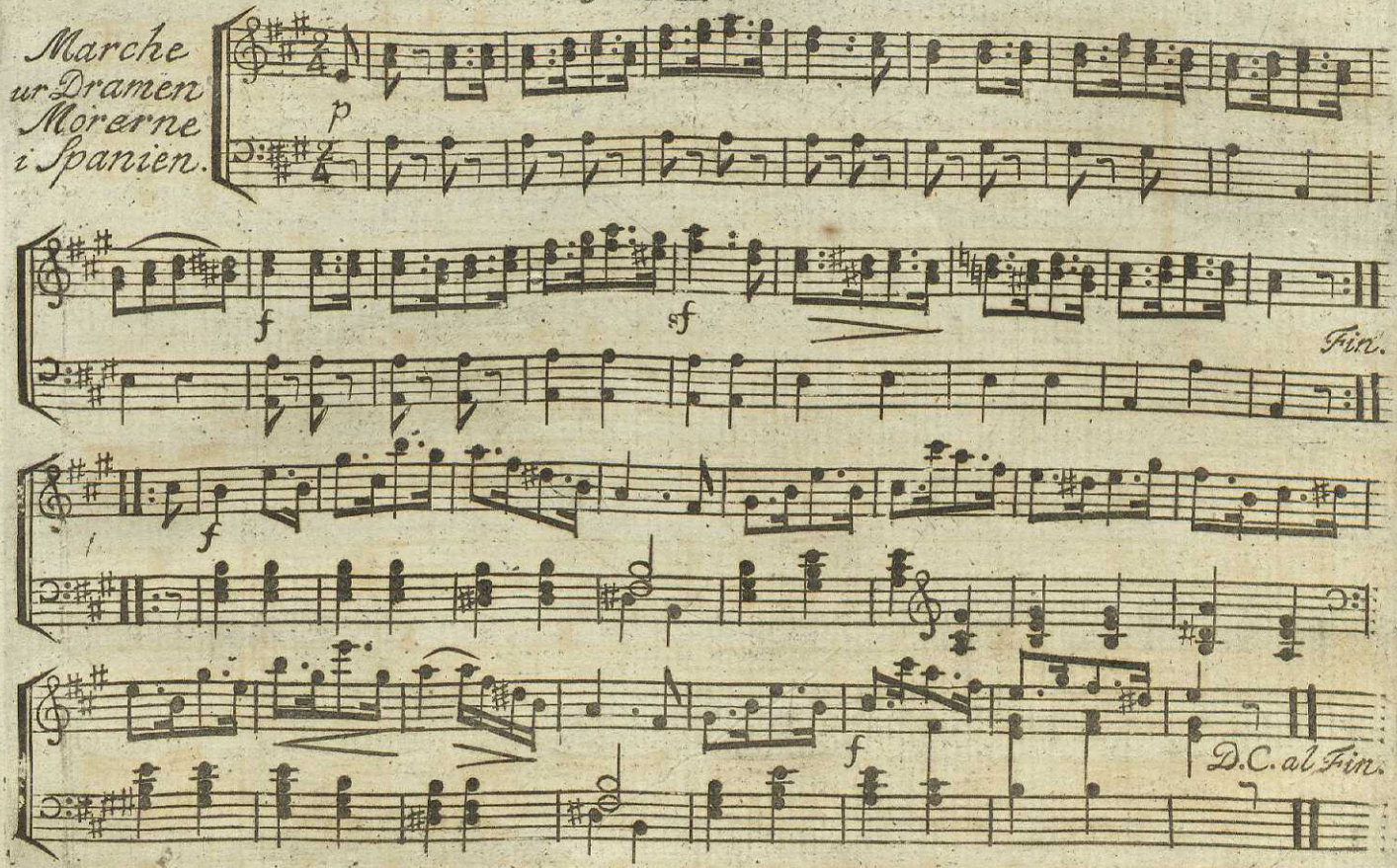

Grave
ur
Nunnorne.

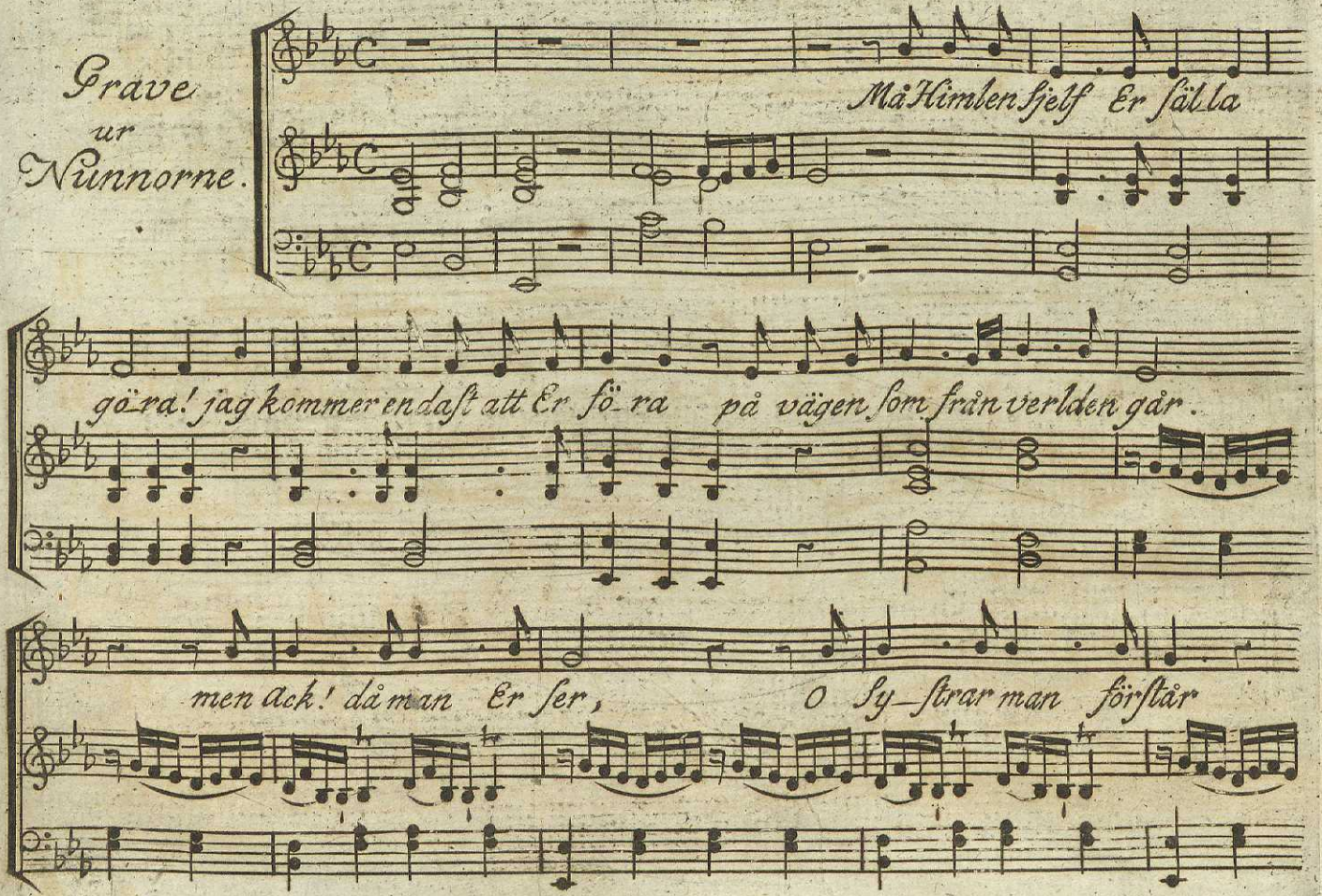

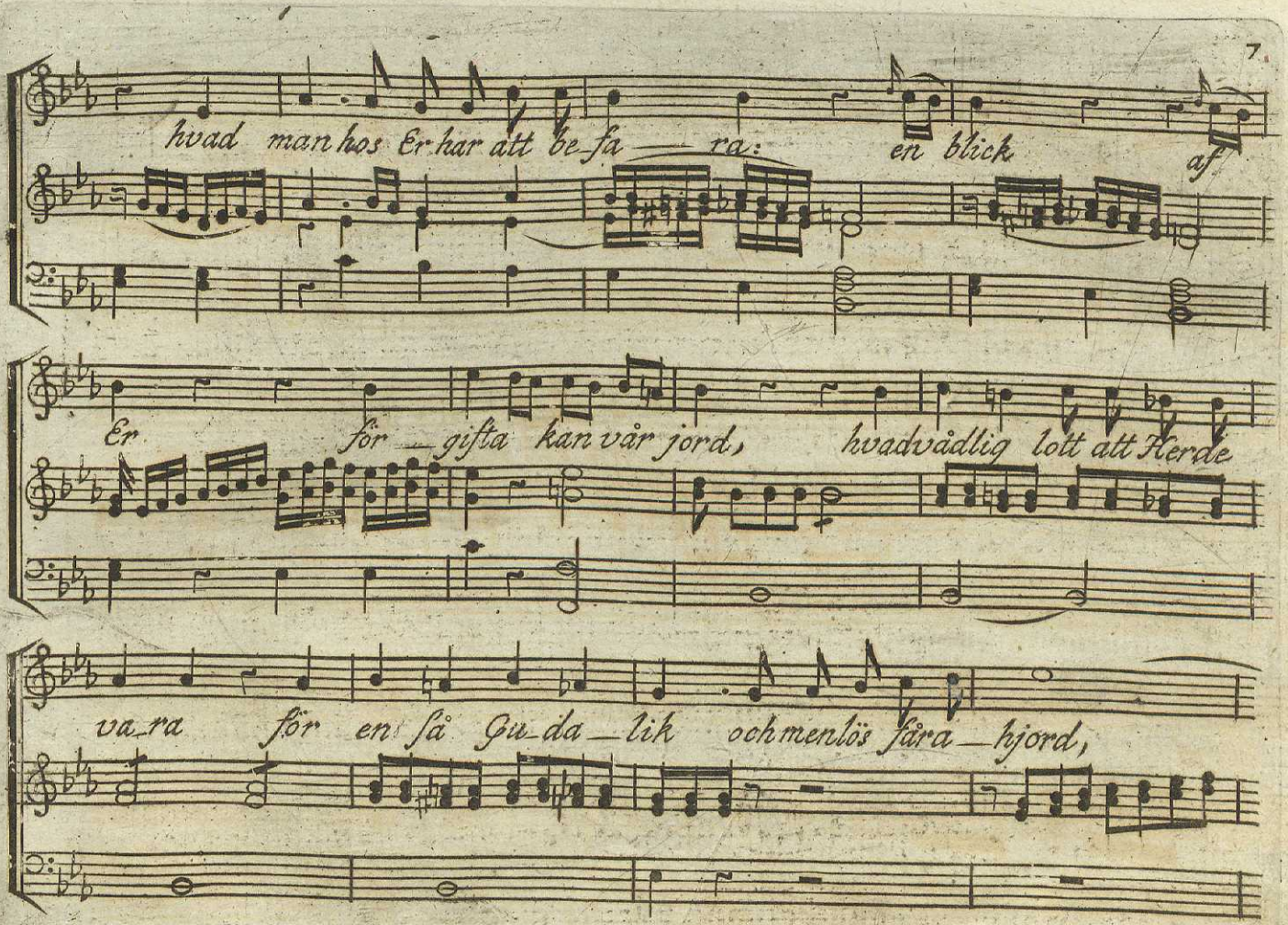
hvad man hos Er har att be_fa — ra: en blick af
Er för_gifta kan vår jord, hvadvädlig lott att Herde
va_ra för en så Gu_da_lik och menlös fåra_hjord,

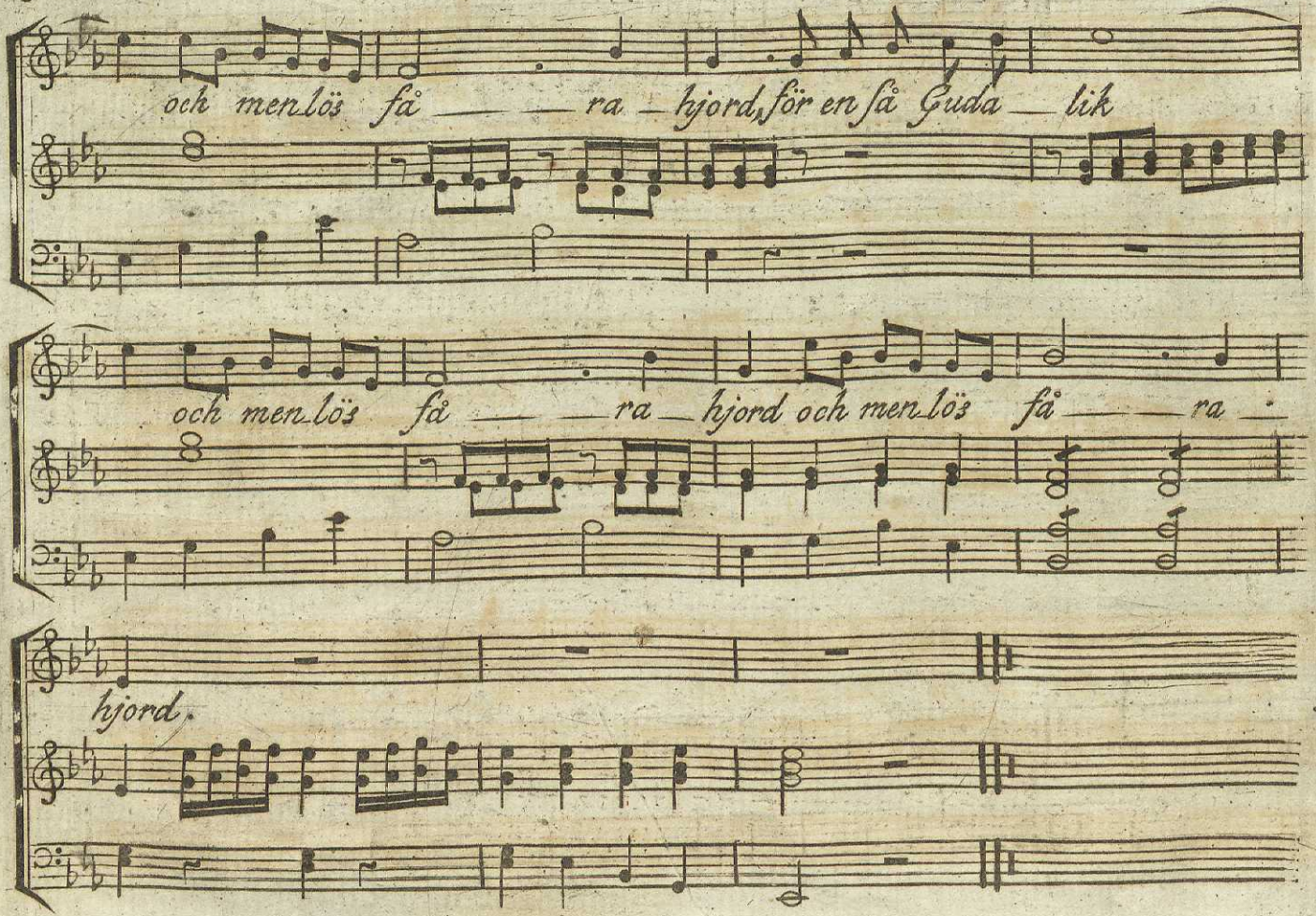
och men lös få ra hjord, för en så Guda lik
och men lös få ra hjord och men lös få ra
hjord.

År 1810.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

Allegro non troppo. N:o 3 och 4.

Aria ur Kuluff af D'Alayrac.

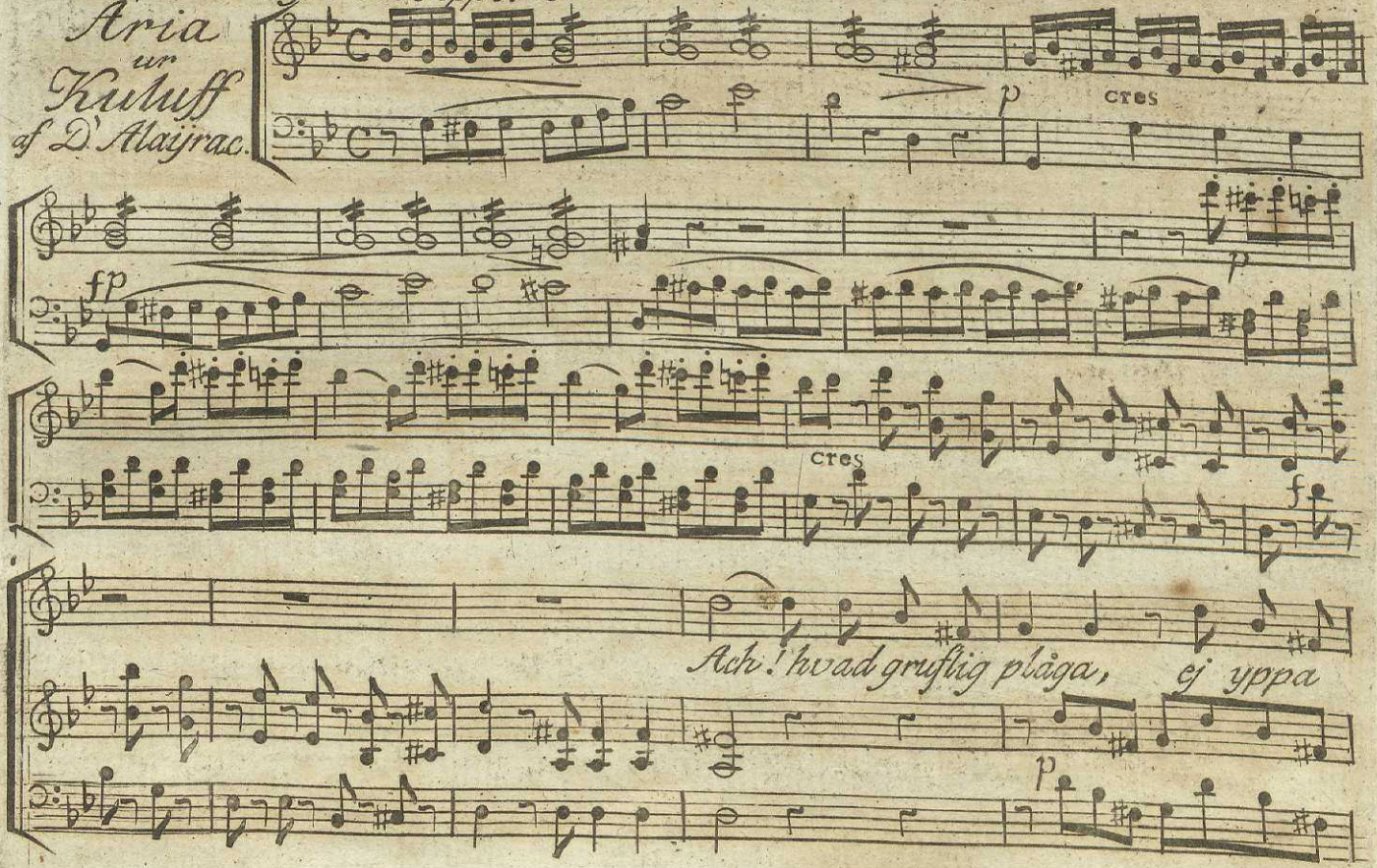

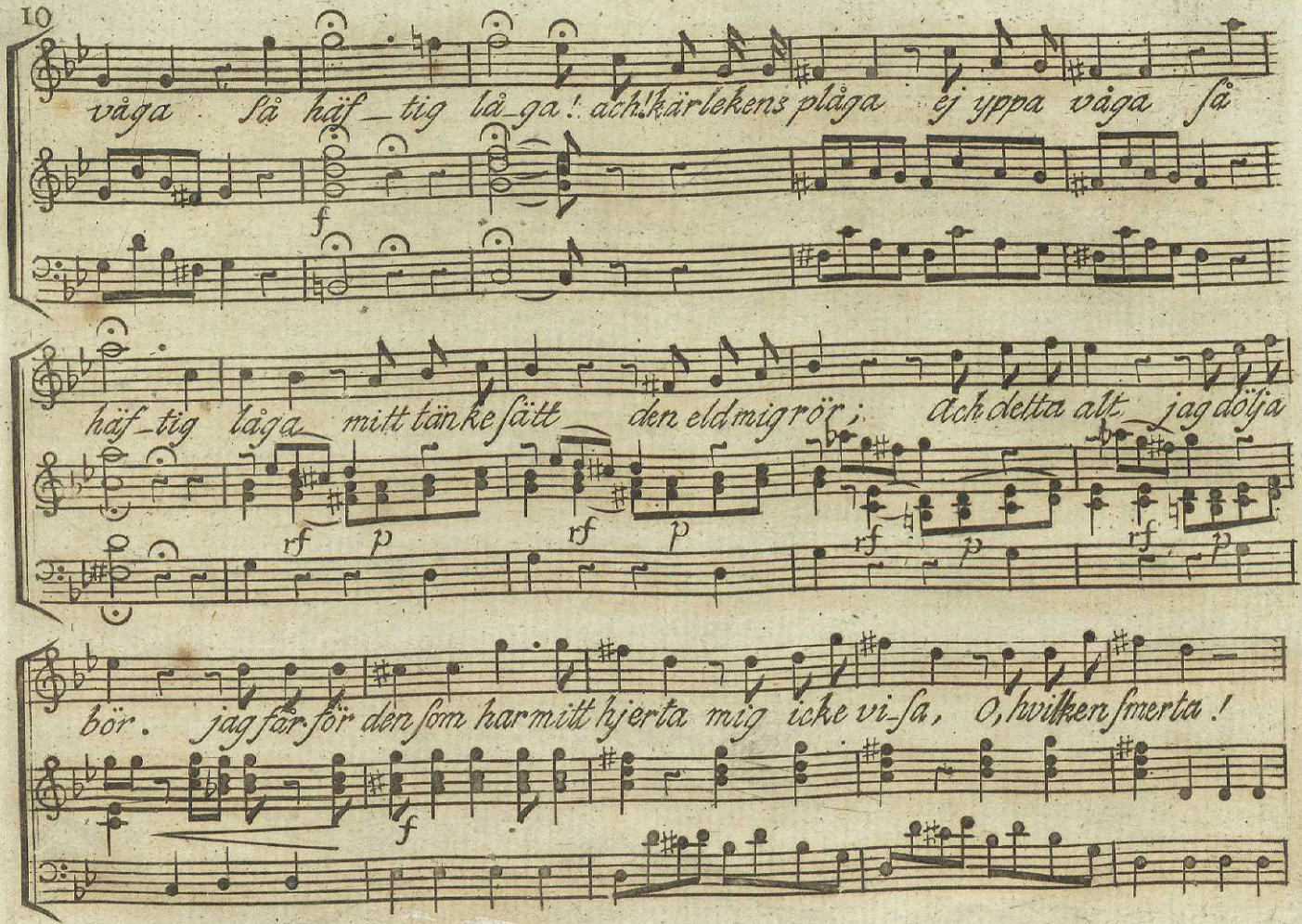
våga så häf_tig lå_ga! ach kärlekens plåga ej yppa våga så
häf_tig låga mitt tänkesätt den eld mig rör; ach detta alt jag döl ja
bör. jag får för den som har mitt hjerta mig icke vi_sa, O, hvilken smerta!

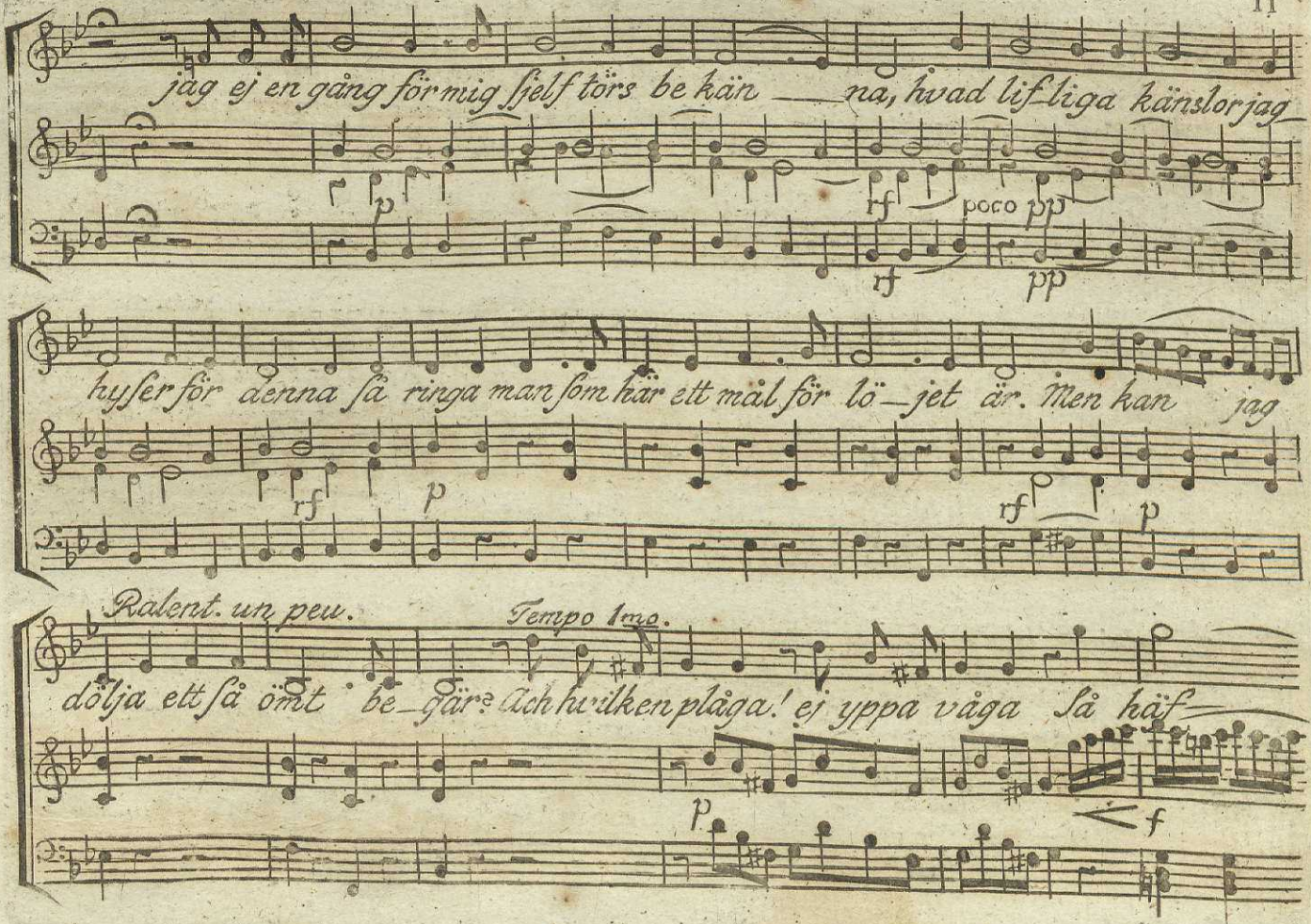
jag ej en gång för mig sjelf törs be kän na, hvad lif liga känslor jag
p
rf
poco pp
rf
pp
hyser för denna så ringa man som här ett mål för lö jet är. Men kan jag
rf
p
rf
p
Ralent. un peu.
Tempo 1mo.
dölja ett så ömt be gär? Och hvilken plåga! ej yppa våga så häf
p
f

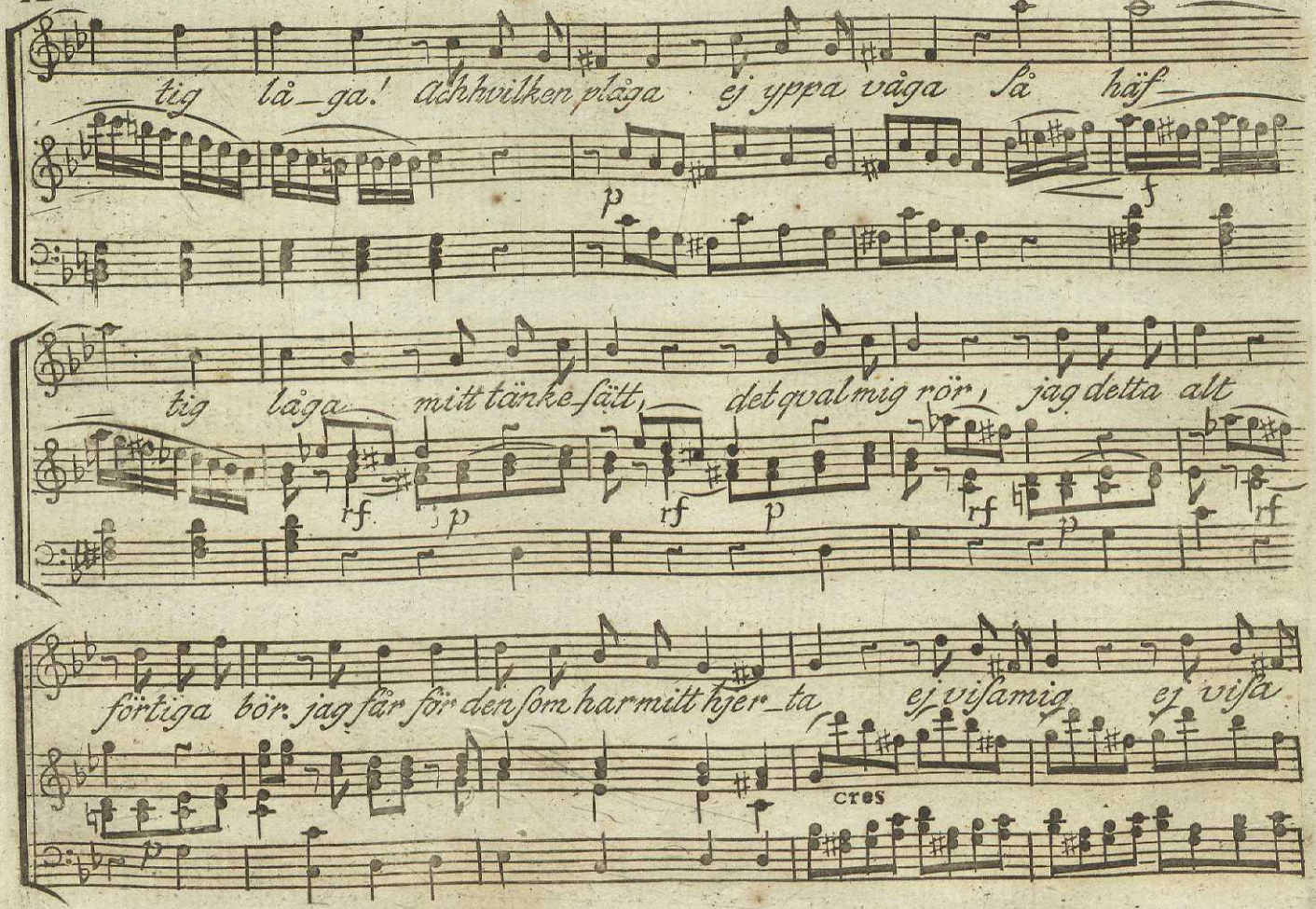
tig lå-ga! ach hvilken plåga ej yppa våga så häf-
tig låga mitt tänke-sätt, det qval mig rör, jag detta alt
förtiga bör. jag får för den som har mitt hjer-ta ej visa mig ej visa
cres

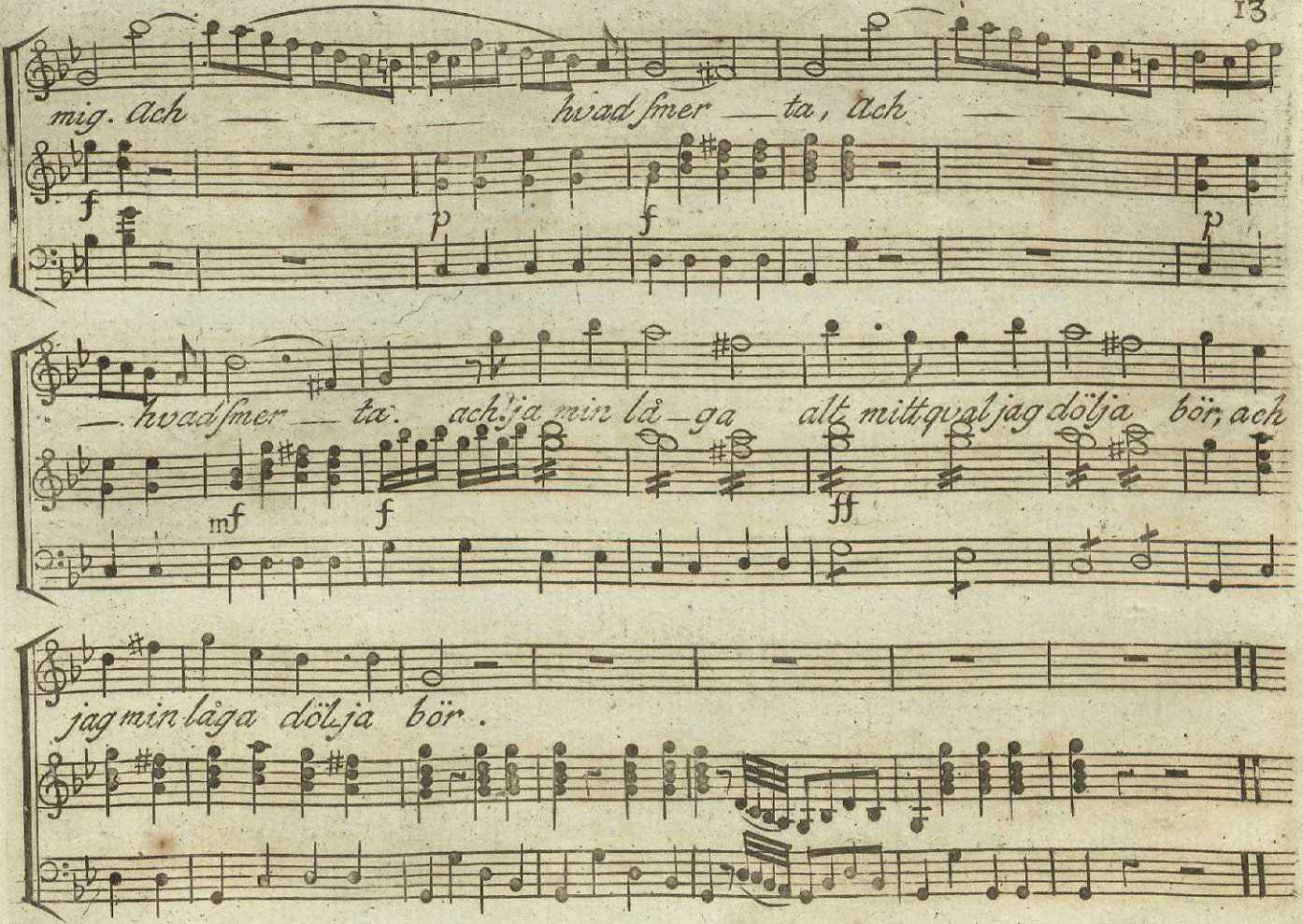
mig. ach — — — hvad smer — ta, ach — — —
f p f p
— hvad smer — ta. ach ja min lå — ga alt mitt qval jag dölja bör, ach
mf f ff
jag min låga dölja bör.

Coupletter ur Kuluff af D'Alaijrac.

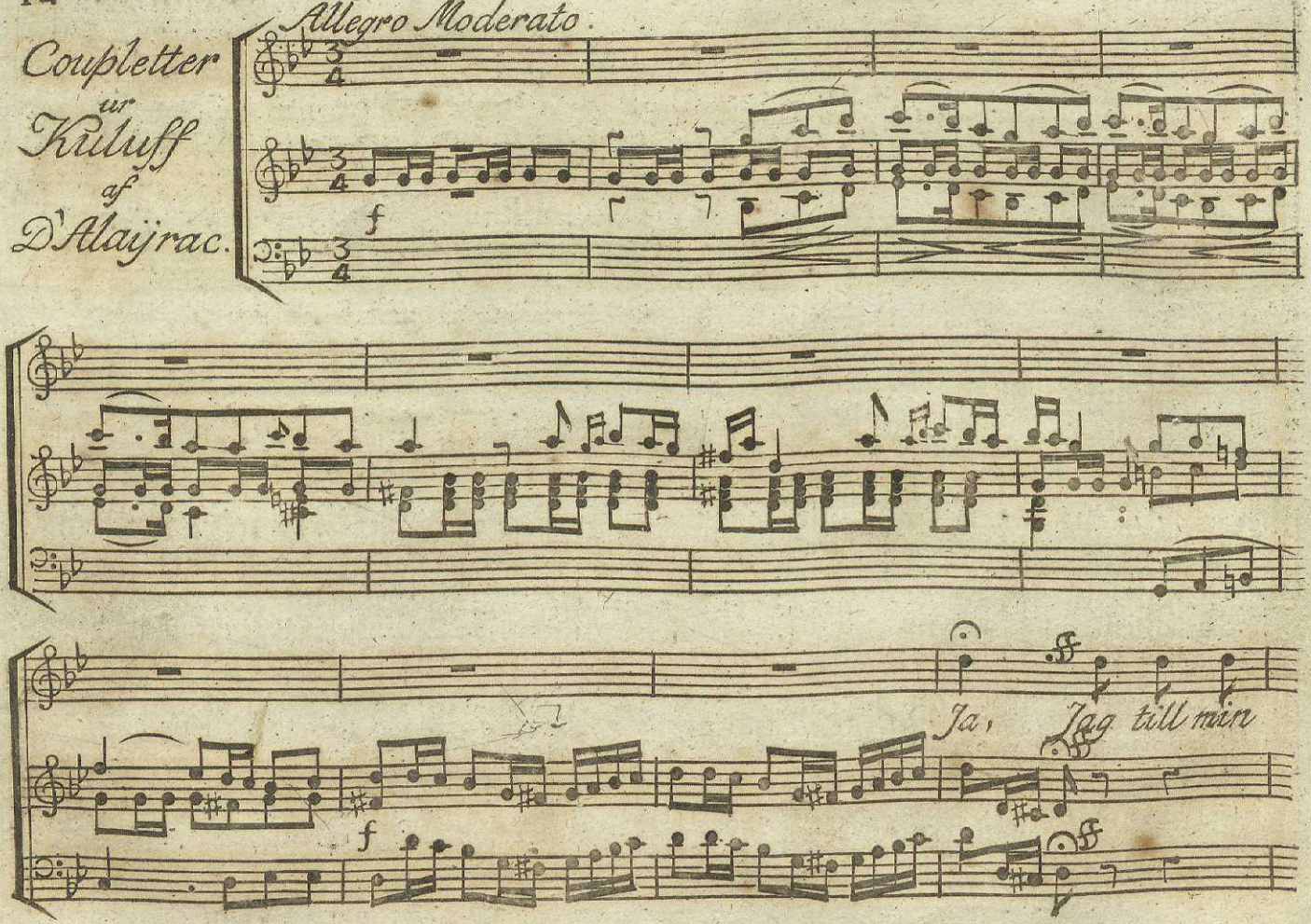

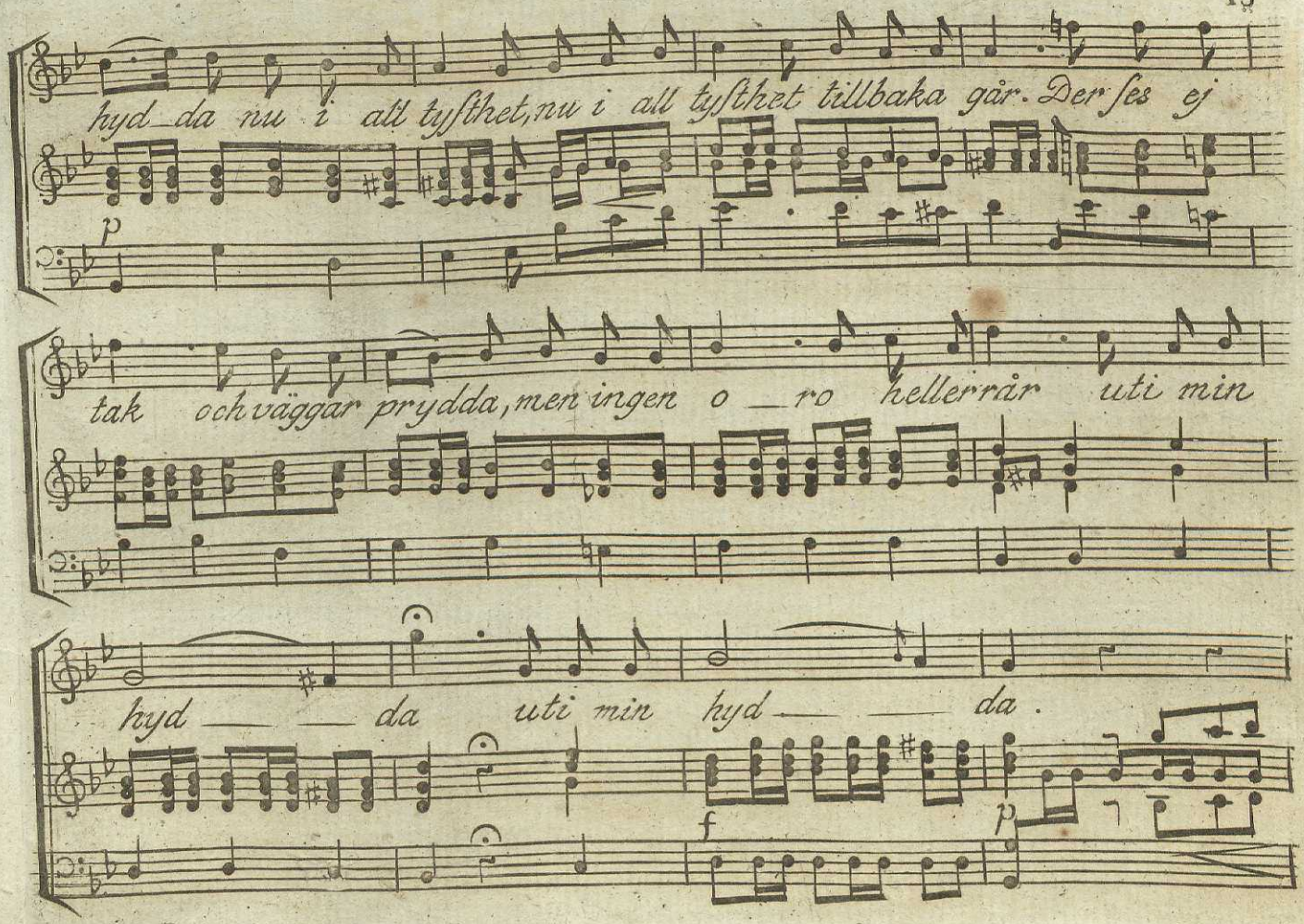
hyd_da nu i all tyfthet, nu i all tyfthet tillbaka går. Der fes ej
p
tak och väggar prydda, men ingen o_ro heller här uti min
hyd___da uti min hyd___da.
f
p

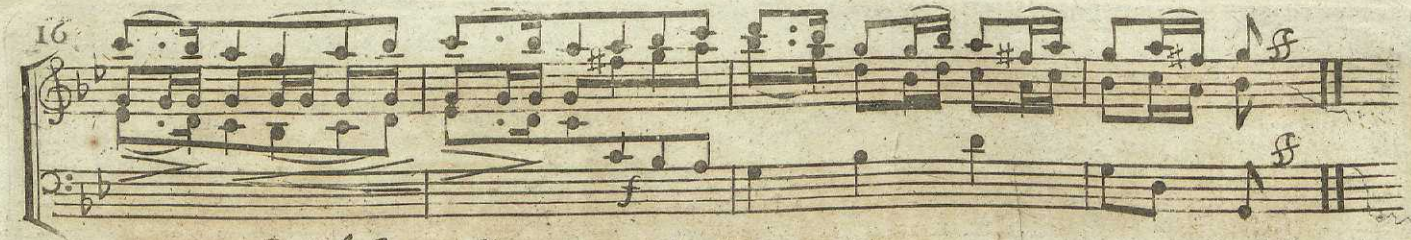

Coupl. 2. Jag i min hydda
Får ſofva roligt :|: hvar enda natt ;
Förtrolighet och glädje krydda
Den enkla ſpis för mig blir ſatt
Uti min hydda. :|:

Coupl. 3. Då från min hydda
Jag ſtormens härjning :|: och blixten ſer ;
Mitt låga tak vill Himlen ſkydda,
De högſta ſlott då ſtörtas ner ;
Men ej min hydda. :|:

Coupl. 4. Ej i min hydda
Förſåt och dolkar :|: man kring mig ſträckt,
Ej ädla upſåt bli förtydda ;
Ej redlig tjenſt beljuges fräckt
Uti min hydda. :|:

År 1810.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 5, 6, 7 och 8.

Aria ur Kuluff af D'Alayrac.

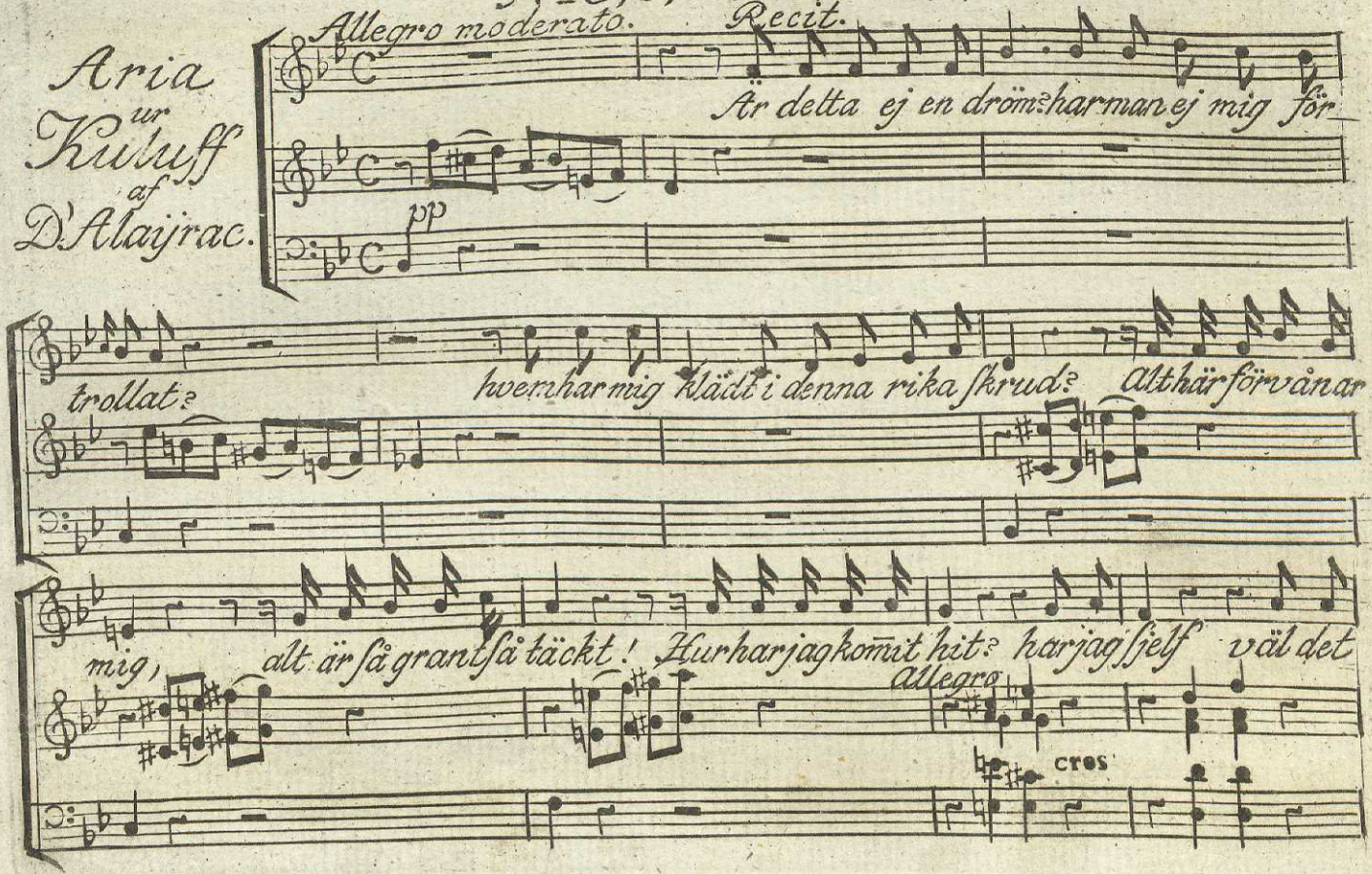

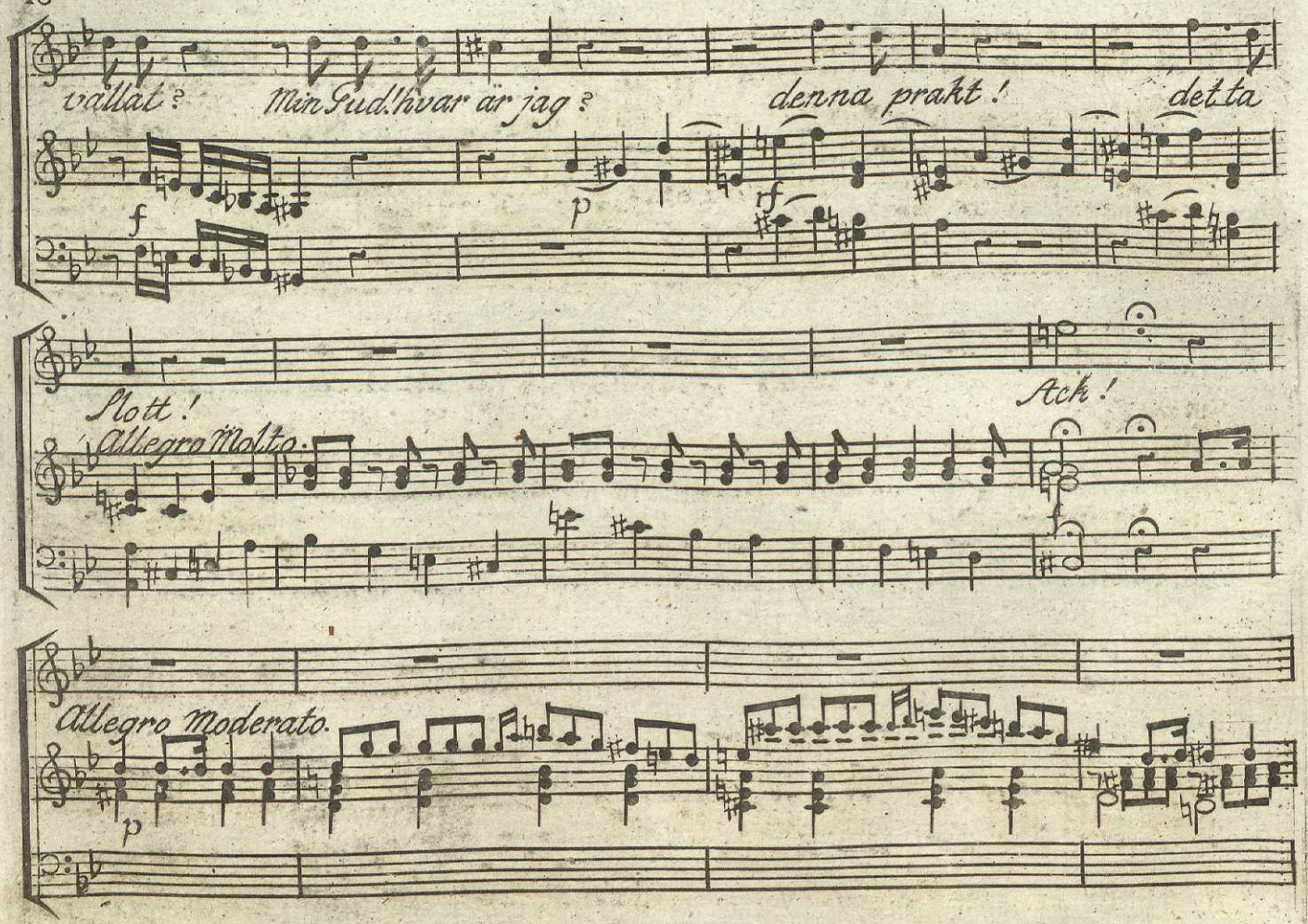
vallat?
Min Gud! hvar är jag?
denna prakt!
detta
f
p
rf
Slott!
Ack!
Allegro Molto.
f
Allegro Moderato.
p

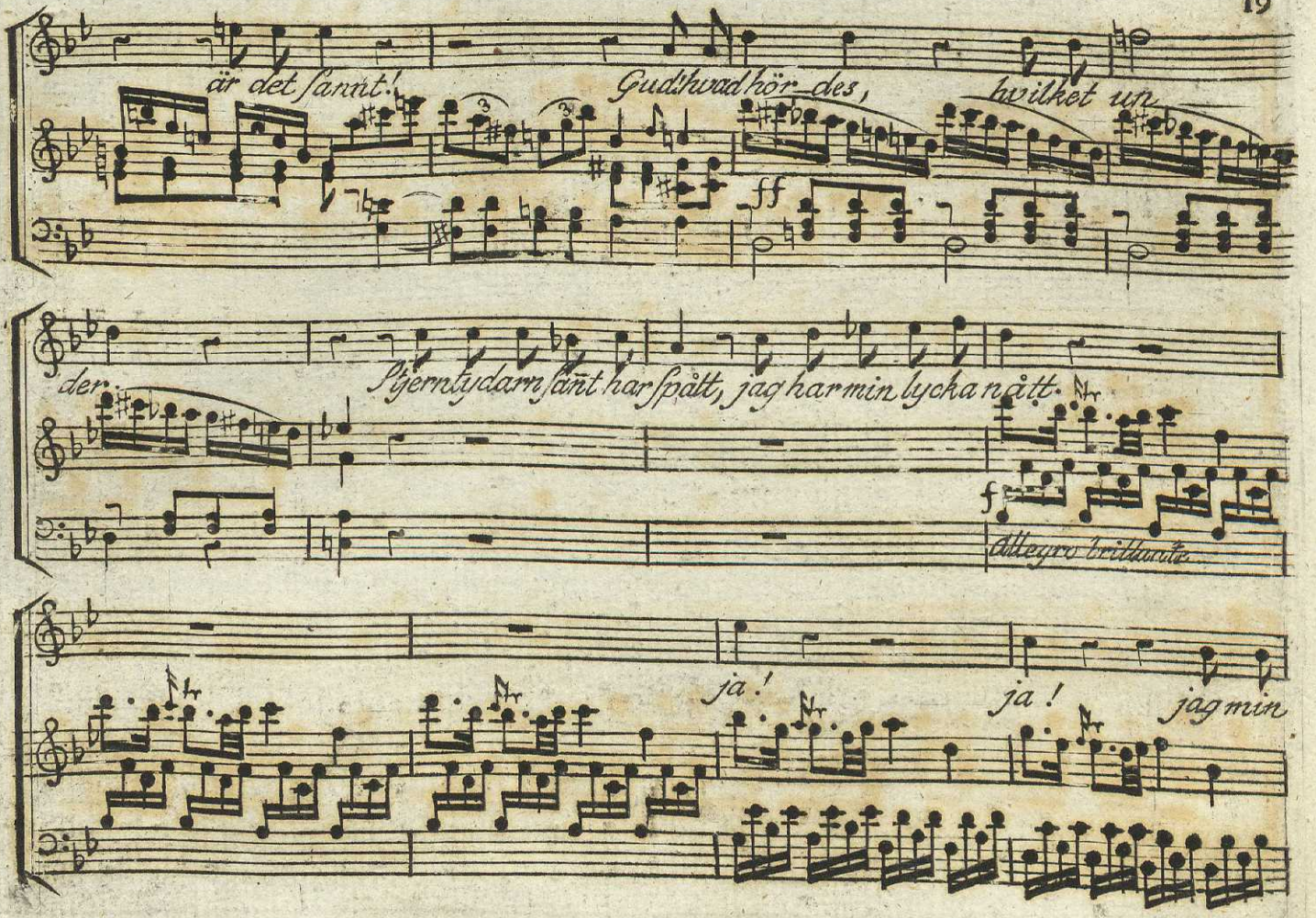
är det sannt!
Gud hvad hör des,
hvilket un
ff
der
ljern tydarn sänt har spått, jag har min lycka nått.
f
Allegro brillante
ja!
ja!
jag min

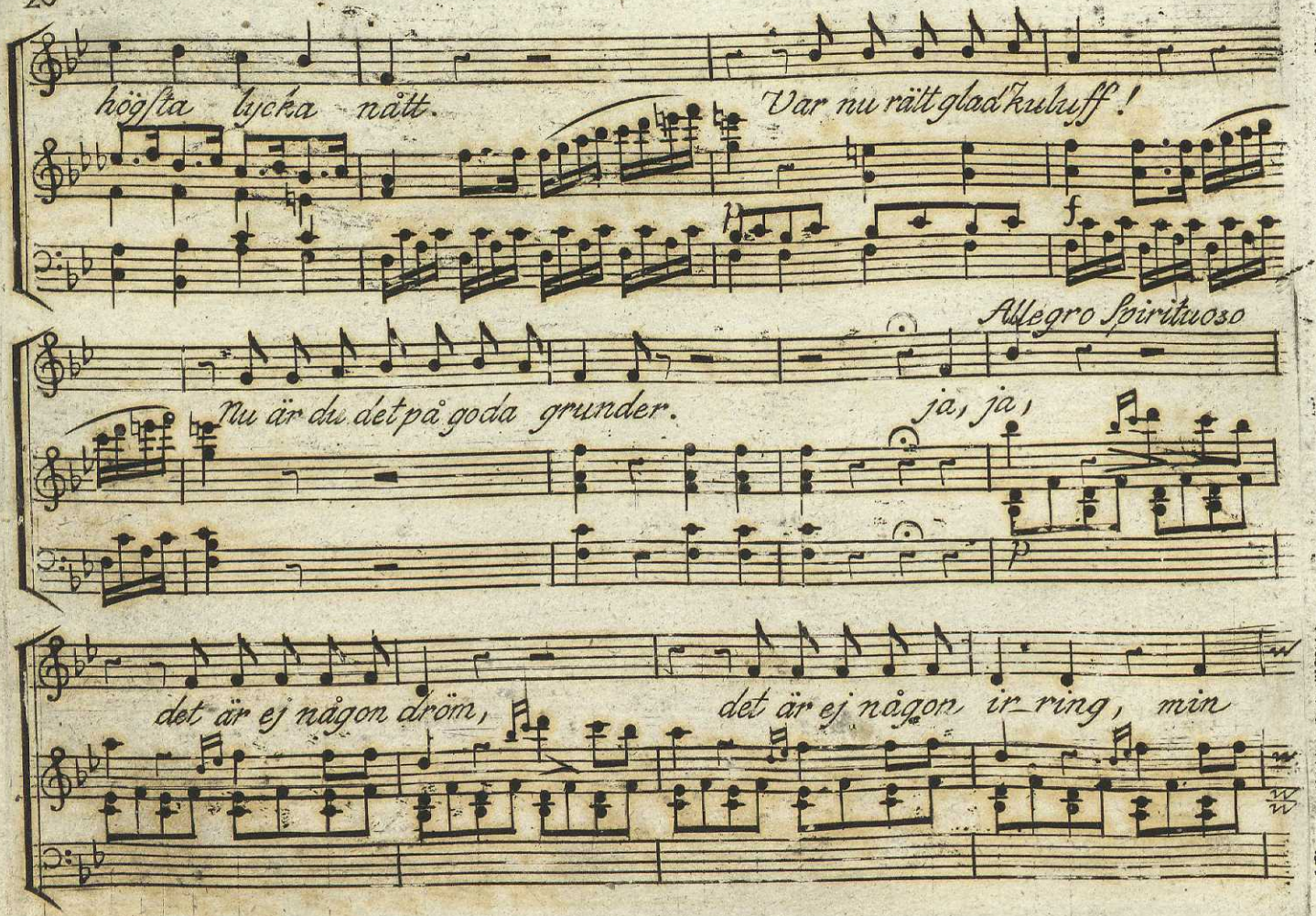
högsta lycka nått.
Var nu rätt glad kuhuff!
p
f
Allegro Spirituoso
Nu är du det på goda grunder.
ja, ja,
p
det är ej någon dröm,
det är ej någon ir-ring, min

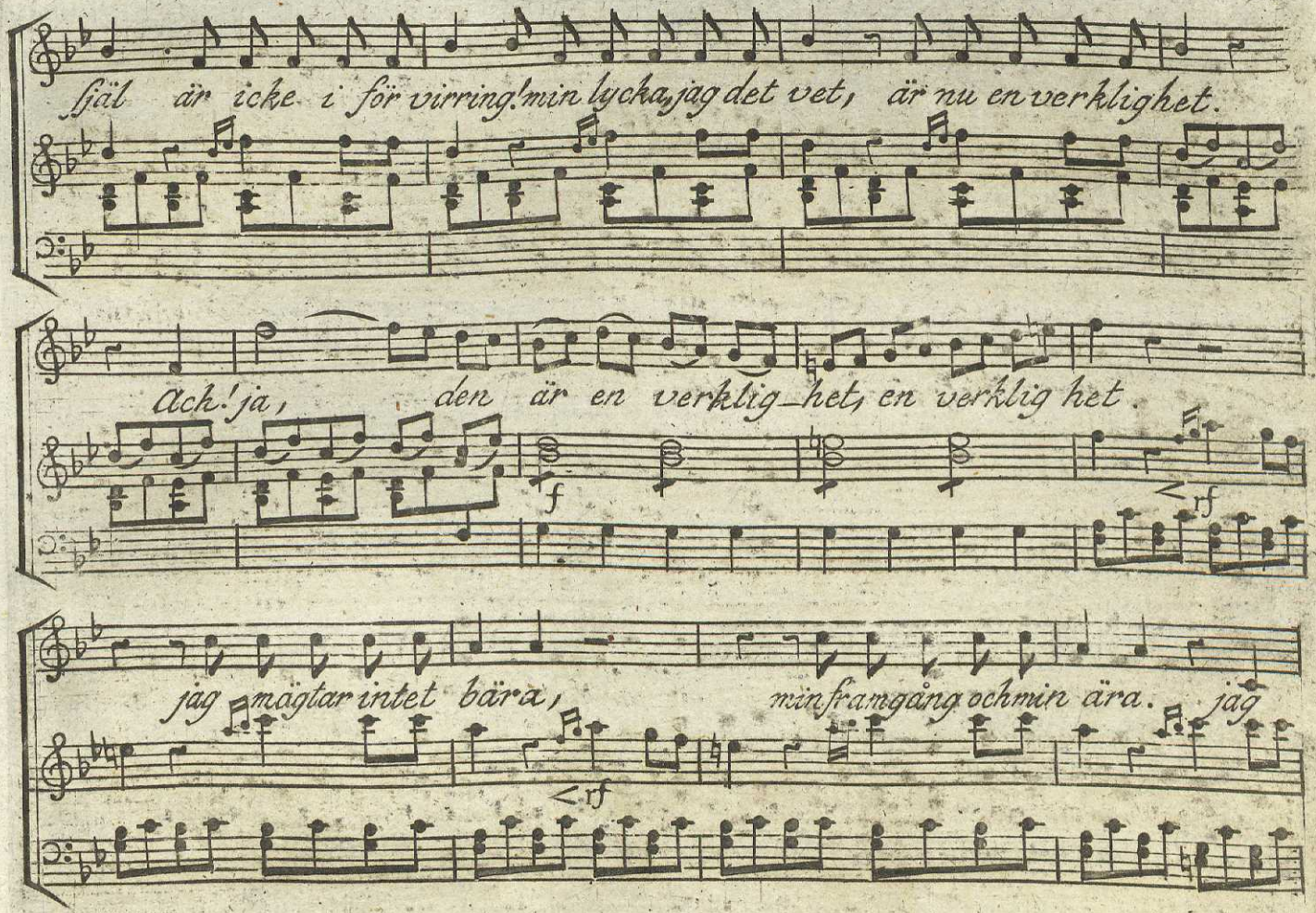
själ är icke i för virring! min lycka, jag det vet, är nu en verklighet.
Ach! ja, den är en verklig_het, en verklig het.
f
rf
jag mägtar intet bära, min framgång och min ära. jag
rf

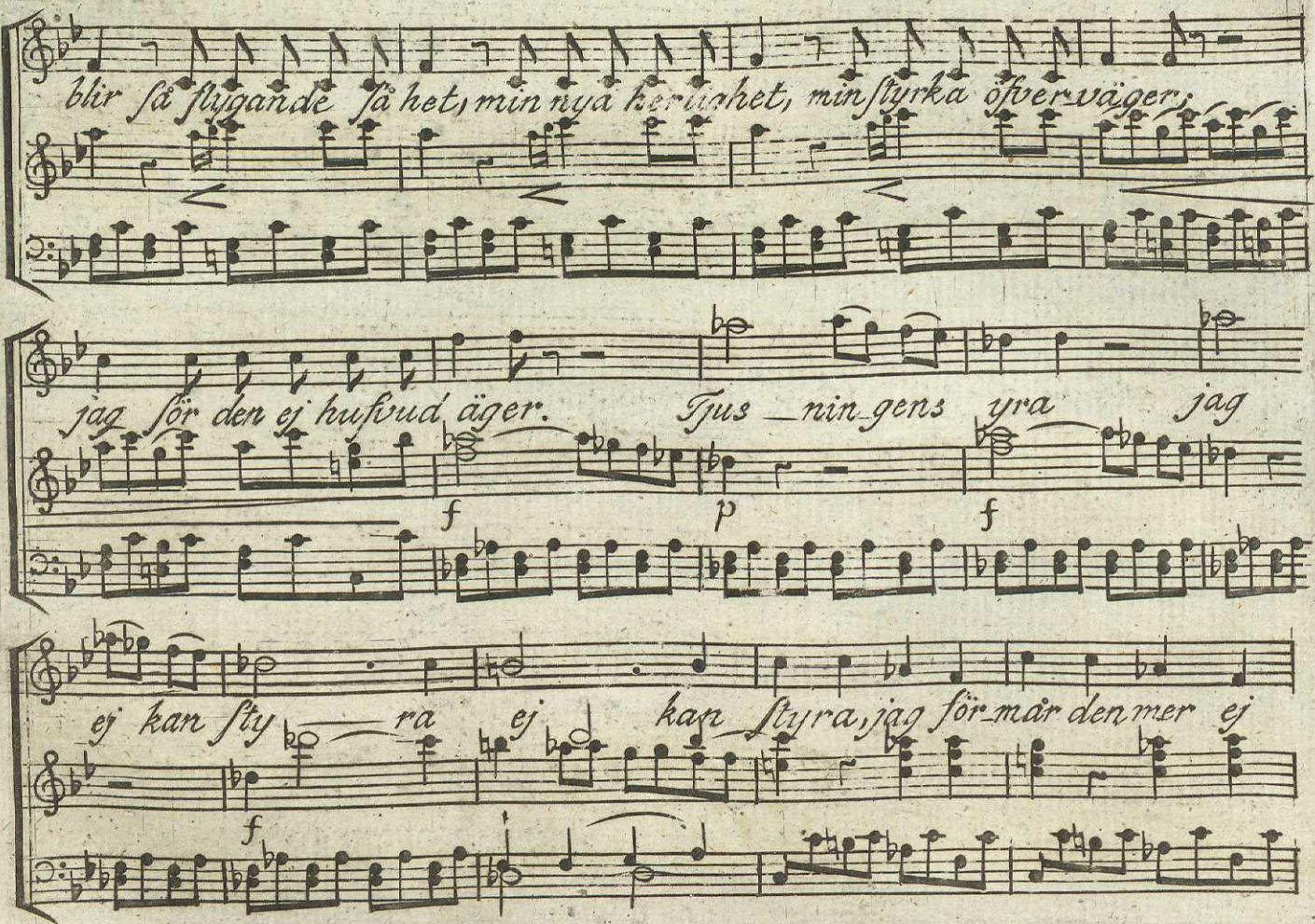
blir så flygande så het, min nya herrlighet, min styrka öfver-väger;
jag för den ej hufvud äger.
Tjus_nin_gens yra
jag
f
p
f
ej kan sty_ra
ej
kan_styra, jag för_mår den mer ej
f

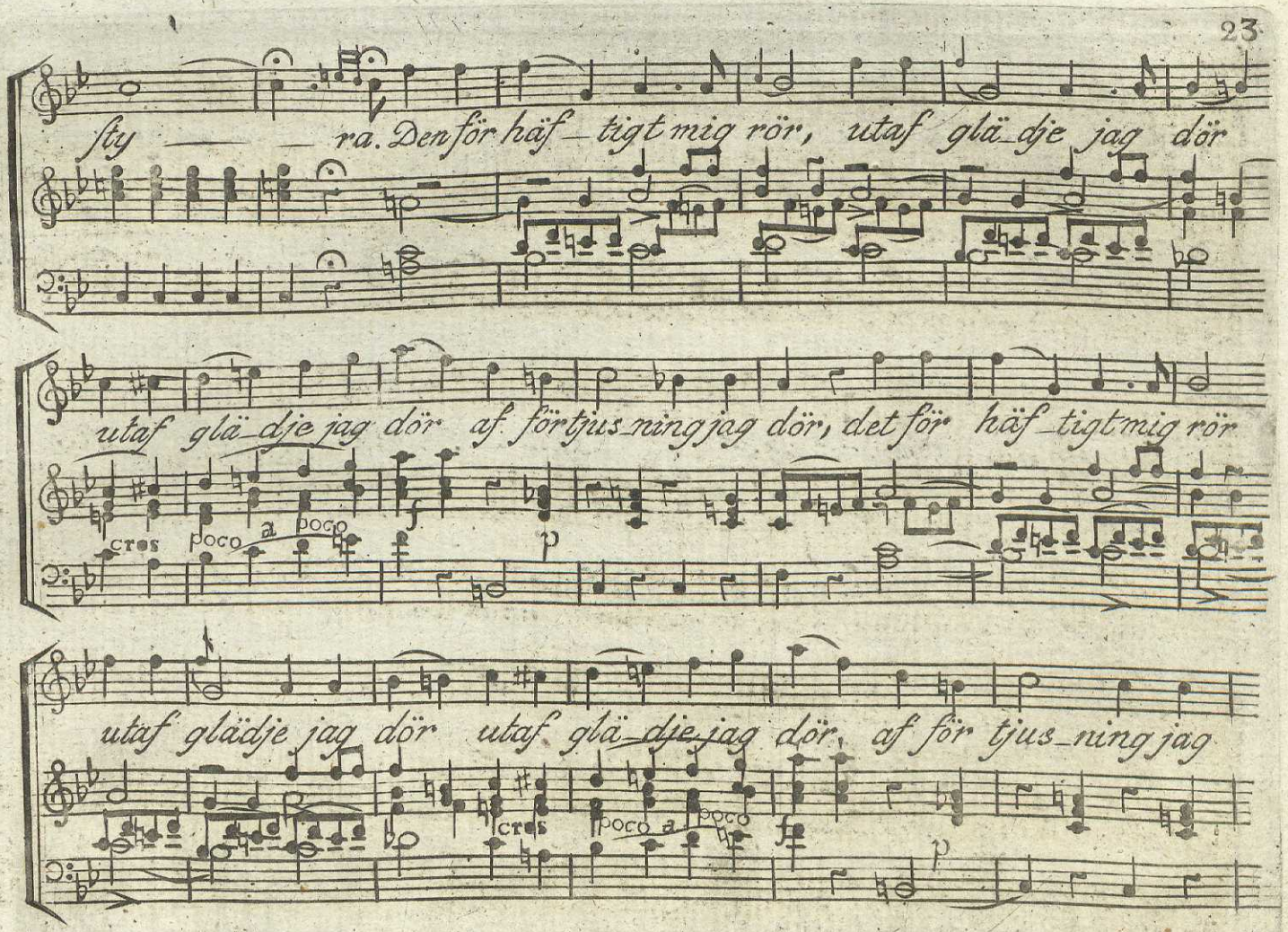
sty ra. Den för häf_tigt mig rör, utaf glä_dje jag dör
utaf glä_dje jag dör af förtjus_ning jag dör, det för häf_tigt mig rör
cres poco a poco
utaf glädje jag dör utaf glä_dje jag dör, af för tjus_ning jag
cres poco a poco

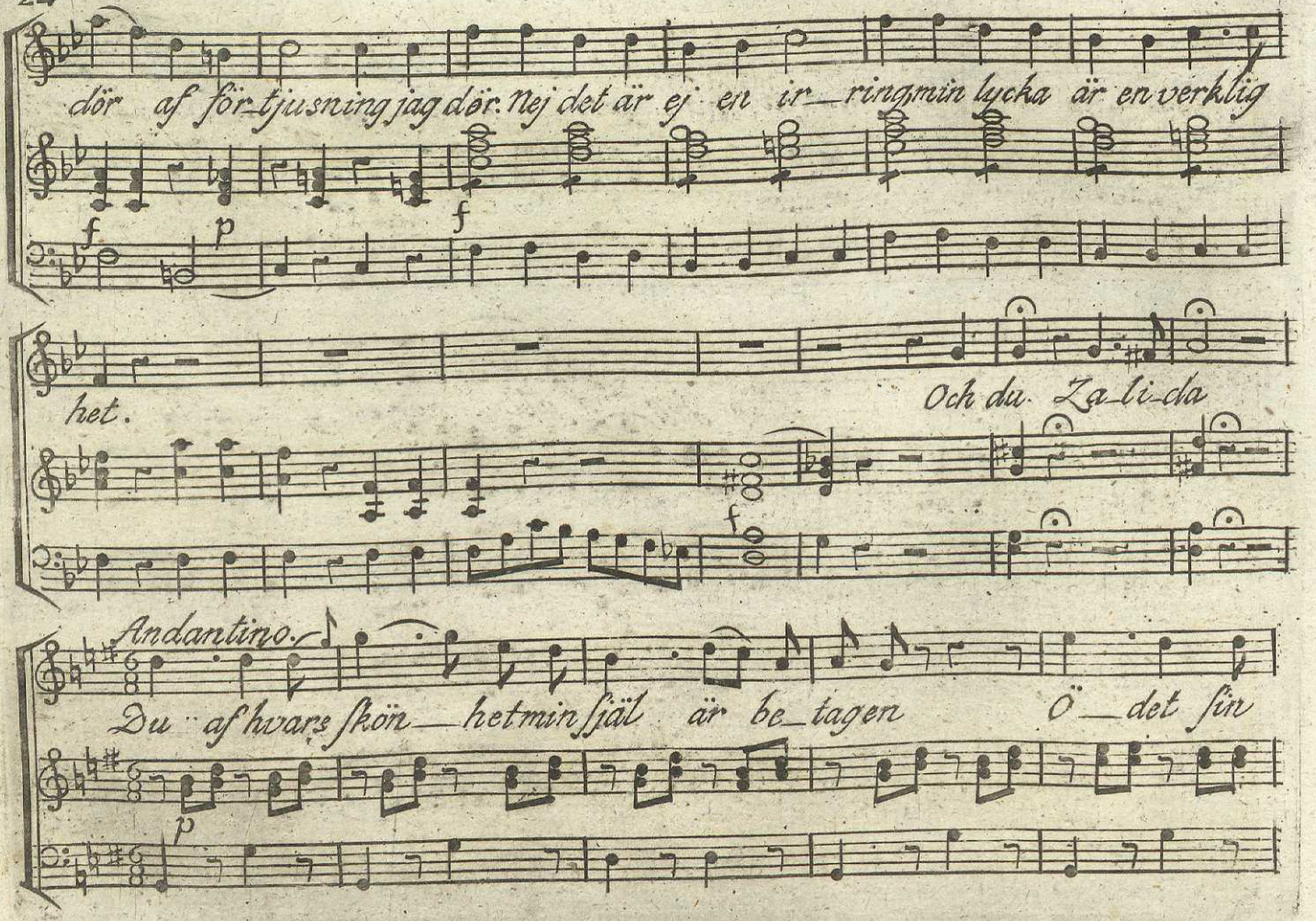
dör af för_tjusning jag dör. Nej det är ej en ir_ring min lycka är en verklig
het.
Och du Za_li_cha
Andantino.
Du af hvars skön_het min själ är be_tagen
Ö_det sin

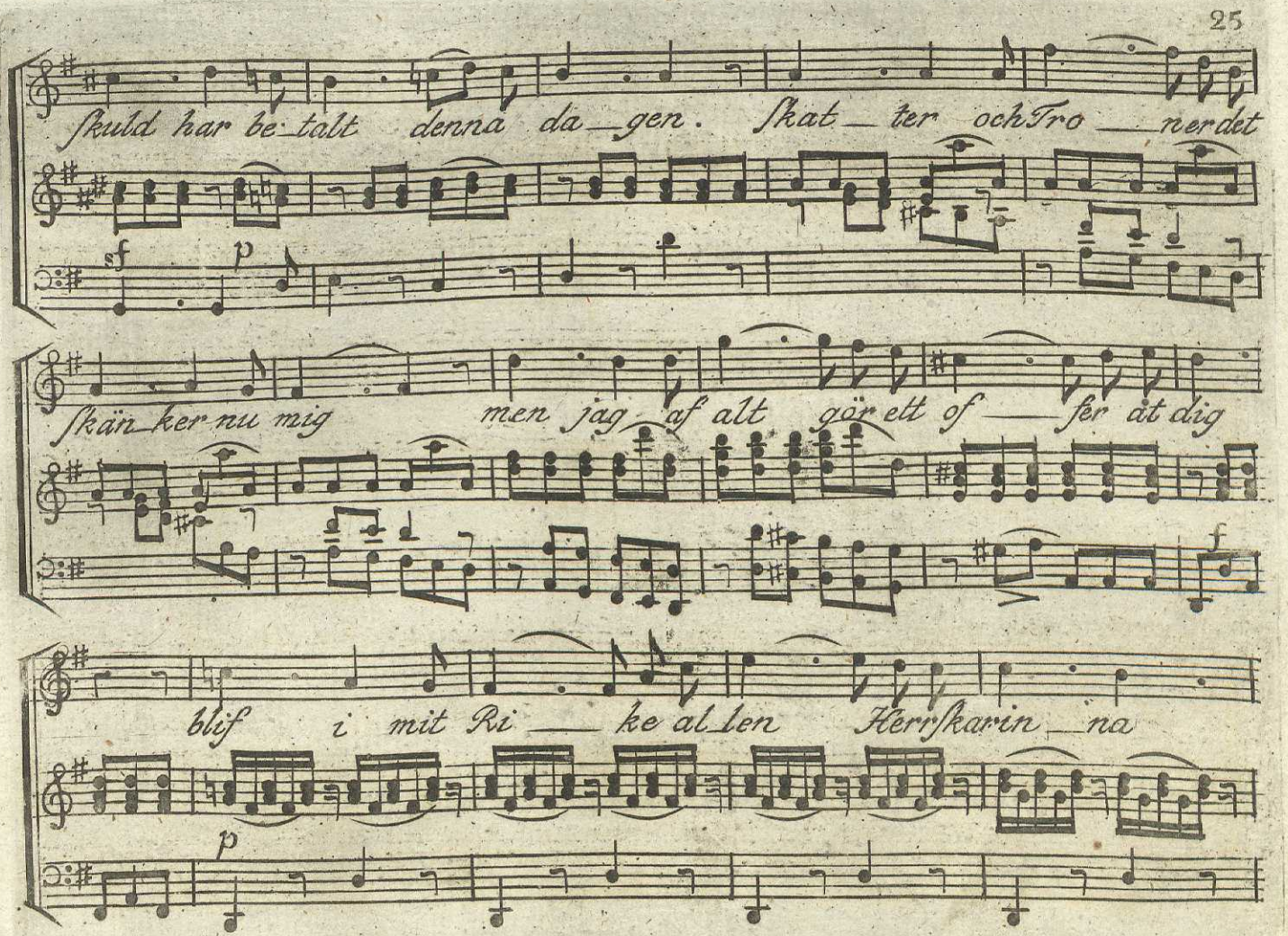
Skuld har be_talt denna da_gen. Skat_ter och Tro_ner det
sf p
Skän_ker nu mig men jag af alt gör ett of_fer åt dig
f
blif i mit Ri_ke al_len Herrskarin_na
p

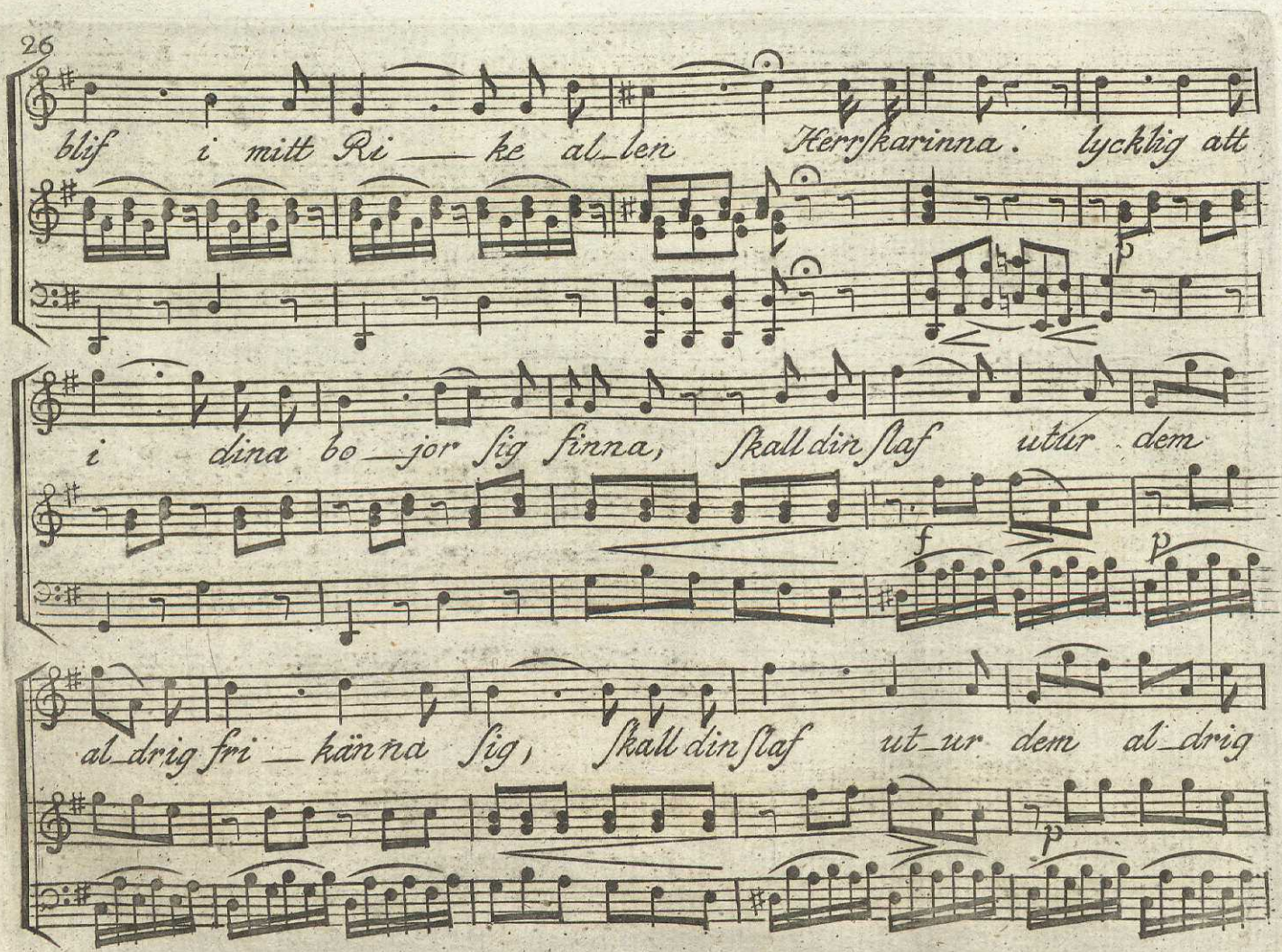
blif i mitt Ri — ke al_len Herrskarinna. lyckligt att
i dina bo_jor sig finna, skall din slaf utur dem
f p
al_drig fri_känna sig, skall din slaf ut_ur dem al_drig
p

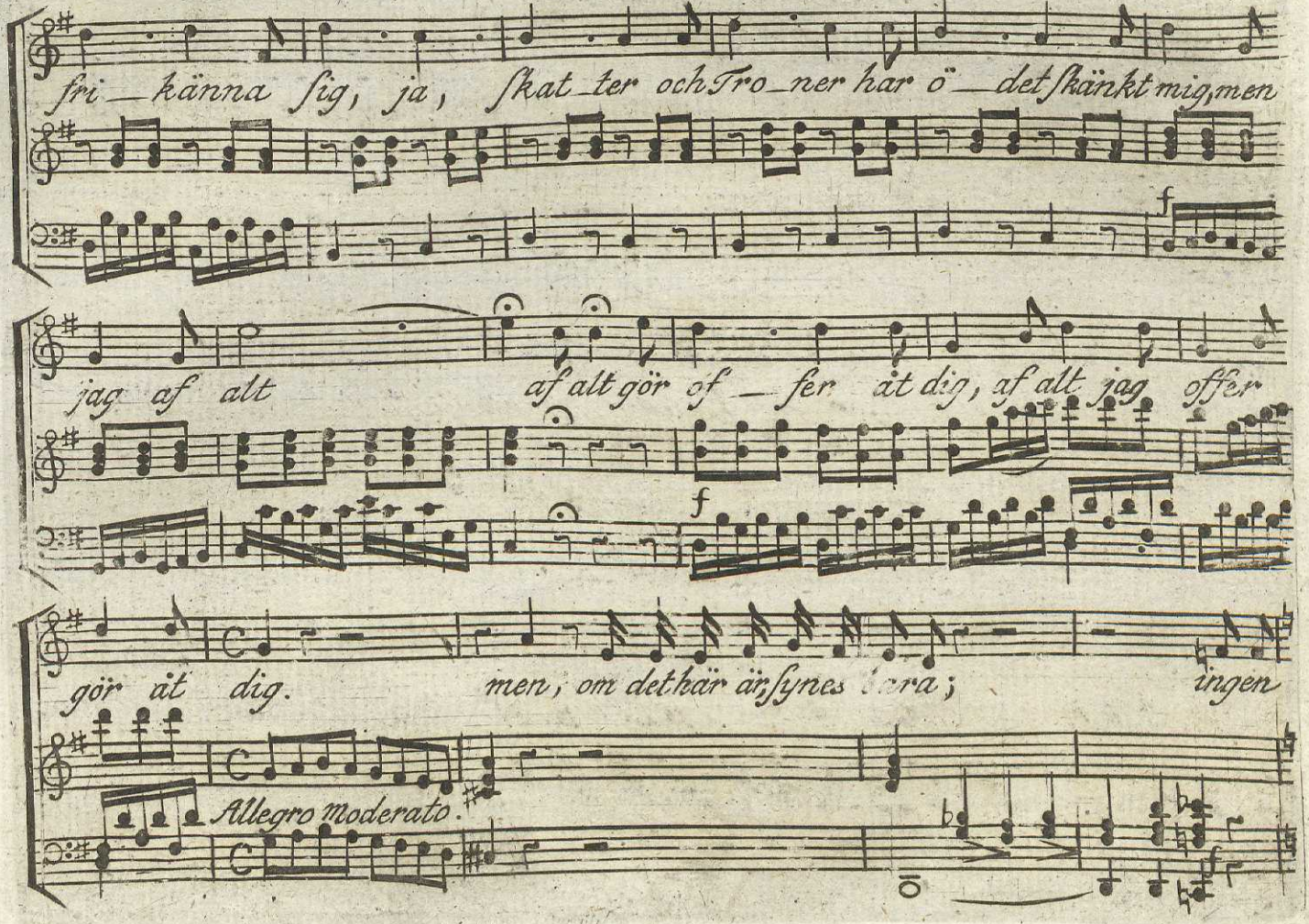
fri_känna sig, ja, skat_ter och Tro_ner har ö_det skänkt mig, men
f
jag af alt
af alt gör of_fer ät dig, af alt jag offer
f
gör ät dig.
men, om det här är synes lära;
ingen
Allegro moderato.

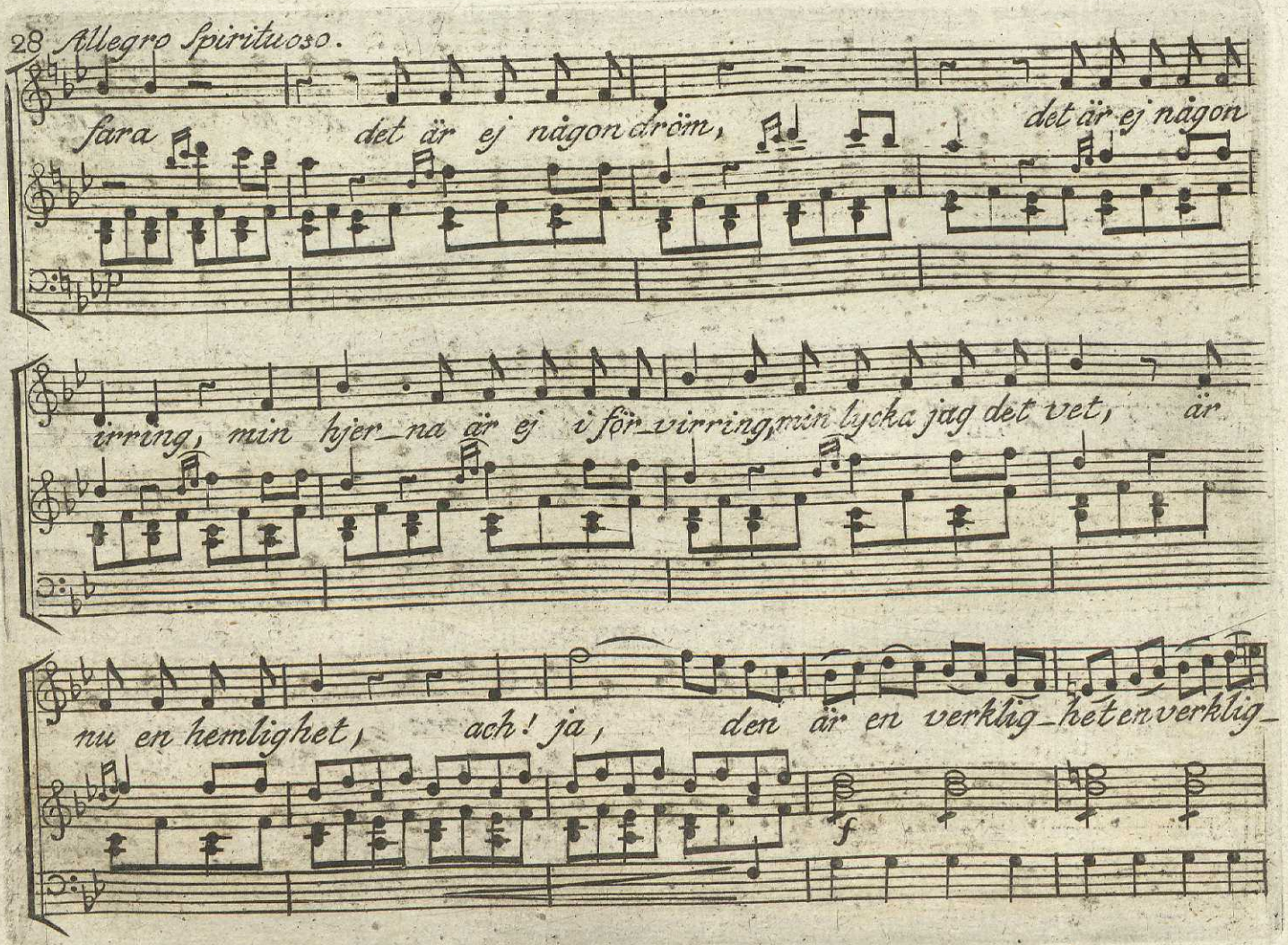
Allegro Spirituoso.
fara det är ej någon dröm, det är ej någon
irring, min hjer_na är ej i för_virring, min lycka jag det vet, är
nu en hemlighet, ach! ja, den är en verklig_het en verklig_
f

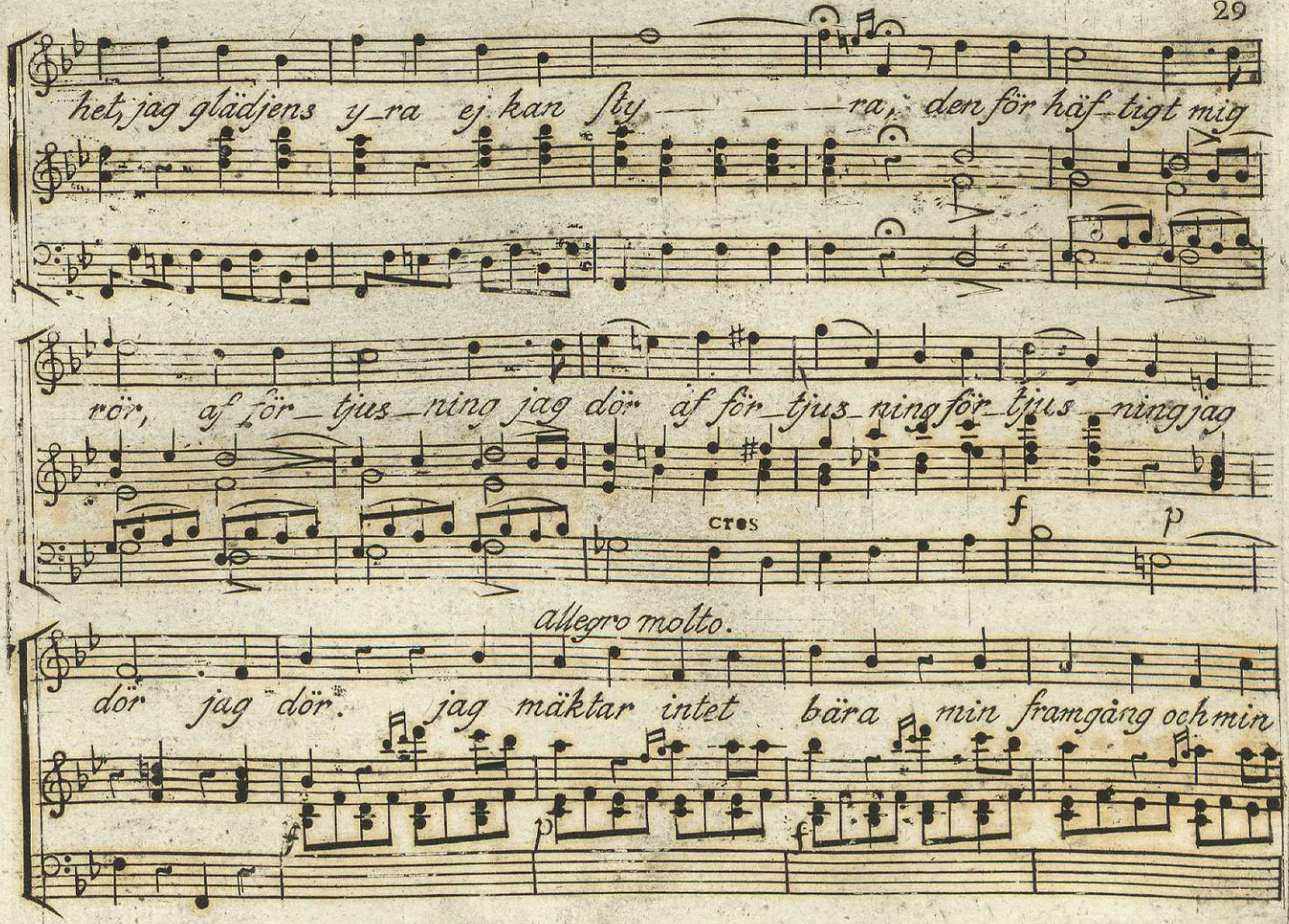
het, jag glädjens yra ej kan sty ra, den för häf tigt mig
rör, af för tjus ning jag dör af för tjus ning för tjus ning jag
cres
f
p
allegro molto.
dör jag dör. jag mäktar intet bära min framgång och min

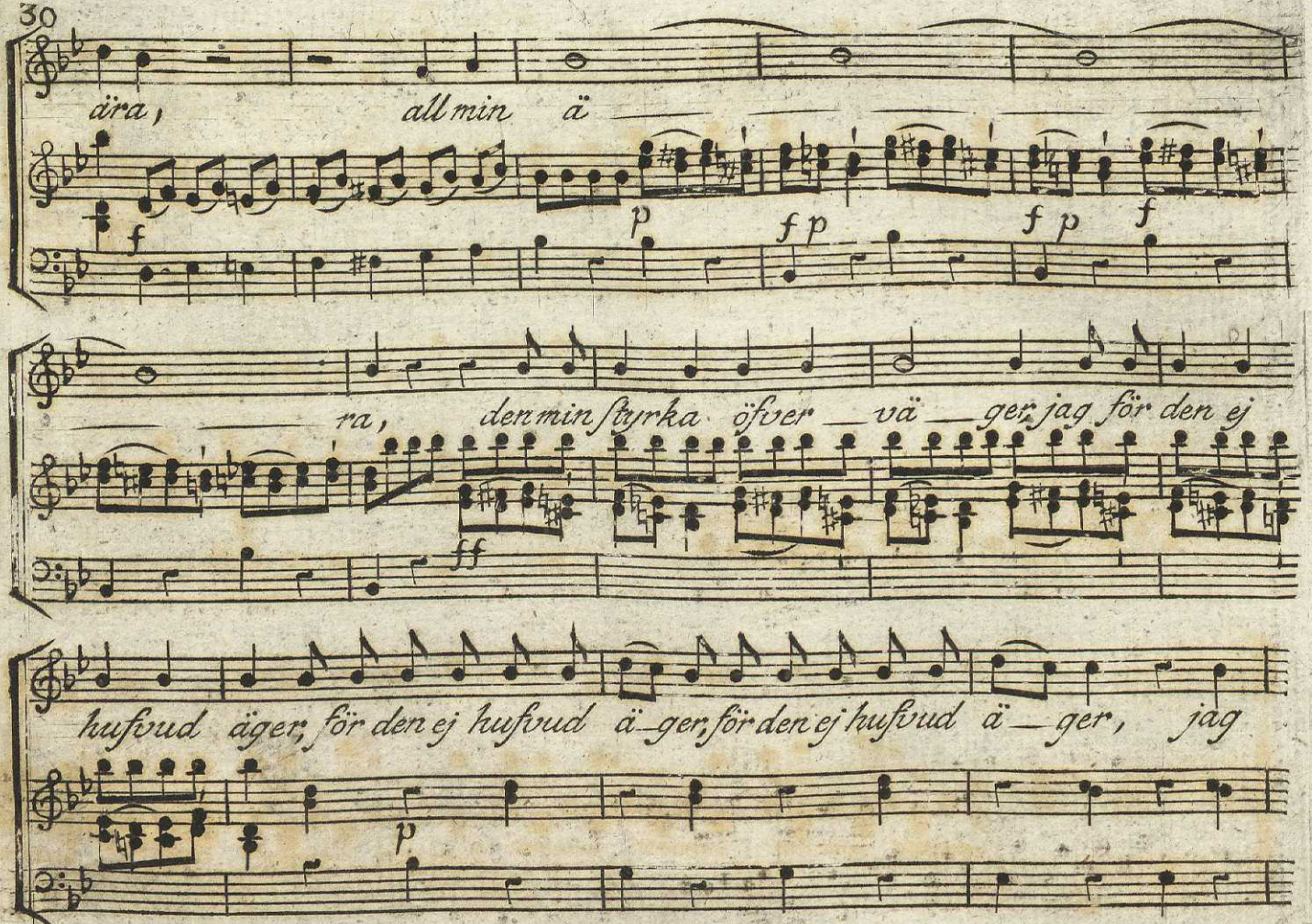
ära, all min ä
f
p
fp
fp
f
ra, den min styrka öfver vä ger, jag för den ej
ff
hufvud äger, för den ej hufvud ä ger, för den ej hufvud ä ger, jag
p

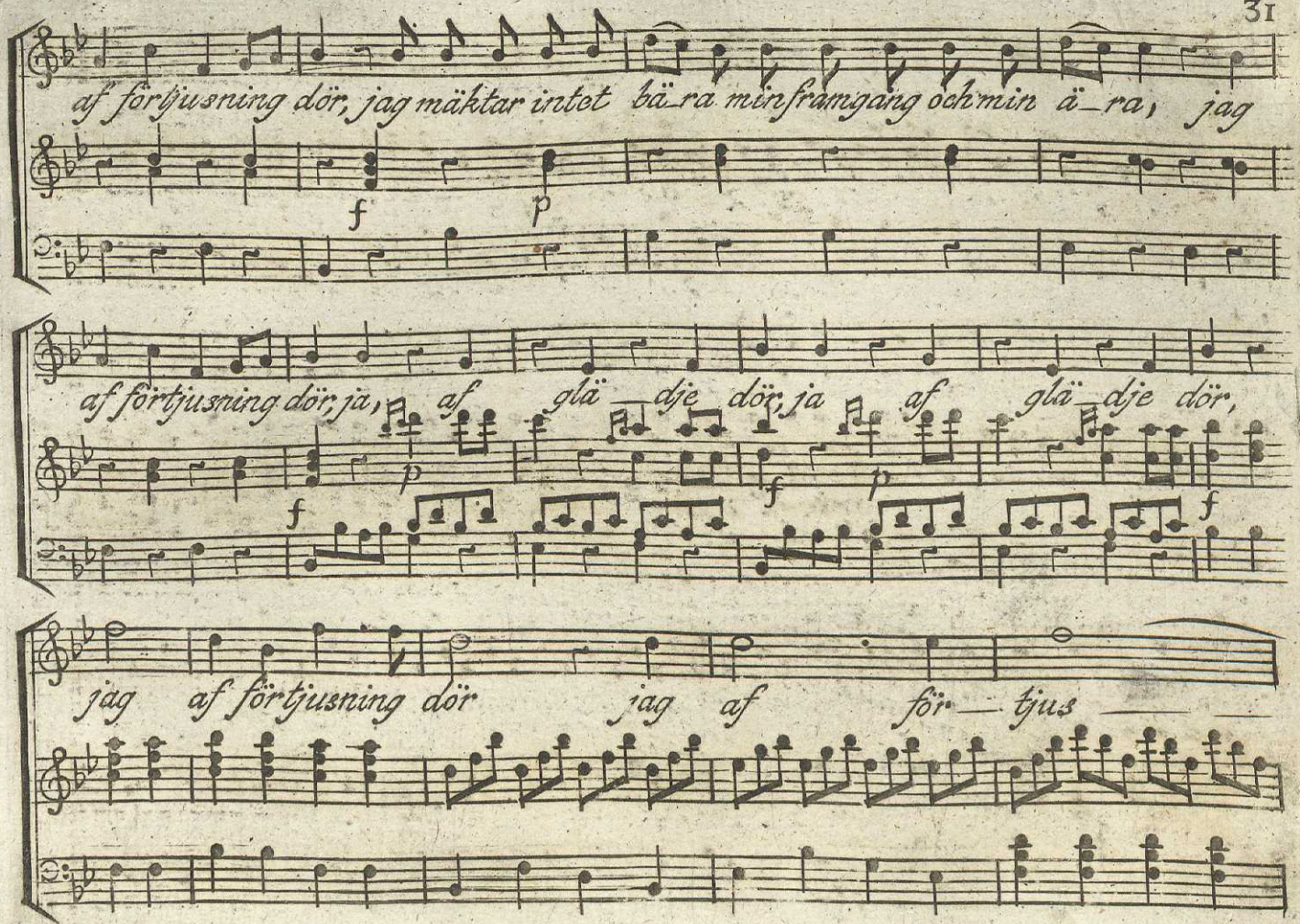
af förtjusning dör, jag mäktar intet bä_ra min framgång och min ä_ra, jag
f
p
af förtjusning dör, ja, af glä_dje dör, ja af glä_dje dör,
p
f
p
f
f
jag af förtjusning dör jag af för_tjus

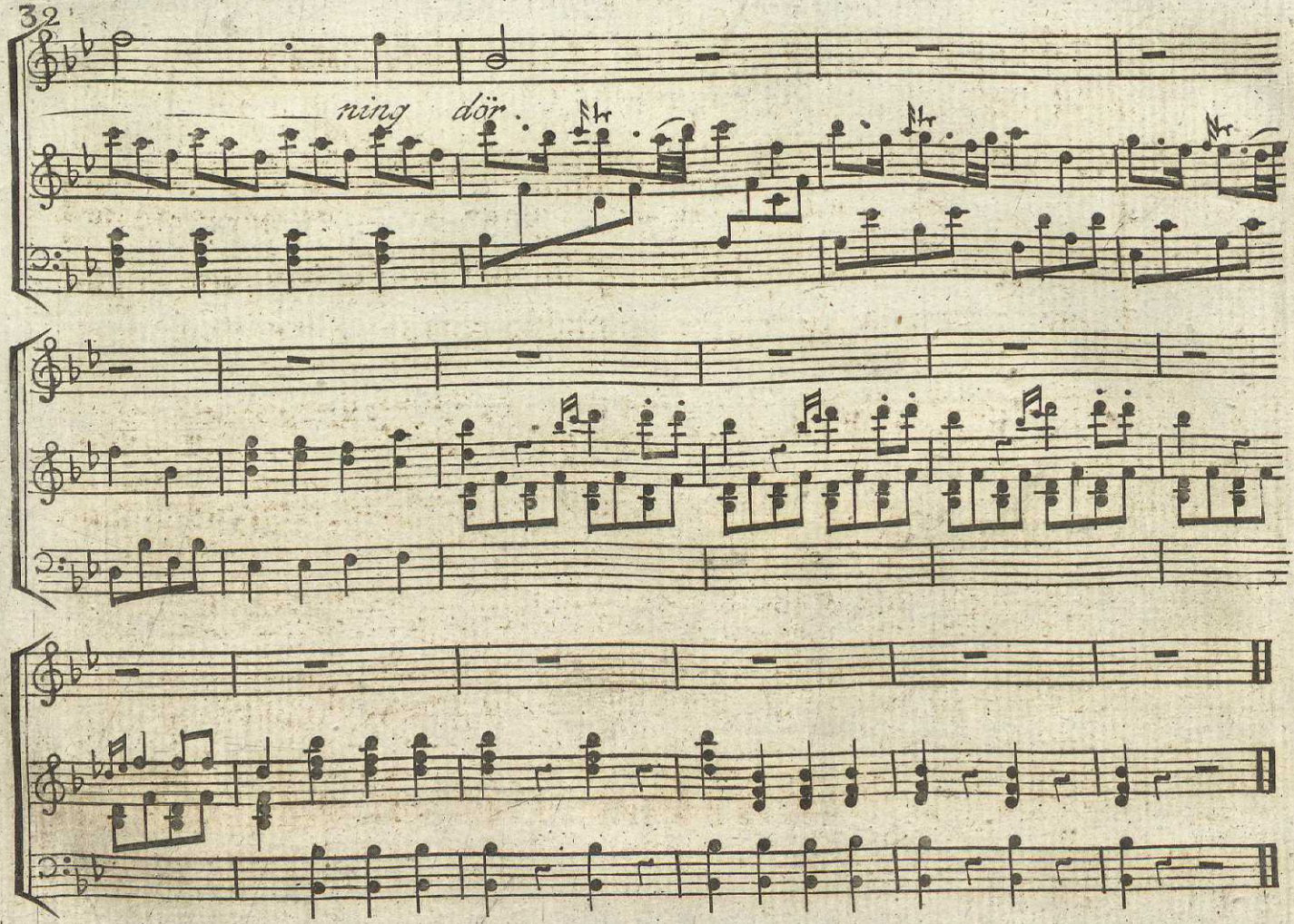
ning dör

År 1810.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

№ 9 och 10.

Allegretto con Gracia.

Romance de Fauvel.

En a_mour on nous ait _ _ lé_gè _ res; mais messieurs nos trés

_chers Ê_poux, du poids de vos loix ar _ bi_trai_res, de quel droit nous é_

cra_sez vous? sur vos co_lombes pri _ son_niè_res vous pe_

cres

sez commedes vau_tours. Eh! nous se_rions bien moins lé_gè ___ res, si vous é_

tiez un peu moins lourds eh! nous se_rions bien moins lé_gè ___ res,

si vous é_tiez un peu moins lourds.

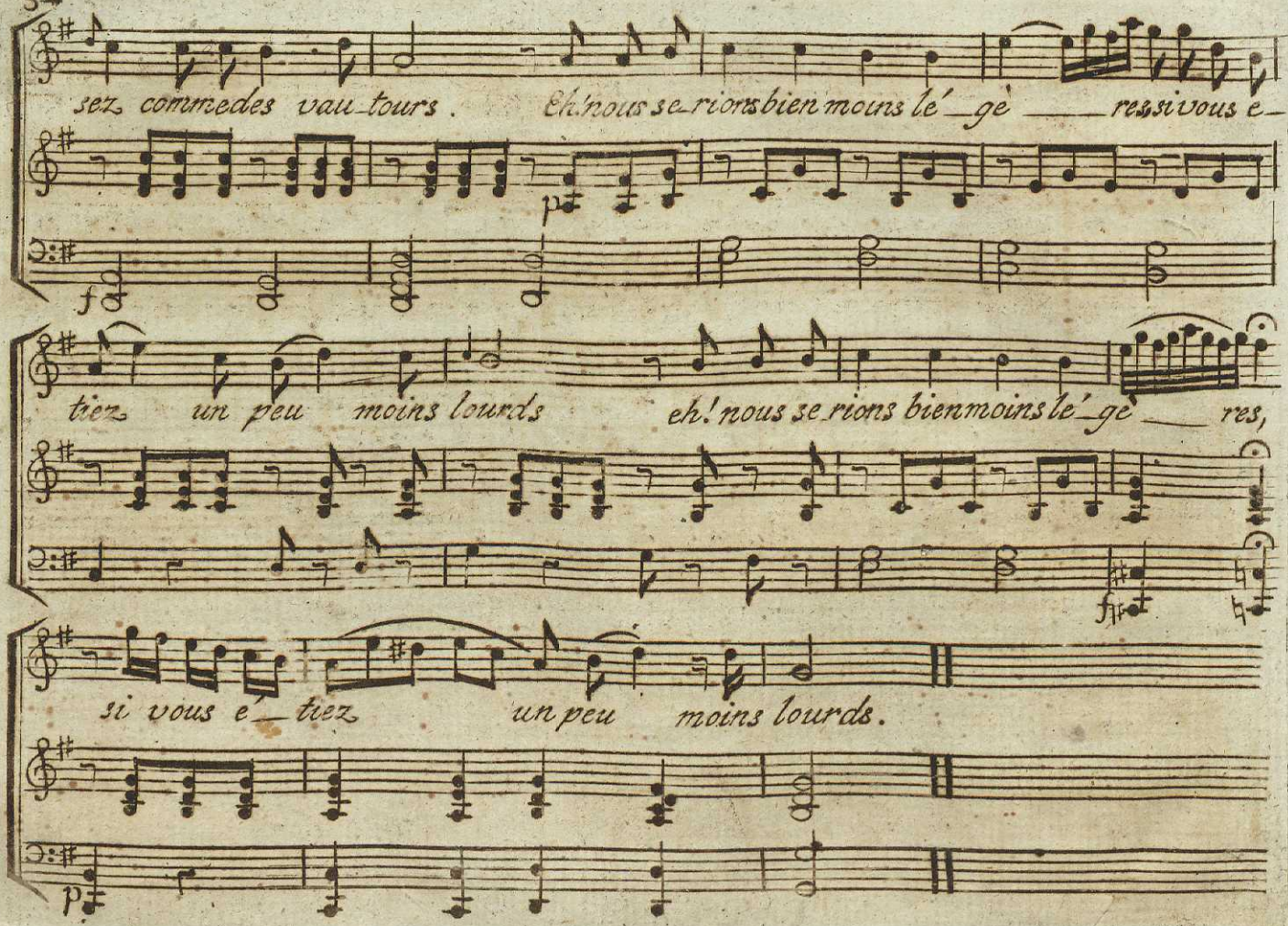

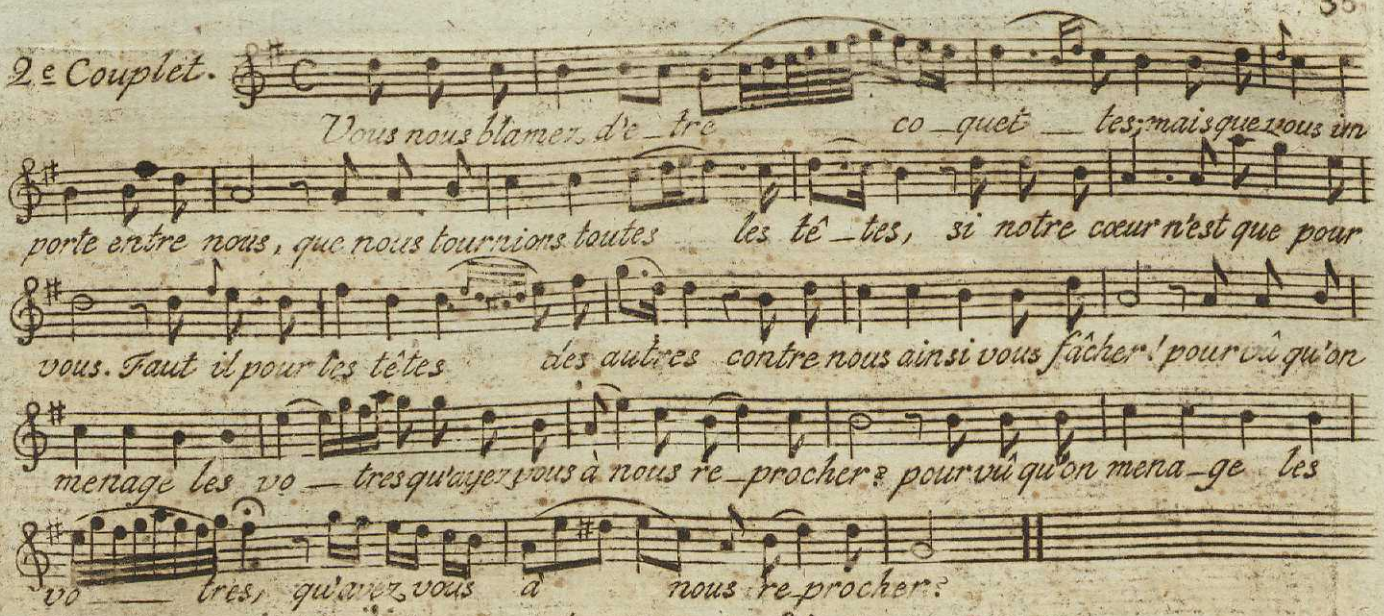
2e Couplet.
Vous nous blamez d'être coquettes; mais que vous importe entre nous, que nous tournions toutes les têtes, si notre cœur n'est que pour vous. Faut il pour les têtes des autres contre nous ainsi vous fâcher! pour vû qu'on ménage les vôtres qu'avez vous à nous reprocher? pour vû qu'on ménage les vôtres, qu'avez vous à nous reprocher?
3e Couplet.
Vous condamnez notre folie,
mais a tort, messieurs les railleurs;
car elle est à femme jolie,
ce que le parfum est aux fleurs.
au contraire, nos goûts frivoles
devraient, je pense, vous charmer,
eh! ne faut il pas être folles,
pour consentir à vous aimer. } bis

Lifvets Vår och Höst.

Andantino.

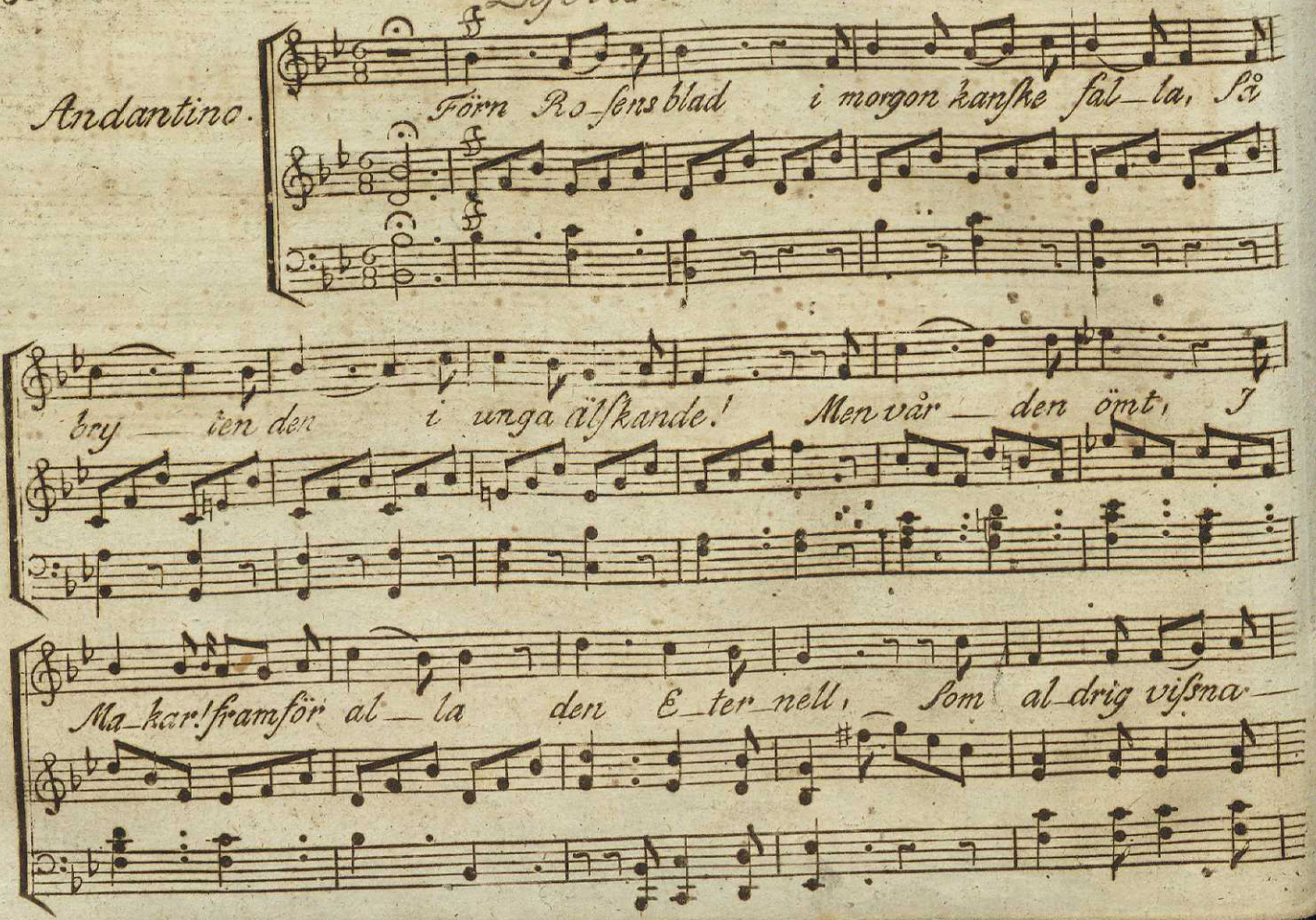

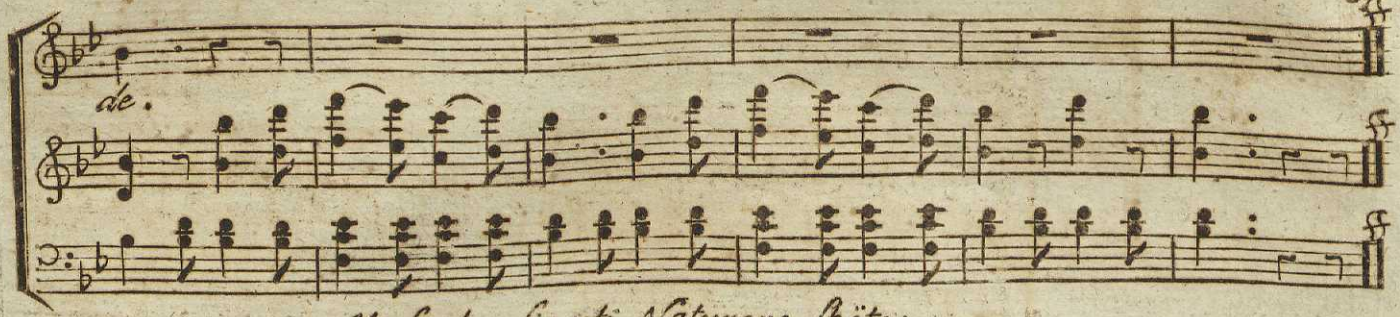

Alt frodar sig uti Naturens sköte;
Hvar åretz tid hon nya blommor ger.
Fält vårens prakt ej jämt blir ögats möte,
Ej Vintrens is än något grönt man ser.

Det täcka [illegible], som föddt af därskap blifver,
Men hvars behag Förnuftet kallt försmår,
I lifvets Vår man namn af kärlek gifver,
I lifvets höst det namn af Vänskap får.

Ack! dubbelt säll den man hvars hjerta brunnit,
Som ung och öm, vid älskad Makas bröst,
Och som, då han sin lefnads afton hunnit,
I samma famn af Vänskap njuter tröst!

Romance af Parat.

Allegretto.

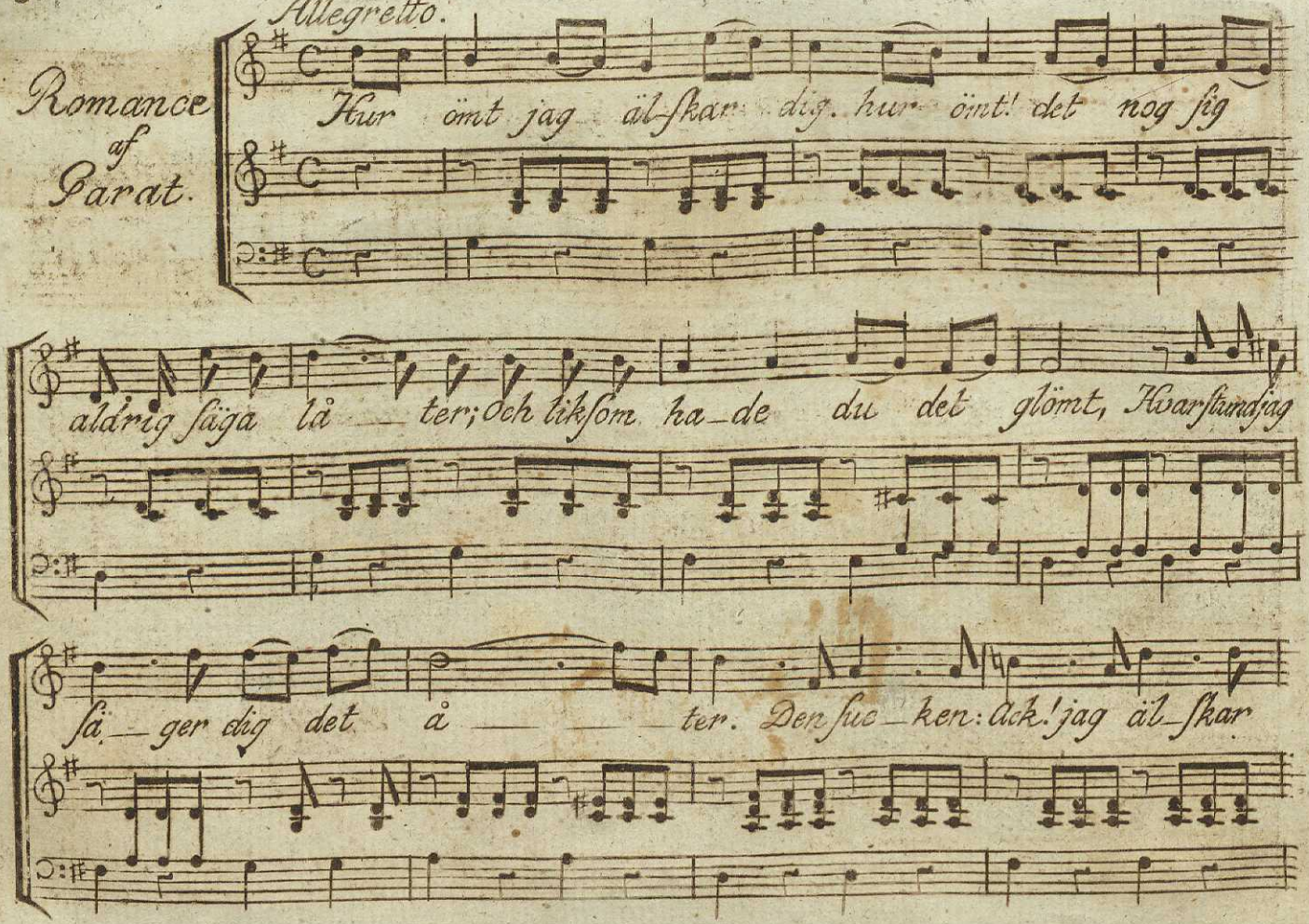

dig! Min van _ da tunga ljufvast finner; Och

skulle den förbjudas mig, Dock hjertat af dess känsla

brin — — ner, Dock hjer — tat af dess känsla

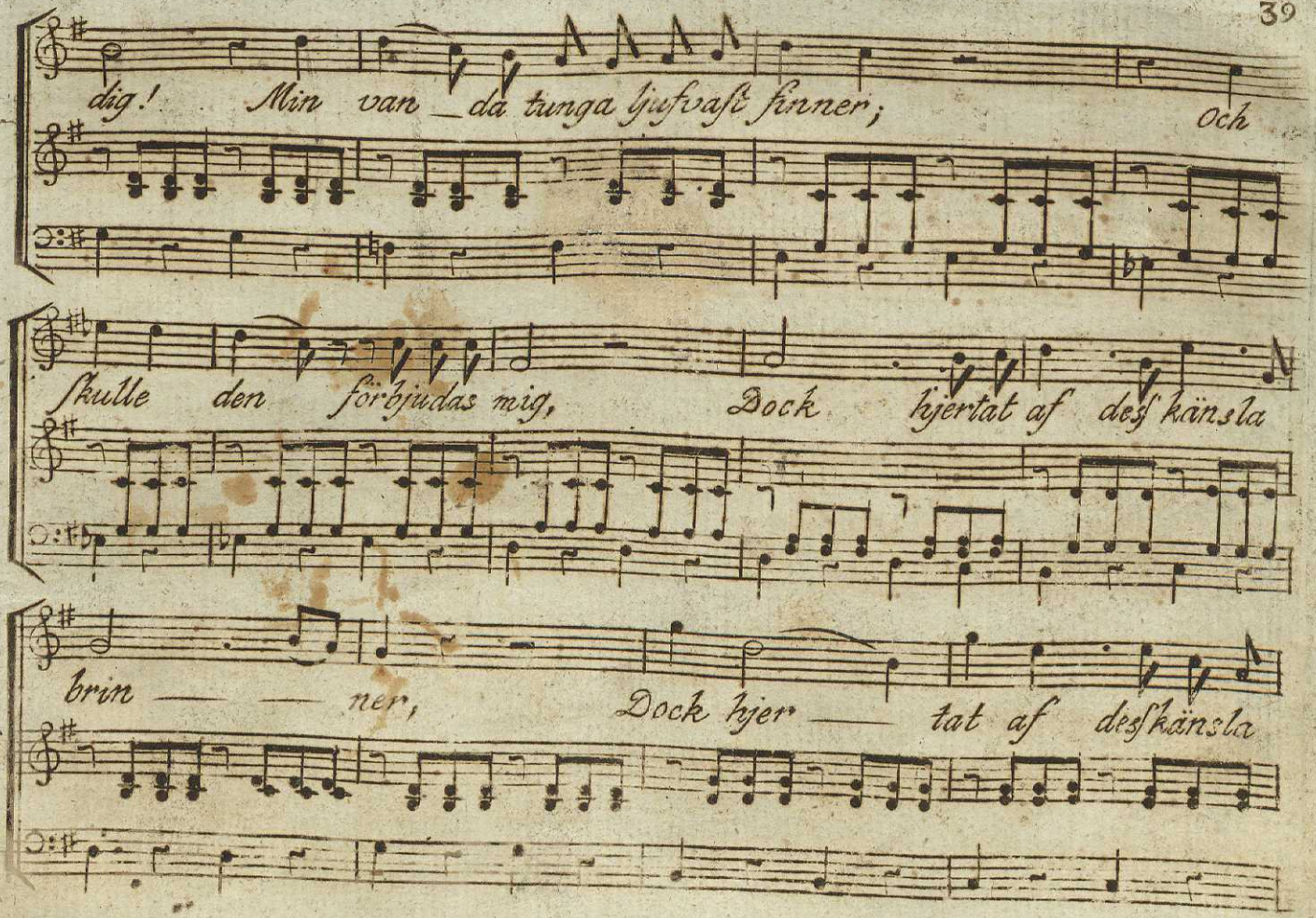

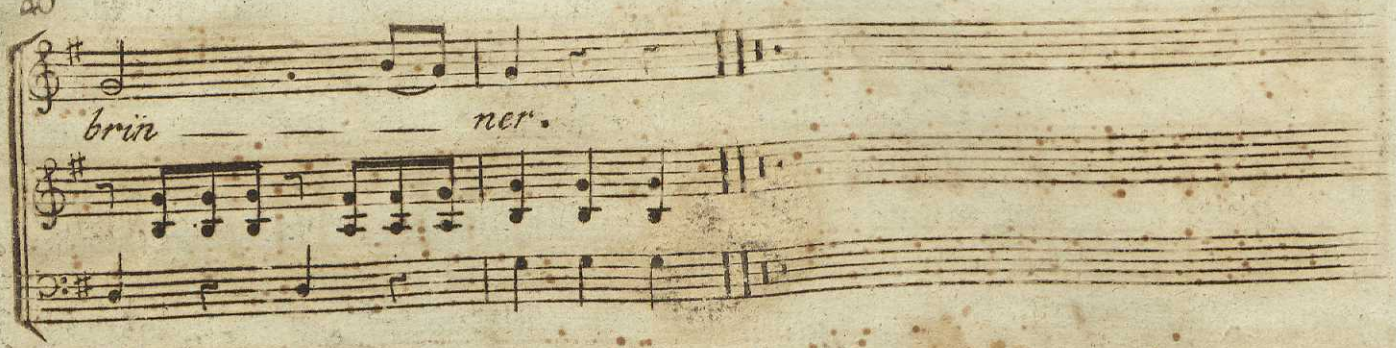

Jag af din skönа bild, dit namn,
Et älskadt minne altid njuter.
Din hågkomst än i sömnens famn
Sig i min sista tanke gjuter.
Så snart jag vaknar, jag dig ser,
Inbildningen dig för mig målar;
Och hjertat ren dig offer ger,
Förrn dagens blick ger ögat strålar.

Ditt hjerta vägör allt för mig;
Jag söker blott at dig behaga.
För dig jag lefver — blott med dig
Jag sällhet kan af lifvet draga.
at säga hur du älskad är,
Och! säfängt ord jag söker flera! —
Min ömhets eld mig helt förtär,
Dock ville jag dig älska mera.

År 1810.

MUSIKALISKT TIDSFORDRIF

N:o 11, 12, 13, 14 och 15.

Cantate med Chor af J. H. Kiüsler.*

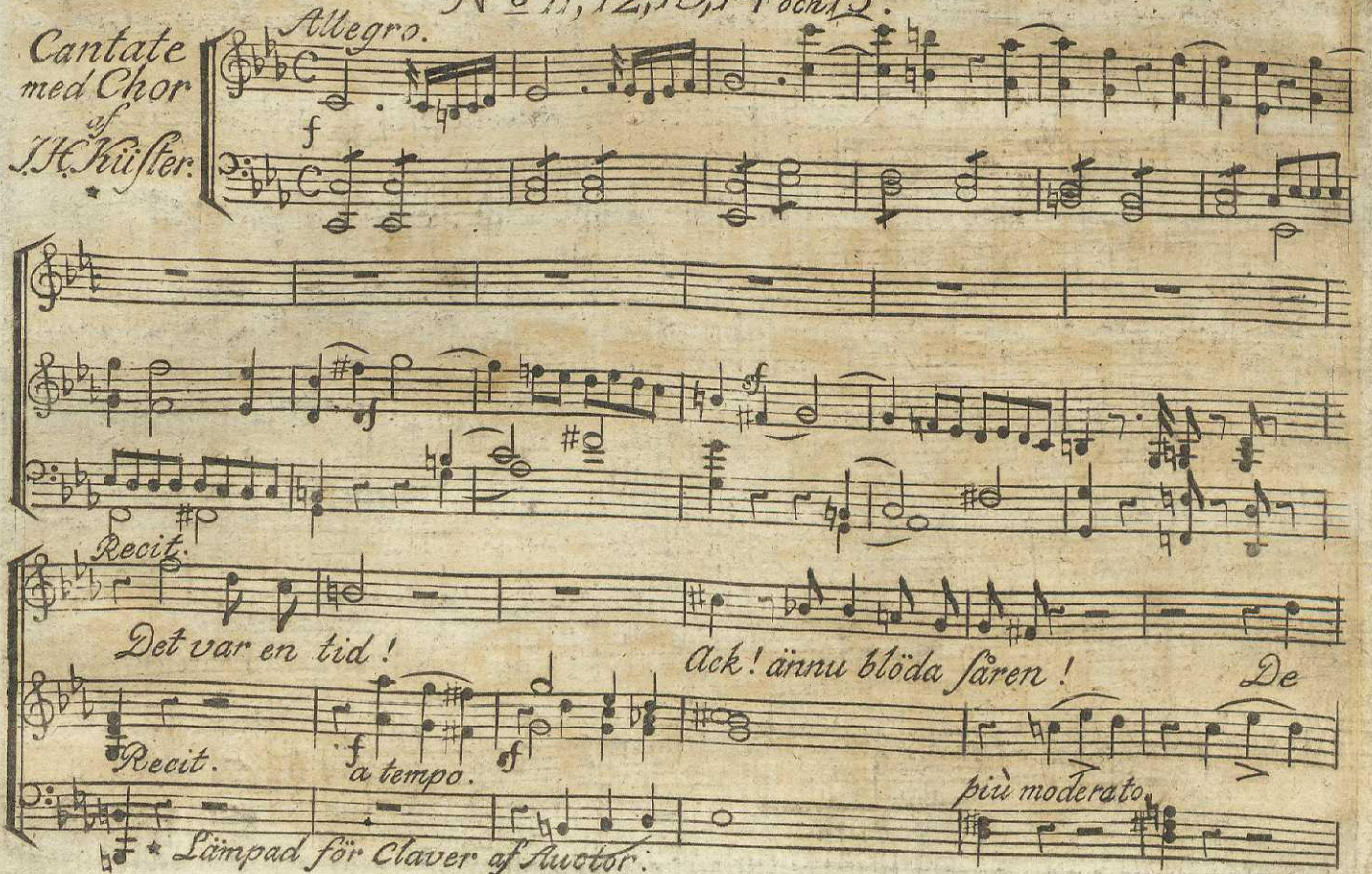

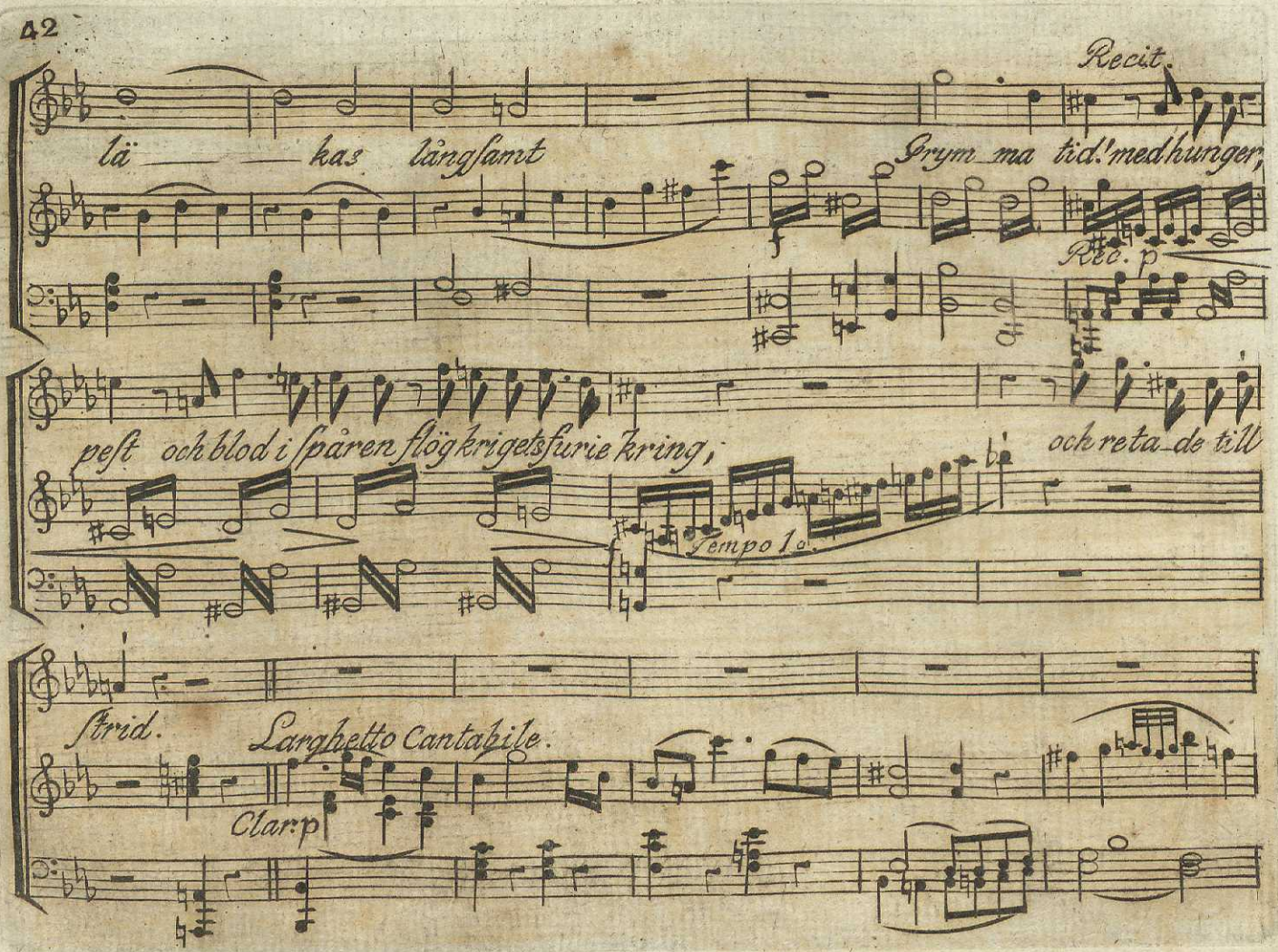
Recit.
lä — — kas långsamt
Grym ma tid! med hunger,
Rec. p
pest och blod i spåren flög krigets furie kring,
och reta de till
Tempo 1o.
Strid.
Larghetto Cantabile.
Clar: p

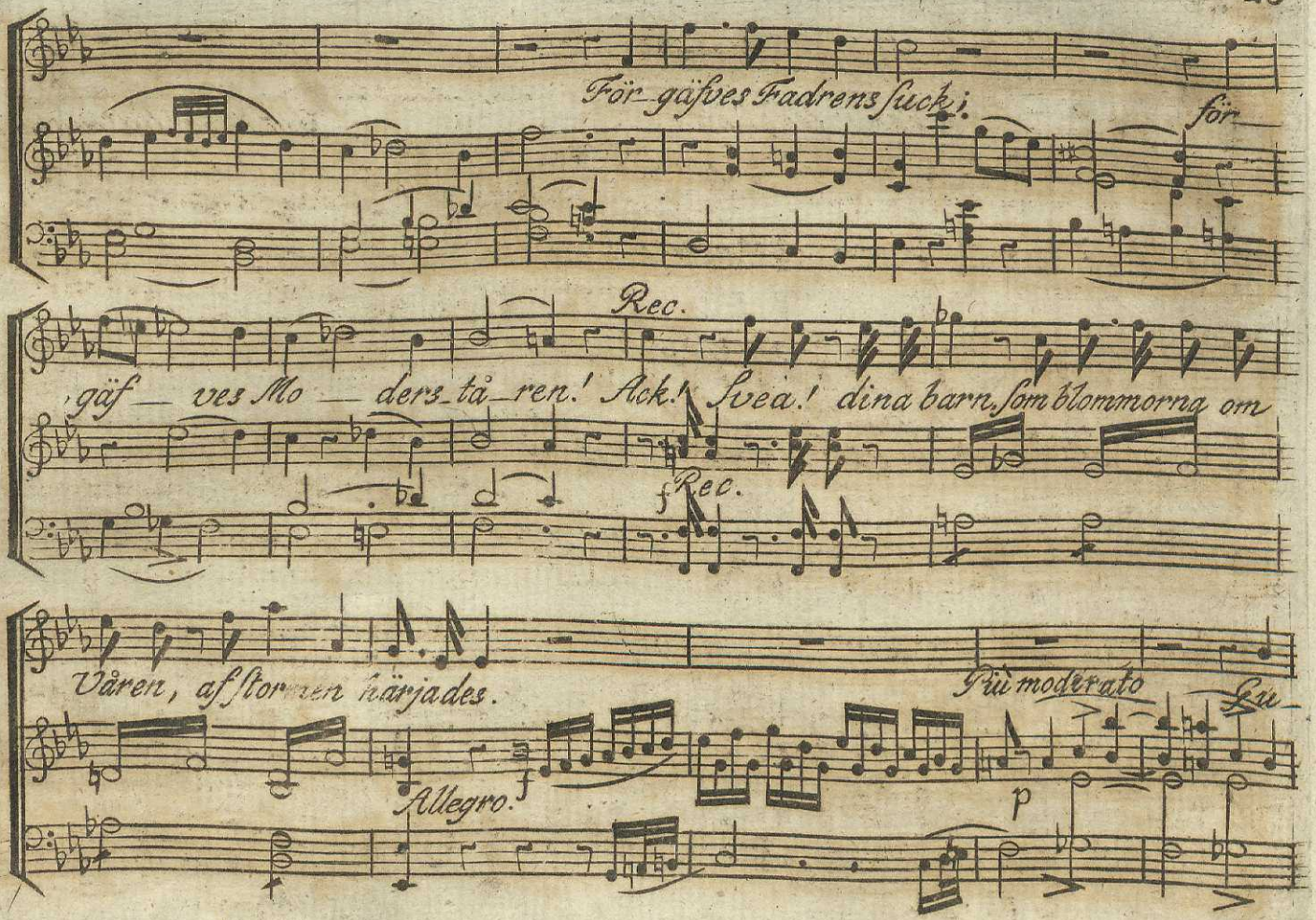
För gäfves Fadrens suckj.
för
Rec.
gäf — ves Mo — ders tå — ren.! Ack! Svea.! dina barn, som blommorna om
Rec.
Våren, af stormen härjades.
Più moderato
Allegro.
f
p

-din-na! tig, och lid! Se mot en bättre tid Se

f Risoluto.

mot en bättre tid och glöm de si-sta å-ren!

Larghetto Cantabile

p

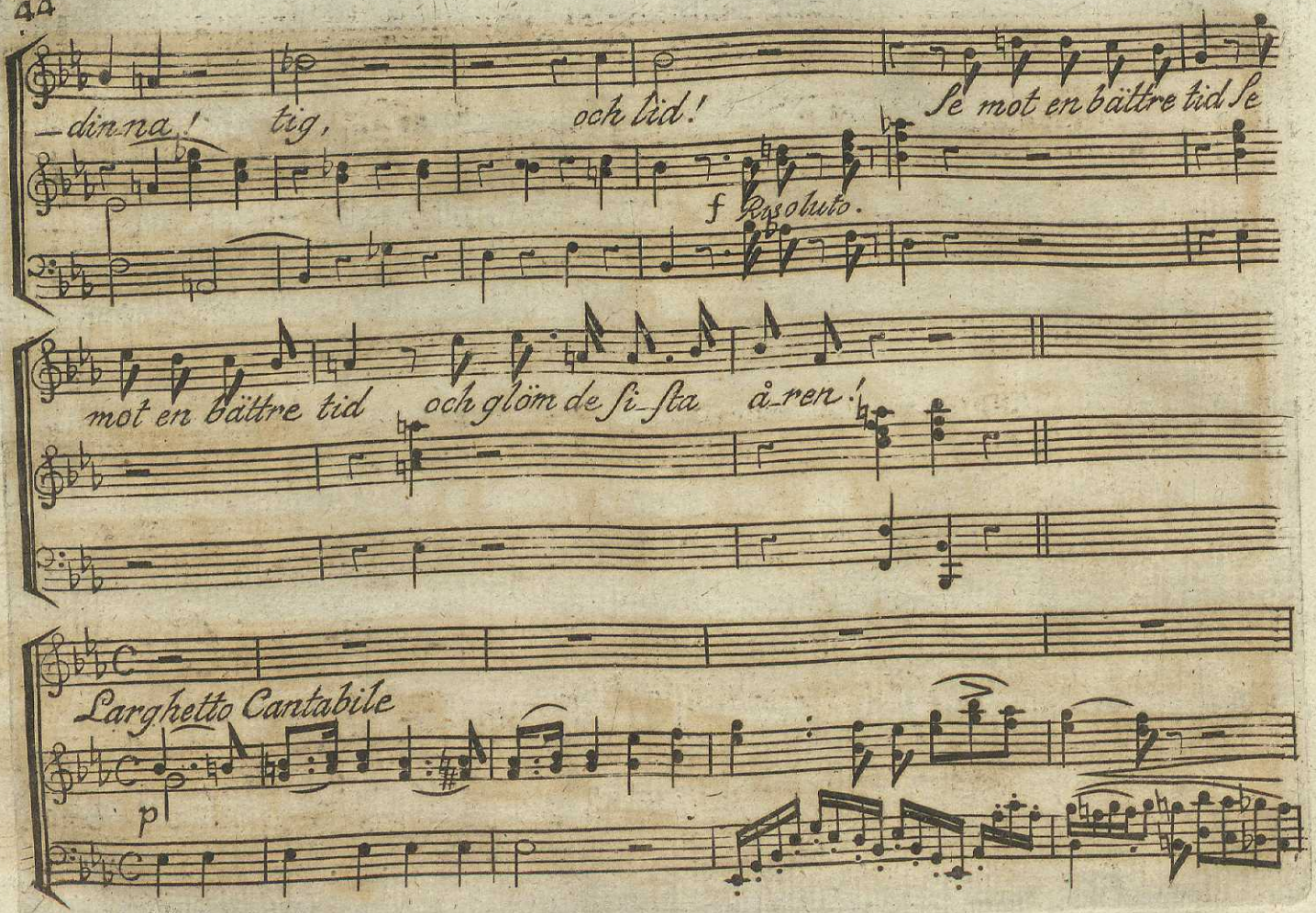

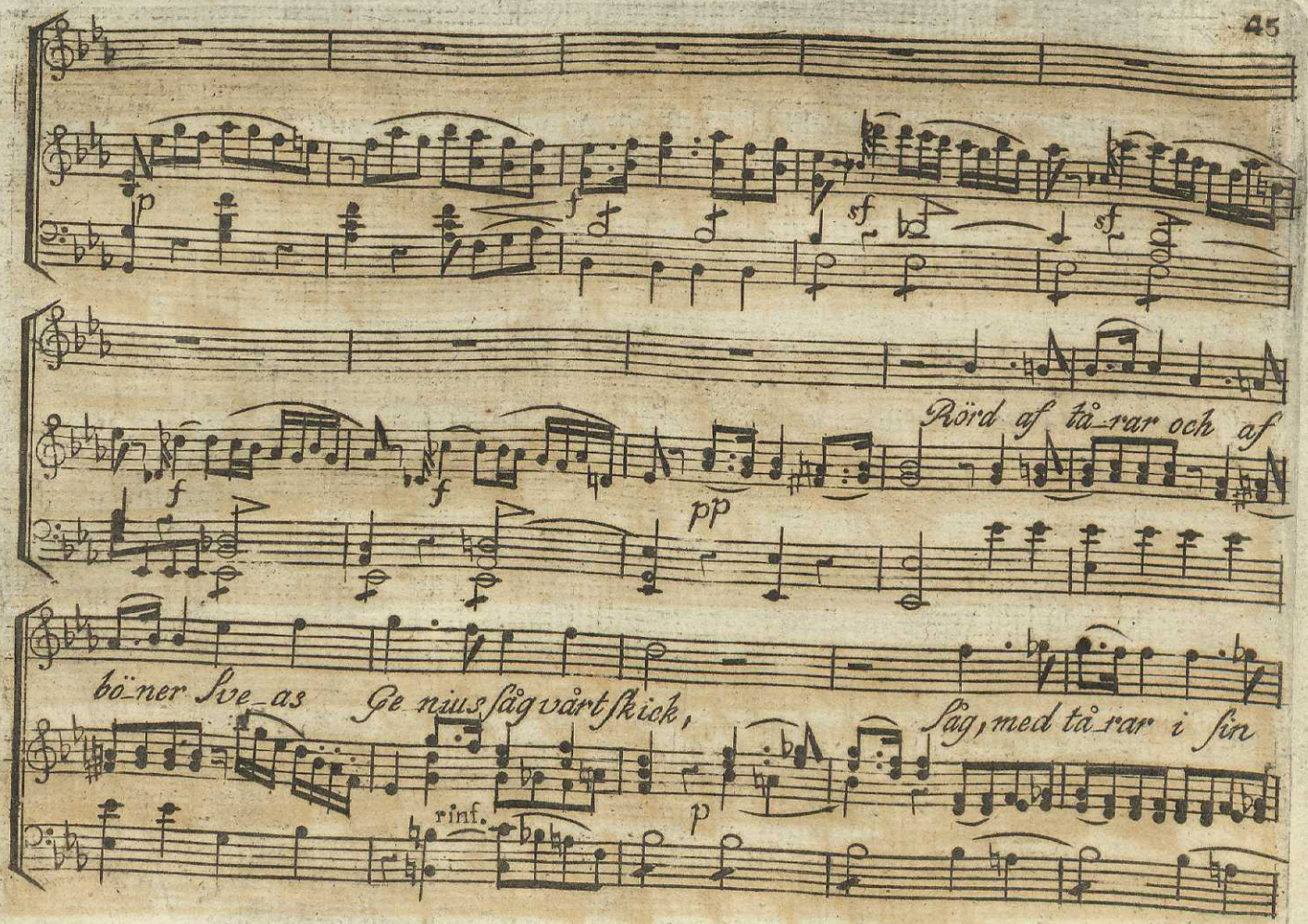
p
f
sf
sf
f
f
pp
Rörd af tå_rar och af
bö_ner Sve_as Ge nius såg vårt skick,
Såg, med tå_rar i sin
rinf.
p

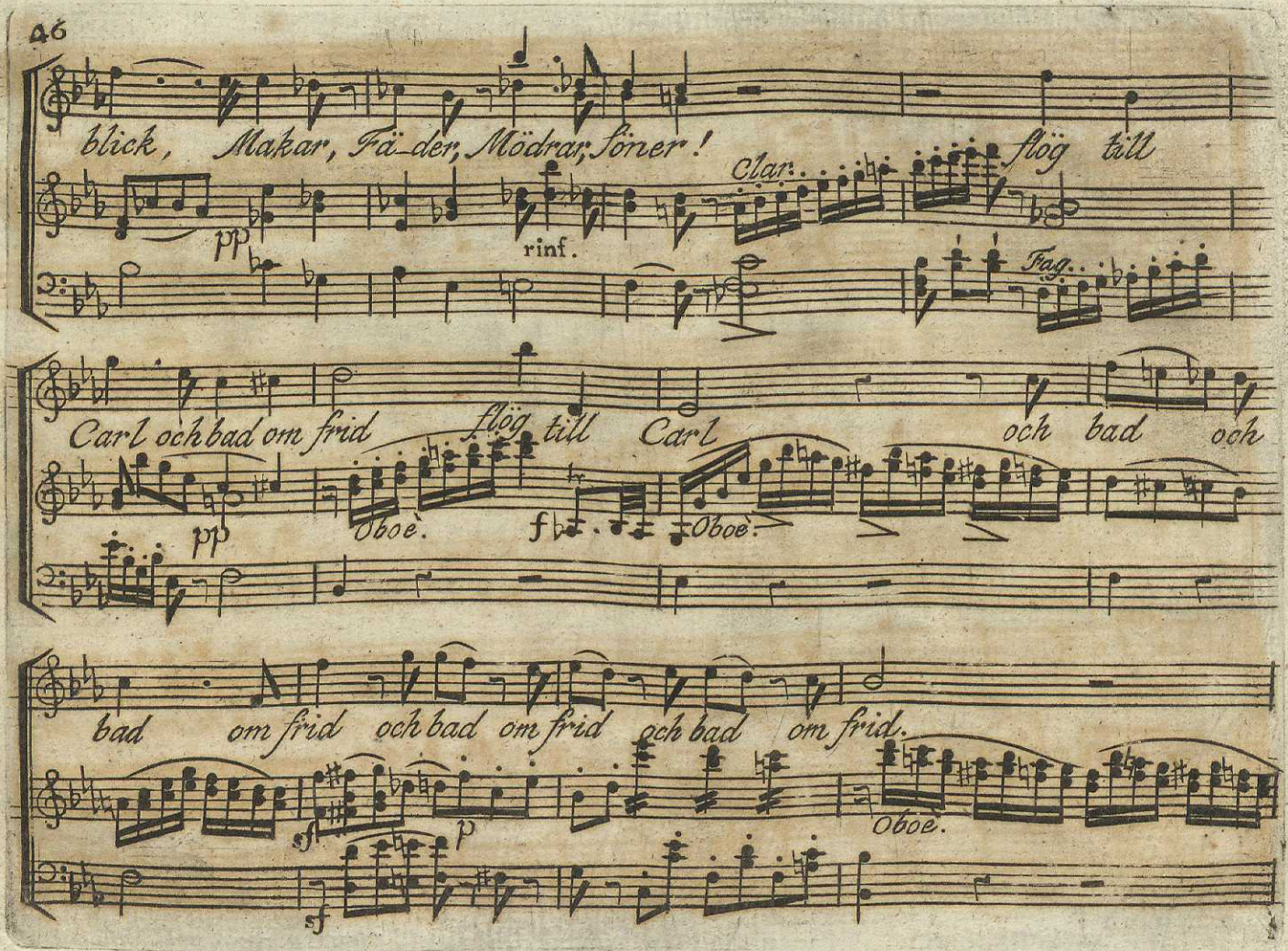
blick, Makar, Fä-der, Mödrar, Söner!
pp
rinf.
Clar.
flög till
Fag.
Carl och bad om frid
flög till
Carl
och bad och
pp
Oboe.
f
Oboe.
bad om frid och bad om frid och bad om frid.
sf
p
Oboe.
sf

Hjel-ten log och slöt vår strid!

Tenori

Bas

Chor

Carl!

Carl! Carl! fast seger sätt i

Ctes.

Ctes.

Strid var din stärsta Seger Frid! fast Seger sätt i strid, var din stärsta Seger

f

p

f

f

sf

Digitized by Google

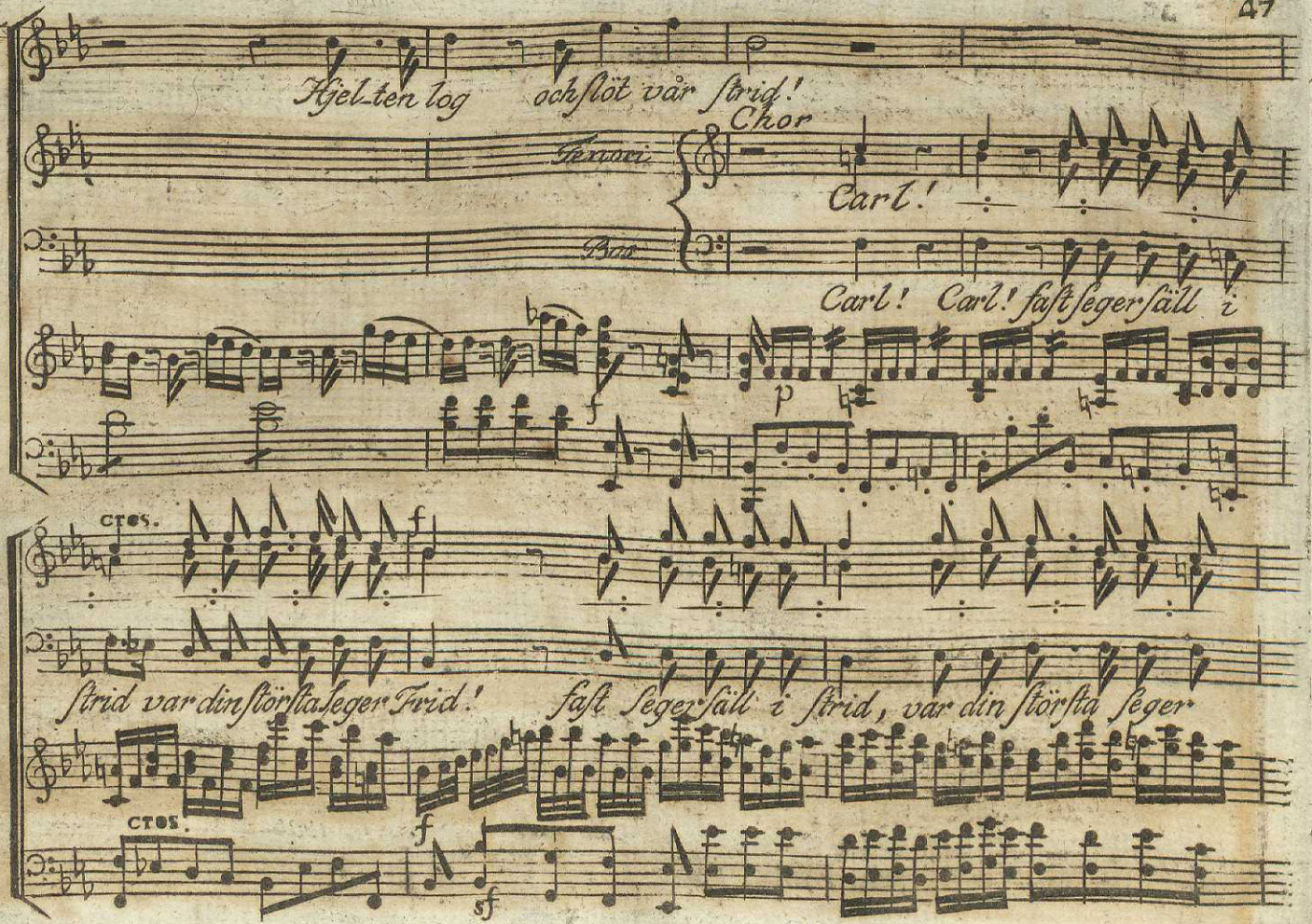

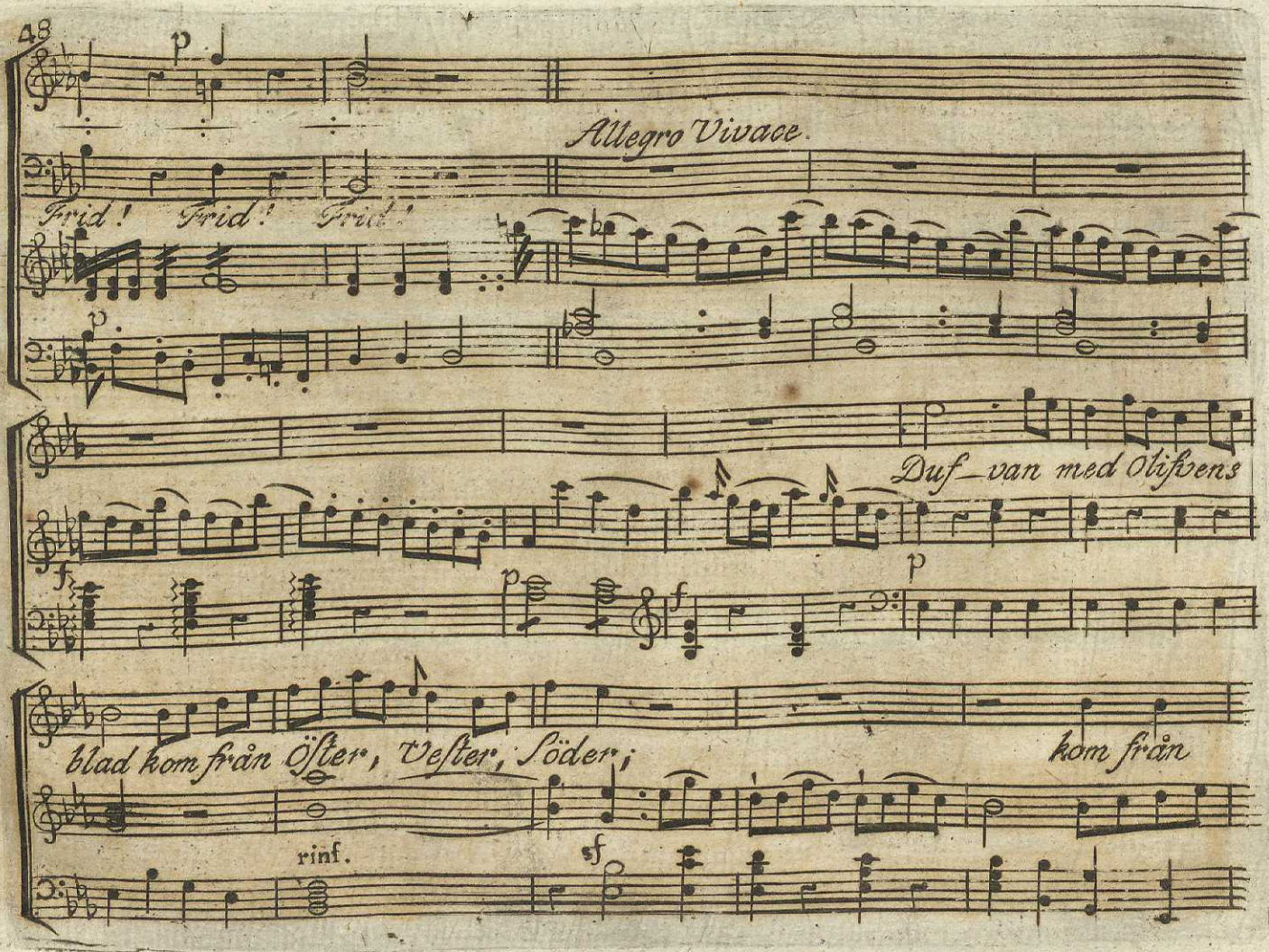
Allegro Vivace.
Frid! Frid! Frid!
Duf-van med Oliſvens
blad kom från Öſter, Veſter, Söder;
kom från
rinf.

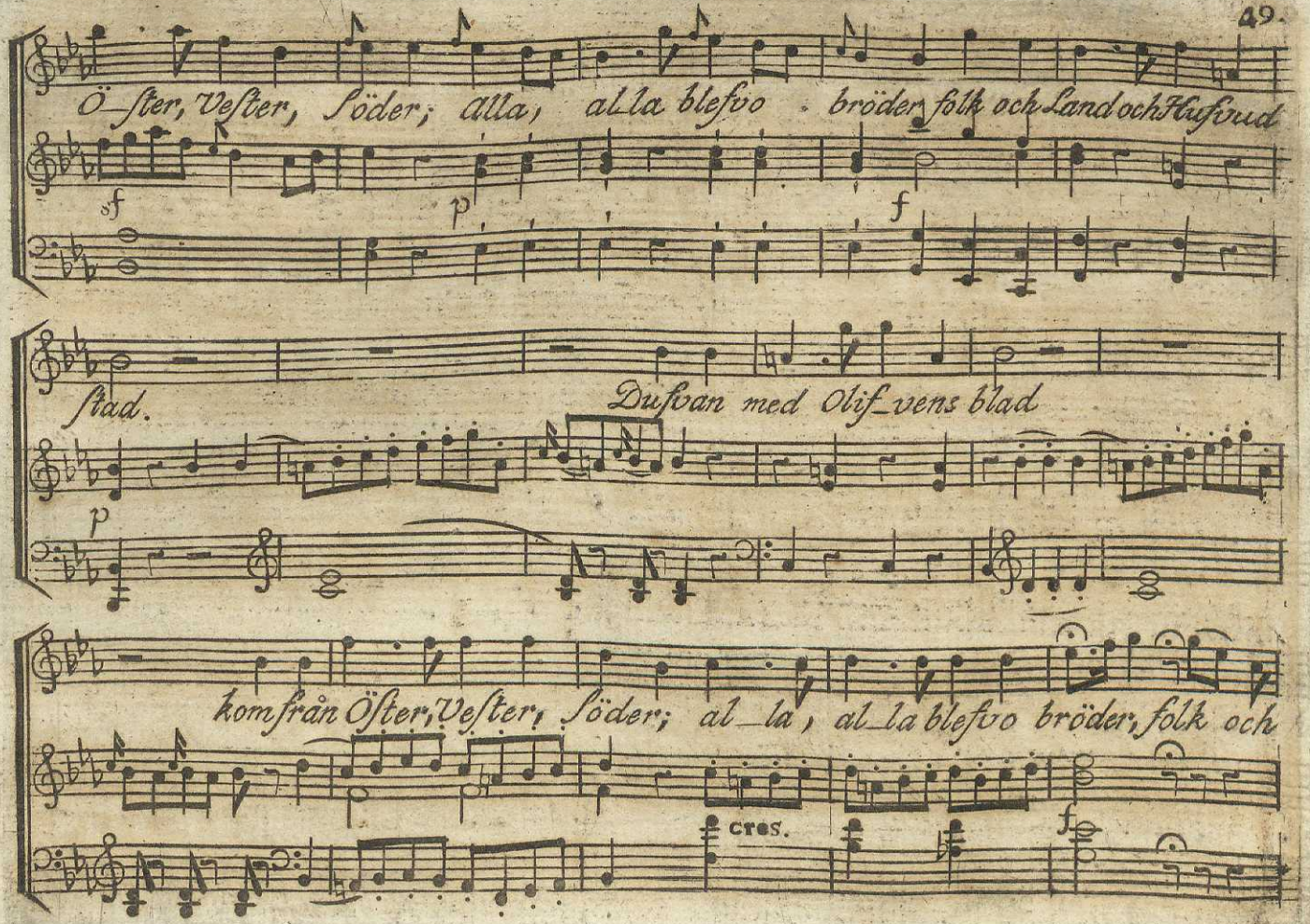
Ö_ster, Vester, Söder; alla, al_la bleſvo . bröder, folk och Land och Hufvud
sf
p
f
stad.
Dufvan med Olif_vens blad
p
kom från Öſter, Veſter, Söder; al_la, al_la bleſvo bröder, folk och
cres.
f

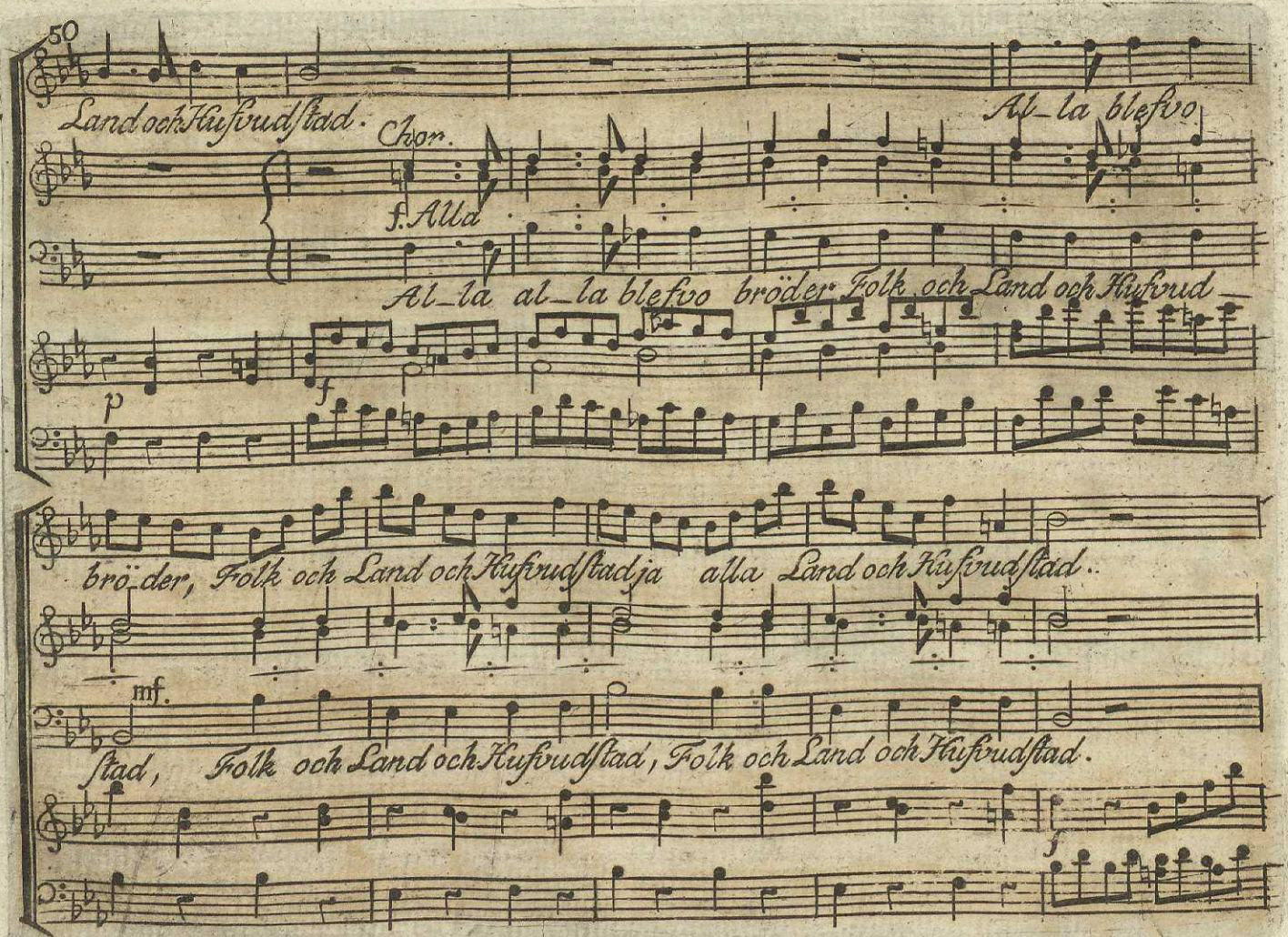
Land och Hufvudstad.
Chor.
Al_la blefvo
f. Alla
Al_la al_la blefvo bröder, Folk och Land och Hufvud_
p
f
bröder, Folk och Land och Hufvudstad ja alla Land och Hufvudstad..
mf.
stad, Folk och Land och Hufvudstad, Folk och Land och Hufvudstad.
f

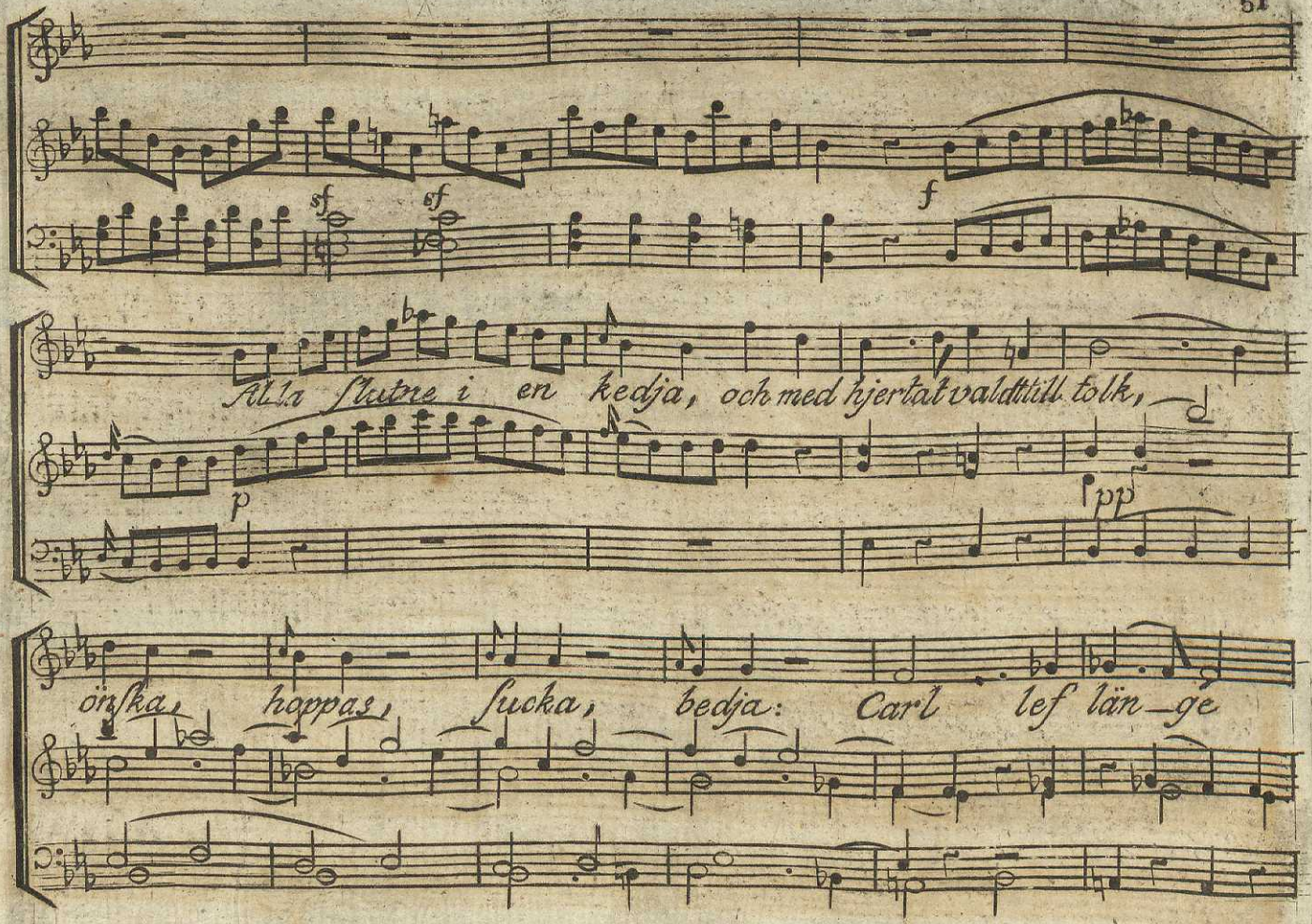
sf
sf
f
Alla slutne i en kedja, och med hjertat vald till tolk,
p
pp
önska, hoppas, sucka, bedja: Carl lef läng ge

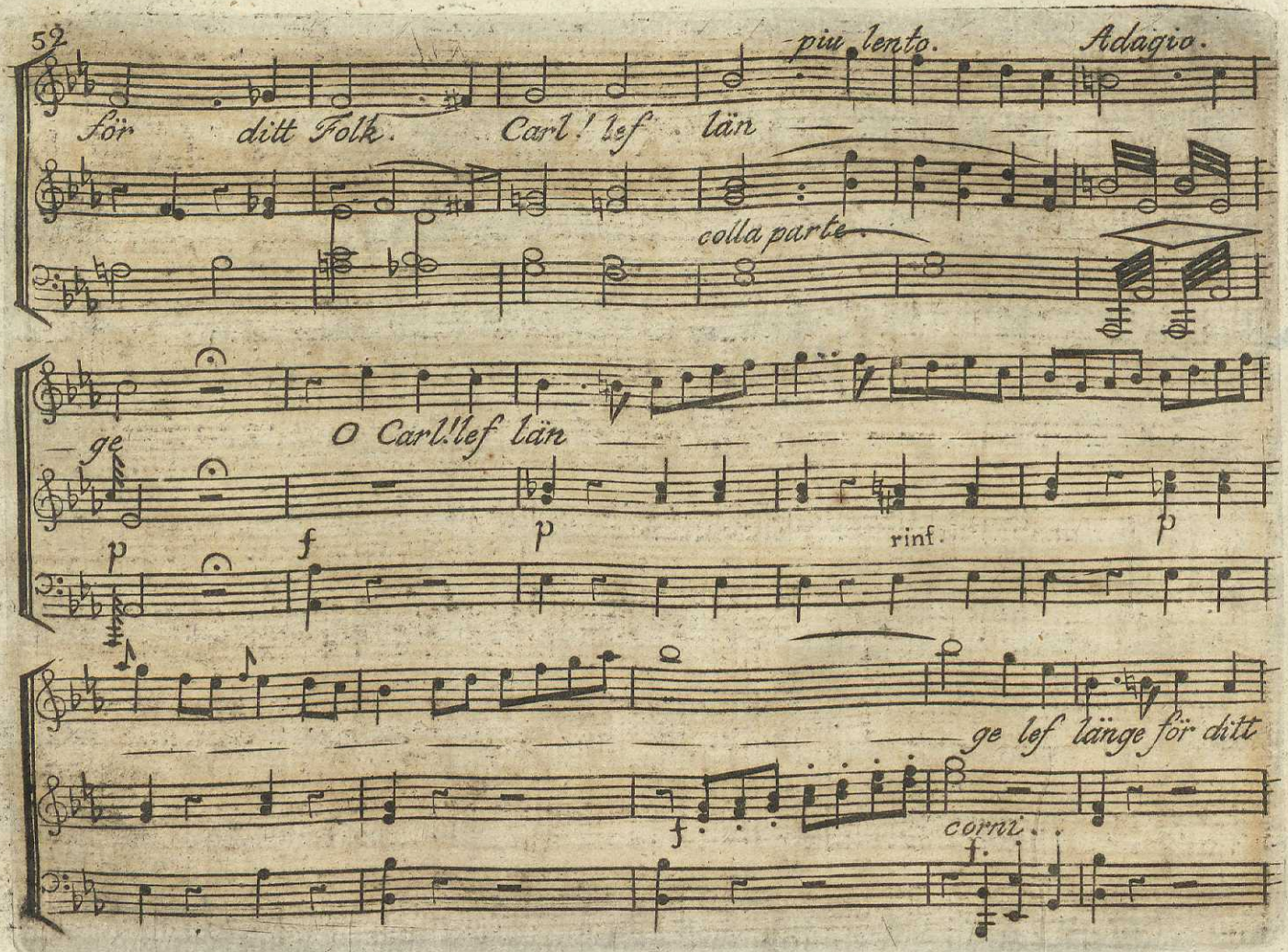
piu lento.
Adagio.
för ditt Folk. Carl! lef län
colla parte.
O Carl! lef län
ge
p
f
p
rinf.
p
ge lef länge för ditt
f
corni
f

Chor.

Carl! lef län — ge

Ja! alla

Ja! alla Svenska hjertan bedja — alla Svenska hjertan

p f

Carl! lef län — ge, län — ge för ditt folk, lef

ff

bedja: Carl! lef län — ge för ditt folk, lef län —

p cres. f ff

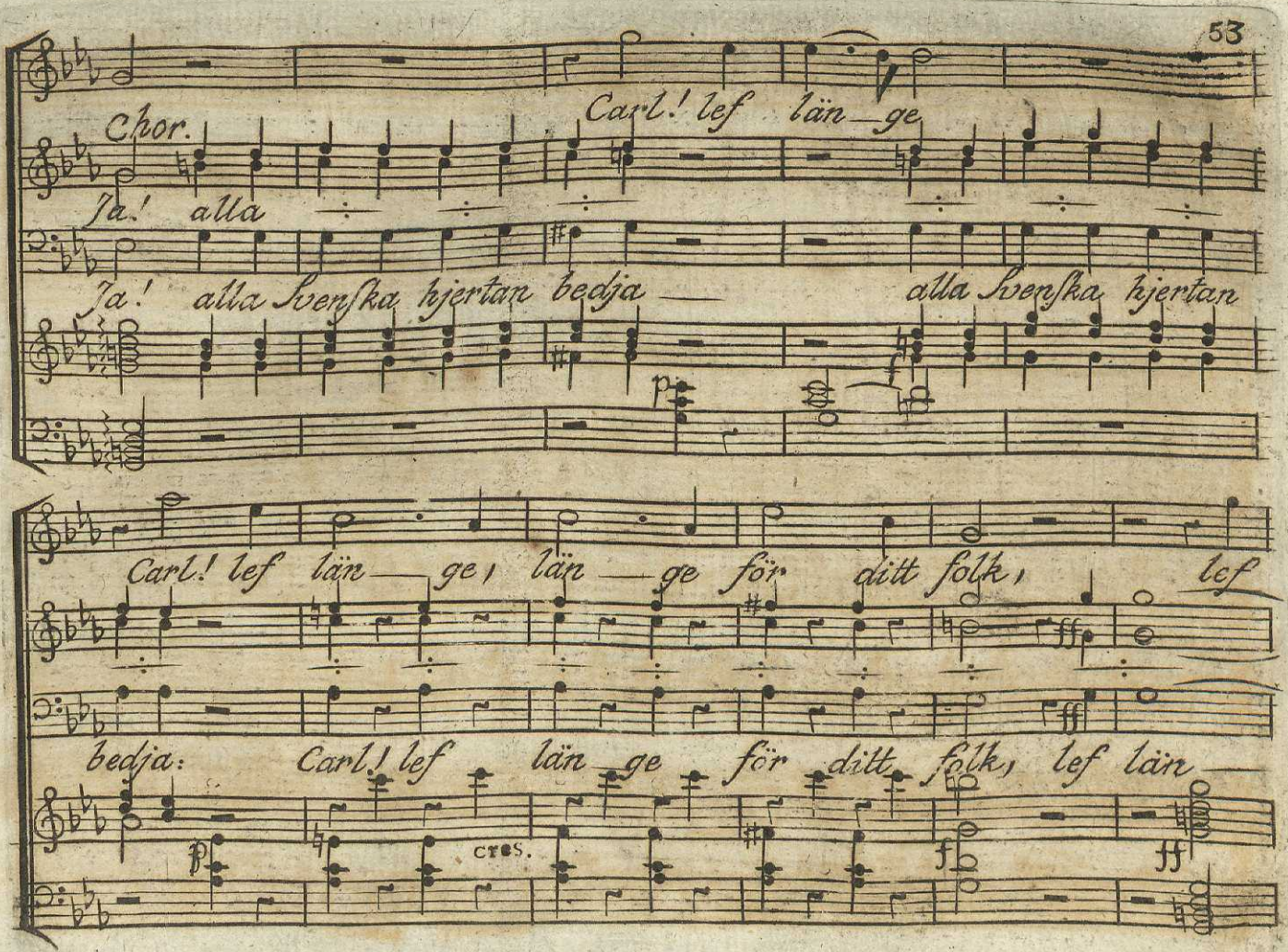

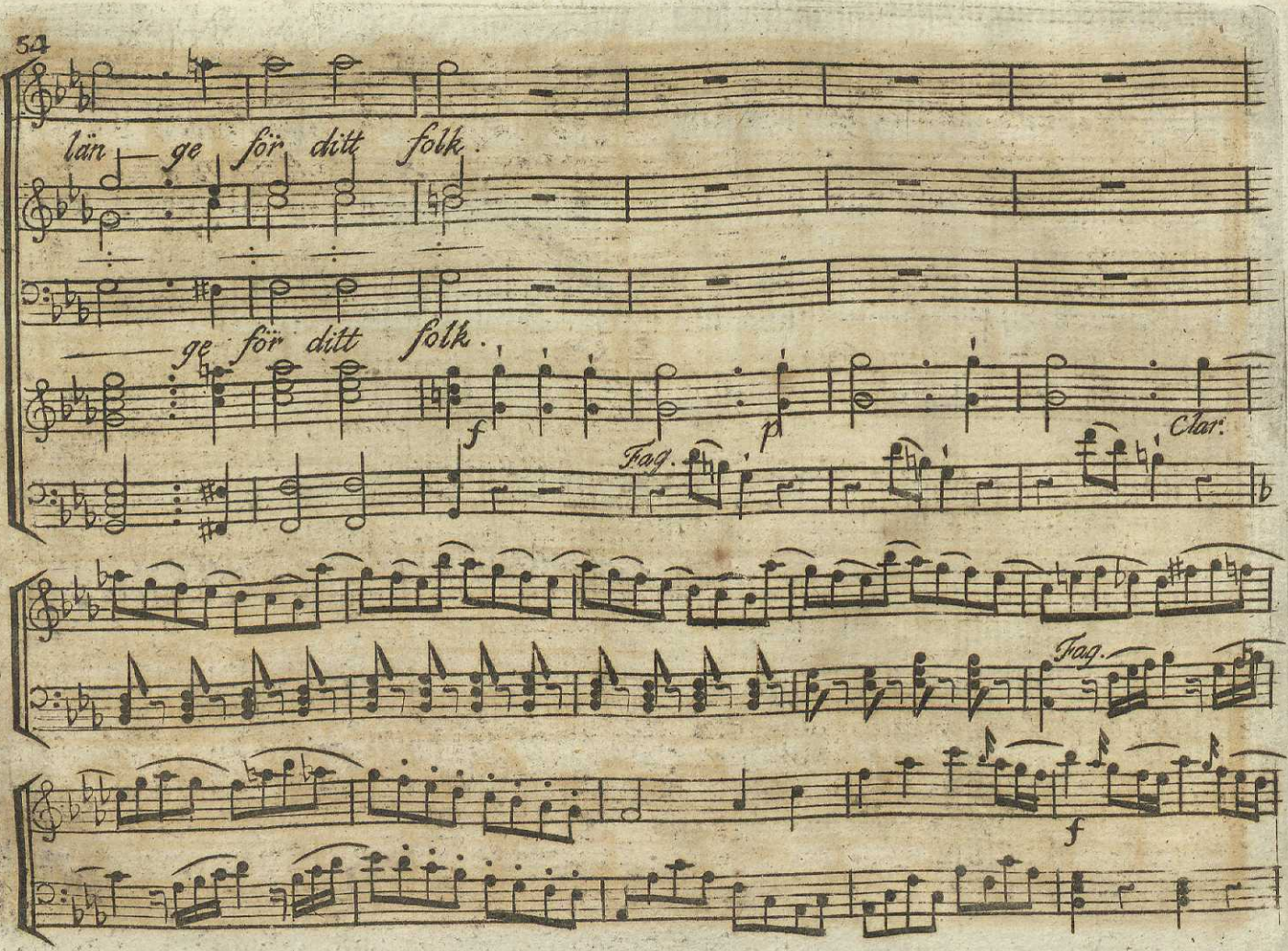
län ge för ditt folk.
ge för ditt folk.
f
p
Fag.
Clar:
Fag.
f

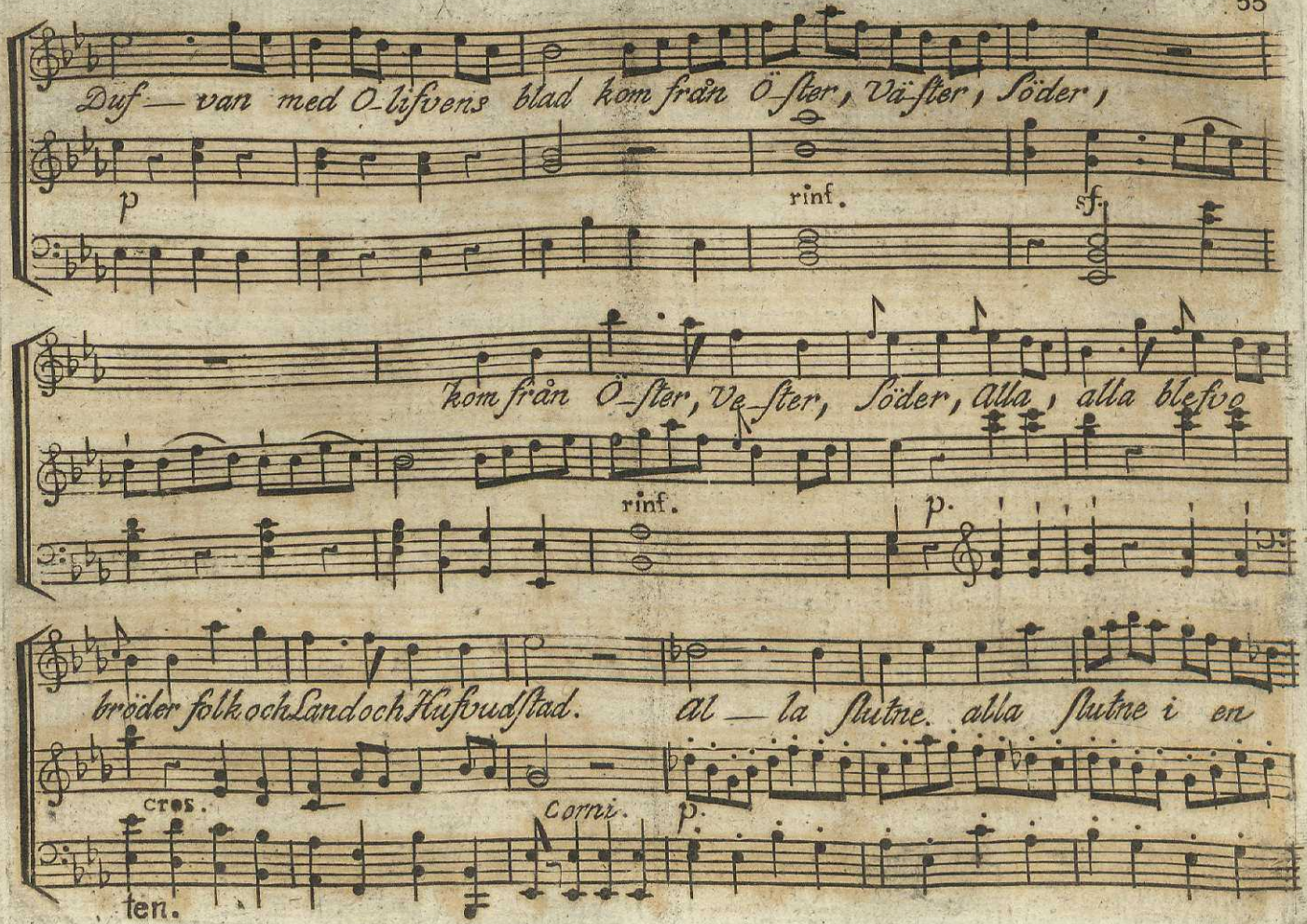
Duf — van med O-lifvens blad kom från Ö-ster, Vä-ster, Söder,
p
rinf.
sf.
kom från Ö-ster, Ve-ster, Söder, alla, alla blefve
rinf.
p.
bröder folk och Land och Hufvudstad. al — la Slutne. alla Slutne i en
cres.
Corni.
p.
ten.

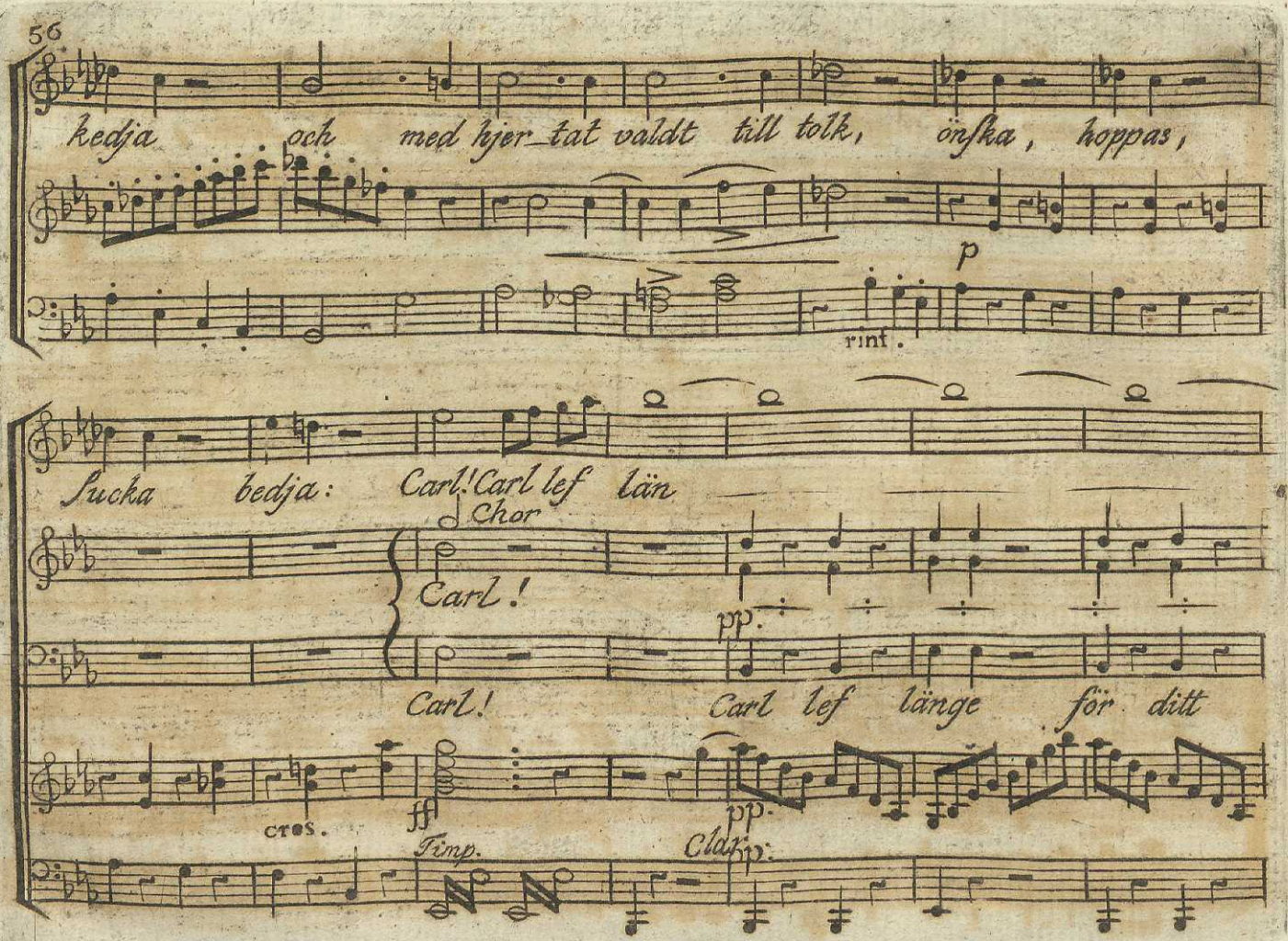
kedja och med hjer tat valdt till tolk, önska, hoppas,
p
rinf.
Sucka bedja: Carl! Carl lef län
Chor
Carl!
pp.
Carl! Carl lef länge för ditt
cres.
ff
Timp.
pp.
Clar.
pp.

ge, Carl lef län

folk Carl! lef länge lef länge

Obae

Fag

ge, Carl lef länge för ditt folk. Carl! lef

för ditt folk, lef länge för ditt folk, Carl! lef

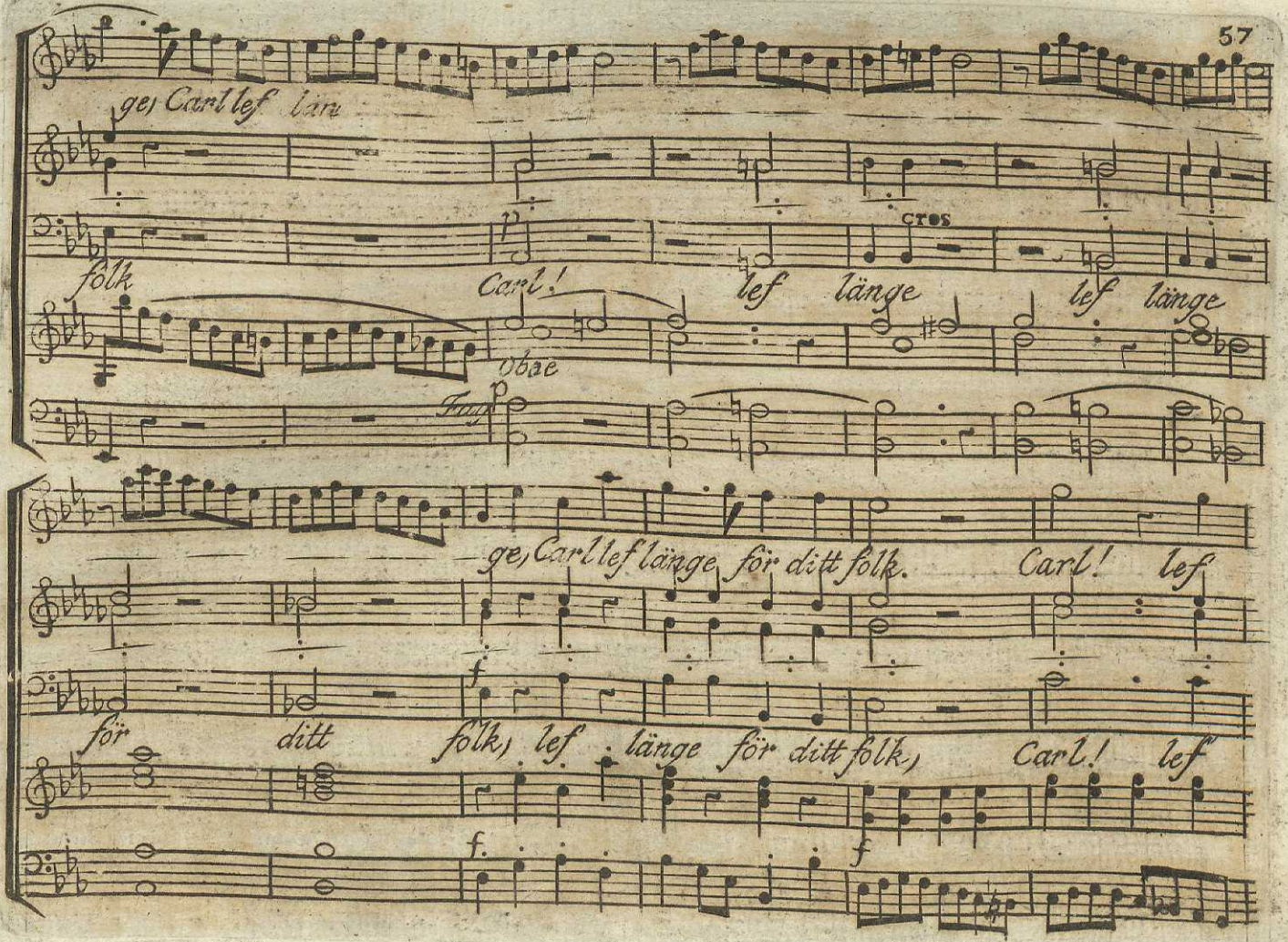

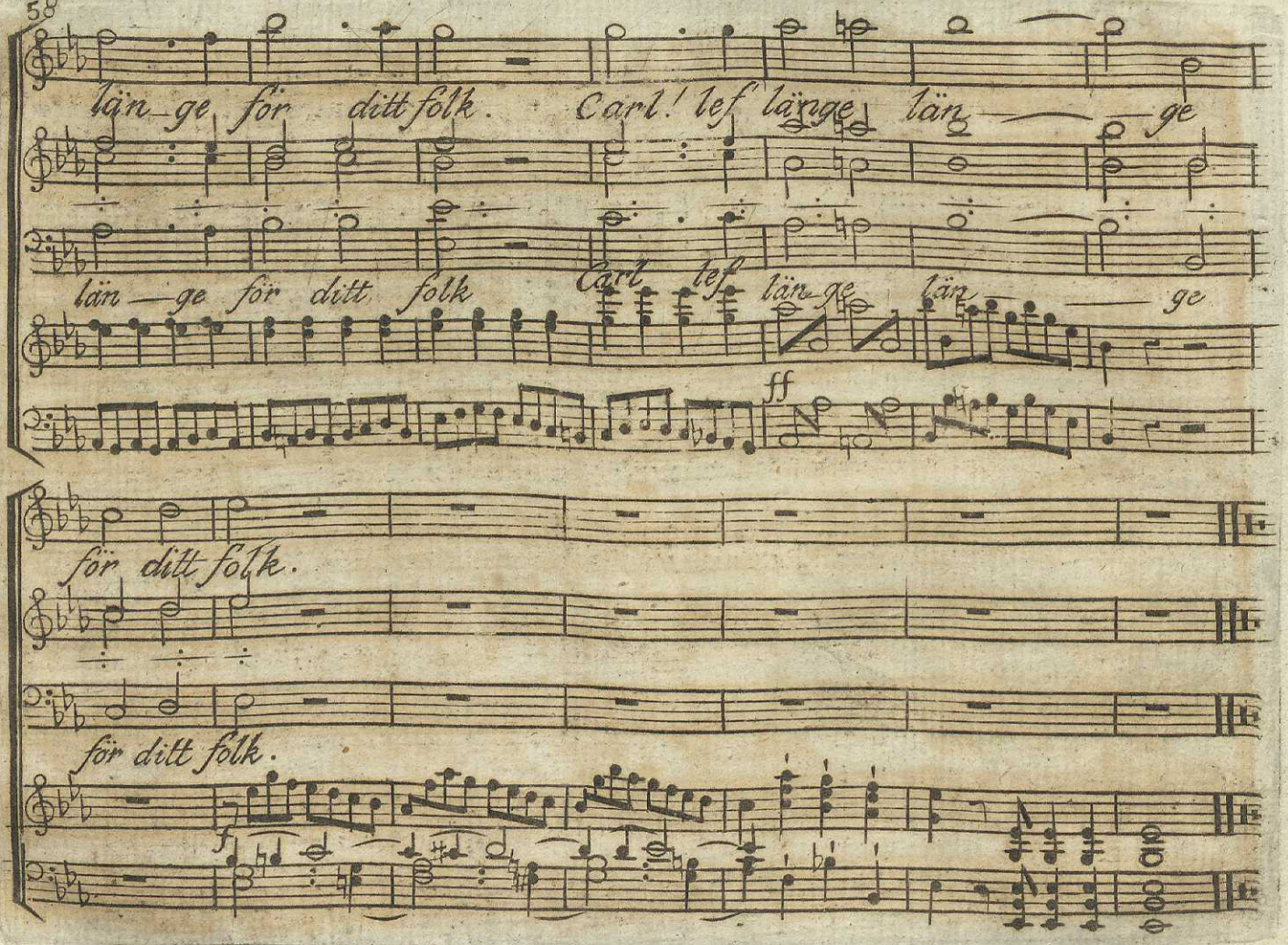
län ge för ditt folk. Carl! lef länge län ge
län ge för ditt folk Carl lef län ge län ge
ff
för ditt folk.
för ditt folk.
f

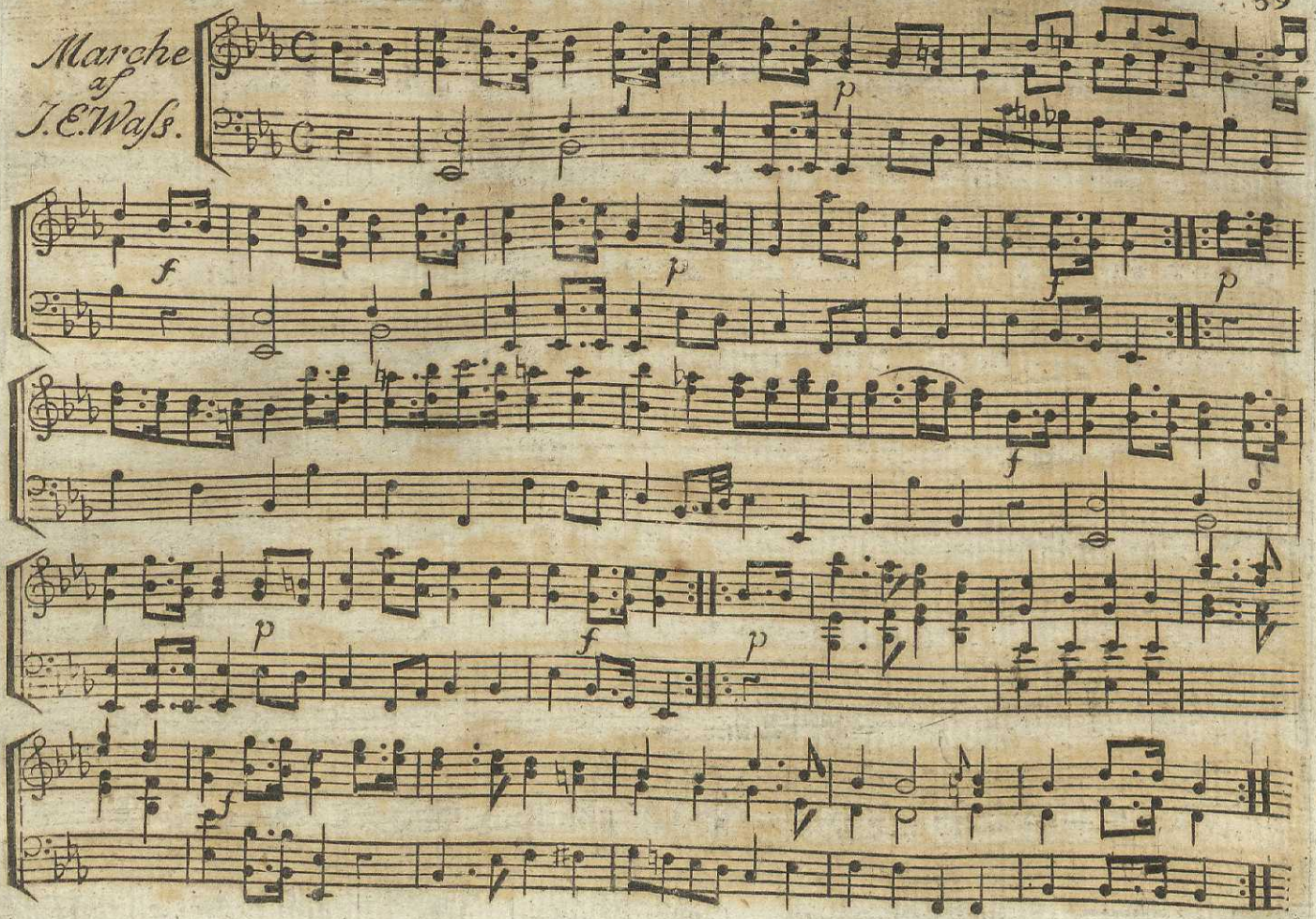
Marche af J. E. Wass.

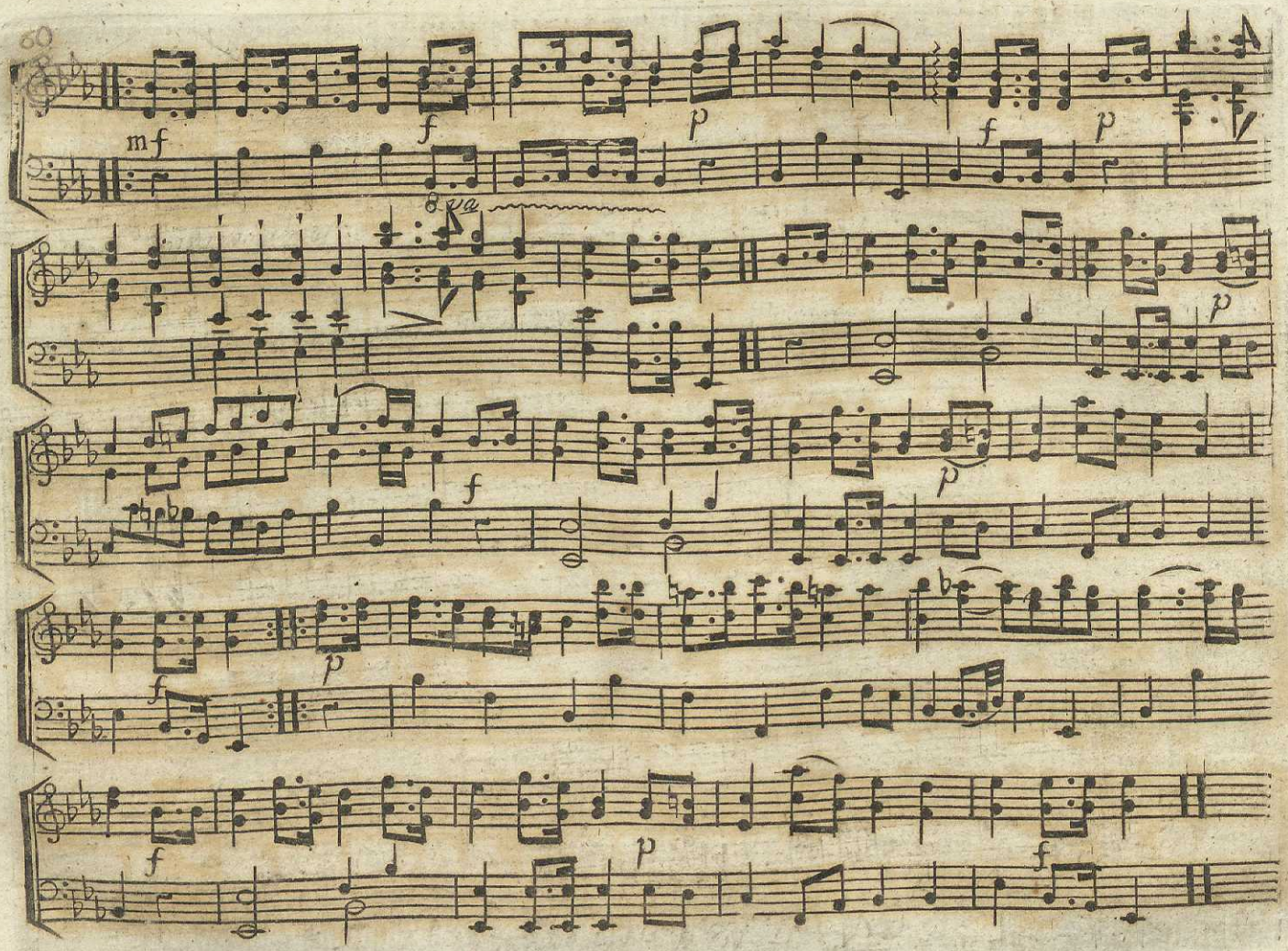
mf
f
p
f
p
8va
p
f
p
f
p
f
f
p
f

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 16, 17 och 18.

Aria ur Slottet Montenero af D'Alayrac.

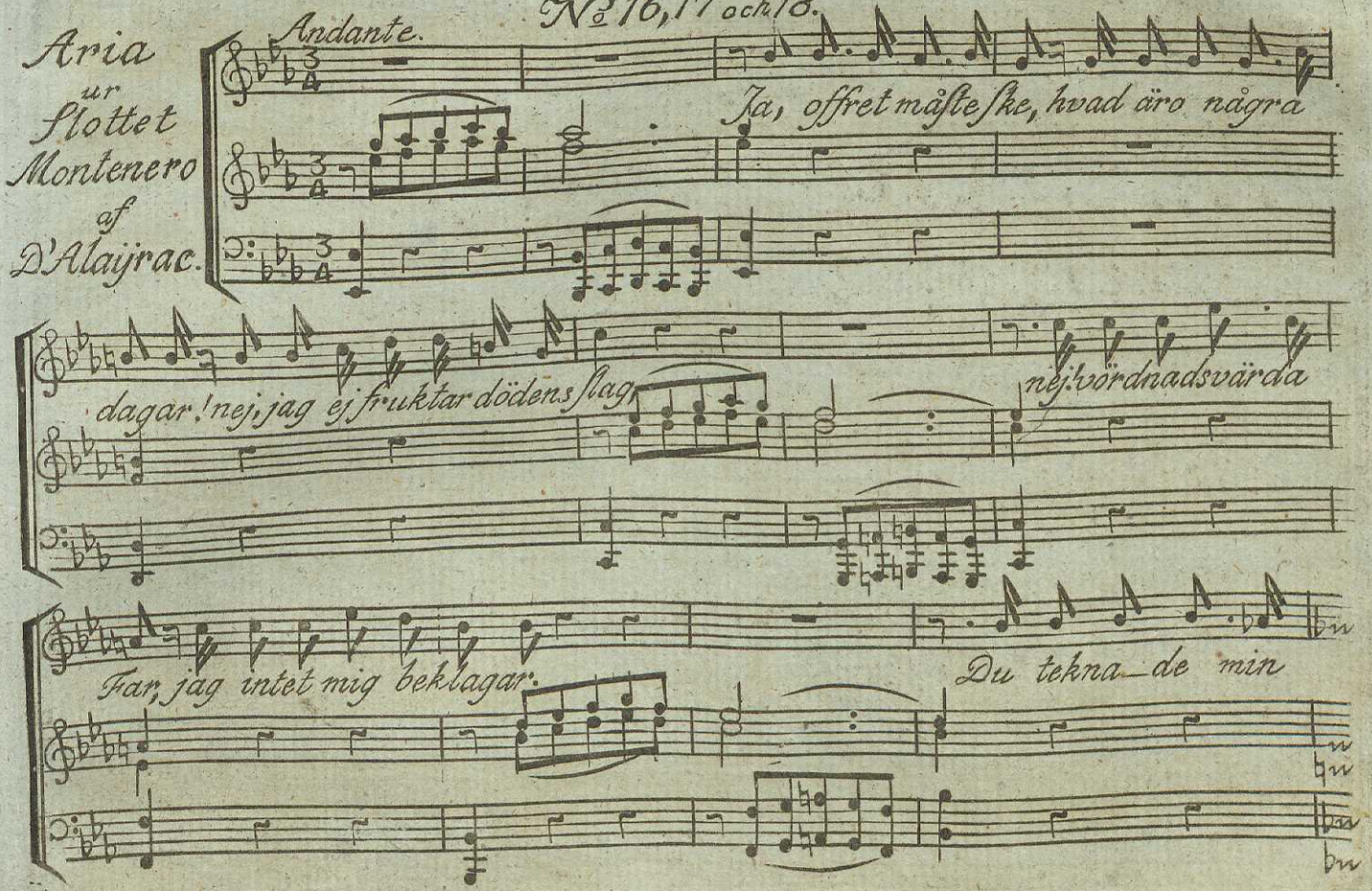

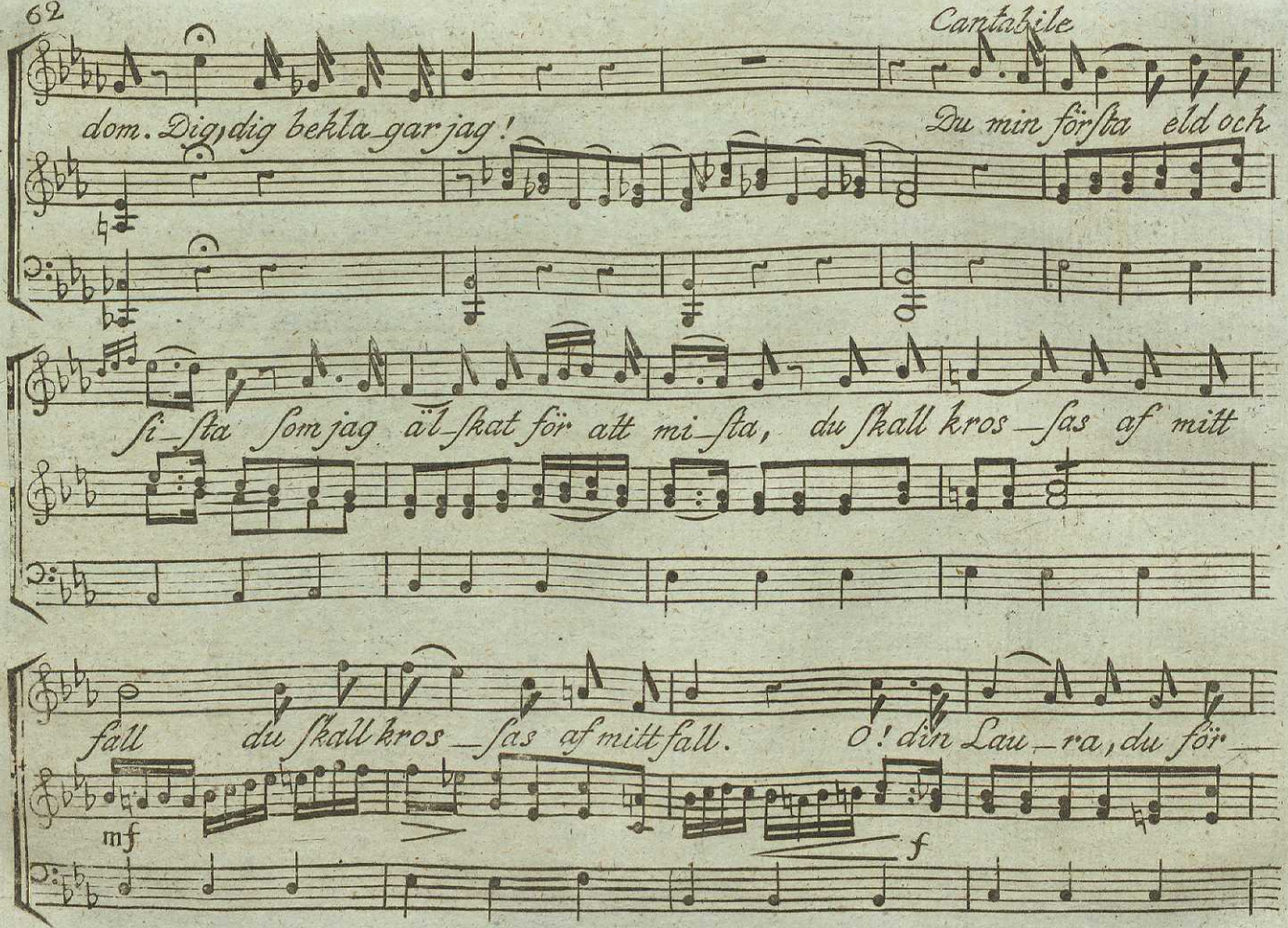
Cantabile
dom. Dig, dig bekla gar jag!
Du min förſta eld och
ſi ſta ſom jag äl ſkat för att mi ſta, du ſkall kros ſas af mitt
fall du ſkall kros ſas af mitt fall. O! din Lau ra, du för
mf
f

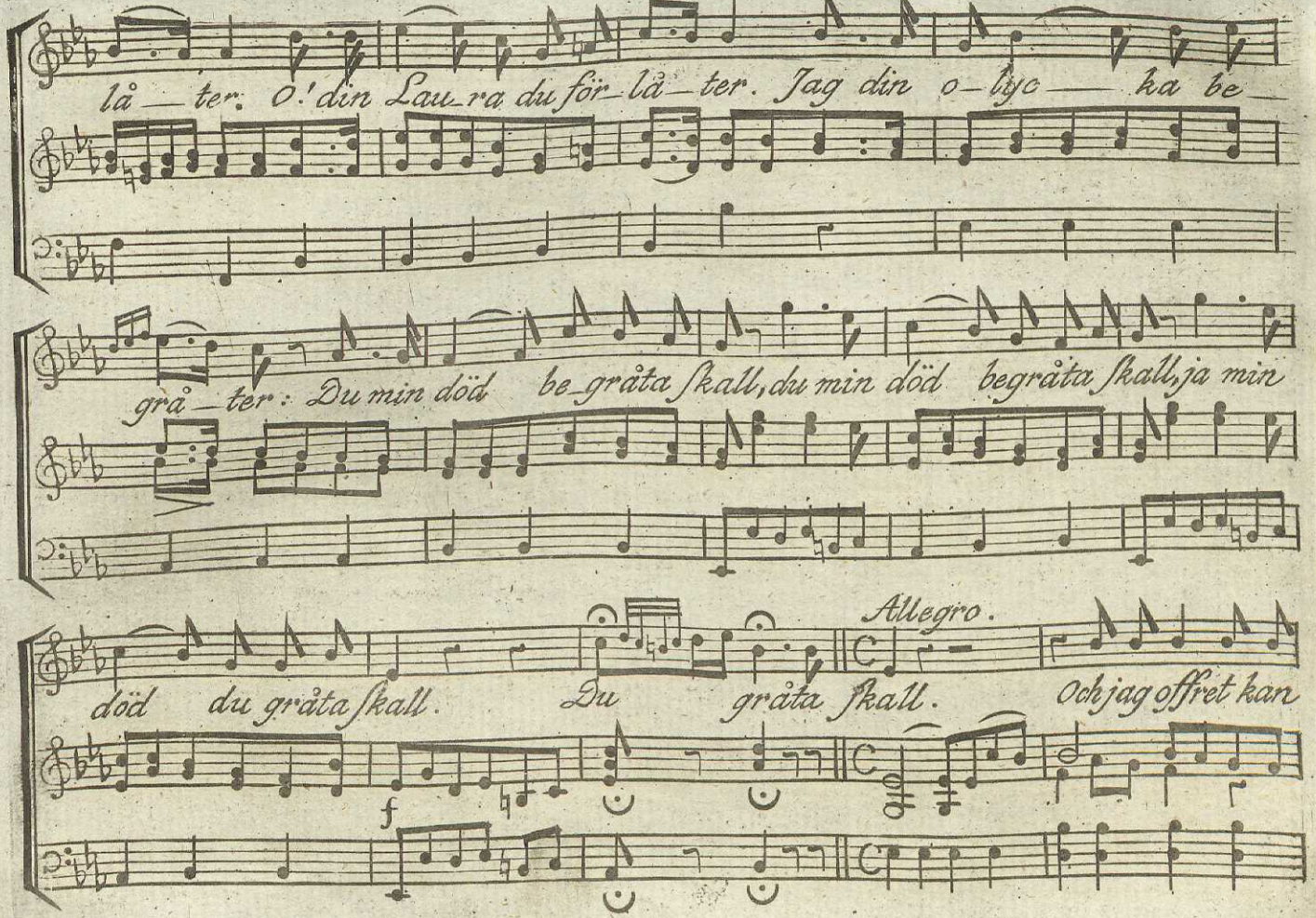
lå — ter. O! din Lau-ra du för-lå-ter. Jag din o-tyc — ka be —
grå — ter: Du min död be-gråta skall, du min död begråta skall, ja min
Allegro.
död du gråta skall. Du gråta skall. Och jag offret kan
f

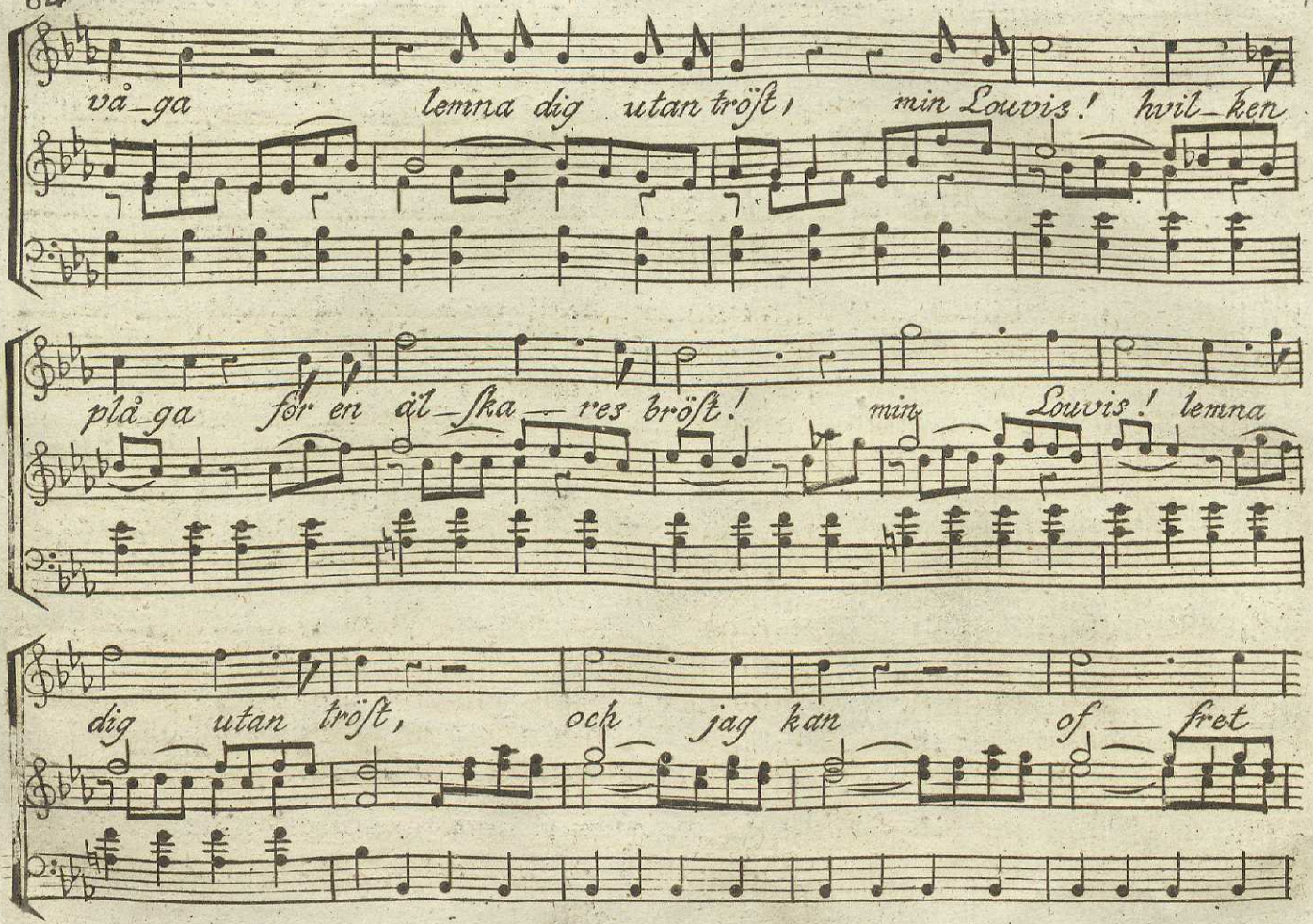
vå-ga lemna dig utan tröst, min Louvis! hvil-ken
plå-ga för en äl-ska-res bröst! min Louvis! lemna
dig utan tröst, och jag kan of-fret

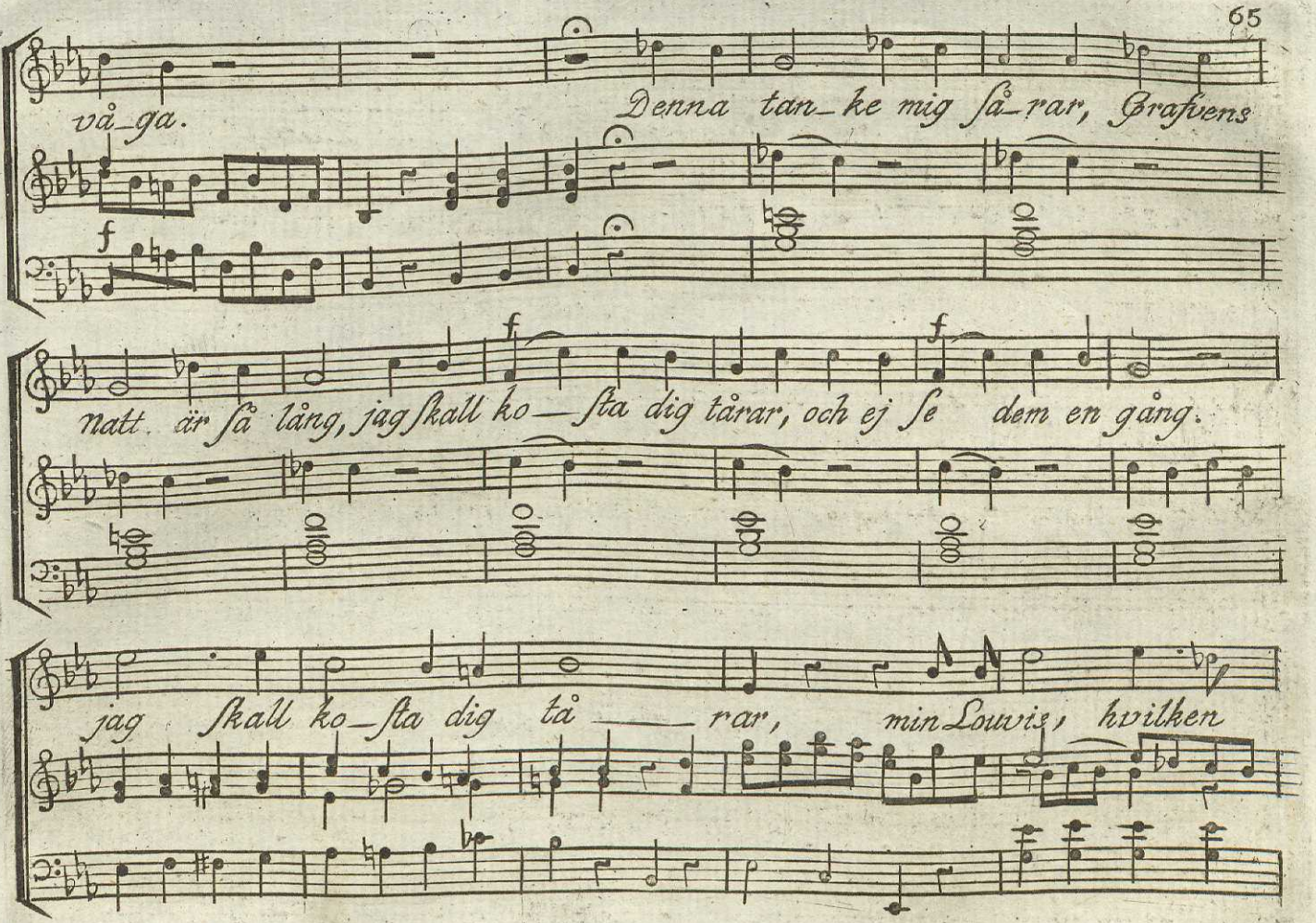
vå_ga.
Denna tan_ke mig så_rar, Grafvens
f
natt är så lång, jag skall ko_sta dig tårar, och ej se dem en gång.
f
f
jag skall ko_sta dig tå___rar, min Louvis, hvilken

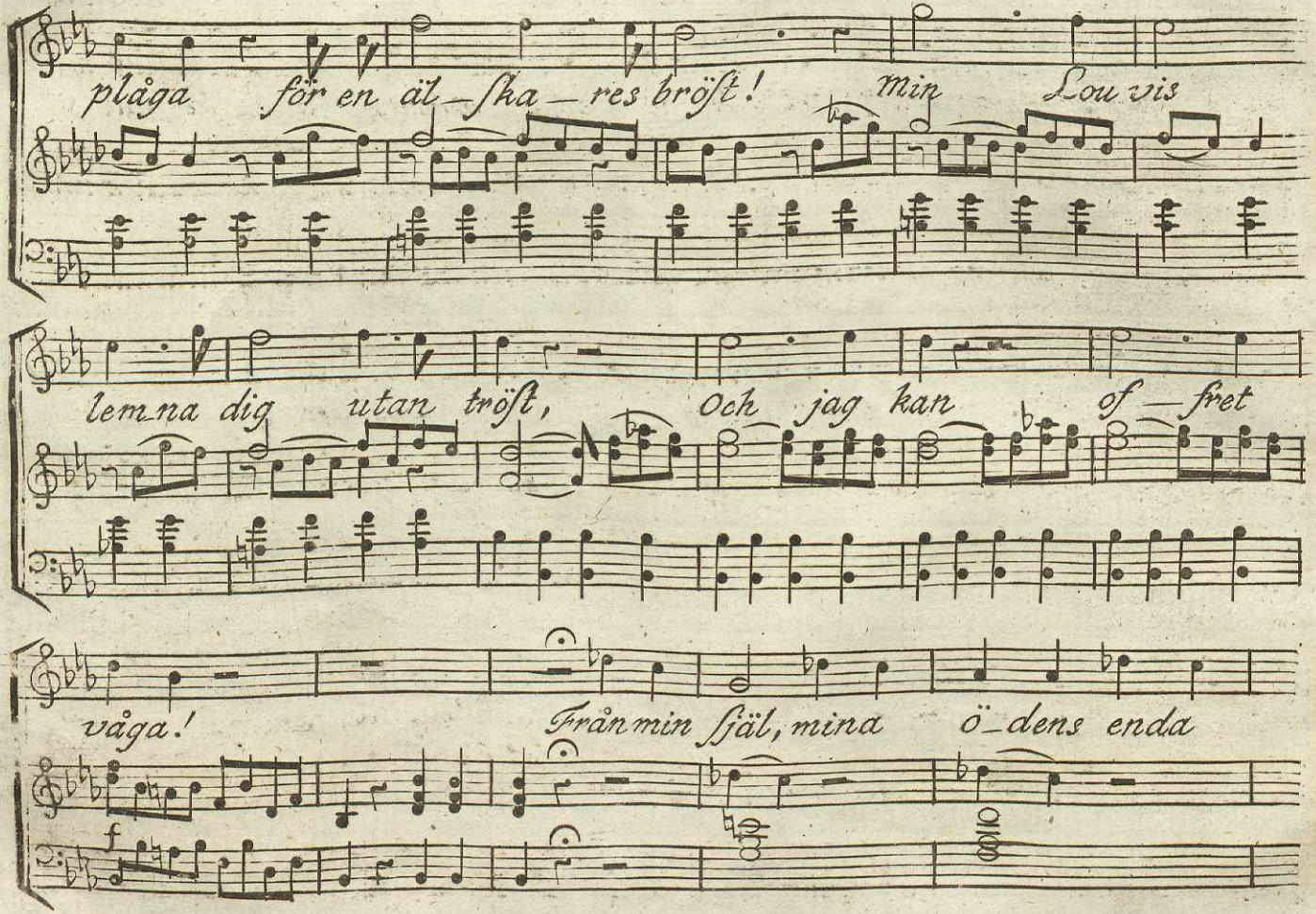
plåga för en äl-ska-res bröst! min Louvis
lemna dig utan tröst, Och jag kan of-fret
våga! Från min själ, mina ö-dens enda
f

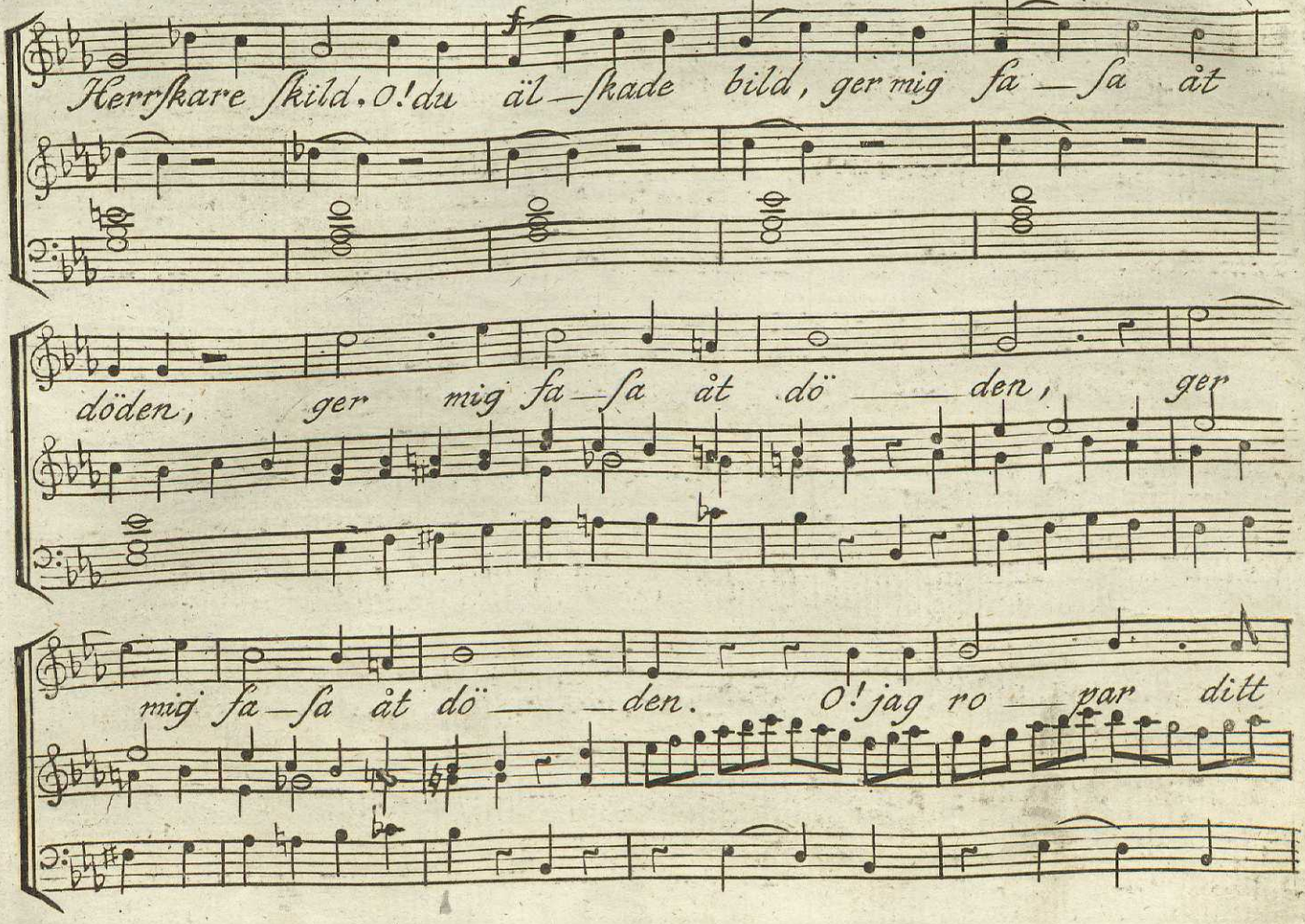
Herrskare skild. O! du äl — skade bild, ger mig fa — sa åt
f
döden, ger mig fa — sa åt dö — den, ger
mig fa — sa åt dö — den. O! jag ro — var ditt

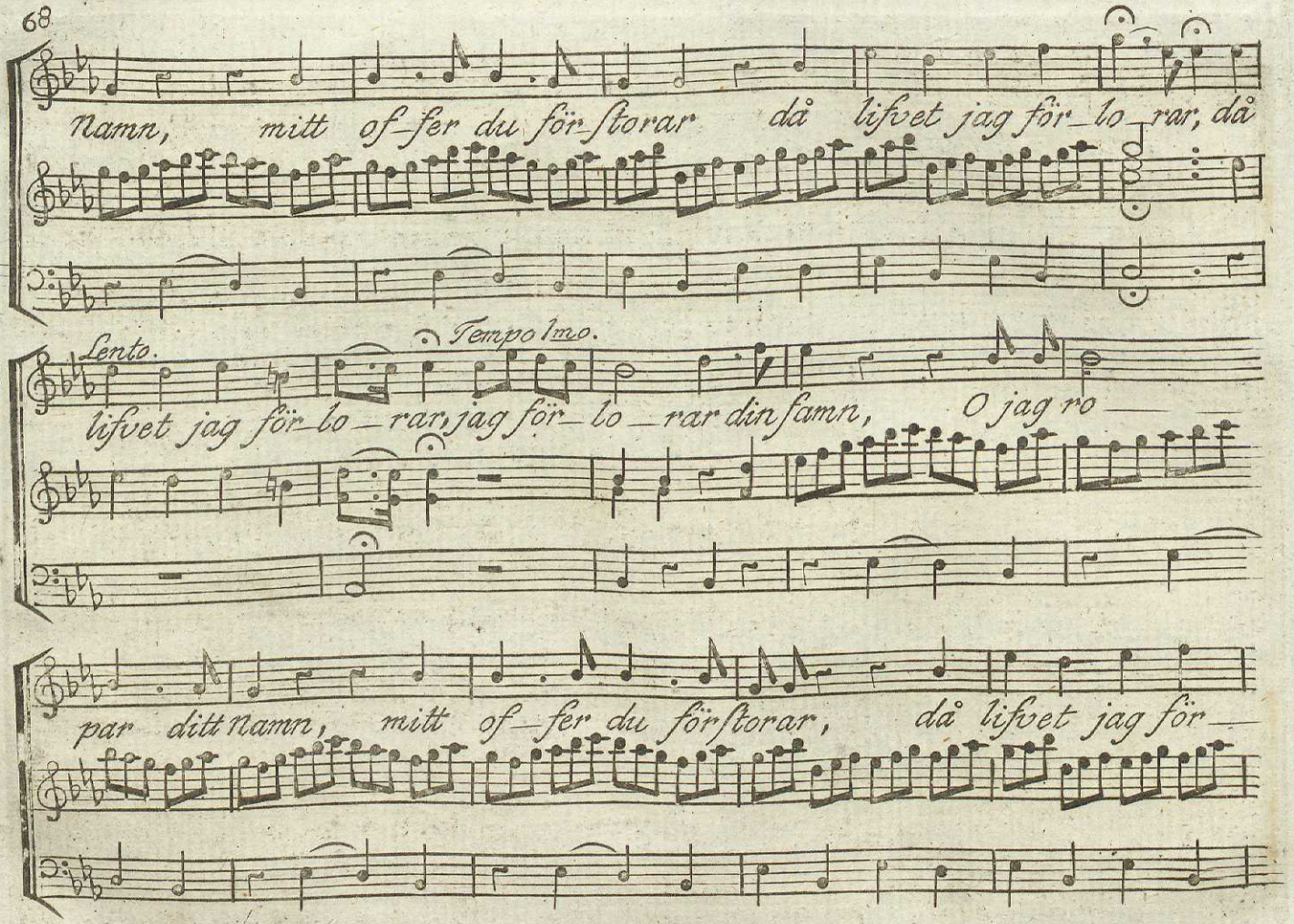
namn, mitt of-fer du för-storar då lifvet jag för-lo-rar, då
Lento.
Tempo 1mo.
lifvet jag för-lo-rar, jag för-lo-rar din namn, O jag ro
par ditt namn, mitt of-fer du förstorar, då lifvet jag för-

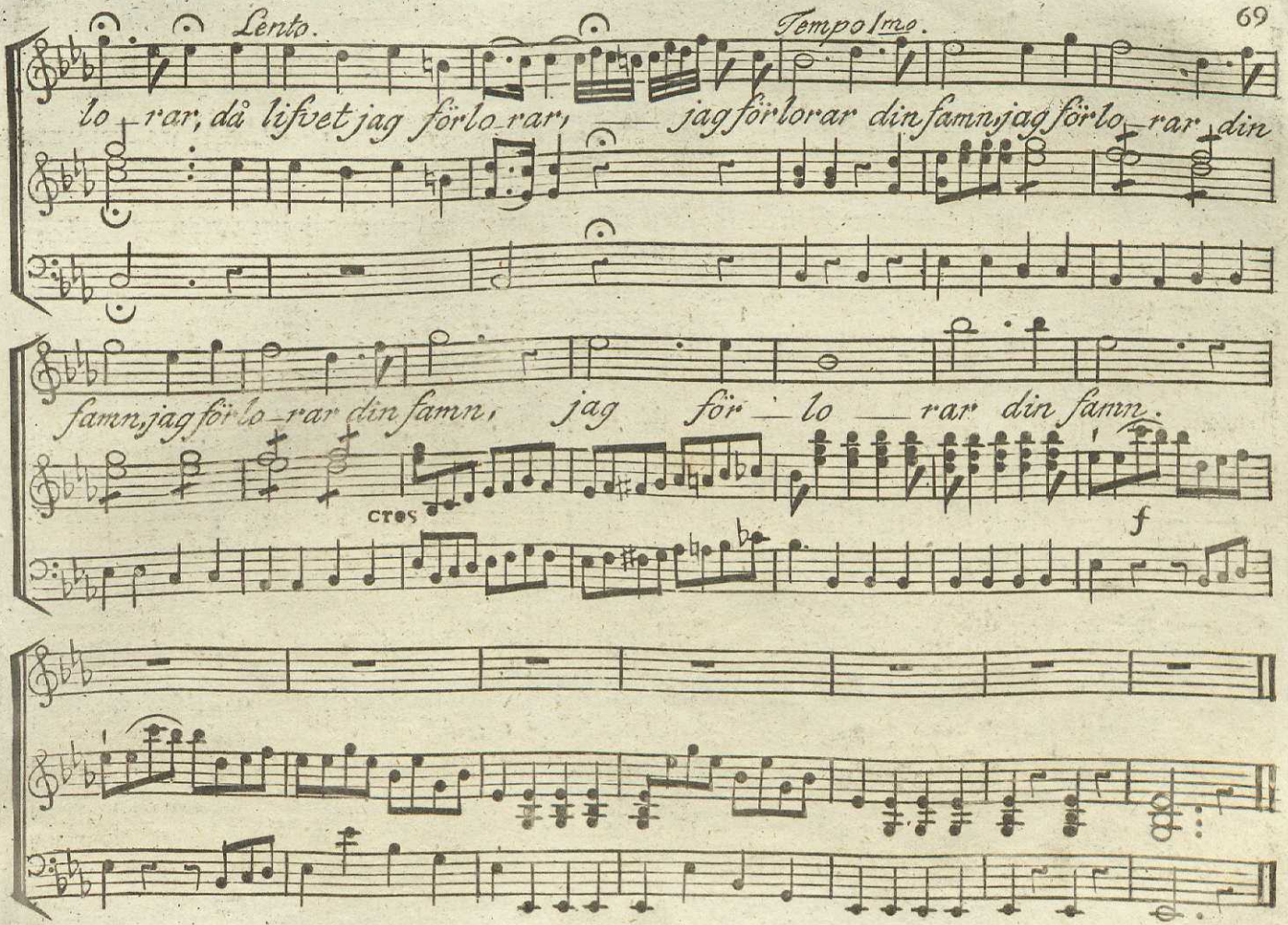
Lento.
Tempo Imo.
lo_rar, då lifvet jag förlo_rar, jag förlorar din famn, jag förlo_rar din
famn, jag förlo_rar din famn, jag för_lo_rar din famn.
cres
f

Svearne fordomdags etc. för 3 röster af C. A. Stieler.

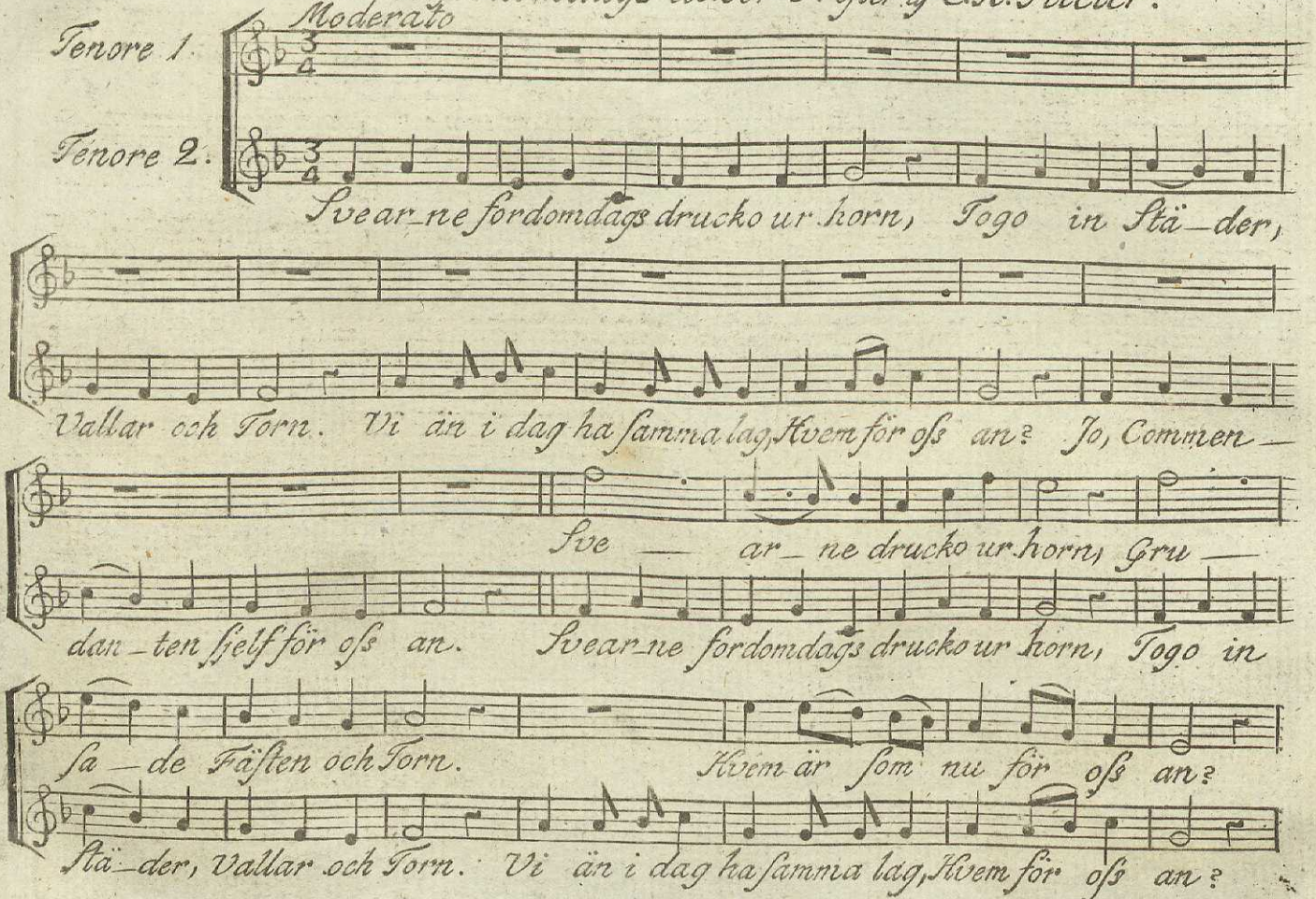

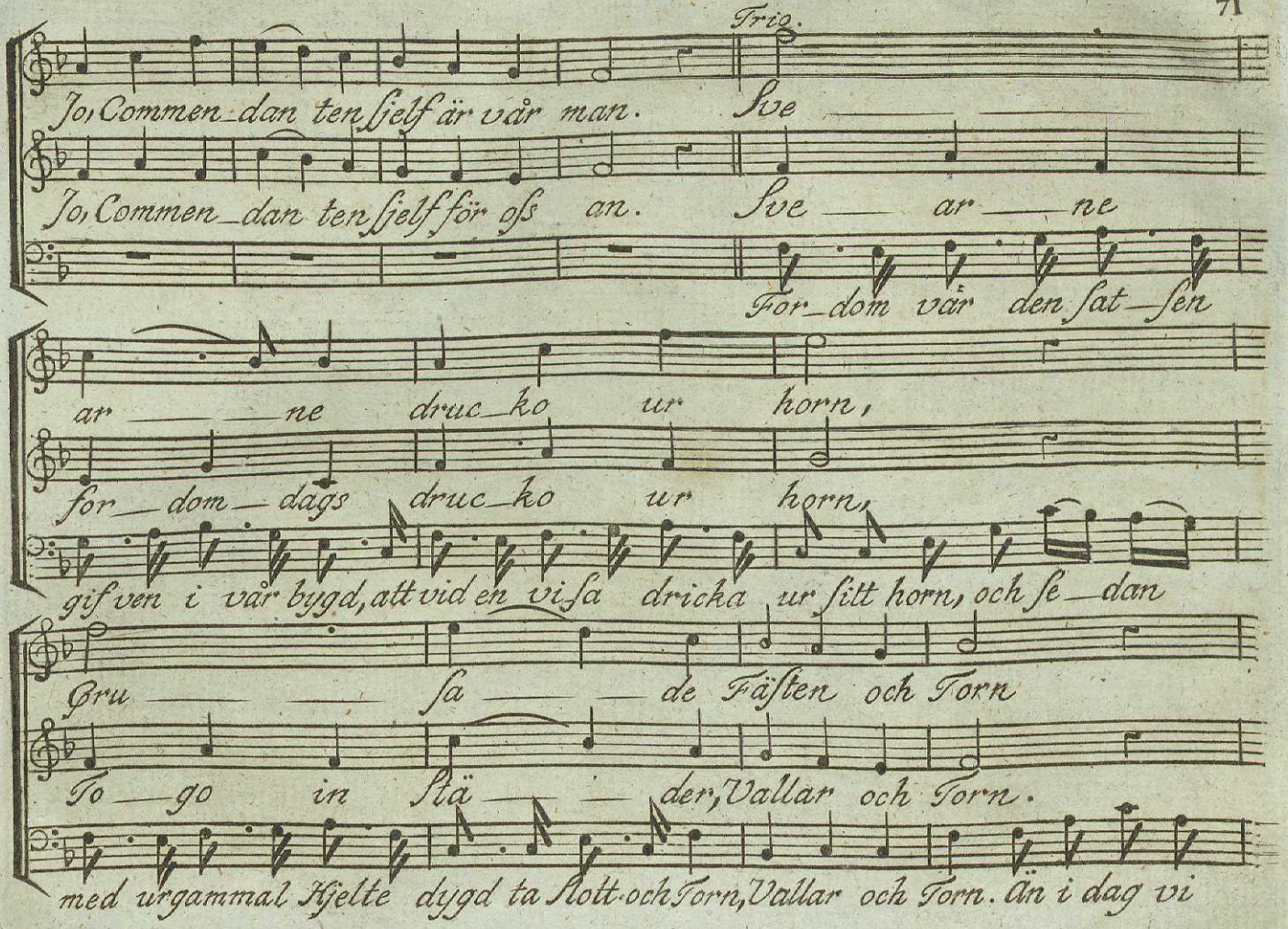
Trio.
Jo, Commen dan ten sjelf är vår man. Sve
Jo, Commen dan ten sjelf för oss an. Sve ar ne
For dom vår den sat sen
ar ne druc ko ur horn,
for dom dags druc ko ur horn,
gif ven i vår bygd, att vid en vi sa dricka ur sitt horn, och se dan
Gru sa de Fäsien och Torn
To go in stä der, Vallar och Torn.
med urgammal Hjelte dygd ta Slott och Torn, Vallar och Torn. Än i dag vi

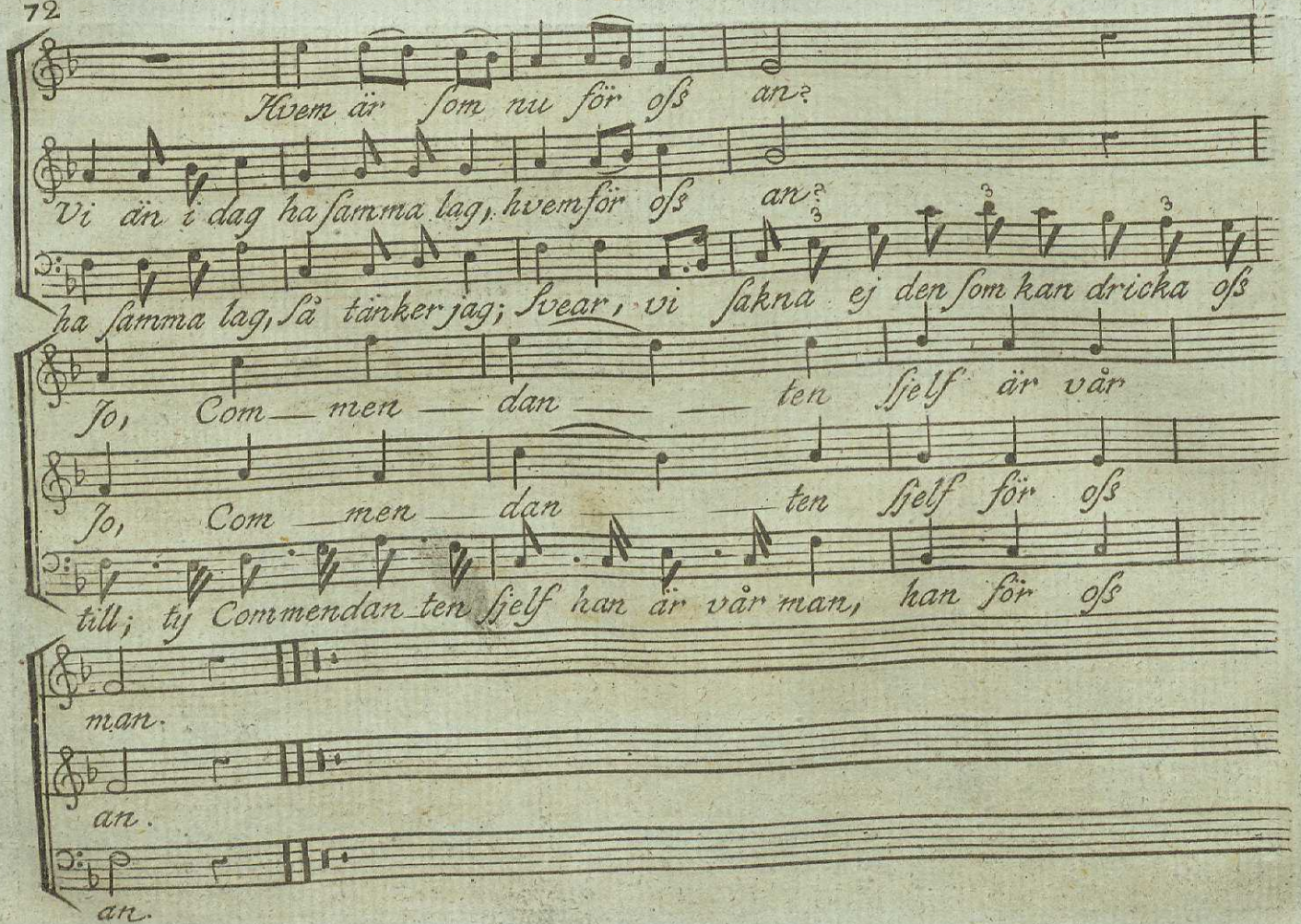
Hvem är som nu för oss an?
Vi än i dag ha samma lag, hvemför oss an?
ha samma lag, så tänker jag; svear, vi sakna ej den som kan dricka oss
Jo, Com men dan ten sjelf är vår
Jo, Com men dan ten sjelf för oss
till; ty Commendan ten sjelf han är vår man, han för oss
man.
an.
an.

År 1810.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 19 och 20.

Polonesse af Askergren.

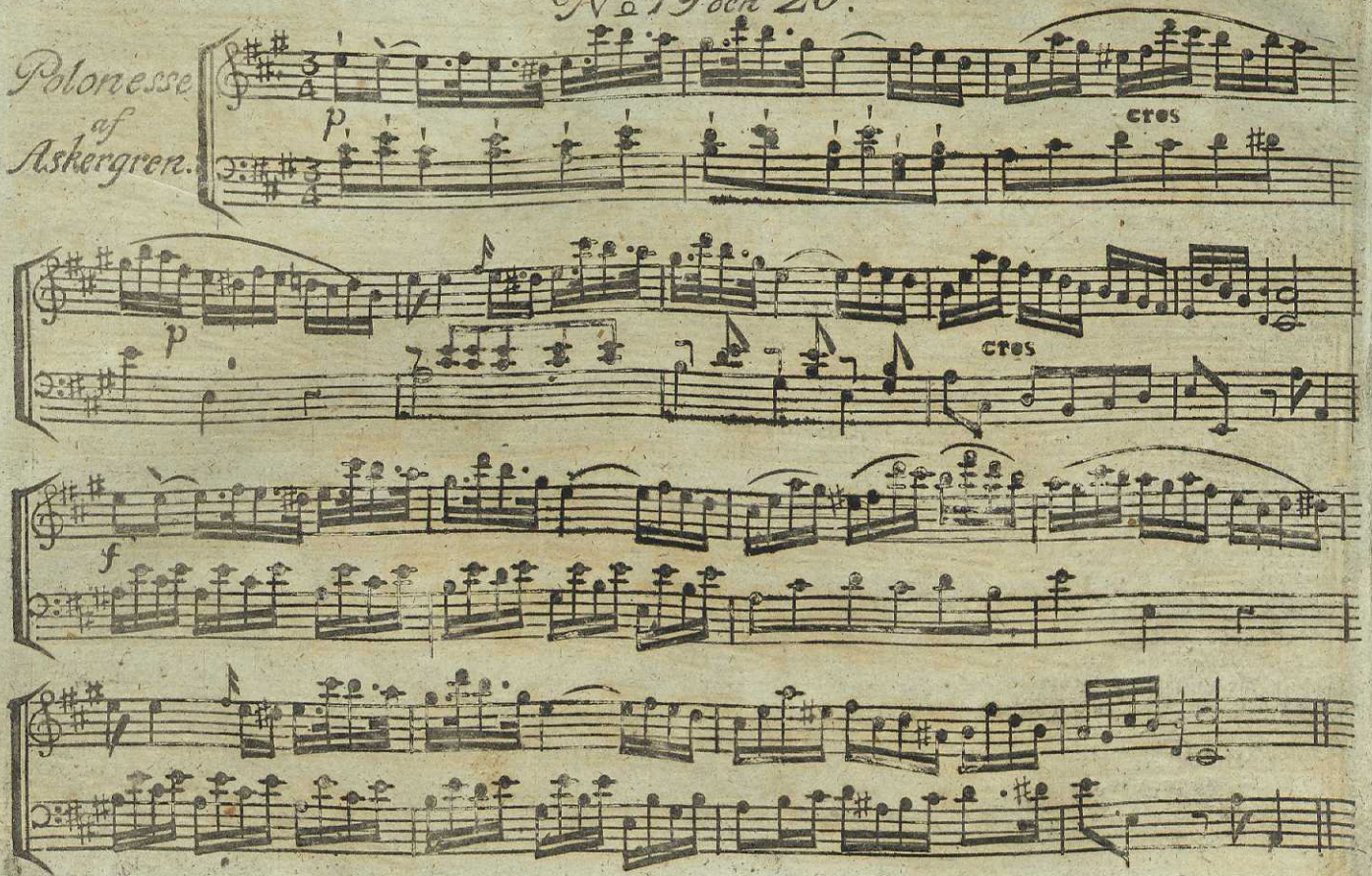

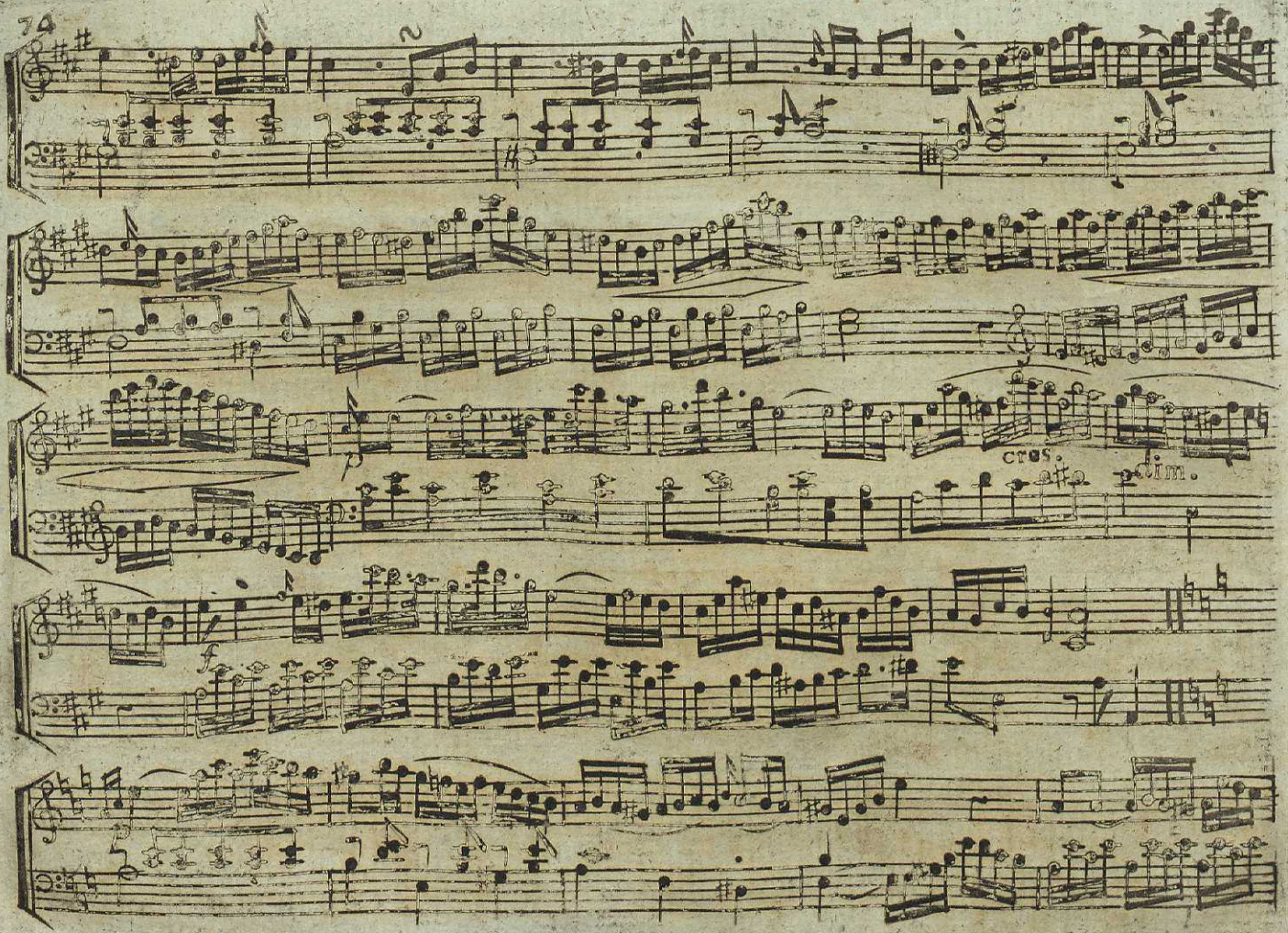
cres.
im.

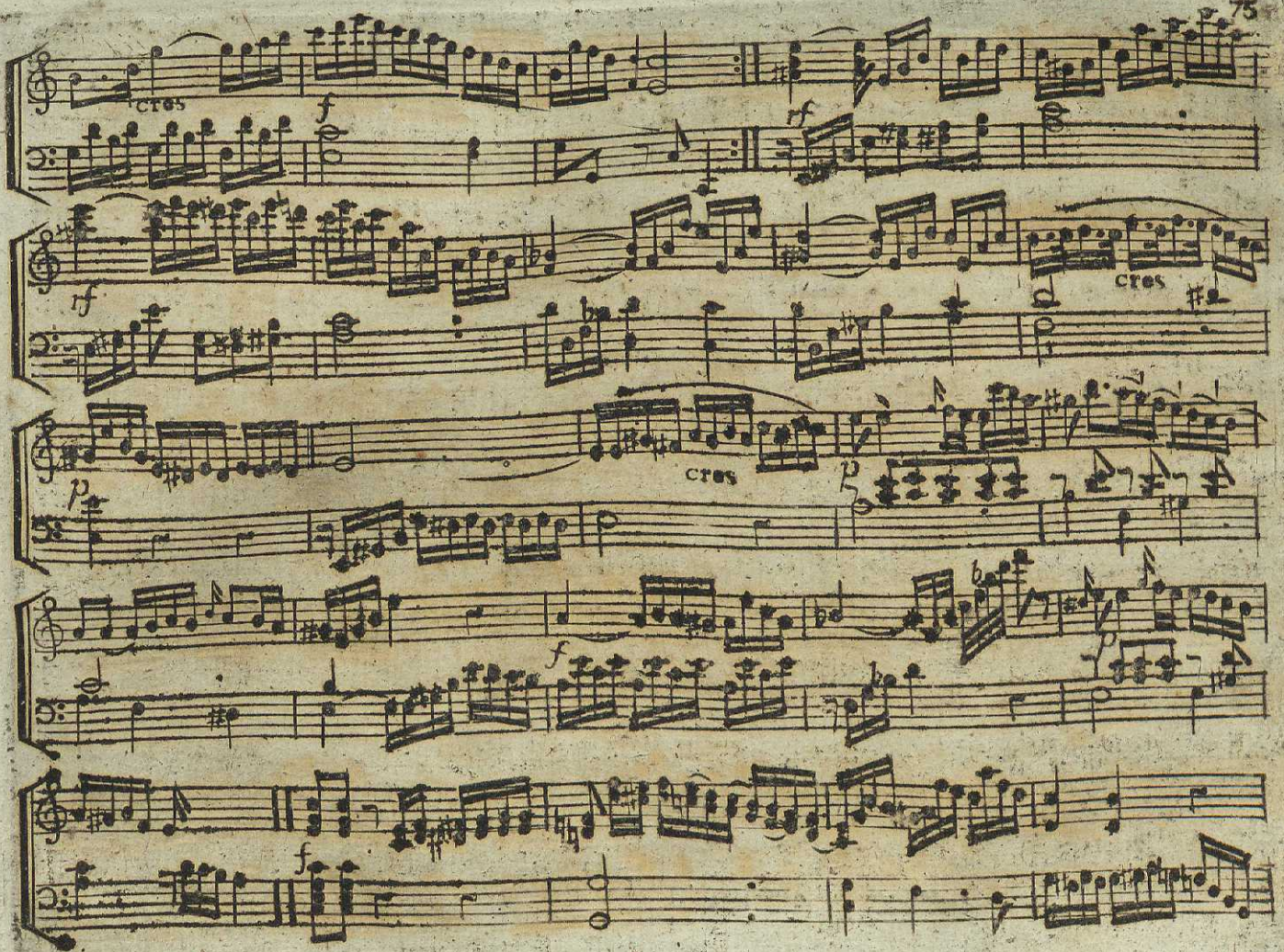
cres
f
rf
rf
cres
p
cres
p
f
p
f

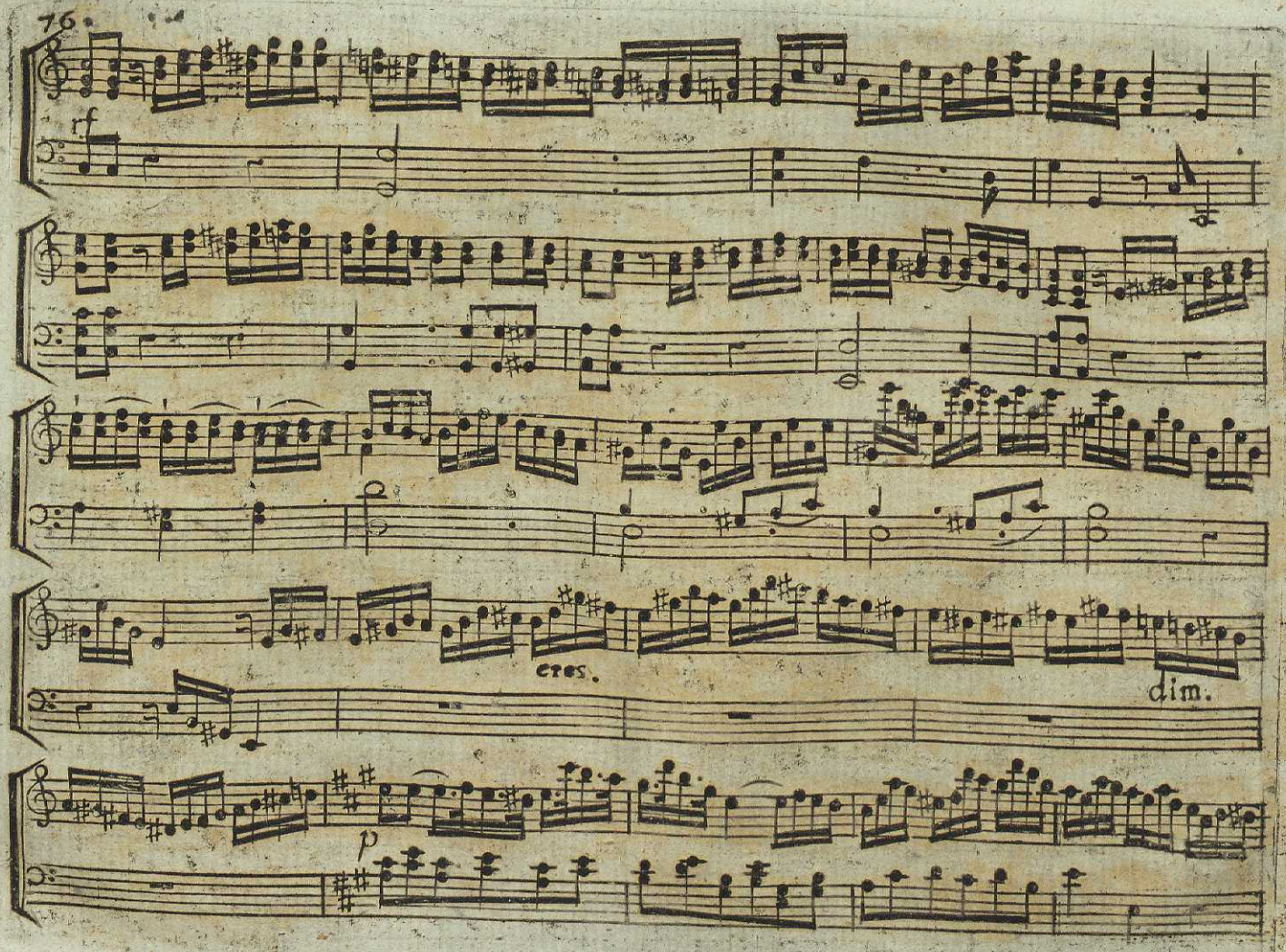
rf
cres.
dim.
p

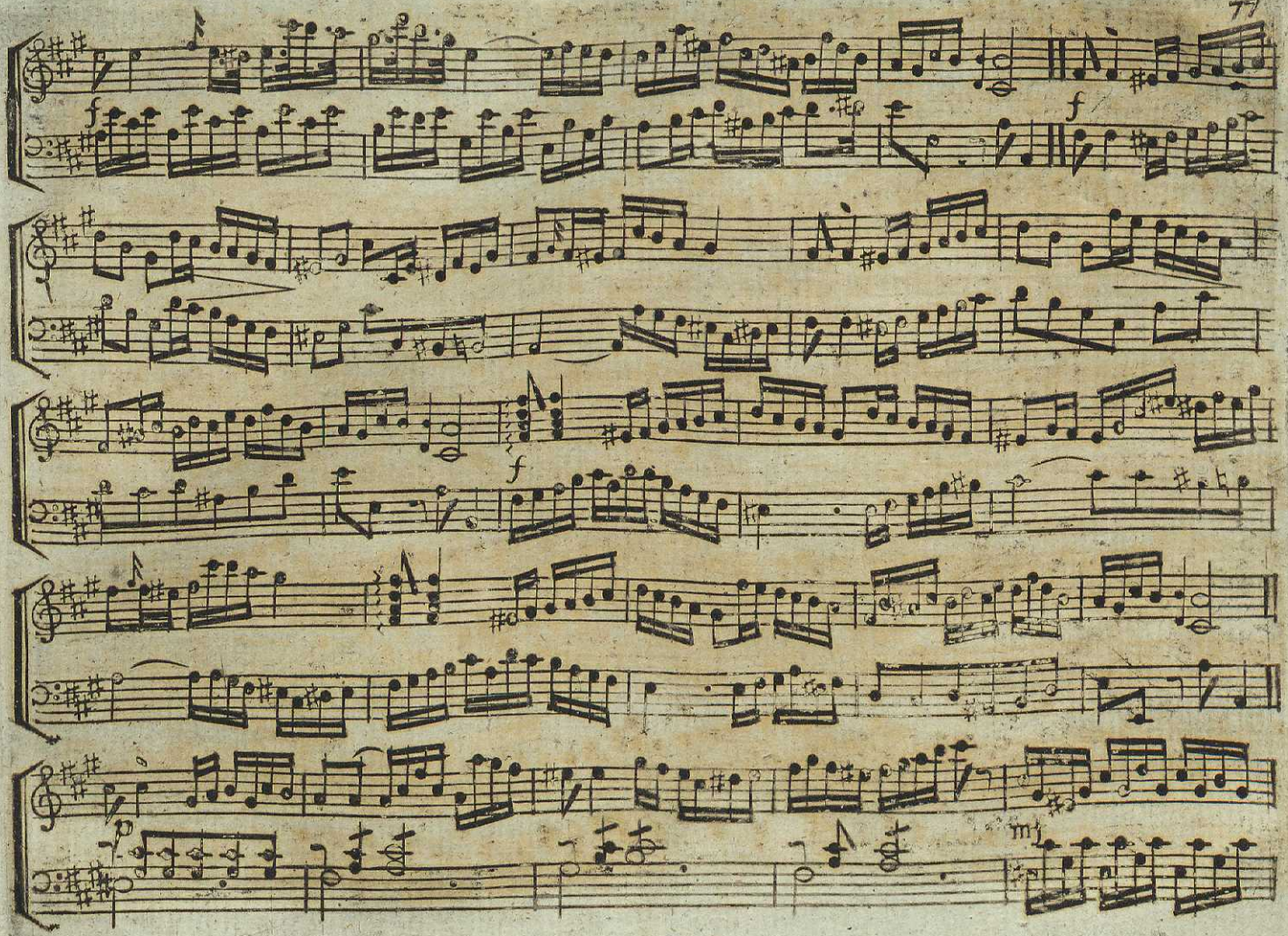
f
f
f
mf

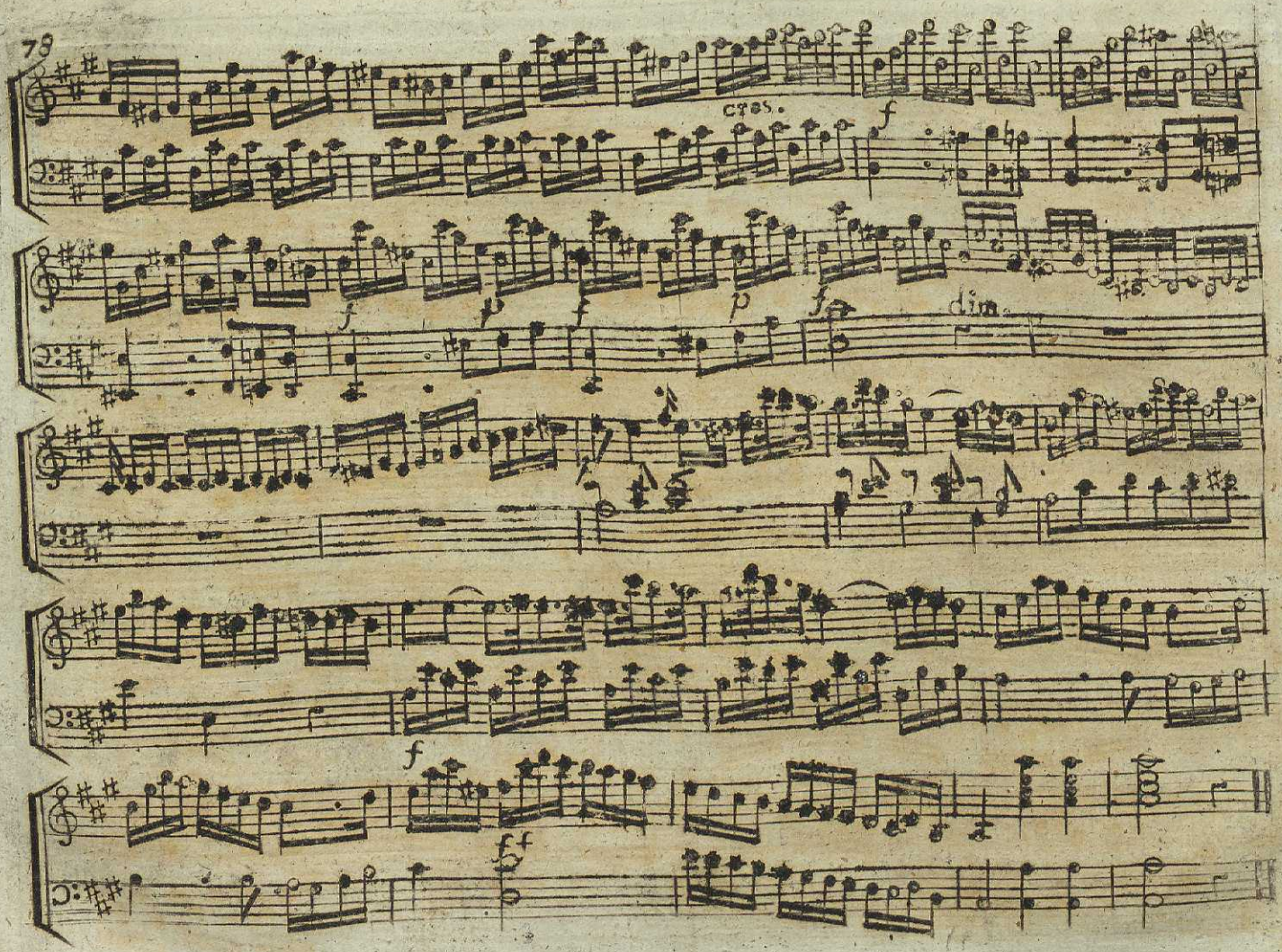
cres.
f
f
p
f
p
f
dim.
f
ff

Sång d. 21 August 1810.

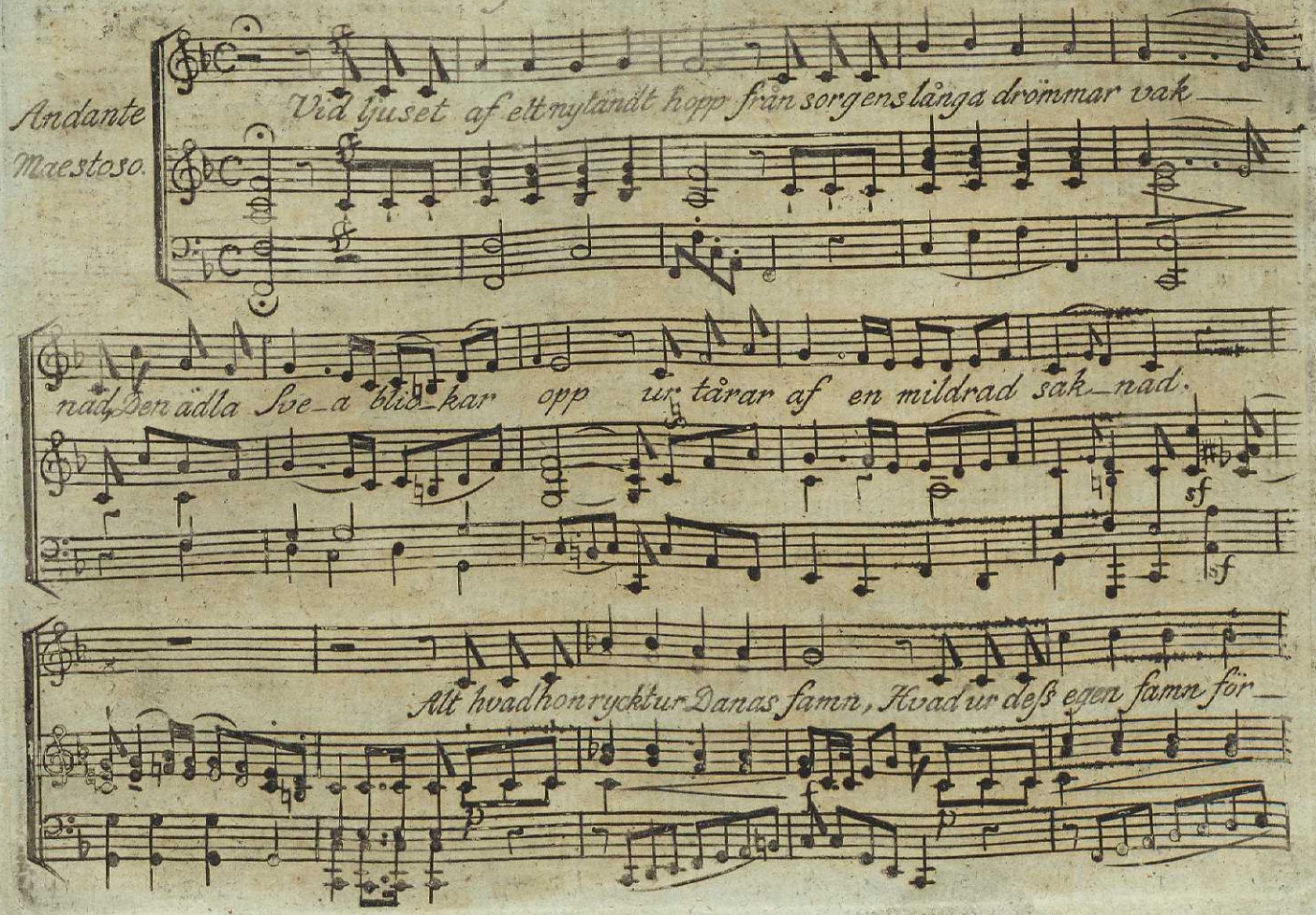

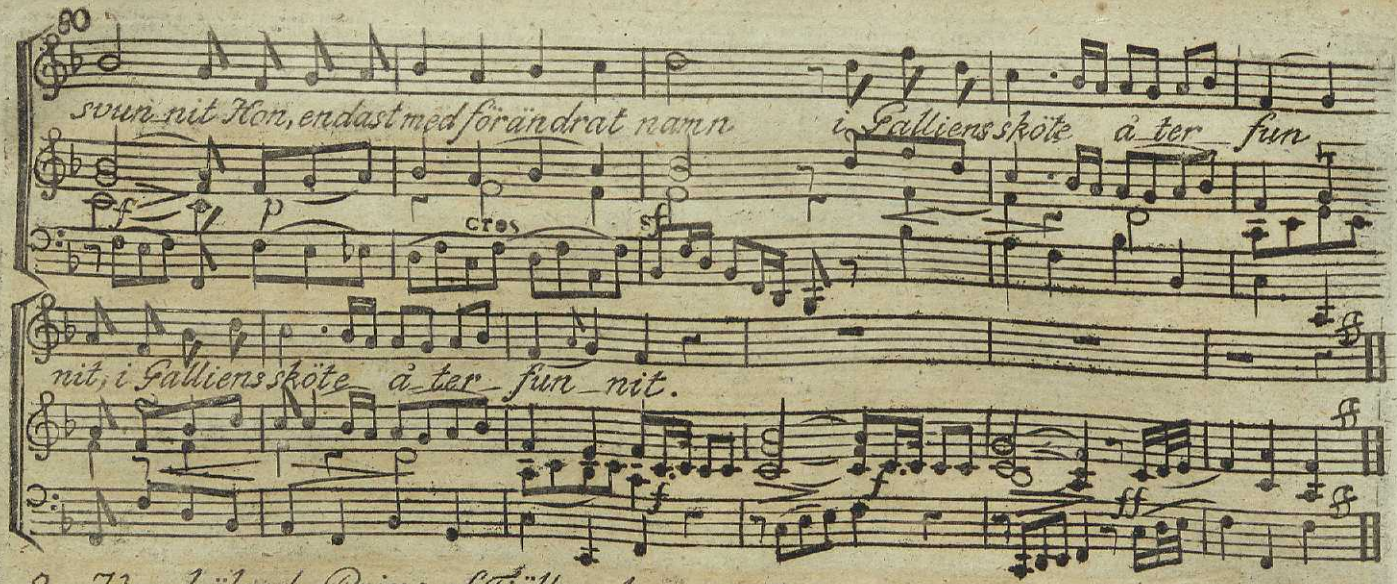

2 Var hälsad, Prins af Fjällens barn
Skänk dessa byggder Henriks like
Och blif den andre från Beärn,
Som lyoklig gör ett söndradt Rike.
Räck Sverges kung, till stöd din arm,
kom att Hans Thron, Hans mildhet ärfva,
Och hvilande från bragders larm,
En lugnare bedrift förvärfva. //.

3 Det mod, som inga faror känt,
Skall tryggt förbida hvarje fara;
Den hand, som krigets åskor sänt,
Kan tvinga dem och dem besvara.
Det var en Segersäll Soldat,
Som ibland kungar blef den För-ste
Må Kan en Skyddsgud för Sin Stat
Bland kungar nämnas, som den Stör-ste. //.

4 Kom blif oss allt hvad Au gust var;
kom att af tacksamheten krönas
Att för vår lycka vårt försvar
Som Kan af kärlken belönas.

Så skall Kan träda fram i Dig,
Likt denna Sköna Solens Färna.
Som Afton stjerna sänker sig
Och höjes åter Morgon stjerna. //.

År 1810.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 21, 22 och 23.

Adelaide.

Aria af L. Beethoven

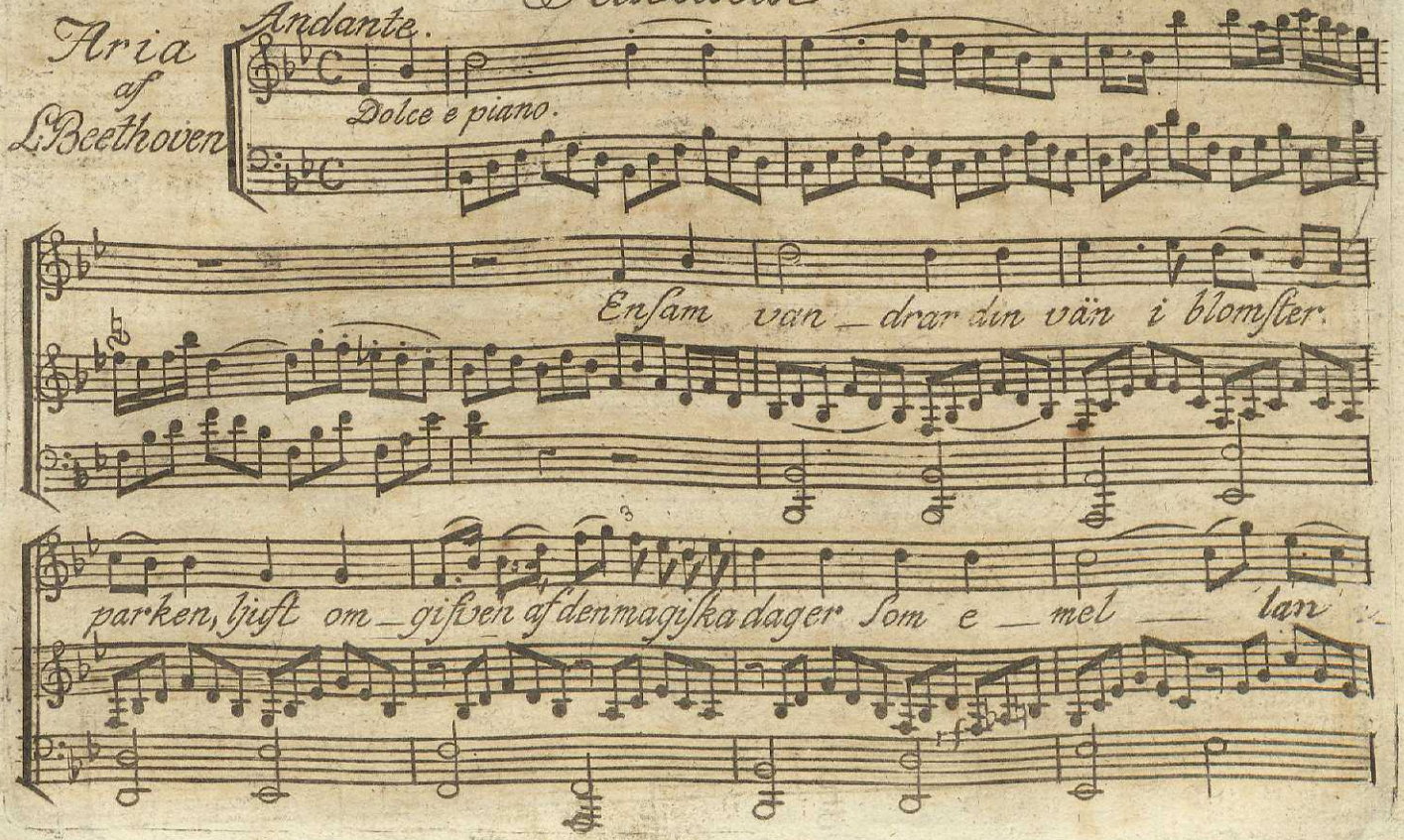

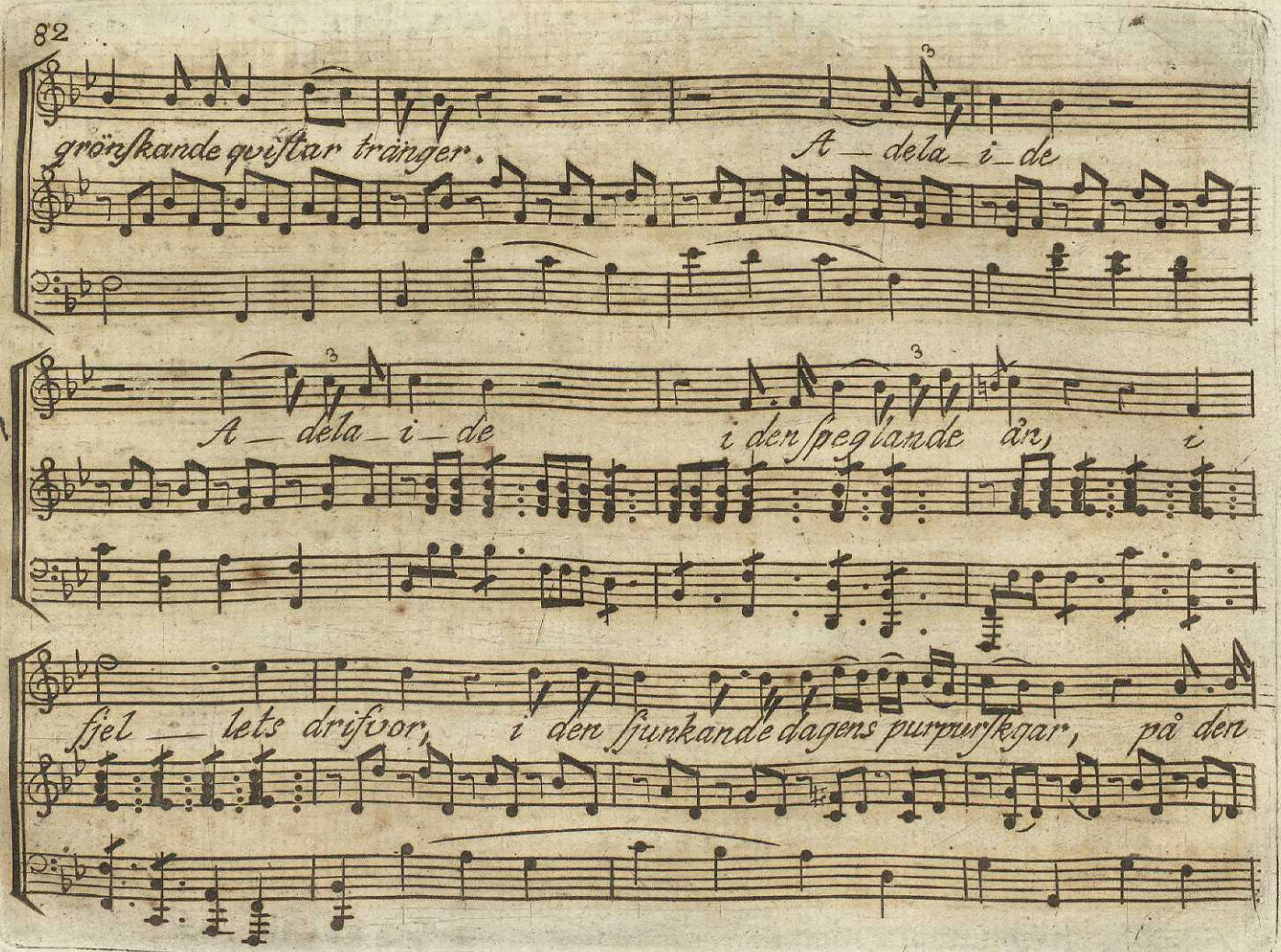
grönskande qvistar tränger.
A — dela i de
A — dela i de
i den spegelande ån,
i
fjel — lets drifvor,
i den sjunkande dagens purpurskgar,
på den

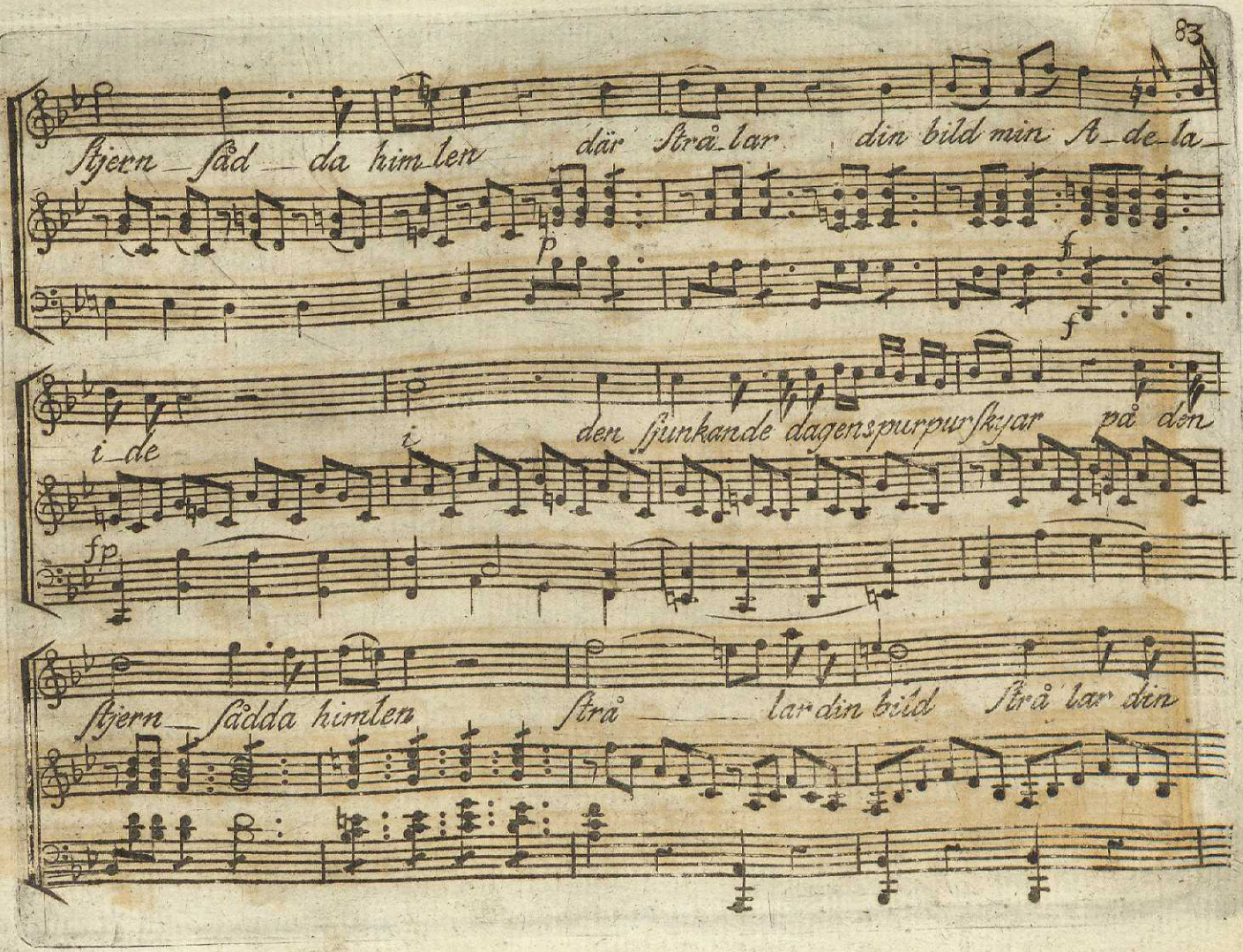
Stjern_såd_da himlen
där Strå_lar
din bild min A_de_la_
p
f
f
i_de
i
den sjunkande dagenspurpurskyar
på den
fp
Stjern_sådda himlen
Strå
lar din bild
Strå lar din

bild A — — dela — i de

pp

pp

Af — ton flägten susar i späda

qvistar.

Vå — rens silfverklåckor ljuda i

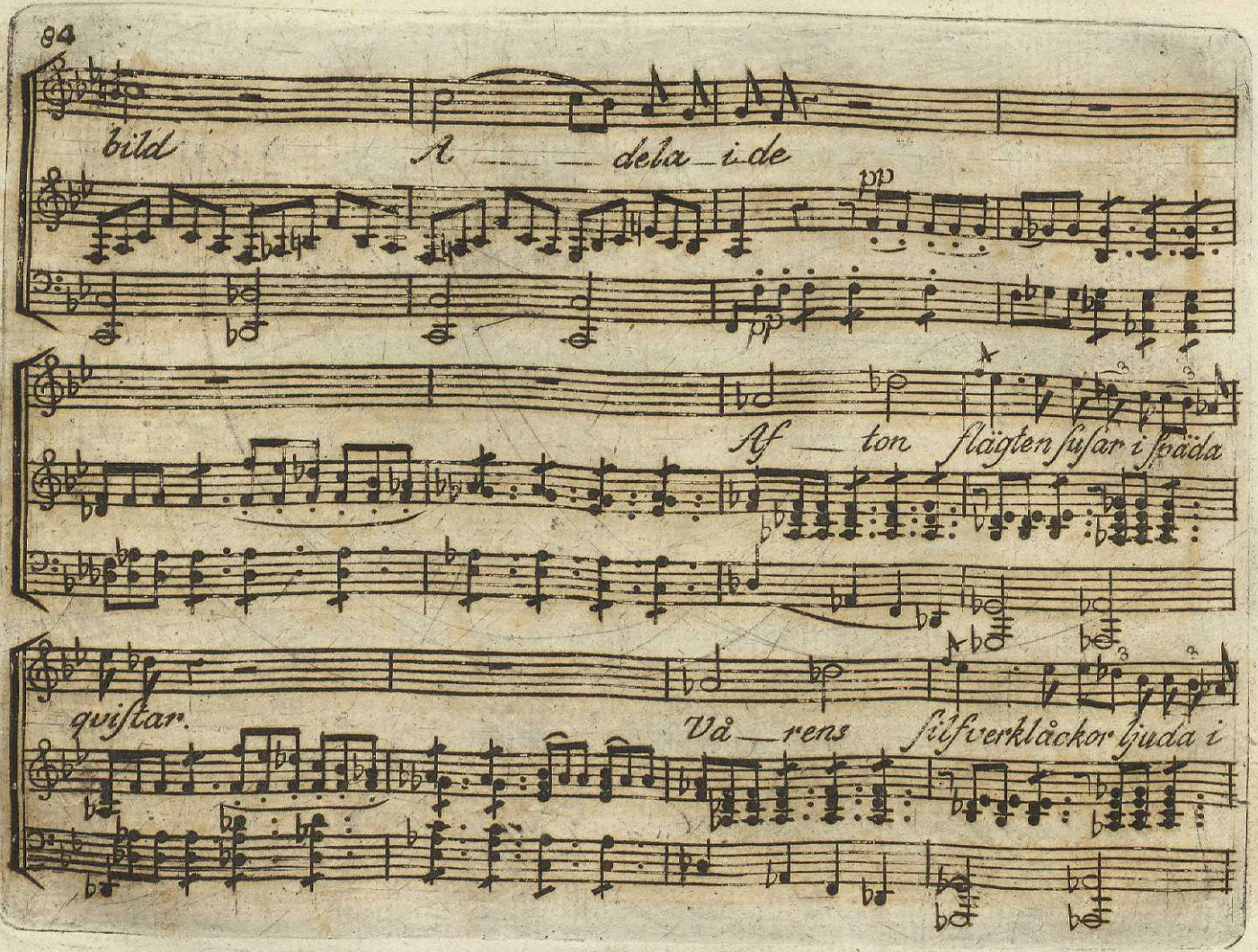

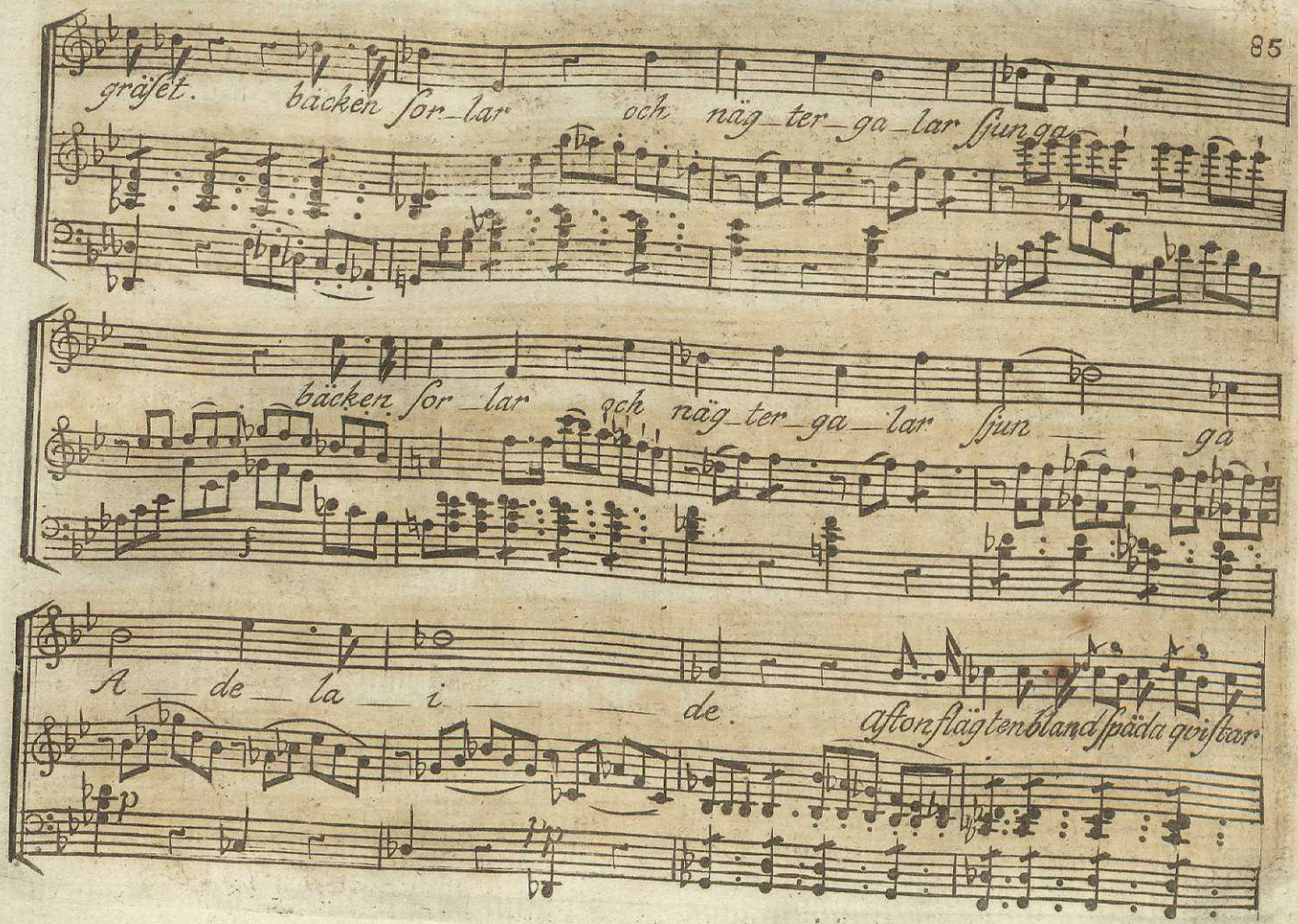
gräset. bäcken sor_lar och näg_ter_ga_lar sjun ga
bäcken sor_lar och näg_ter_ga_lar sjun ga
A de la i de.
af on flägten bland späda qvistar.

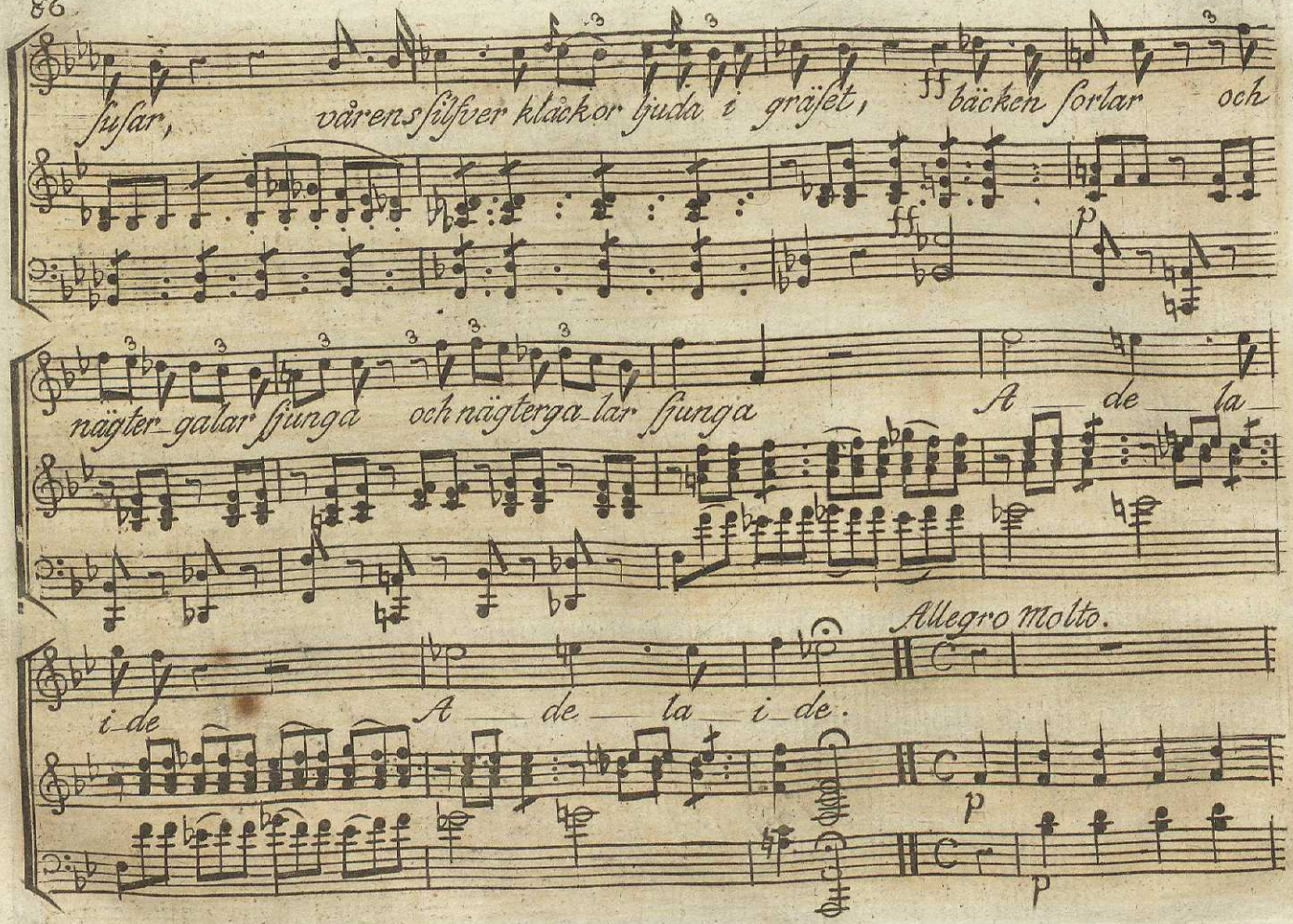
susar, vårens silfver klackor ljuda i gräset, ff bäcken sorlar och
ff
p
nägter galar sjunga och nägterga lar sjunga A de la
Allegro Molto.
i de A de la i de.
p
p

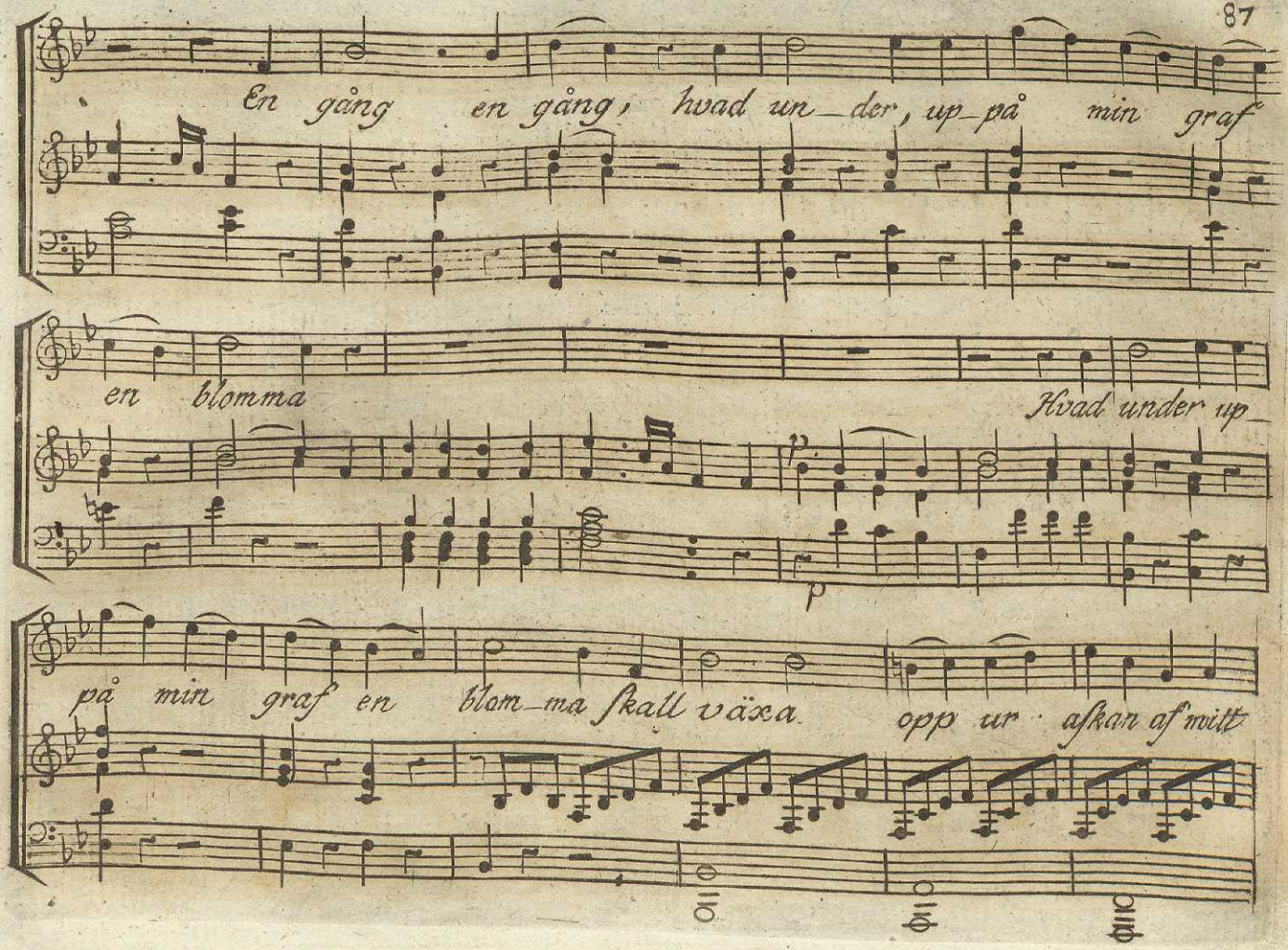
En gång en gång, hvad un_der, up_på min graf
en blomma
Hvad under up_
på min graf en blom_ma skall växa opp ur aſkan af mitt

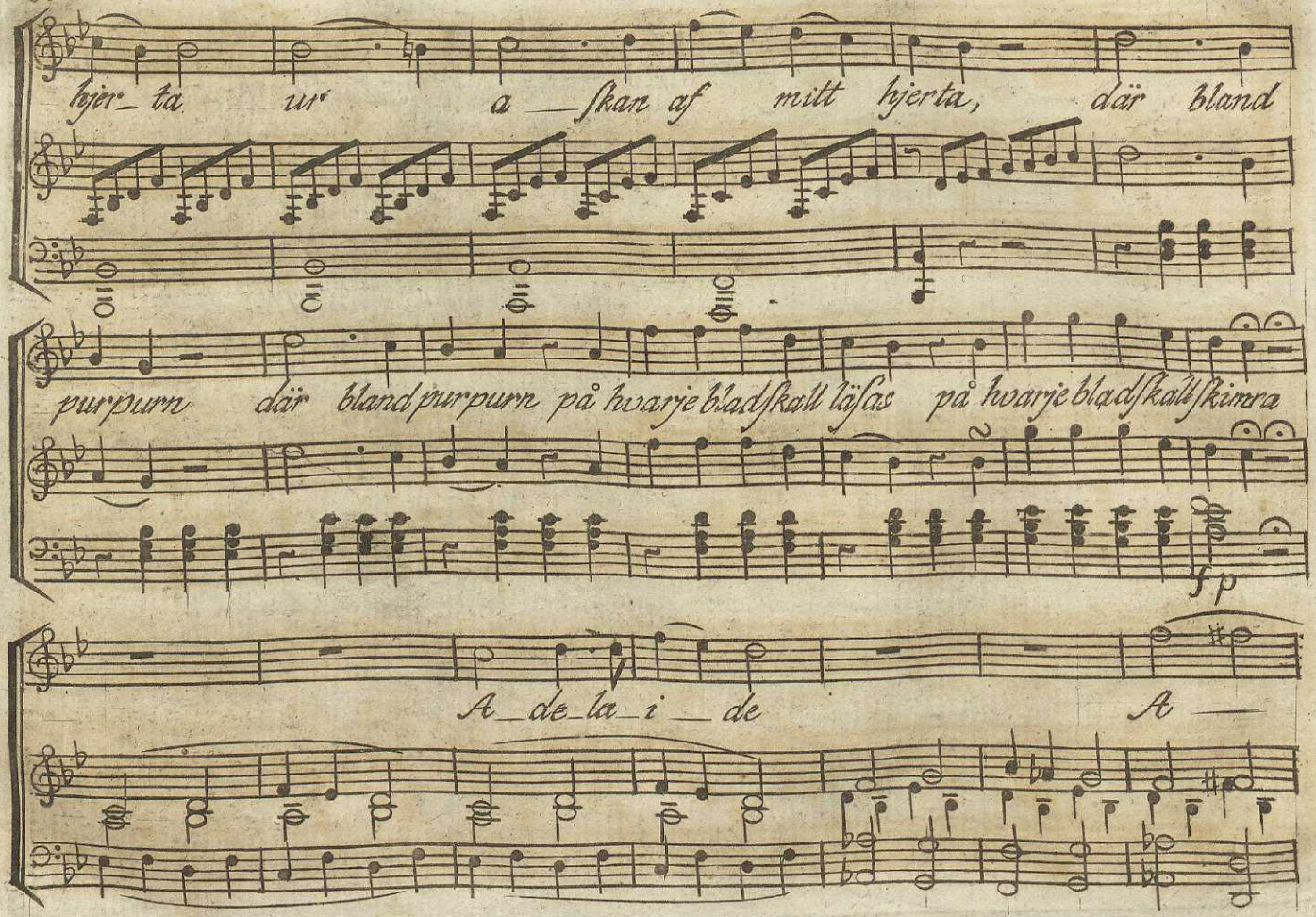
hjer_ta ur a_skan af mitt hjerta, där bland
purpurn där bland purpurn på hvarje bladskall läsas på hvarje bladskallskimra
fp
A_de_la_i_de
A_

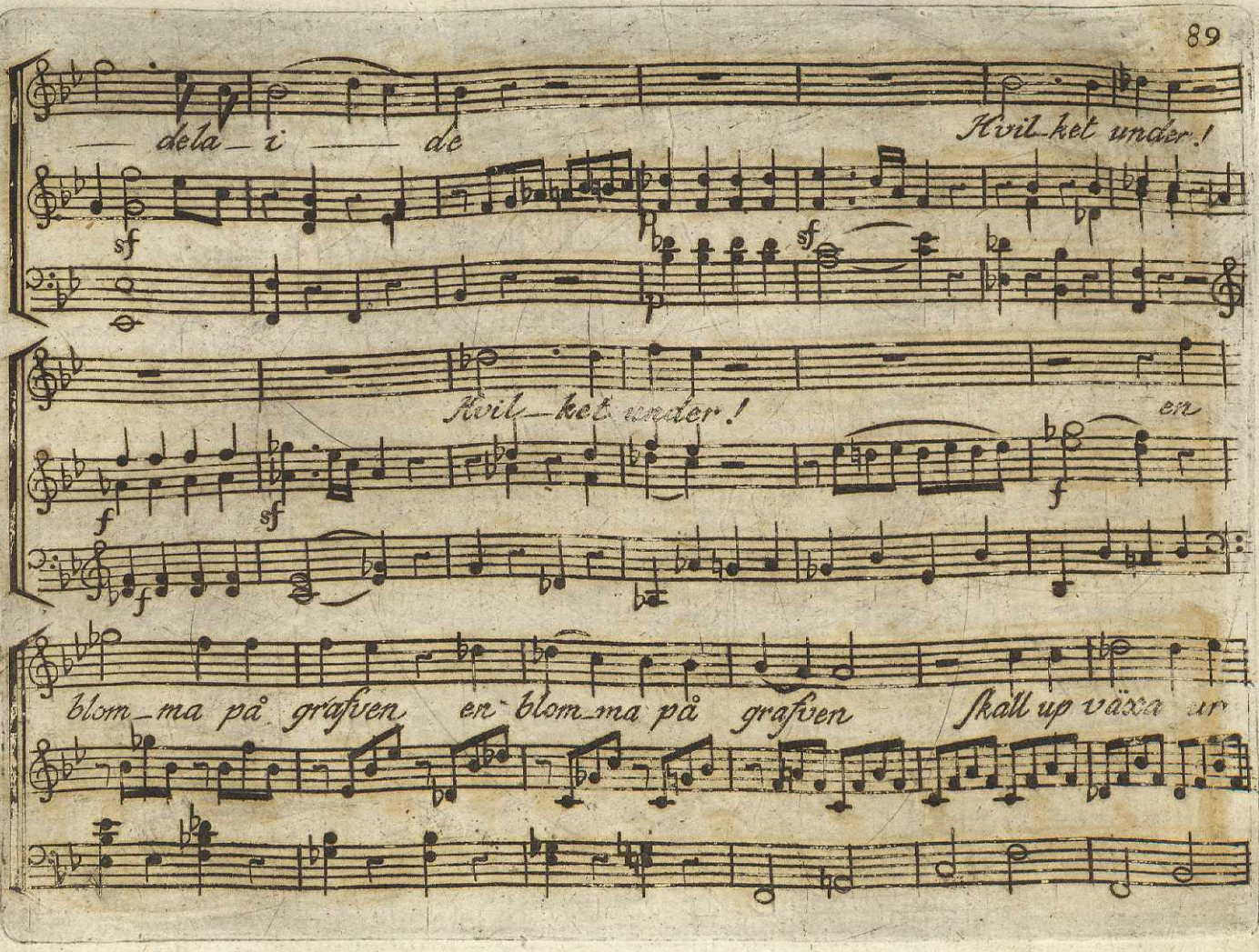
dela i de
Kvil ket under!
sf
sf
Kvil ket under!
en
f
f
sf
f
blom ma på gräfven en blom ma på gräfven
Skall up växa ur

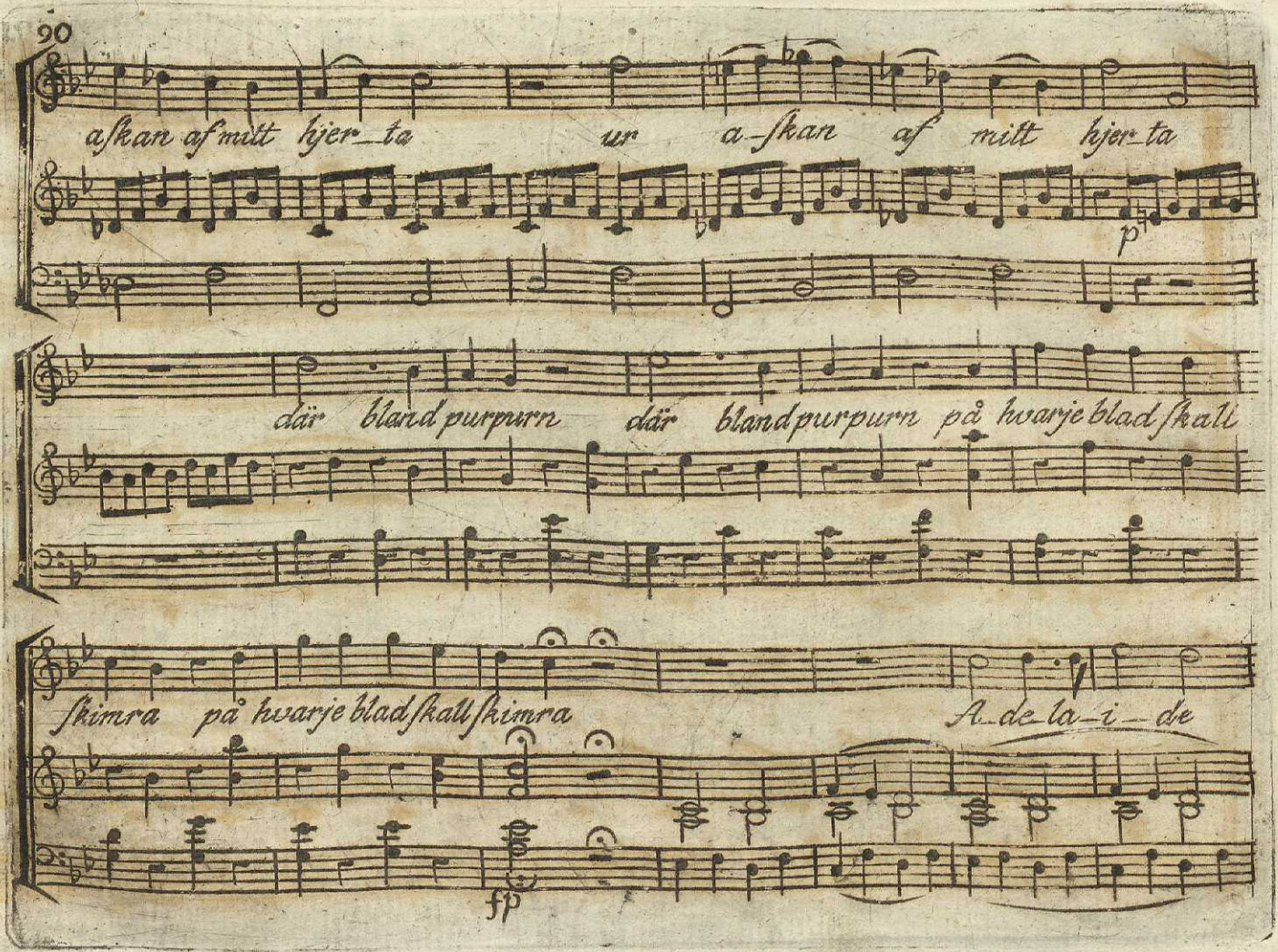
aſkan af mitt hjer_ta ur a_ſkan af mitt hjer_ta
p
där bland purpurn där bland purpurn på hvarje blad ſkall
ſkimra på hvarje blad ſkall ſkimra
A_de_la_i_de
fp

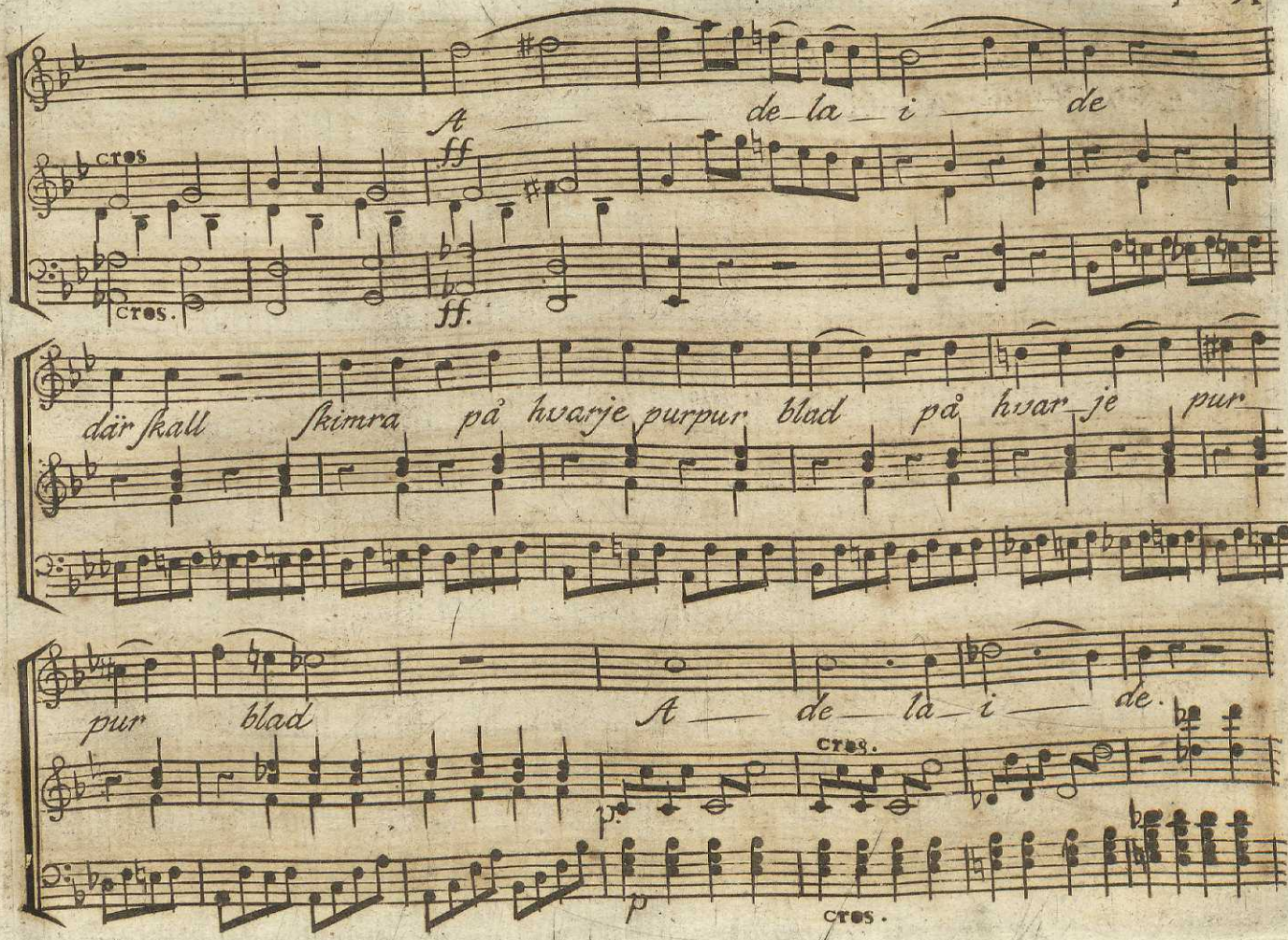
A — de la i — de
ff
cres
cres.
ff.
där skall skimra på hvarje purpur blad på hvar je pur
pur blad
A — de la i — de.
cres.
p
p
cres.

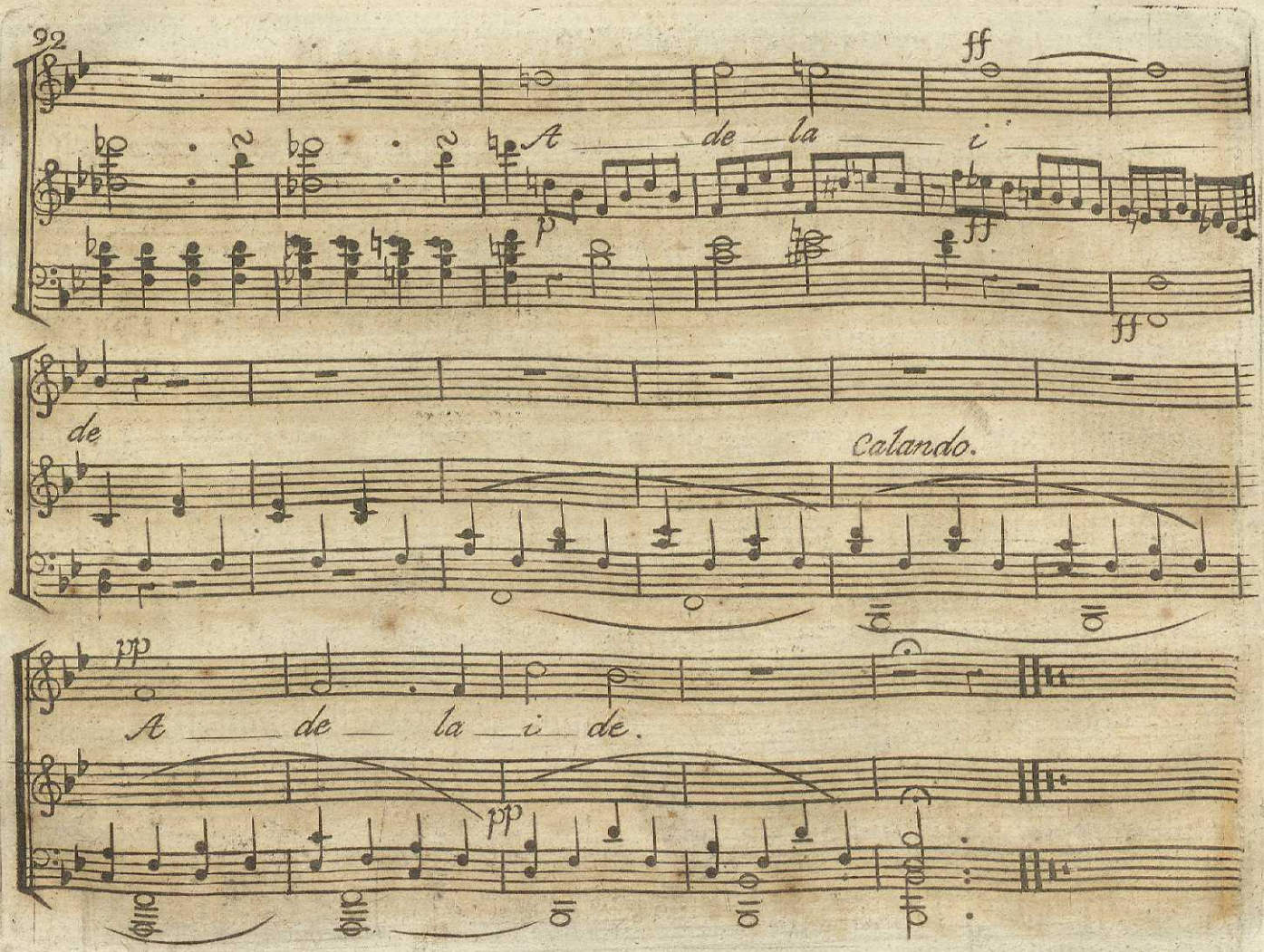
ff
A de la i
p
ff
ff
de
calando.
pp
A de la i de.
pp

År 1810.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 24, 25, 26 och 27.

Favorit Rondo ur Operan Enea, Lazio af Righini.

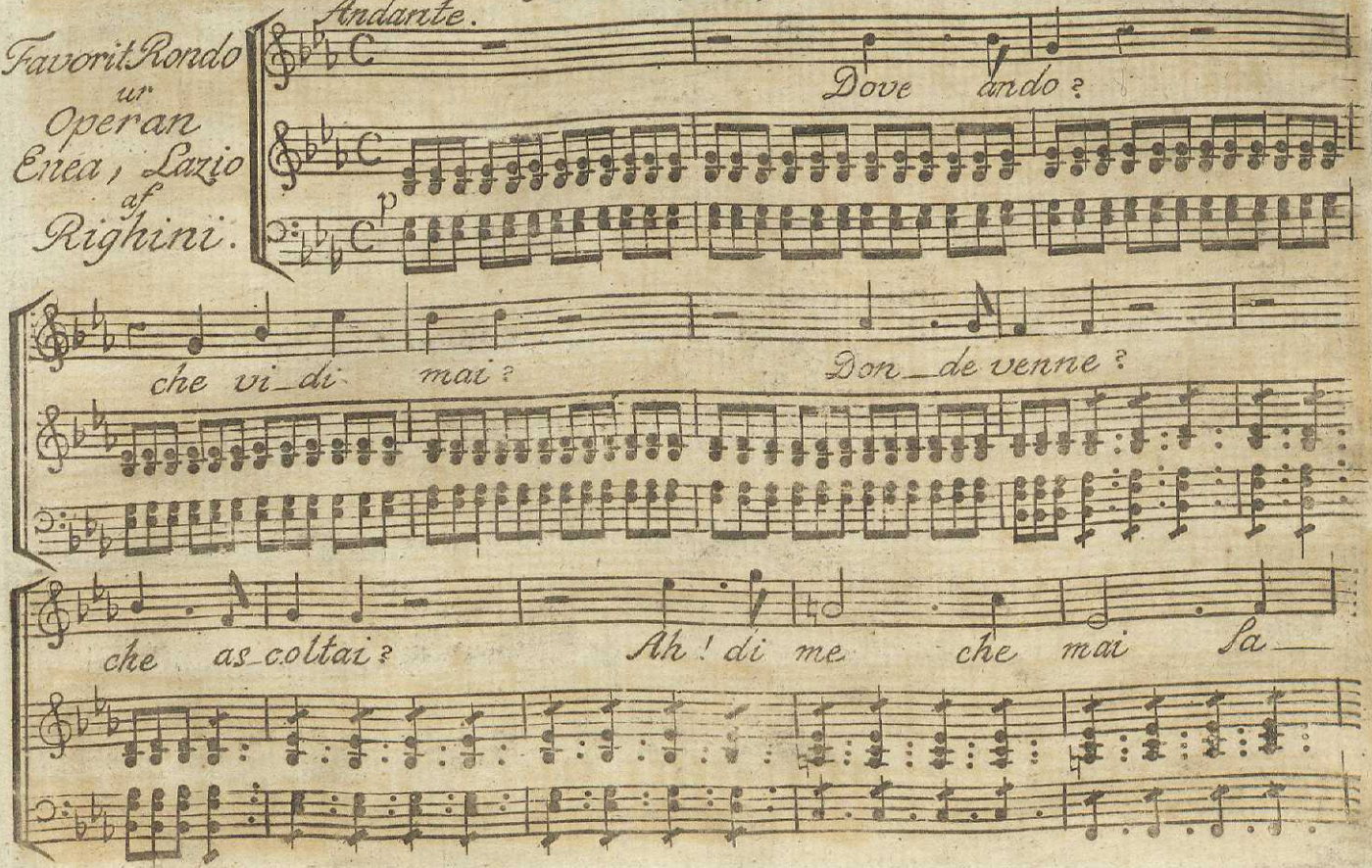

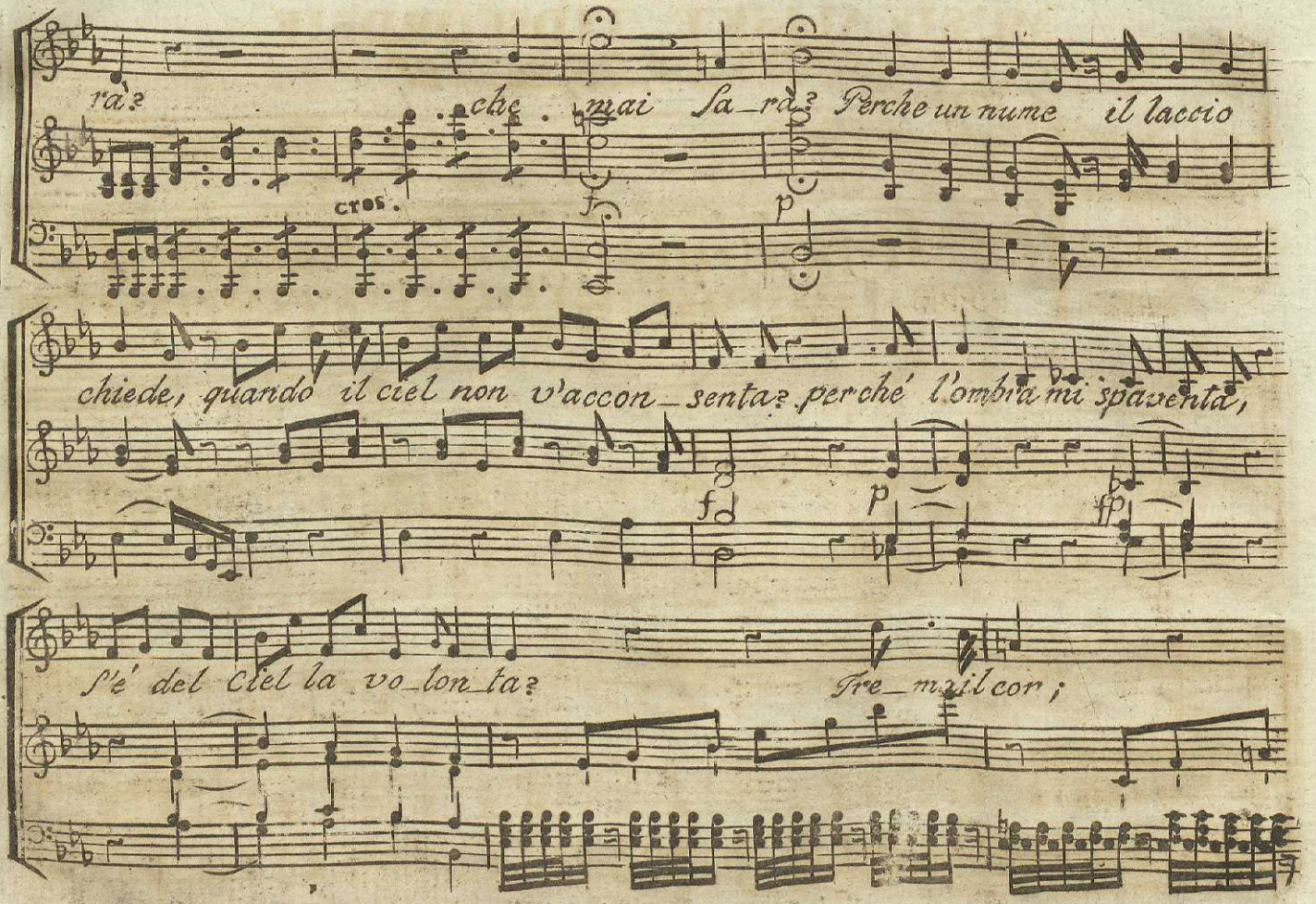
ra?
che mai sa_rà? Perche un nume il laccio
cres.
f
p
chiede, quando il ciel non v'accon_senta? perché l'ombra mi spaventa,
f
p
ff
p
s'é del ciel la vo_lon_ta?
Tre_mail cor;

va_cil_la il piede; quinci un vor_ti_

ce m'attende? quindi un fol_gore s'accende?

ah! di me che mai sa_rà! ah! di me che mai sa_

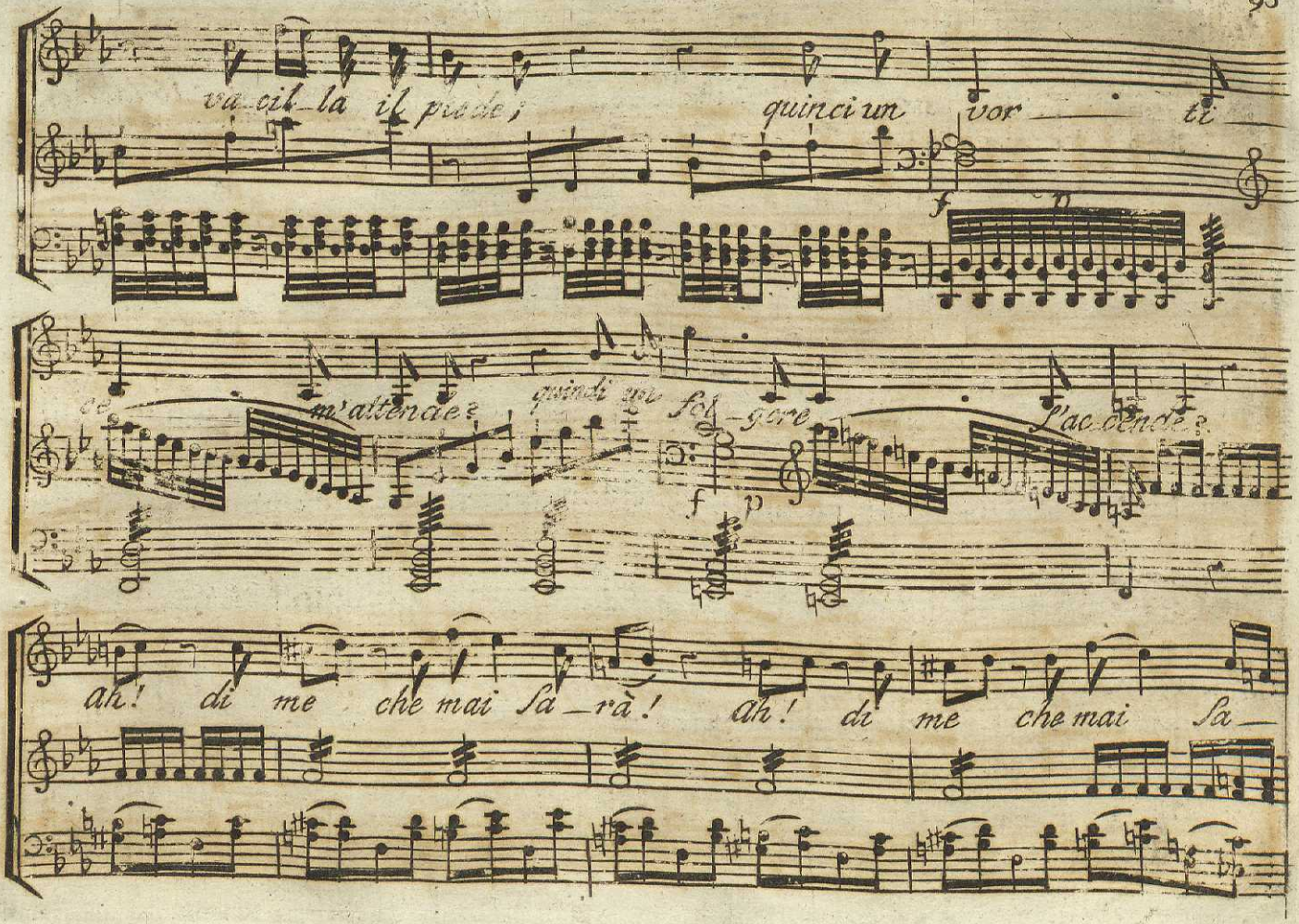

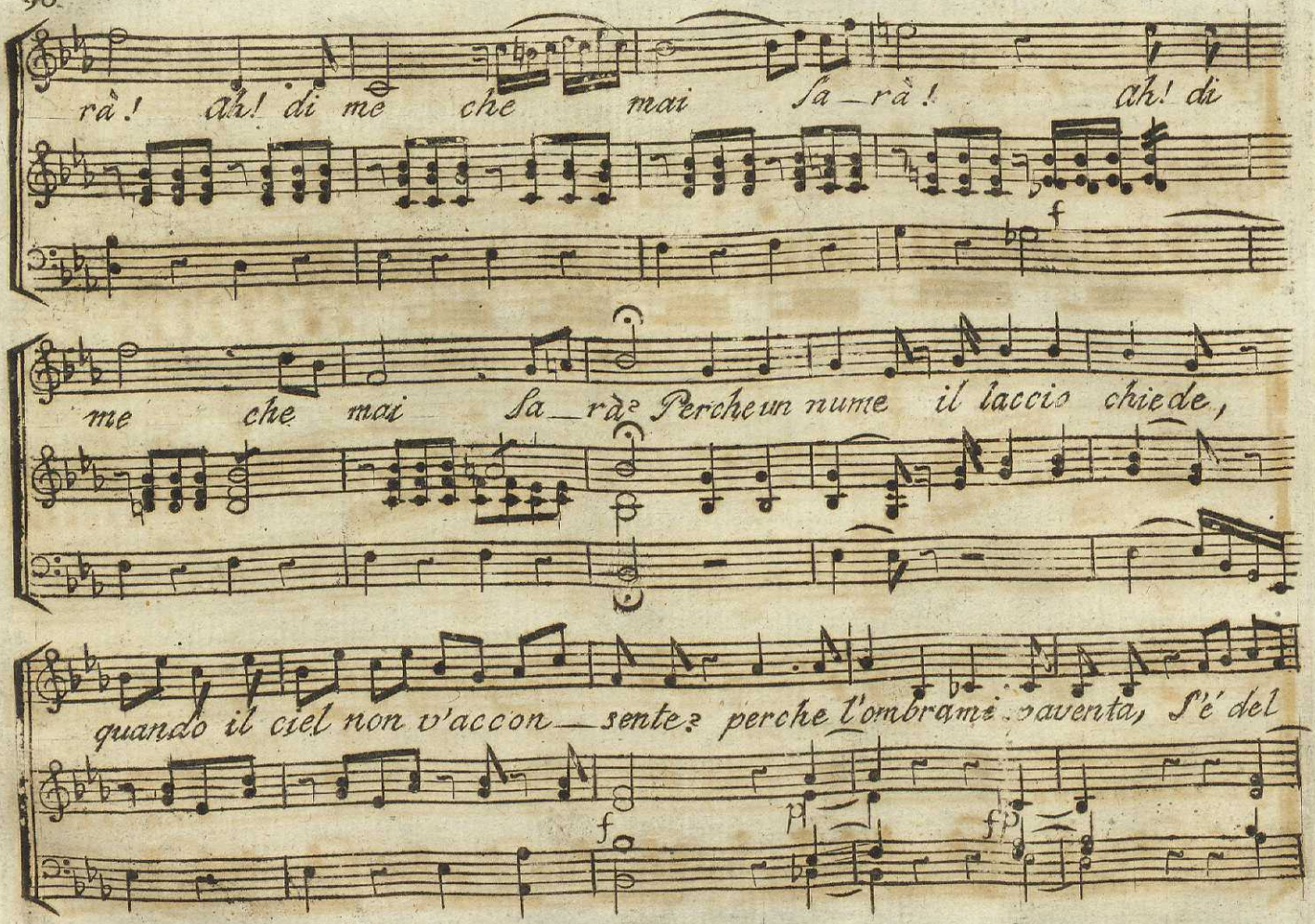
rà! ah! di me che mai sa_rà! ah! di
f
me che mai sa_rà? Perche un nume il laccio chiede,
quando il ciel non v'accon_sente? perche l'ombra mi spaventa, s'è del
f
p
fp

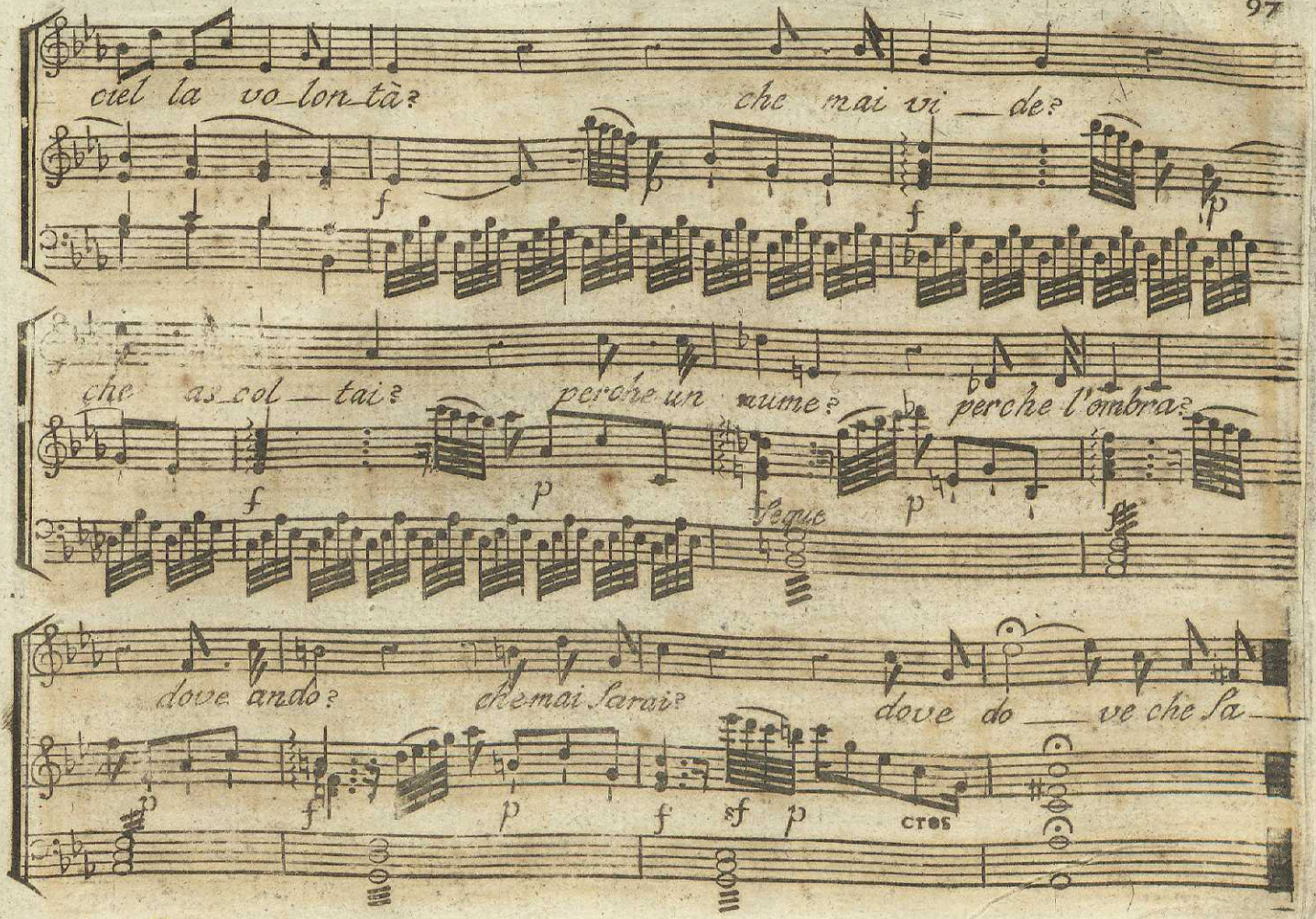
ciel la vo_lon_tà?
che mai vi _ de?
che as_col _ tai?
perche un nume?
perche l'ombra?
dove ando?
che mai sarai?
dove do _ ve che sa _
cres

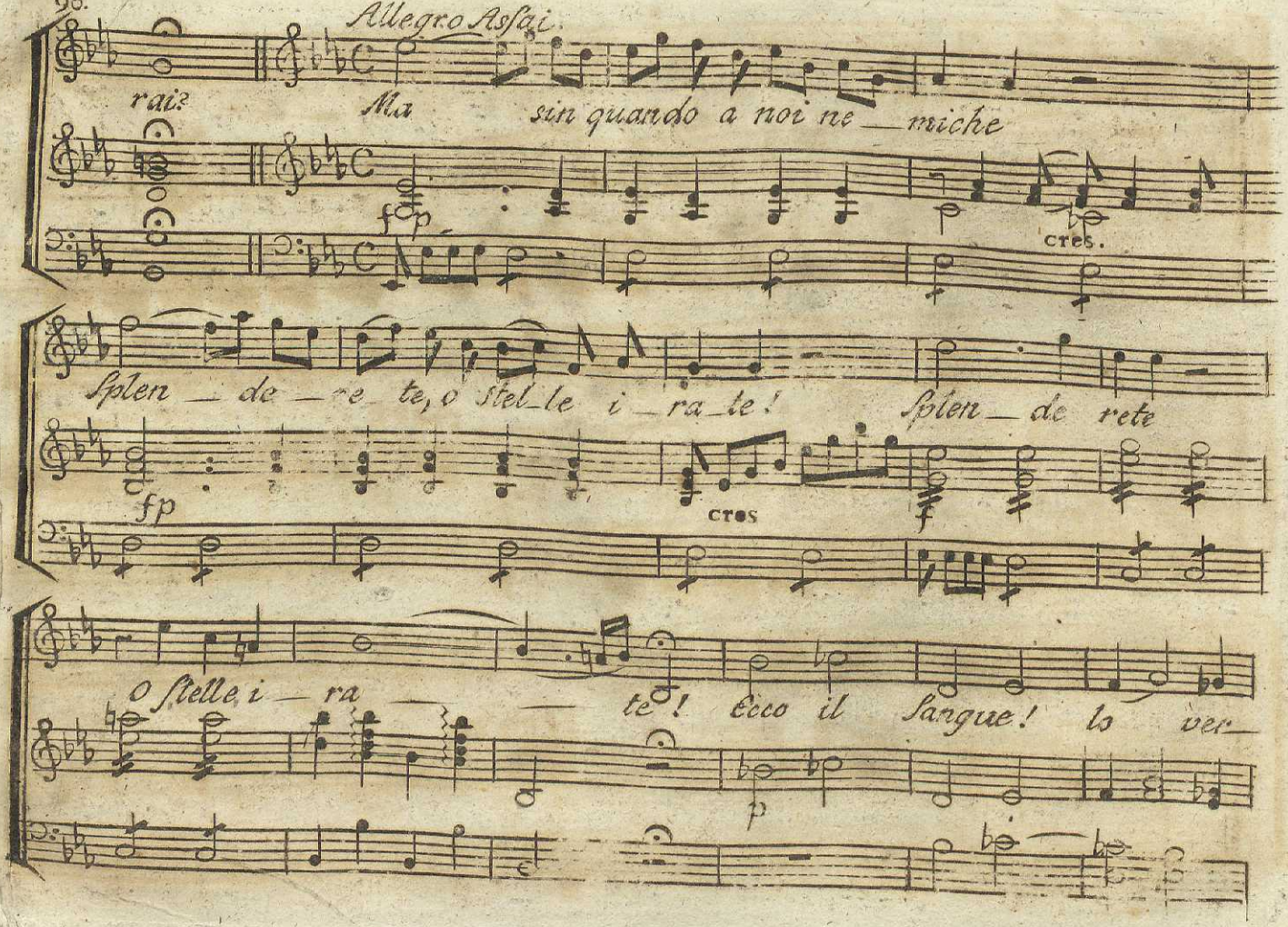
Allegro Assai.
rai?
Ma
sin quando a noi ne — miche
fp
cres.
splen — de — re te, o stel — le i — ra — le!
splen — de rete
fp
cres
o stelle i — ra
— te! Ecco il sangue! lo ver —
p

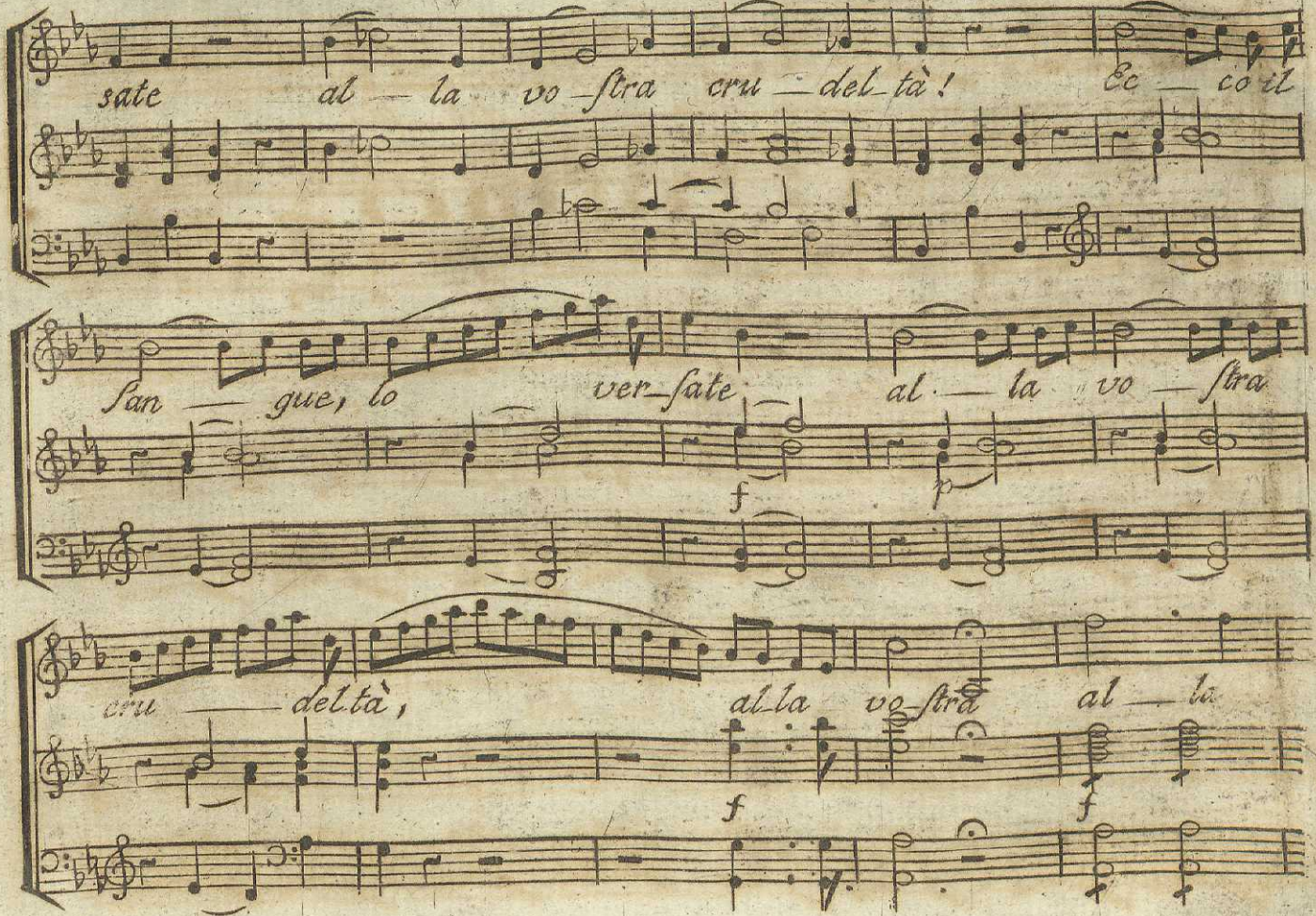
sate al — la vo_stra cru — del_tà! Ec — co il
San — gue, lo ver_sate al — la vo — stra
f
p
cru — del_tà, al_la vo_stra al — la
f
f

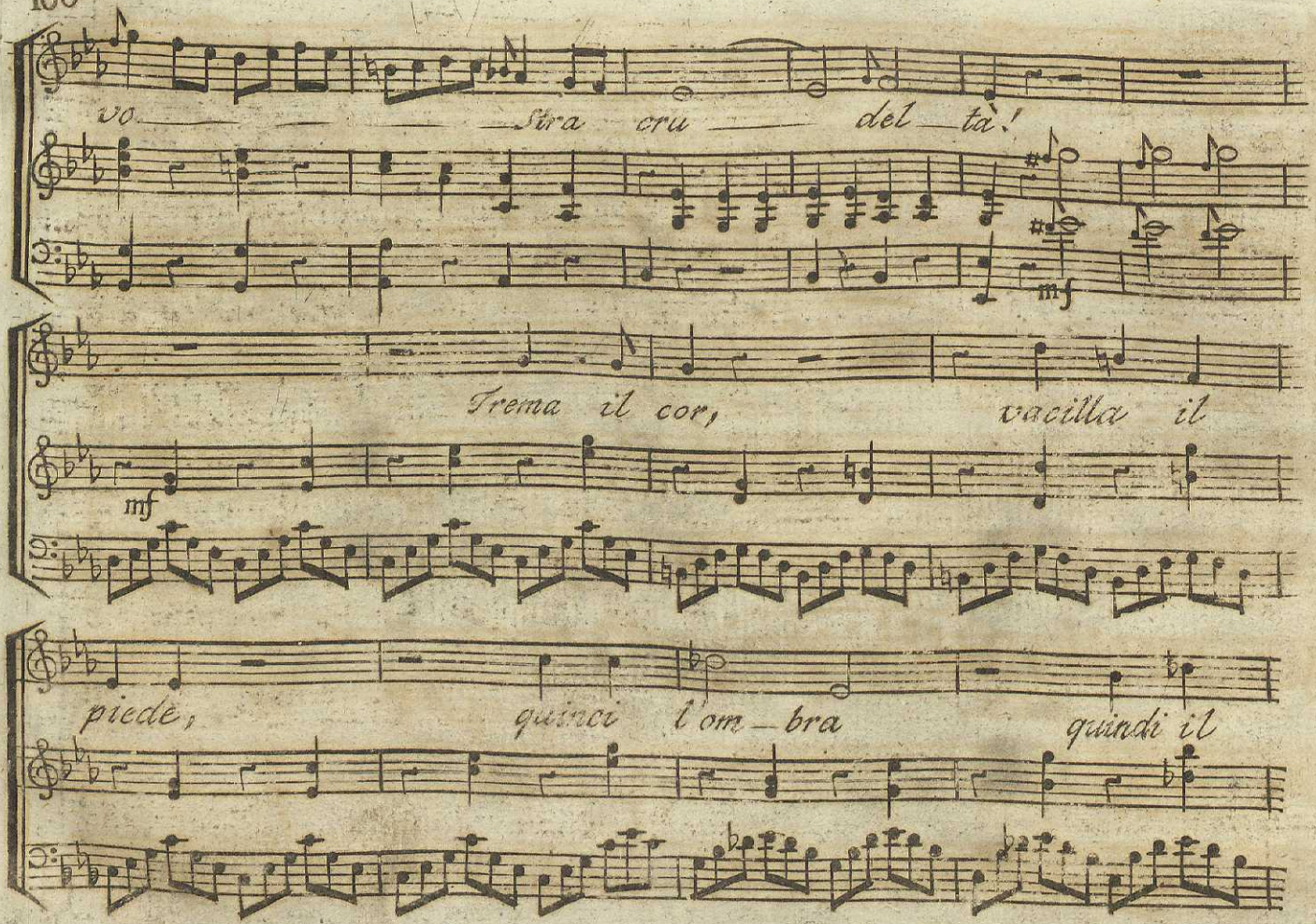
vo — — — — stra cru — del — tà!
mf
Trema il cor, vacilla il
mf
piede, quinci l'om — bra quindi il

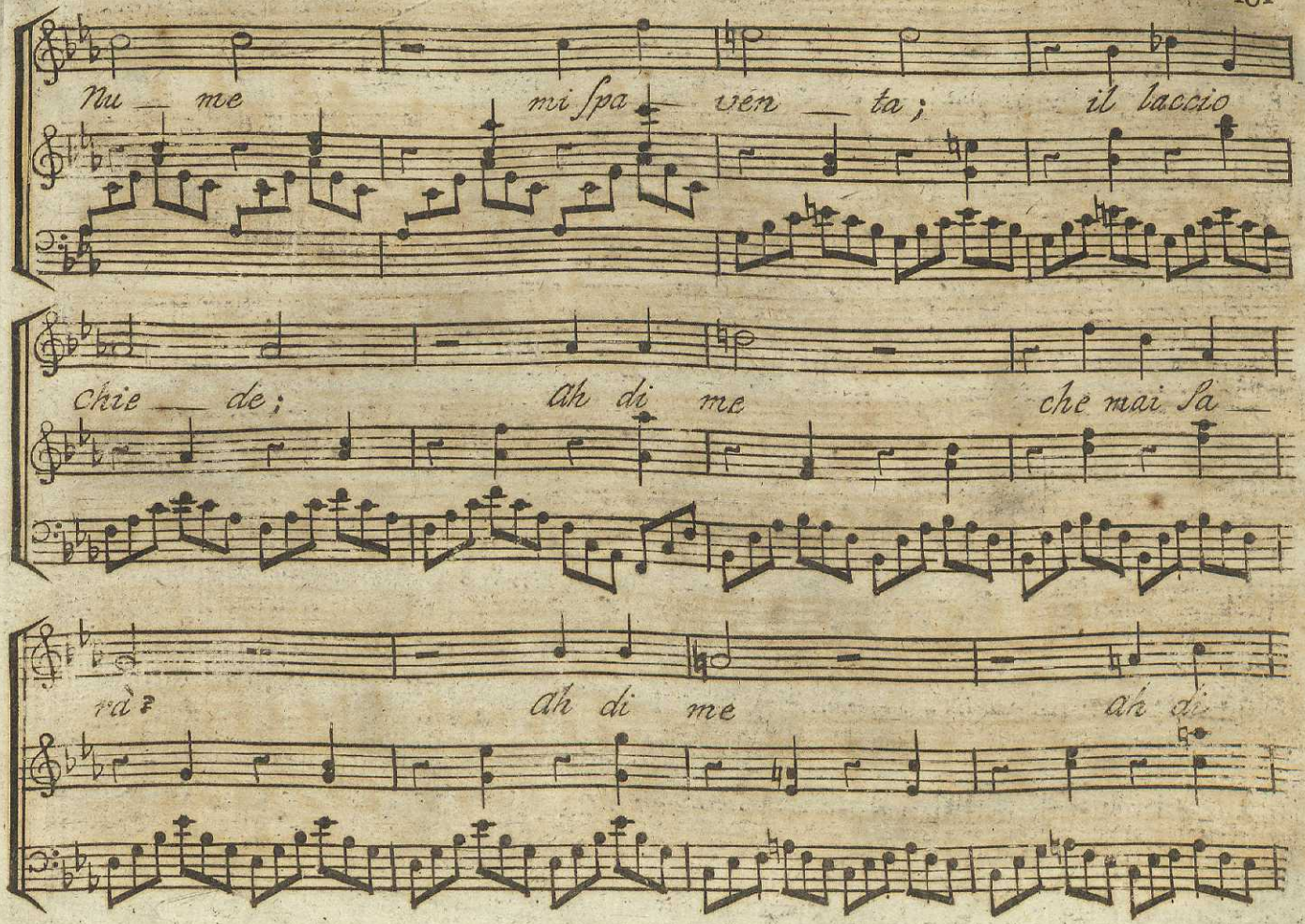
Nu _ me mi spa _ ven _ ta ; il laccio
chie _ de ; ah di me che mai sa _
rà ? ah di me ah di

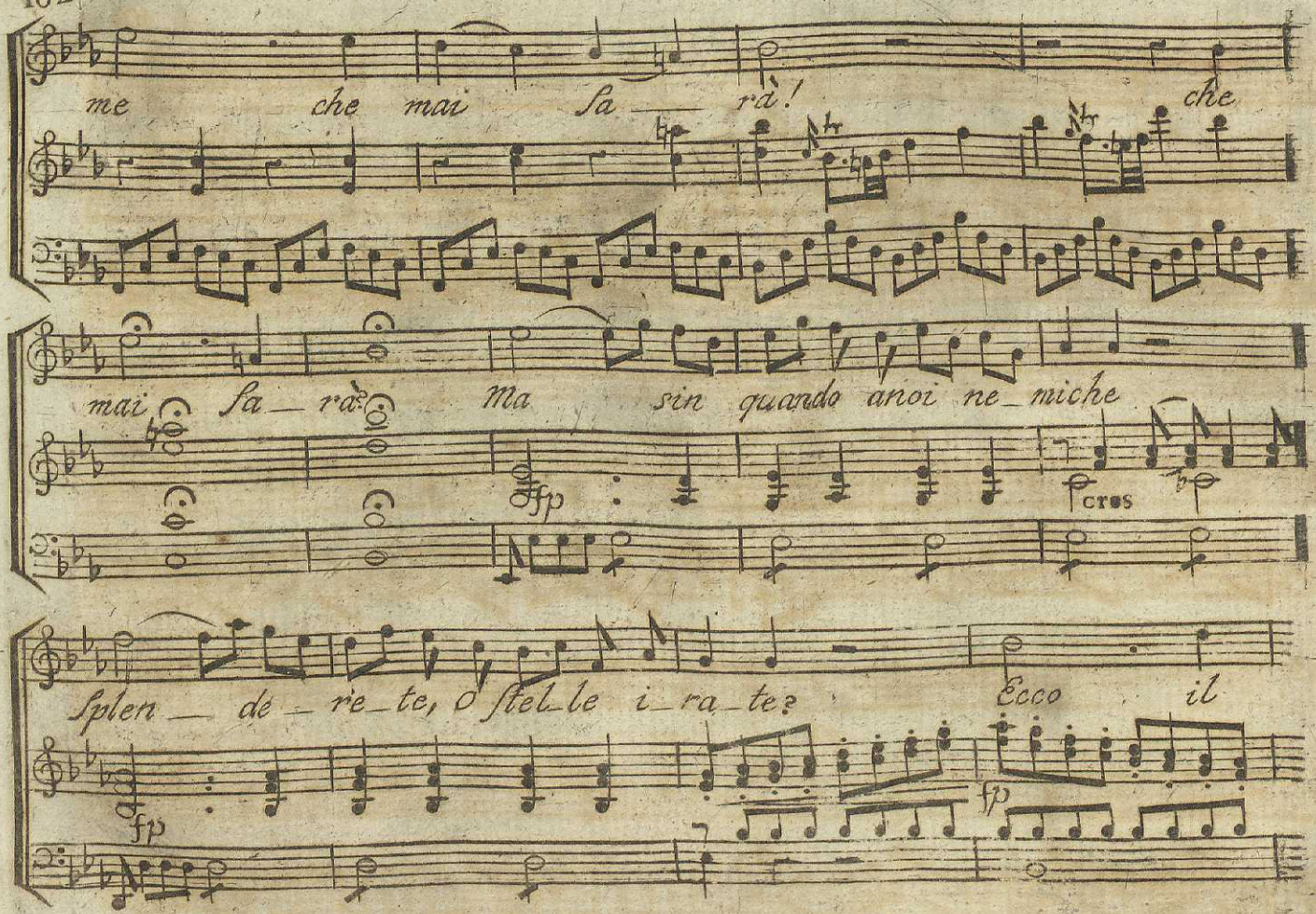
me che mai Sa rà! che
mai Sa rà. Ma sin quando anoi ne miche
ffp
cres
Splen de re te, o stel le i ra te? Ecco il
fp
fp

Sangue! lo ver_sa_te al la

fp cres fp

vo_stra cru_del_tà! Ec_co il San_gue!

fp fp f p

lo ver_sa_te al la vo_stra cru_del_

f p

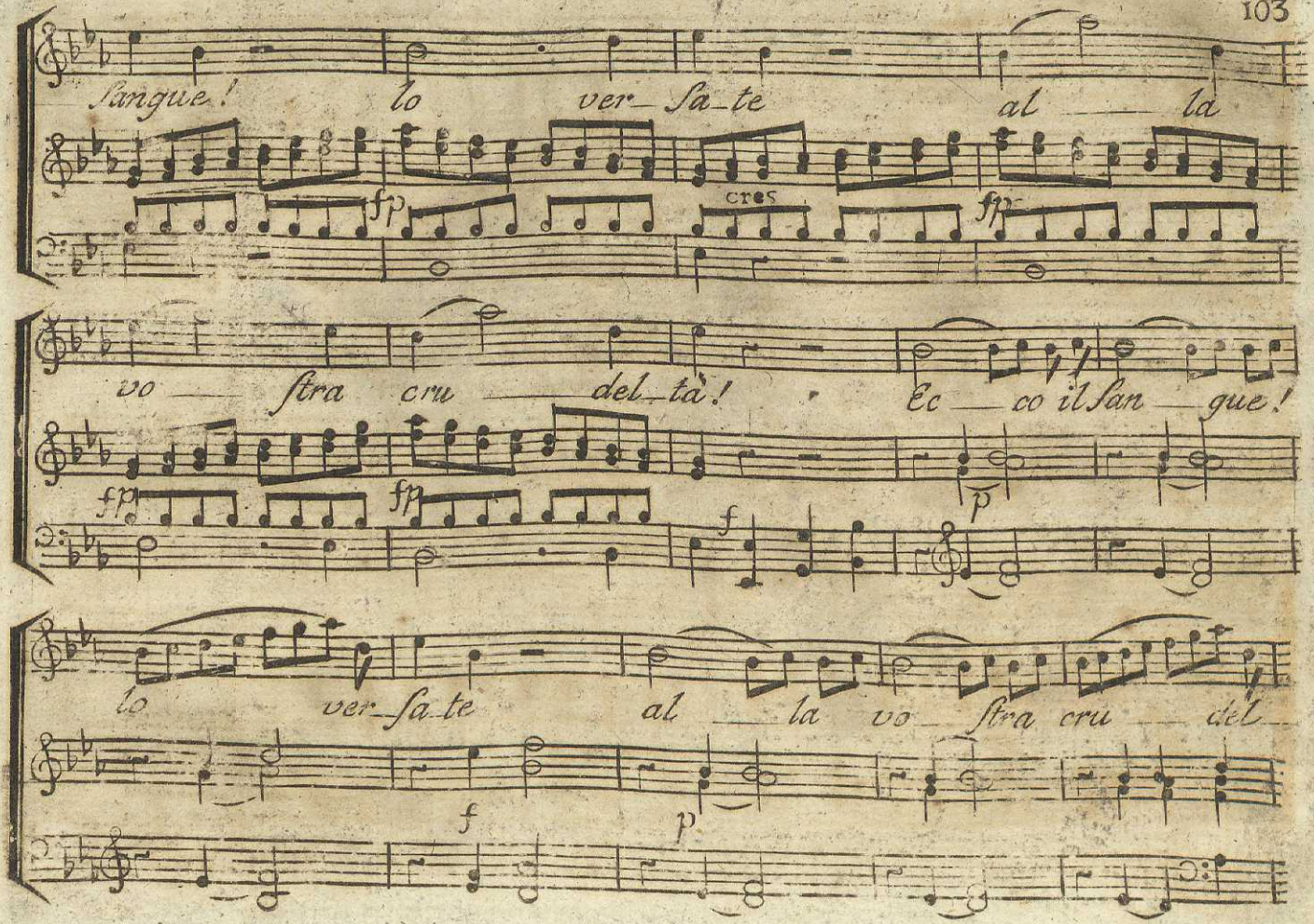

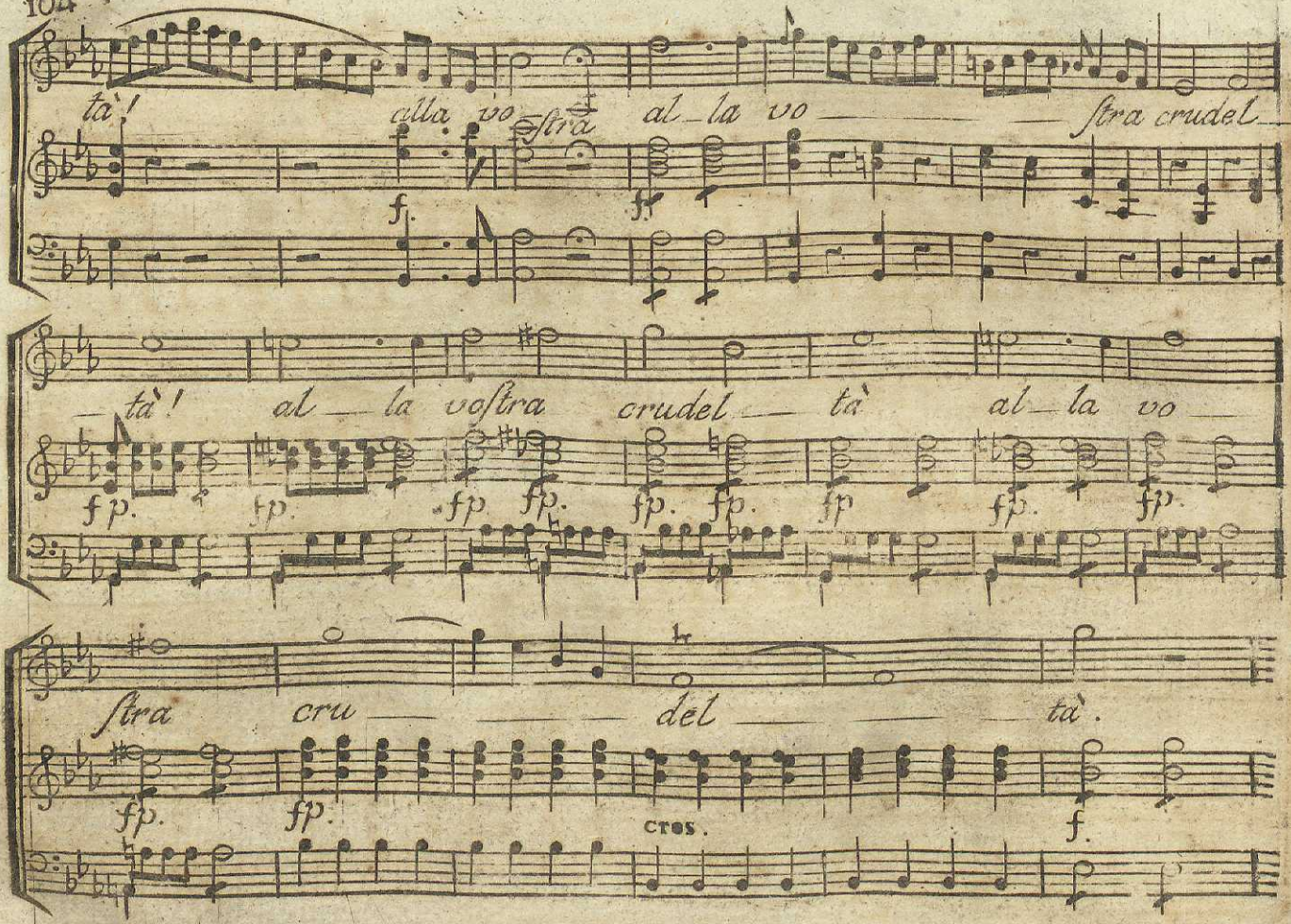
tà!
alla vostra
al la vo
stra crudel
f.
ff.
tà!
al la vostra
crudel
tà
al la vo
fp.
fp.
fp.
fp.
fp.
fp.
fp.
fp.
fp.
stra
cru
del
tà.
fp.
fp.
cres.
f.

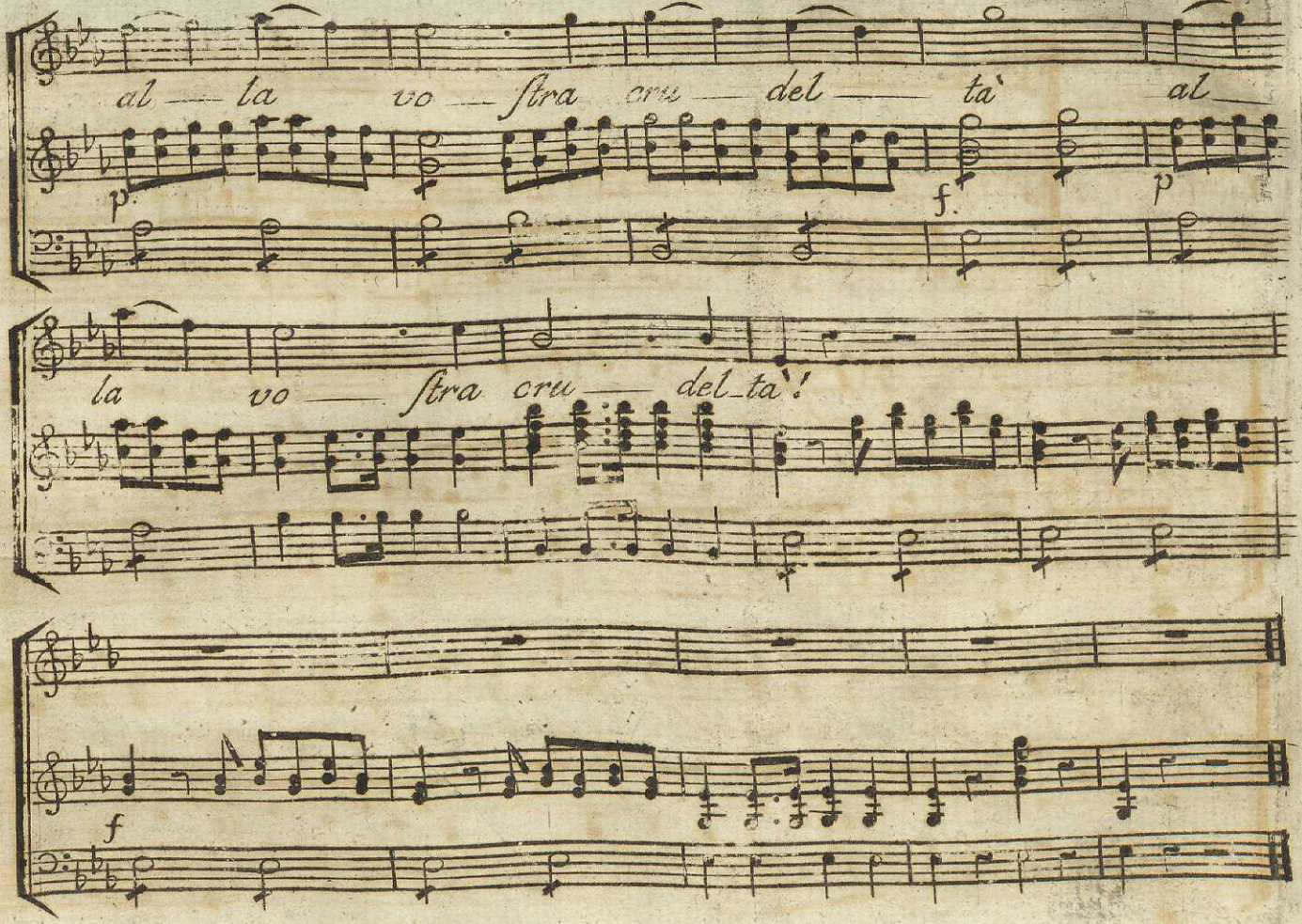
al — la vo — stra cru — del — ta' al —
p.
f.
p
la vo — stra cru — del_ta'!
f

Romance ur Cendrillon. af Nicolo de Malte.

Andantino.

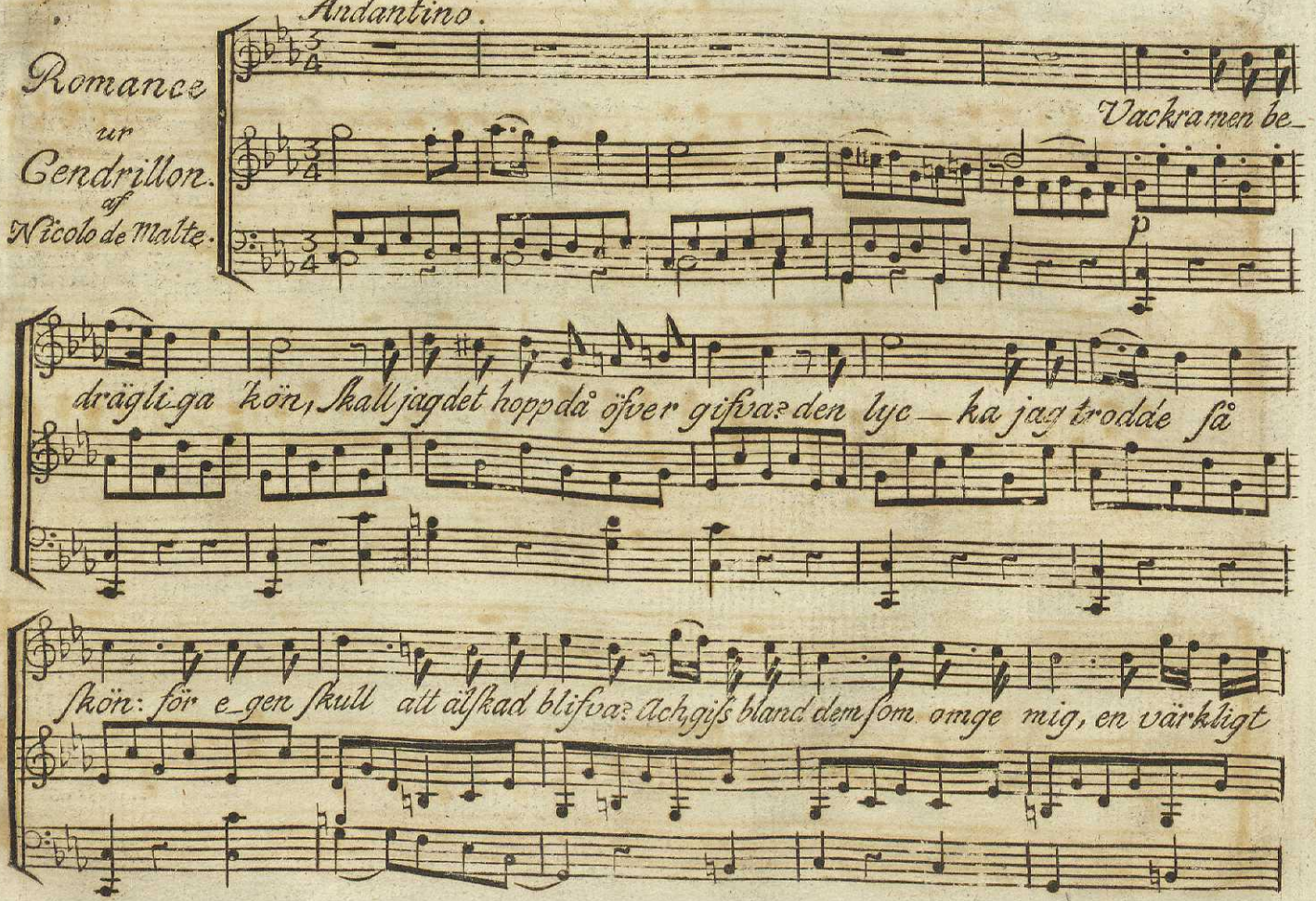

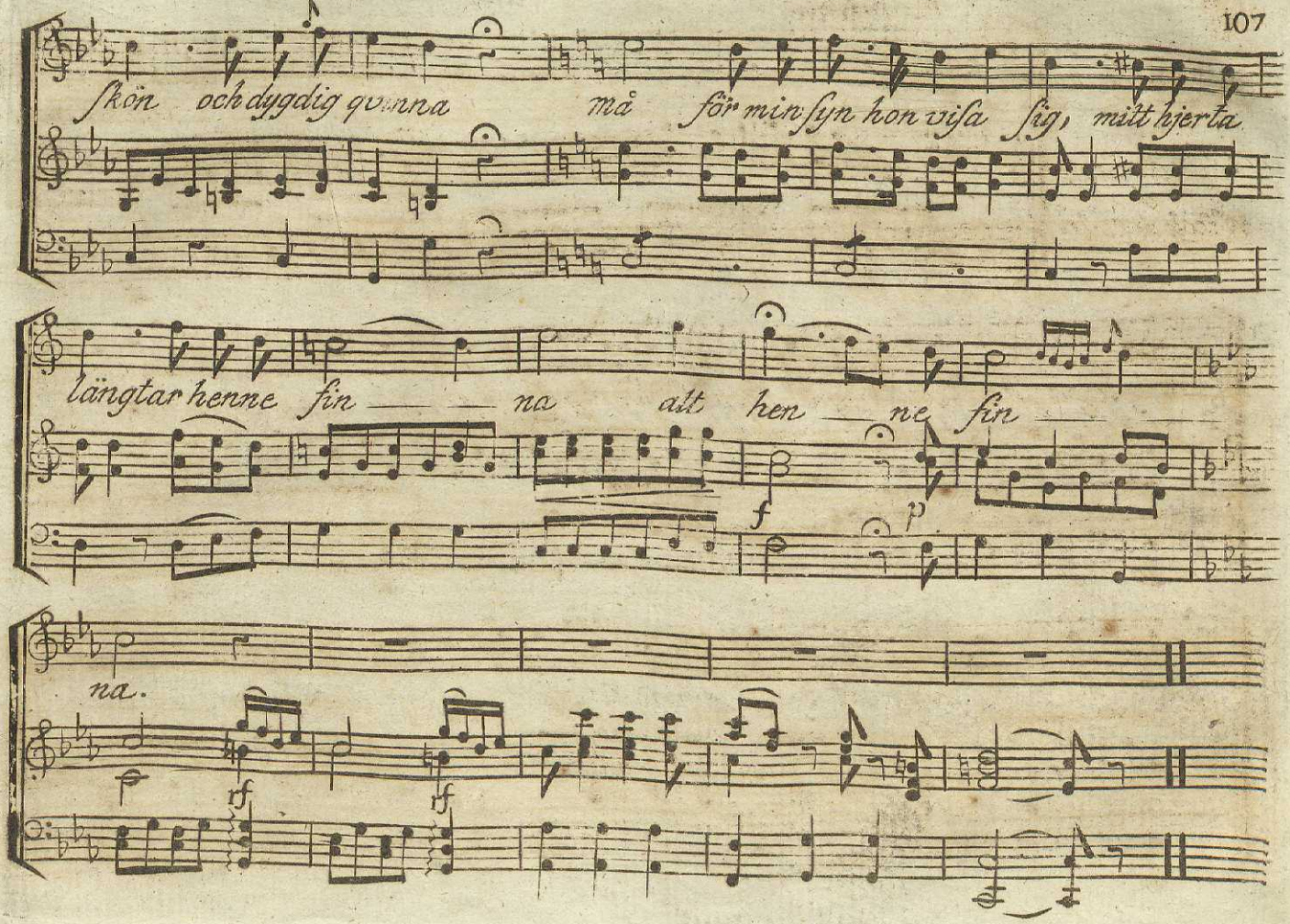
skön och dygdig qvinna må för min syn hon visa sig, mitt hjerta
längtar henne fin — na alt hen — ne fin —
f
p
na.
rf
rf

Coupl. 2.

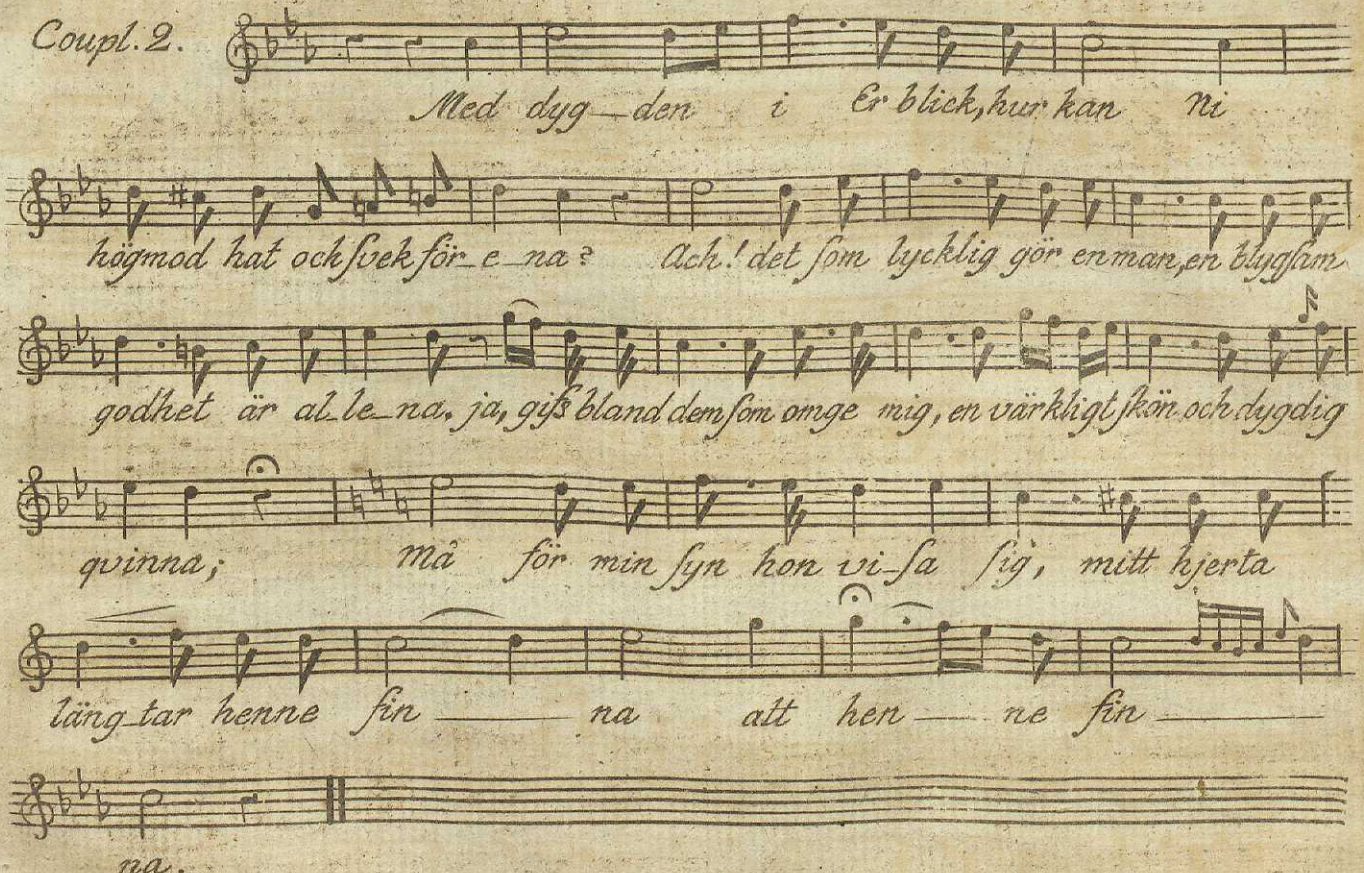
Med dyg_den i Er blick, hur kan Ni
högmod hat och svek för_e_na? Ach! det som lycklig gör en man, en blygsam
godhet är al_le_na. ja, gifs bland dem som omge mig, en värkligt skön och dygdig
qvinna; må för min syn hon vi_sa sig, mitt hjerta
läng_tar henne fin ——— na att hen ——— ne fin ———
na.

Å. 1810.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 28, 29 och 30.

Romance ur Kaliffen i Bagdad af Boieldieu.

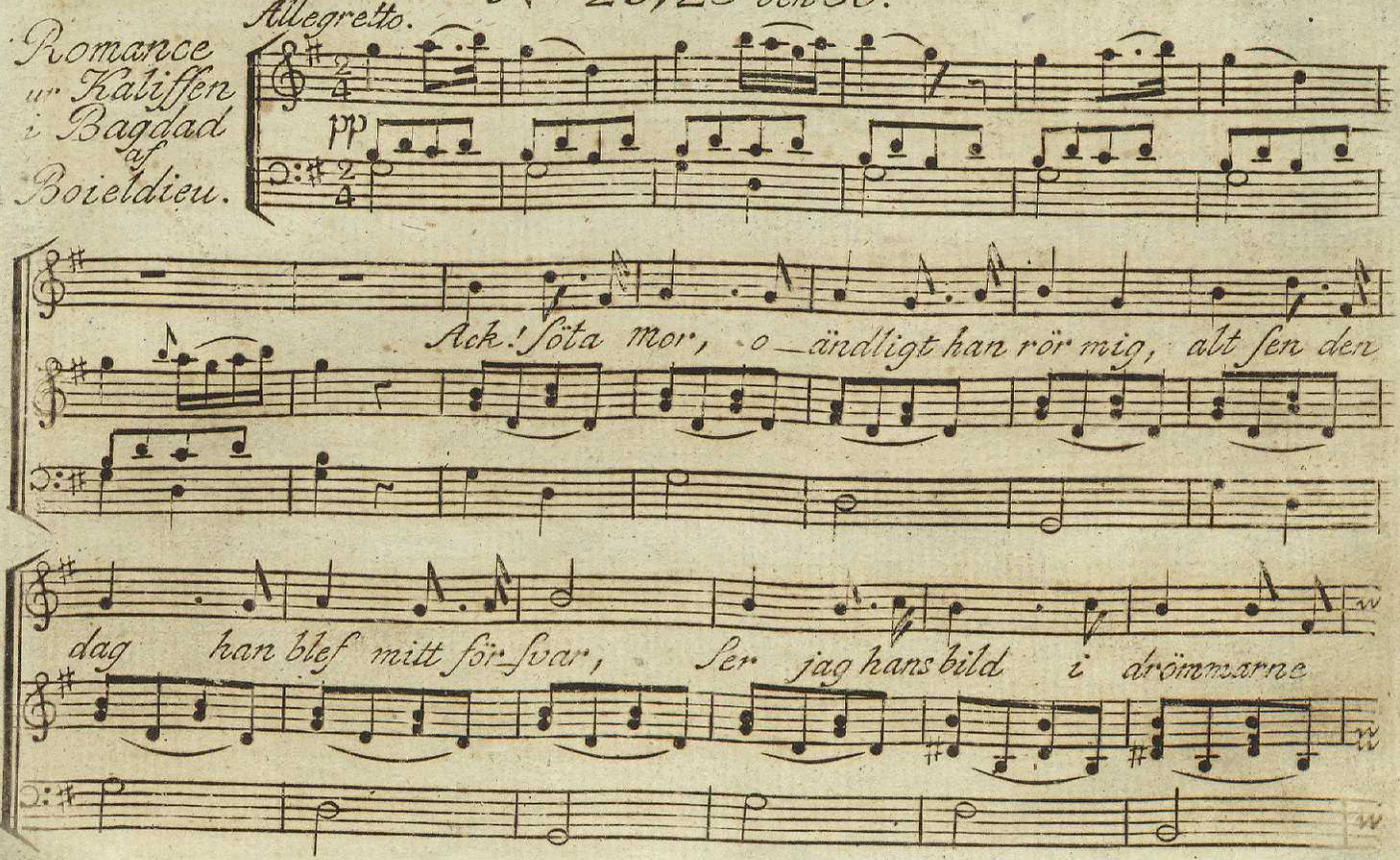

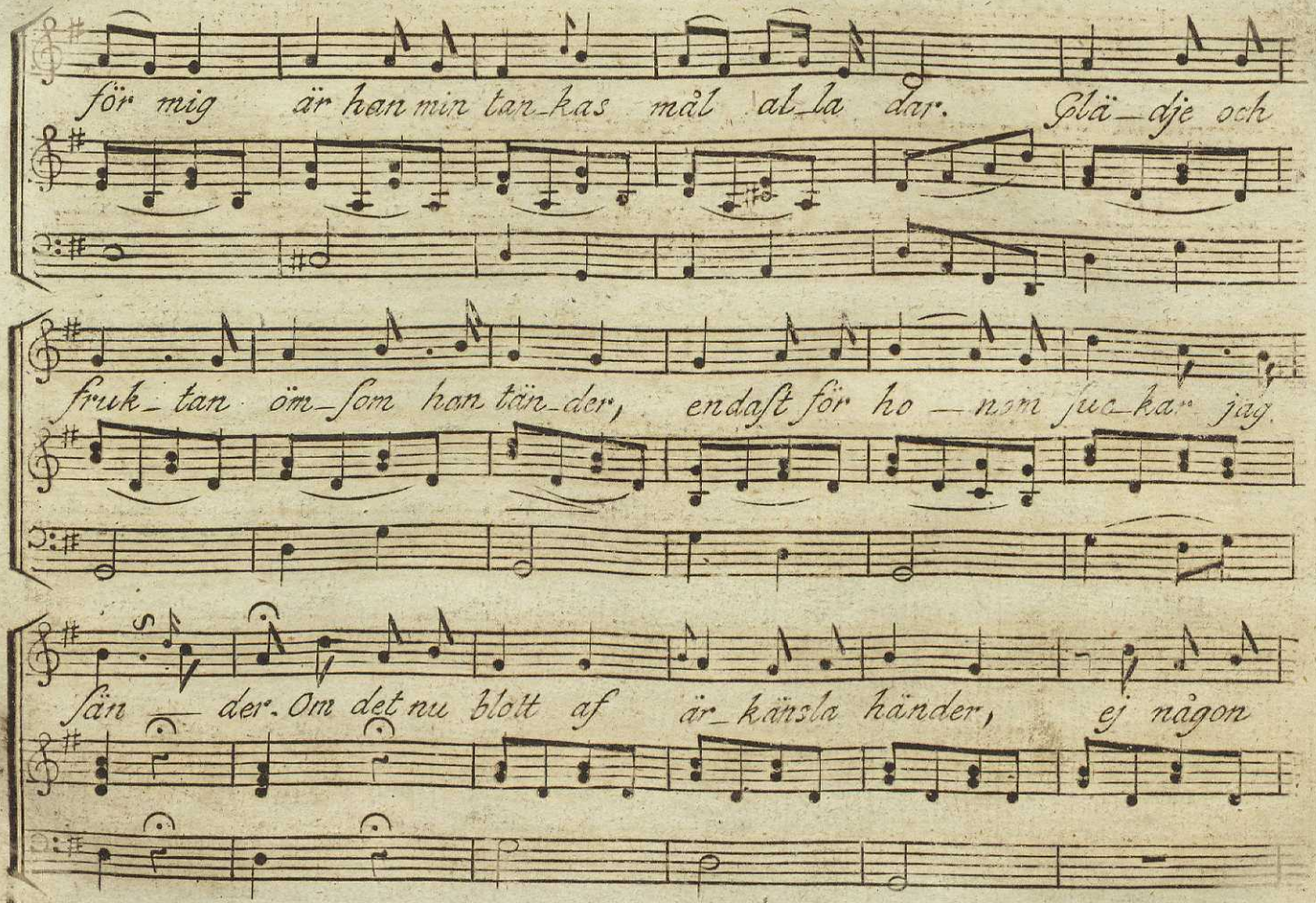
för mig är han min tan_kas mål al_la dar. Glä_dje och
fruk_tan öm_som han tän_der, endast för ho_nom ju_ka" jag
sän_der. Om det nu blott af är_känsla händer, ej någon

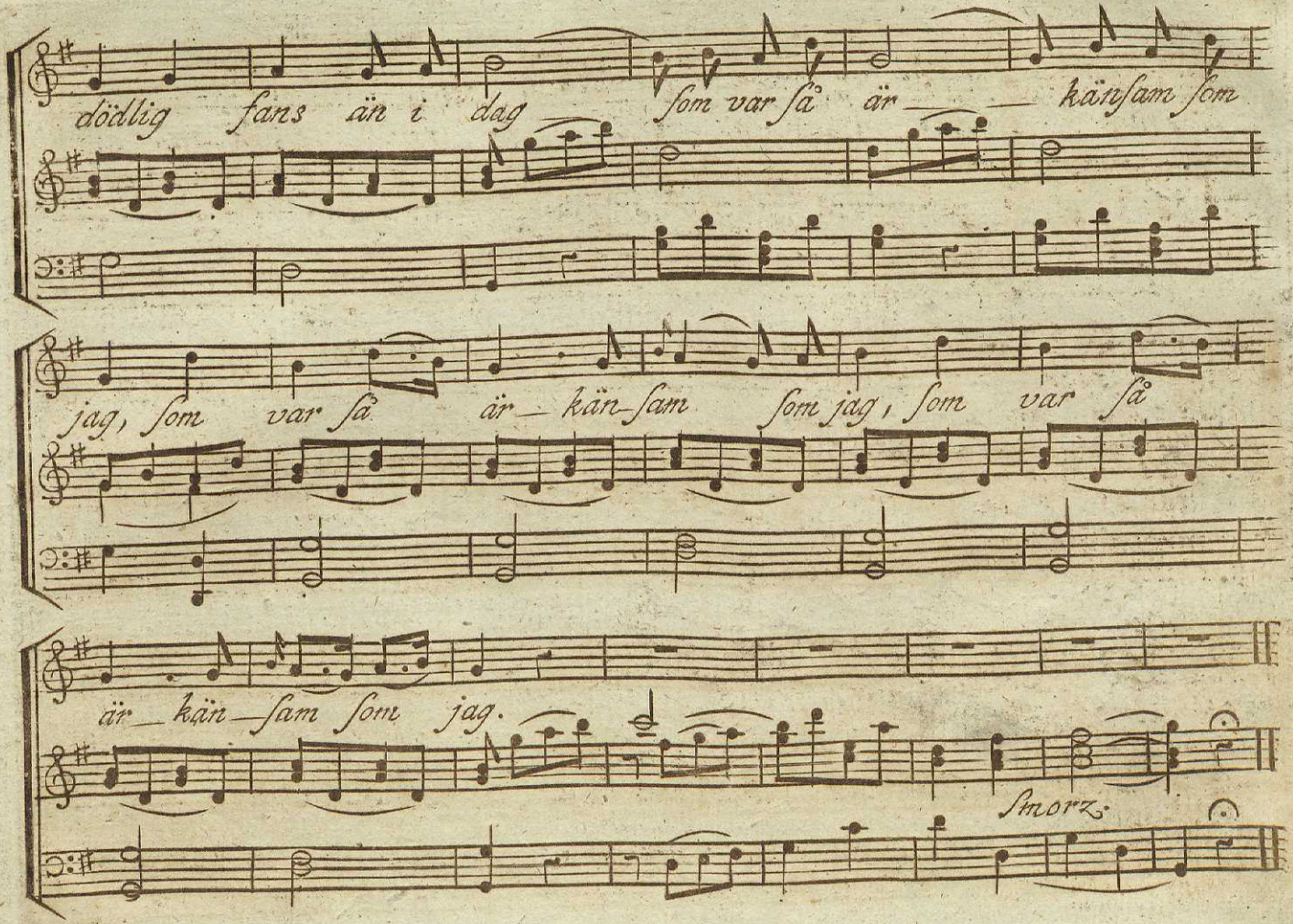
dödlig fans än i dag som var så är — känsam som
jag, som var så är — kän-sam som jag, som var så
är — kän-sam som jag.
Smorz.

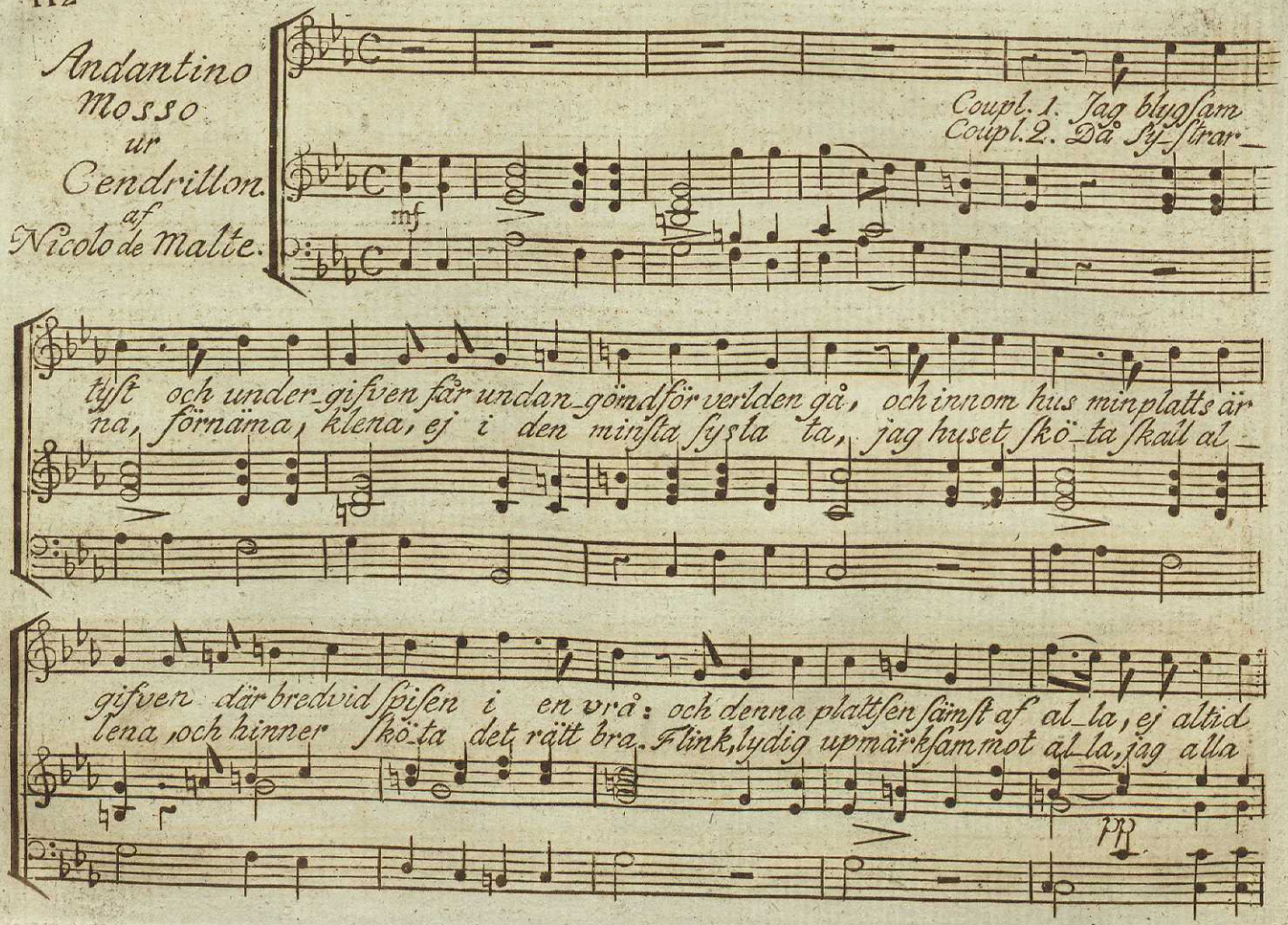
Andantino
Mosso
ur
Cendrillon.
af
Nicolo de Malte.
Coupl. 1. Jag blygsam
Coupl. 2. Då syskrar
mf
tyst och under-gifven får undan-gömd för verlden gå, och innom hus min platts är
na, förnäma, klena, ej i den minsta syssla ta, jag huset skö-ta skall al-
gifven där bredvid spisen i en vrå: och denna plattsen sämst af al-la, ej altid
lena, och hinner skö-ta det rätt bra. Flink, lydig upmärksam mot al-la, jag alla
PP

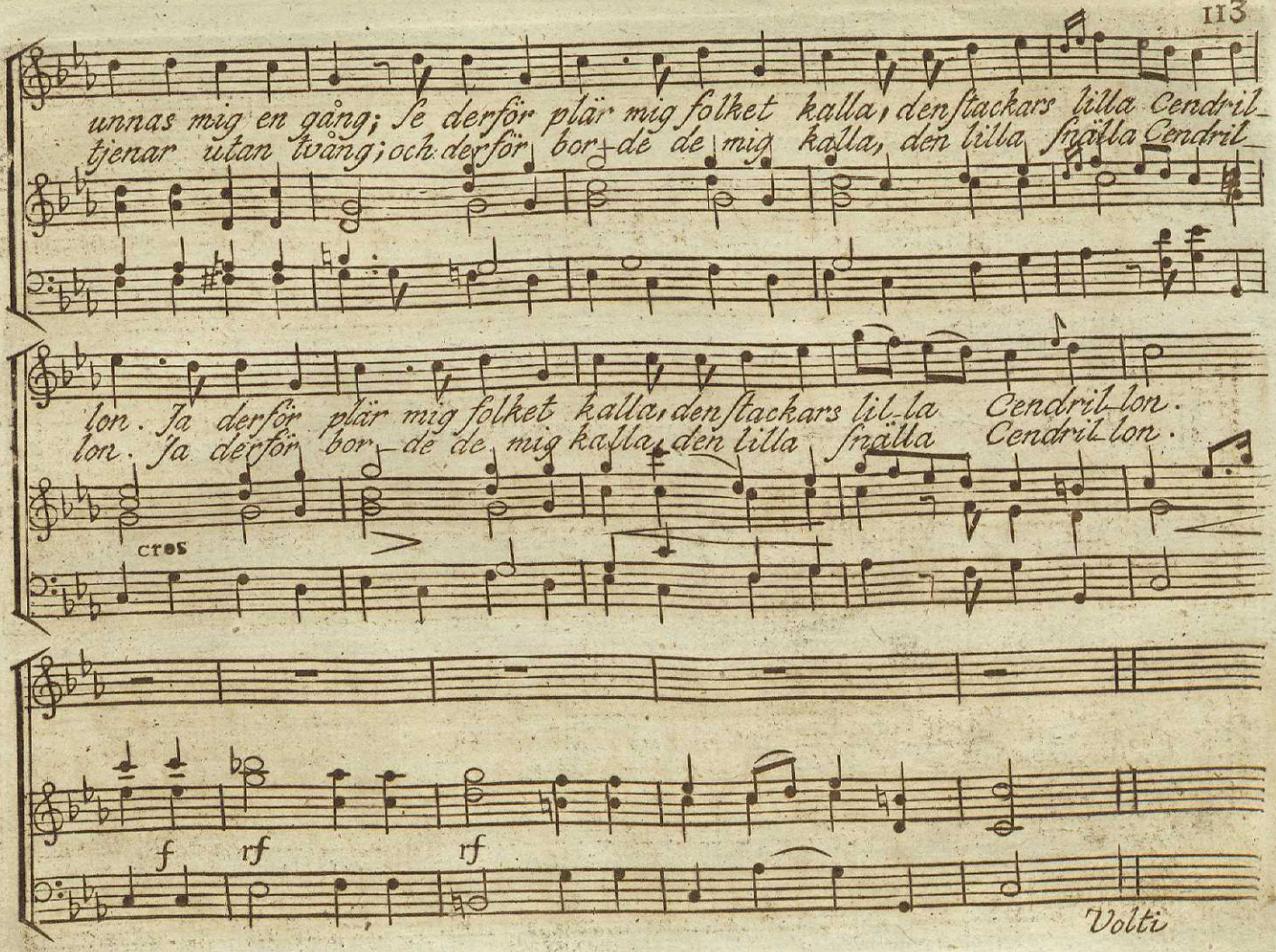
unnas mig en gång; Se derför plär mig folket kalla, den stackars lilla Cendril-
tjenar utan twång; och derför bor de de mig kalla, den lilla snälla Cendril-
lon. Ja derför plär mig folket kalla, den stackars lil-la Cendril-lon.
lon. Ja derför bor de de mig kalla, den lilla snälla Cendril-lon.
cres
f rf rf
Volti

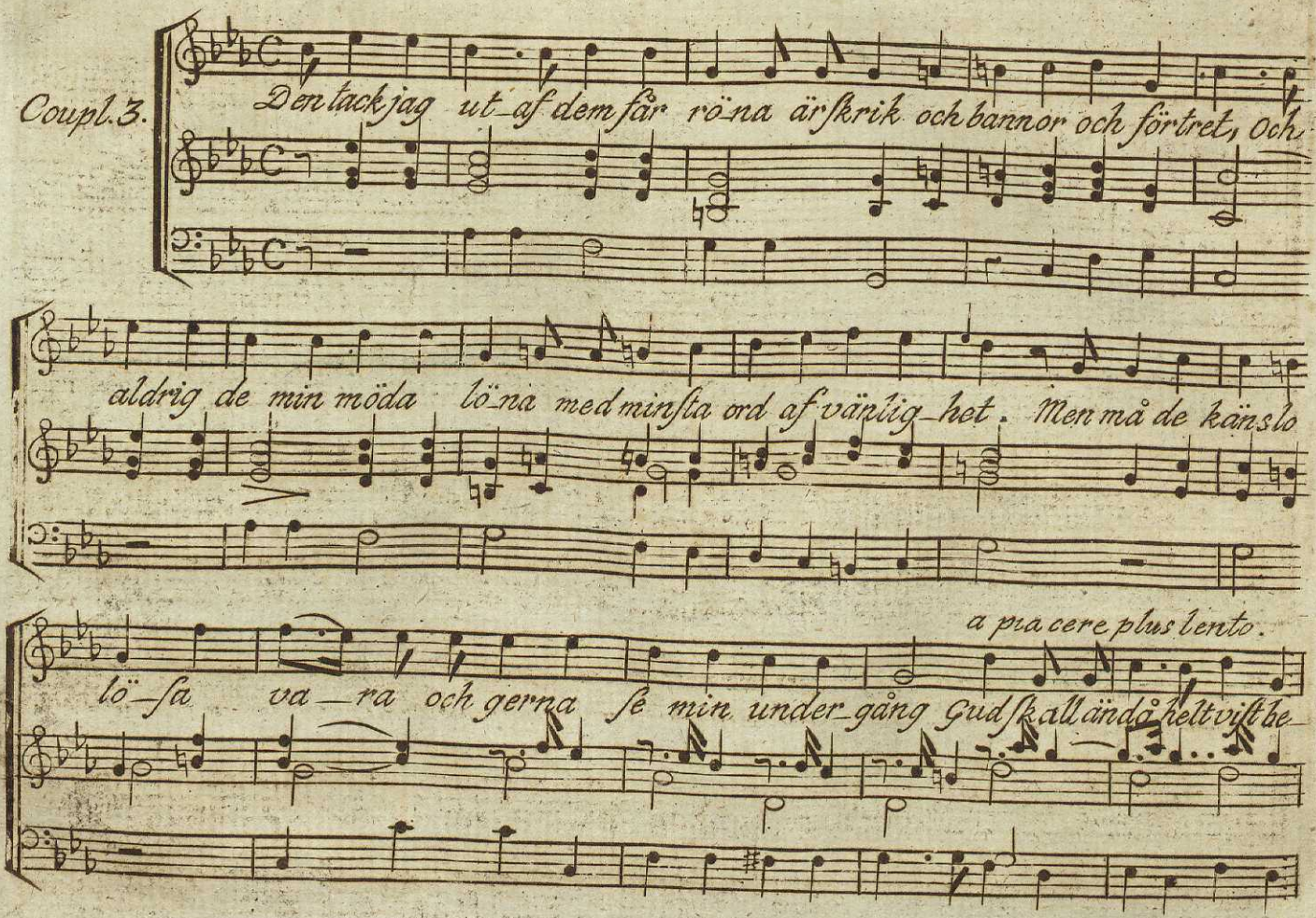
Coupl. 3.
Den tack jag ut af dem får röna ärskrik och bannor och förtret, och
aldrig de min möda löna med minsta ord af väpliig het. Men må de känslo
a piacere plus lento.
lö sa va ra och gerna se min under gång Gud skall ändå helt visst be

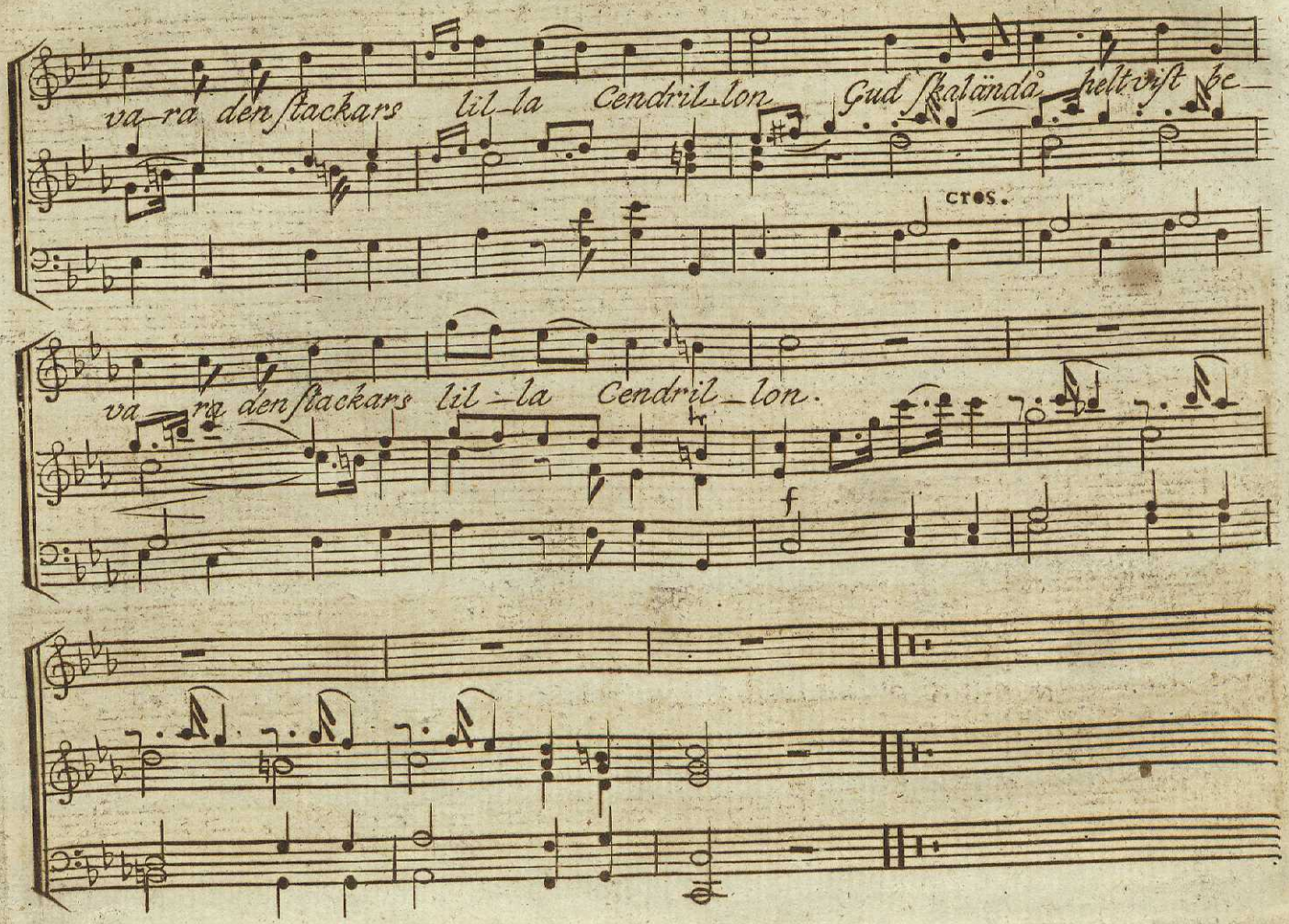
va-ra den ſtackars lil-la Cendril-lon Gud ſkal ändå helt viſt be-
cres.
va-ra den ſtackars lil-la Cendril-lon.
f

Coupletter ur Aline af Berton.

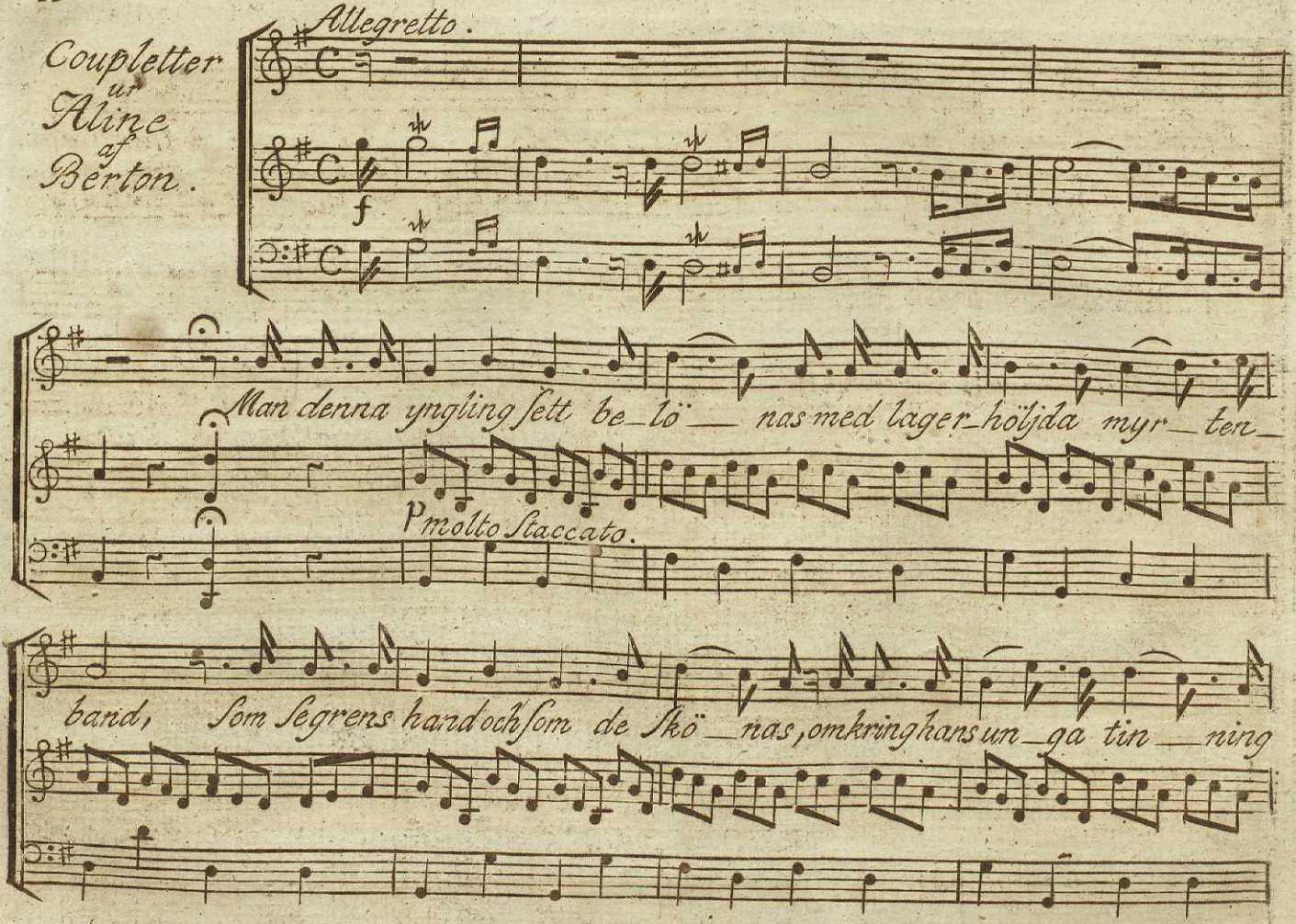

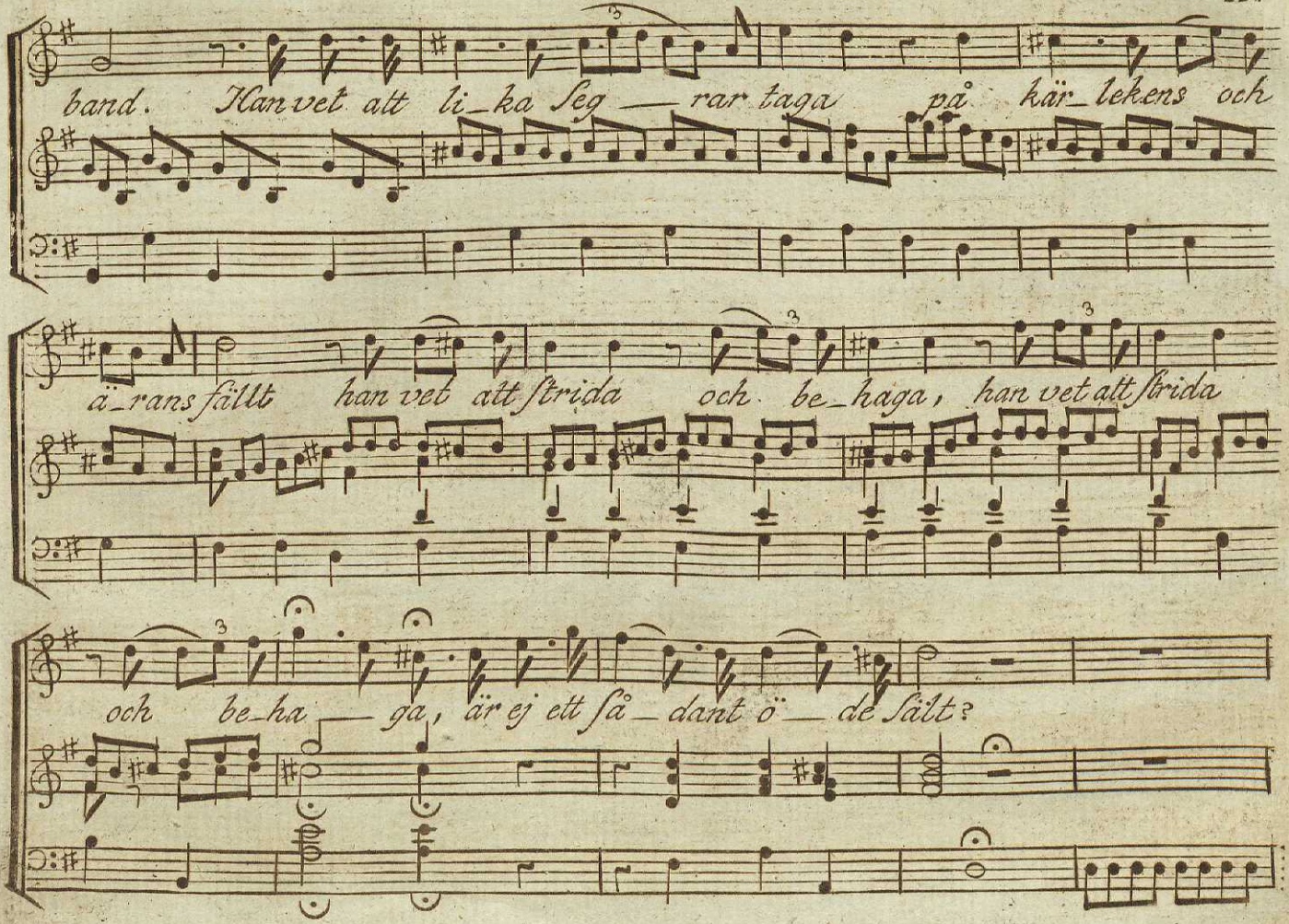
band. Han vet att li_ka seg — rar taga på här_lekens och
ä_rans fällt han vet att strida och be_haga, han vet att strida
och be_ha — ga, är ej ett så_dant ö — de sält?

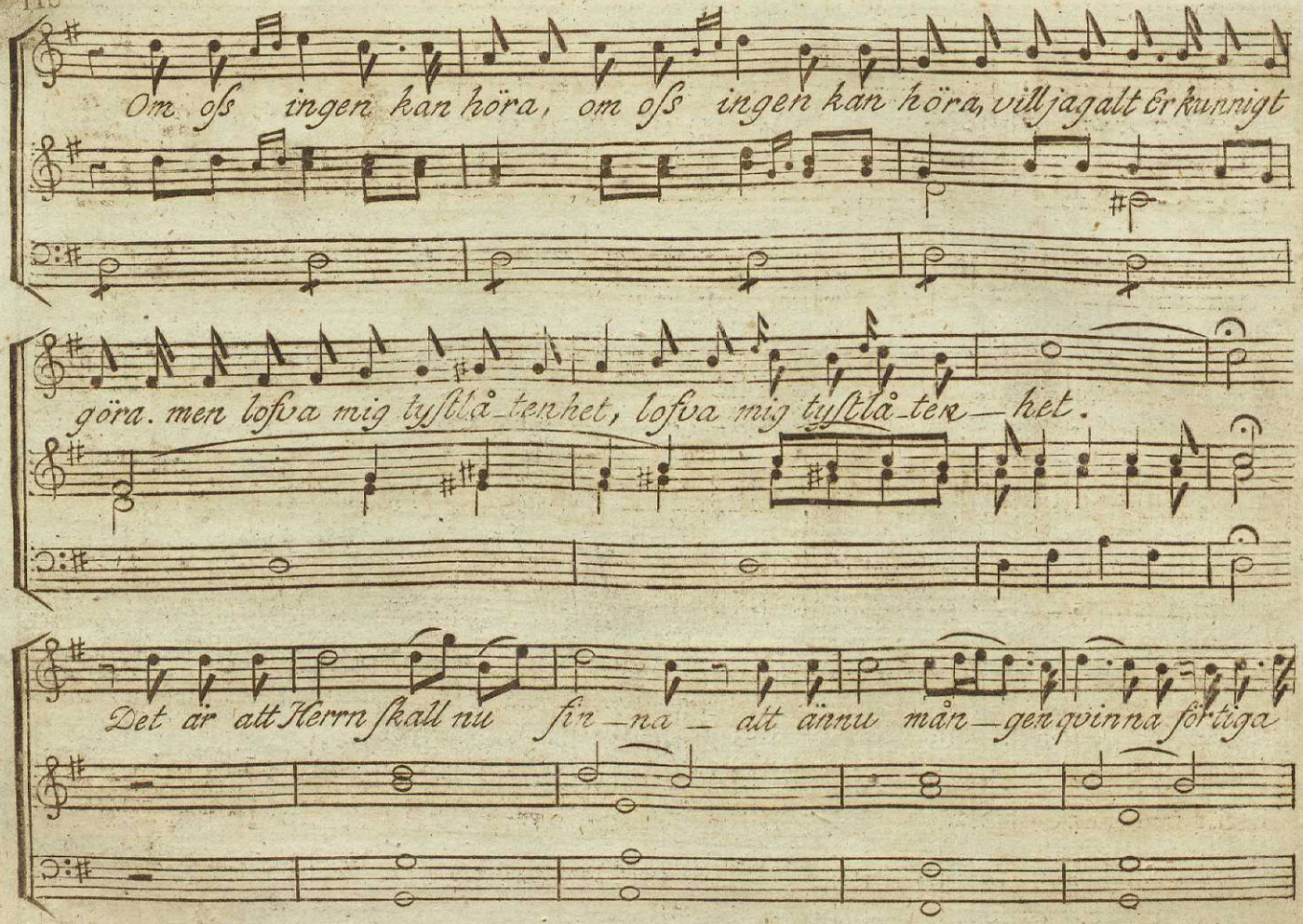
Om oss ingen kan höra, om oss ingen kan höra, vill ja galt erkunnigt
göra. men lofva mig tystlå-tenhet, lofva mig tystlå-ten-het.
Det är att Herrn skall nu fin-na att ännu män-gen qvinna förtiga

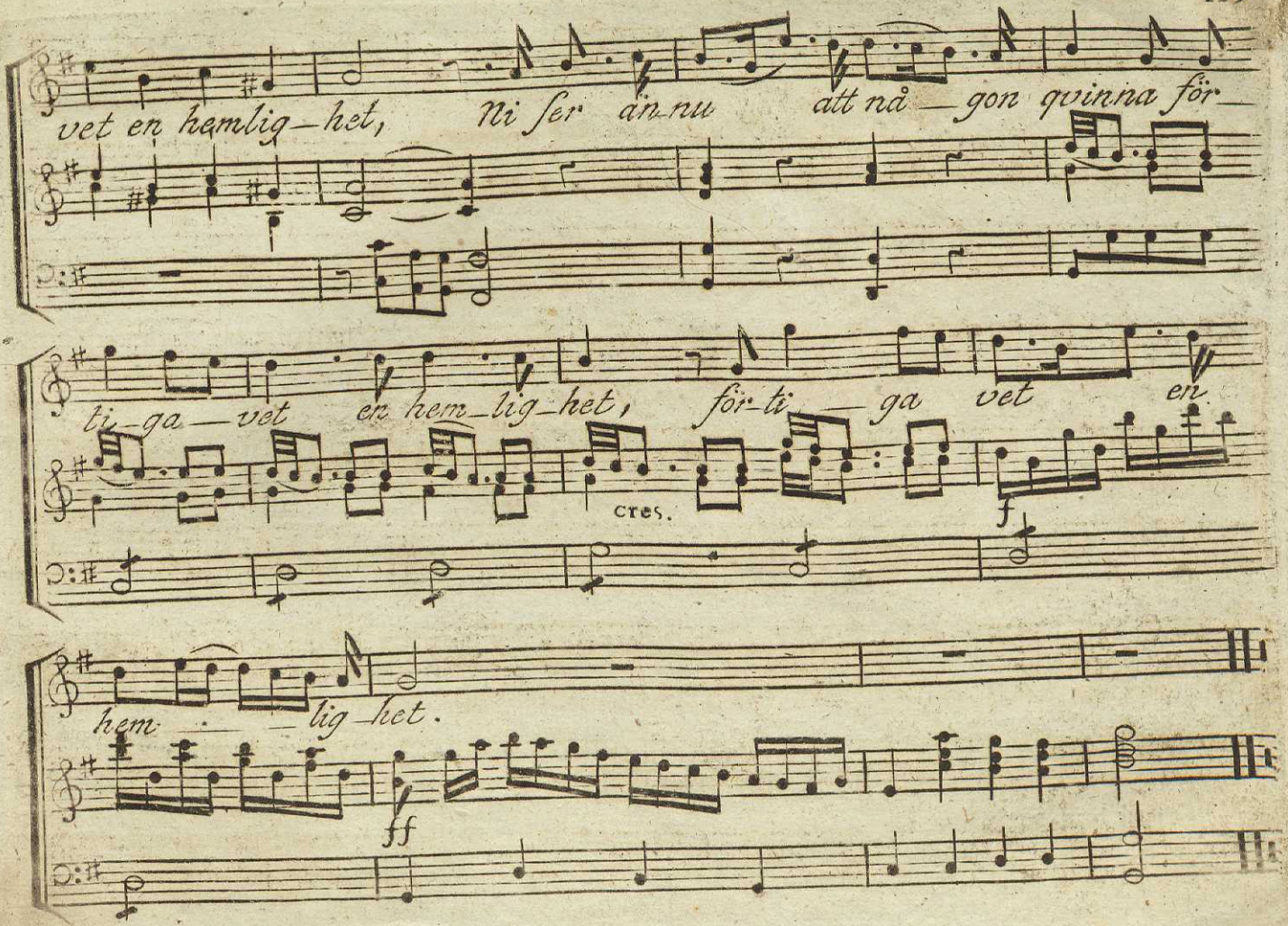
vet en hemlig-het, Ni ser än nu att nå-gon qvinna för-
ti-ga vet en hem-lig-het, för-ti-ga vet en
cres.
f
hem-lig-het.
ff

Coupl. 2.

Glad, häftig, öm, gjord att behaga,
För äran och för nöjet varm;
Hon kan på en gång le och klaga,
På en gång känna fröjd och harm.
Så lätt att vredga som förlika,
Ett mönster af ombytlighet;
Hon älskar häftigt men tillika :||:
Hon älskar med beständighet.
Om oss ingen kan höra, etc. etc.

Slut.